

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४७२३

Title दान मयूरवठु भगवंतभास्करे

Author नीलकण्ठमहोदय शंकरमहात्मजः

Extent ११३ पत्राणि Age *

Subject धर्मशास्त्रम्

दानम पूरवः ✓

५७२३

५

१
 ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ यो लीलायां संततं ते त्रविश्वं तत्प्राप्तं यत्प्रतिविम्बं रूपे ॥ लयेन यत्प्राप्तं च पूर्णं रूपः शिवं न तोत्वा सुरविर्म
 मासौ ॥ १ ॥ अतीत्य त्रीवीक्ष्य पुराणं जातं तत्तन्निर्वंधानपि सन्निर्वंधात् श्रीशंकरस्यात्मजपददाने श्रीनीलकंठो विवृणोत्य
 कृत्य परसन्नोत्पत्तौ तद्व्याख्यागोदाने ॥ अत्ययविनिमयादयस्त्वेतद्व्याख्यायवदानपदप्रयोगादितिकेचित् ॥ परंप्रयोगस्य भ
 क्तिर्वातद्विन्नतेनापि विशेषणीयमित्याहुः ॥ रामोदरं हं कुरु ॥ क्रियादिवारपितुमदृष्टार्थत्वेन विशेषणीये ॥ प्रीतिदाने
 दानपदं गौणमित्यवेतत्र सोल्लक्रयातिव्याप्त्यर्थमाह ॥ गौरायोमानाभावाच्च ह्यसुविश्रायुद्देशेन तत्कस्यापहर्ता प्रत्यवे
 त्ययतादृशपहारे शिष्टाविगानेन तिषेथरुत्पन्नात् ॥ परं खनारदीयेत्येवमाकारकः प्रत्यक्षस्तुतिनिषेधो न प्रवर्त
 ते ॥ अथ ह्यारदशायो कस्यापि स्नात्वाभावात् ॥ दातुं दातुः पुनरुसत्तौ तु मानाभावाः ॥ रक्षणं तु परस्वीयस्यापि प्रीत्या
 दिनोपपद्येत एव ॥ अग्न्युद्देशेन तत्कपुरोडाशविव ॥ अन्त्यान्यात्रापि पुनरुत्पत्तिप्रयोजकस्त्विष्टकृदादिविध्यभावेऽपु
 नरुत्पत्तिप्रसंगः स्विष्टकृदादिविधिसत्त्व एव पुनरुत्पत्तिर्नीत्यतोपादानेऽपि विगानादिति निवारणायित्तेत्ररत्वादौ ॥
 नत्यागकाले स्वत्वाय गमः ॥ किंतु विप्रकर्तृकस्वीकारकालशित्तु कस्यचित्प्राप्त्यन्यत्प्राप्त्युपेक्षणीयत्वा यदिकेनचित्कंचिद्व्याख्यानमु

विप्रकर्तृकस्वीकारकालशित्तु कस्यचित्प्राप्त्यन्यत्प्राप्त्युपेक्षणीयत्वा यदिकेनचित्कंचिद्व्याख्यानमु

वर्णजतादिमनसायात्रमुद्दिश्य जलमध्ये जलं हि केन दातात्तत्फलमात्रेति प्रतिग्राही न दोषभा गिर्यादिच न प्रतिग्रा
हितेन विधिना सज्ज्य देशांतरास्थपतस्मेतद्व्यं प्रहितं तच्च यदि मध्यमार्गनष्टं चोरेवीपहृतं तदा दातुं न कोपि प्रसवापः
प्रमाणभावात् दानफलं तु नैव जायते इति तत्र स्वलायत्तवसानकस्योत्सर्गस्याजातत्वात् न चानेन वचसा दाना
नुकल्पेन यानोद्देशकः संकल्पस्वविधीयते ननु यात्रस्वत्वोपपत्तिपर्यंततायि उद्देशमात्रव्यवहारादिति वाच्यं प्रजा
पतिव्रतांतर्गतोद्युदादित्यानीहृणा संकल्पवद्वापि फलपर्यंततायां ग्रावश्यत्वात् अन्यथा तत्रापि संकल्पमात्रादे
व फलं स्यात् अस्त्विति चेन्मेवं तस्य व्रतमिति भावरूपव्रतोपक्रमेणाभावरूपादित्यानीहृणा धुतिर्विहं पत्रमात्रमुपेधा
त प्रतियालनीयस्वार्थव्यभिचारिणो भावरूपां संकल्पविधौ लक्ष्यति तत्र च परिपालितेनीहृणादेव्यभिचारसंक
ल्पलक्षणावदुर्घास्यत्वात् अतो न संकल्पमात्रात् तत्र फलं विंचात्रवैधदेशकत्वावच्छेदेन यात्रहस्तप्रक्षेपा संभवेतत्स्था
ने मानसायात्रोद्देशको जलाधिकारणको जलप्रक्षेपो विधीयते ननु यात्रस्वस्वायत्तिपर्यंततायि बाध्यते यात्रदातृदातृ
प्रतिग्राही तपदेः सागप्रतिग्राहणोऽतीतेः अतो न प्रतिग्राहीत्वापारं विनोद्देशविशिष्टजलप्रक्षेपमात्रात्फलमिति दिक्

दा.म.
२

यत्तुदेवतः अर्थानामुदितेपात्रेस्वदयाप्रतिपादनं दानमिसमिसमिनिर्दिष्टं व्याख्यानं तस्य अथ इति तद्वत्पमानासा
त्विकदानोत्तरार्थेन दानसामान्यपात्रं इति दानस्य रूपं एतच्च शंसासामवेदोपनिषदि दानेन सर्वान्नामानवाप्नोति
चिज्जीवलमिति व्यासः यद्दत्तमिदं विशिष्टं यथा धर्मसिद्धिर्नेदिने तत्तेवित्तमहमन्ये शेषकस्यापि रक्षसि ग्यासा
दक्षमपि ग्रासं मर्थिभ्यः किं न दीयते इच्छा उत्पत्तिविभवः कस्य कस्य भविष्यतीत्यादि तच्च दानं नैधोक्तं भगवद्गीतासु रा
तयामिति यद्दानं दीयते उपकारिणे देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्विकं सत्तं यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः
दीयते च परेच्छितं तदा जसमुदाहृतं प्रदेशकाले यद्दानं पात्रे भवति दीयते असंस्तुतमवज्ञातं तत्तत्तामसमुदाहृतं विस्तु
धर्मो ज्ञो तामसानां फलं भुंक्तेति र्ये ज्ञे मानवः सदा वर्णसंकरभावेन वा ईदं वेपदिवा पुनः वास्ये वा दासभावे वा नात्र का
या विचारणा अतो न्यथा नुमा नुष्ये एतस्य फलं भवेत् सात्विकानां फलं भुंक्ते देवत्वेनात्र संशयः पात्रे येषां पूर्वज्ञते क
र्मसात्विकं भुंक्ते ज्ञेयं पौरुषेण विनाशेषां चेषां विदुषते फलं कर्मणा प्राप्यते सोऽवराजसस्य तथा फलं सूक्ष्मकर्मणा वि
दितं तामसस्य तथा फलं सतिः पुनर्भुक्तामसं पथा प्रयुतं ददातुति अप्रयुतोः साधवधानः गाह्ने अर्हते पत्सु वर्णा

दिशानंतत्वापि र्यमतं आर्त्तानामपठं दद्यात्तद्विद्याचिकंस्तं विद्यामादाय यज्जप्येस्तदानं मानसं हि जाइति अथरा
 नसामायेति कर्त्तव्यता तत्रदानाधिकारस्तत्रुक्तमपि चरुणं नोस्वीणं वा चरुणं न माघमाणां च चानुवेणैर्पुष्पिष्ठिरदा
 नधर्मप्रवक्ष्यामि यथायासेन पाषितमिति यासोक्तः सच निषादस्थपतिवतवैदिकं मंत्रवत्स्वपि स मंत्रवत्स्वस्त्रीभद्रपोरवि
 र्दः मदनारत्ने ज्ञातव्यार्थः अधिचारिपवेच्छूः ५ः १३ धर्मनवैदिके पत्तधर्मस्तत्रेव स्मृत्यंतरे वहिर्वैदिकपदानंतसोत्तिरि
 पुसहते तन्नेचयासोपि अंतर्वेद्यां च पदानं मिष्टं तदभिधीयतेति अथपात्रं यात्तवल्क्यः न विद्यया ये चलापातपसावापि
 पात्रता पतवृत्तमिमेषोपेतद्विपात्रं प्रवृत्ततइति व्यासः प्रथमं तु गुणेदीनं दत्वा ज्येष्ठमउत्तमात् ततो न्येद्यां तु विप्राणां दद्या
 त्यात्राउरूपतः पाविष्यपुत्राणे संनिधानस्थितान्विप्रां रोहित्रं विदपतिं तथा पाणिनेयं विशेषेण तथा वधरगृहागता
 च नातिशामेनारस्तेतां सुमर्षानपि गोयते अतित्रय्यमहाते इतरेव नार्यं ब्रजेत विदपतिर्त्तमास्ता विष्णुः पातथसास
 सावेव तथैव च विरुद्धता मातामही पाणिनेयी पाणिनेयस्तथैव च रोहित्रं त्रैव ज्ञाता माता ते सुदत्ता मिहत्तयं श्रीधरेषु
 तथा दत्तं तदत्तं तदप्यहप्यमुच्यते मातापित्रोर्गुणैर्मित्रे विनीते चोपकारिणि दीनानाथविशिष्टोदात्तगं प्रतिमिच्छता वा

सः पितुः शतगुणं दानं सहस्रं मातुरेव च अर्नतं दुहितुर्दानं सोऽप्येदं मत्तयं सतत्प्रशंसामात्रं दत्तः सममवाप्तौ
 दानं द्विगुणं ब्राह्मणभुवे सहस्रेणामात्रार्थं त्वर्नतं वेदपारणे वास ब्रह्मवीजसमुत्पन्नो मंत्रसंस्कारवर्जितः ज्ञातिमात्रे
 पत्नीवीचमवेदब्राह्मणः स तु गर्भाधानादिभिर्पुत्रस्तथोपनयनेन च नवमं विन्नवाधीते समवेदब्राह्मणभुवः तथा देवा
 र्चनपतेनिसंविताधीकृतसत्त्वं असौ देवत्वको नाम ह्येषु गृहीतः पतुर्वहस्पतिना भद्रं समगुणं दानं वैश्ये तु द्विगुणं
 स्युतं द्रुत्रिपे त्रिगुणं प्रोक्तं ब्राह्मणे षट्गुणमिति मप्रदीनामपि पात्रतोस्तत्तासाश्च दनं परा अत्राश्च दनदनेषु पात्रं नैव
 विचारयेत् अत्र स्पृष्टधितं पात्रं विवस्त्रो वसनस्येति विस्मृधर्मोक्तेः अपात्रापात्रं दनं मंत्रपर्वतुयदानमपात्राय प्र
 दीयते स तु निरुत्पहृदस्तं तुष्टो तुर्जिकं निरुत्ततीति शातातपोक्तेः तथा यस्प्येदं दत्तं वेदच विच्छिद्येते त्रिपुरस्व सवेद
 ब्राह्मणेनामप्यस्त्रचैव सलीयति रिति अपात्रमित्यर्थः अथ देये पथाविधेन द्रव्येण यत्किंचित्पुस्ततेनरः तथा विधमवा
 प्रोतिसफलं प्रेसवेह च तथा विधं सुज्ञेन सुधं शबलेः दुःखं समिश्रं दूष्येना सुखोदयं शुभारिस्वरूपं तु स्युतौ सुतशो
 र्यतयः कन्यायाज्यशिष्यात्पगतं धनं सप्तविधं सुज्ञं उदयोप्यस्य तद्विधः कुसीदवृषिकाणि नृशिष्यसुज्ञा नृवृत्तिः

वृत्तोपकारादाज्ञं शब्दं स मुद्राहृतं पार्श्वकथ्यतचोर्गतिप्रतिरूपकसाहसैः व्याजेनोपाज्ञितं पक्षत्सर्वेषां वृत्तमुच्य
 तइति पार्श्वकं सर्वदा समीपस्थिमासेवा प्रतिरूपकं वेष्टेत एतद्वहणं शिवधर्मं तस्मात्त्रिपागं वित्तस्य जीवनाय प्रकल्प
 पेत् भागद्वयं तु धर्मार्थमनियं जीवितं यतः सर्ववित्तस्य भागयं चैकं कृत्वा भागत्रयं जीवनाय भागद्वयं धर्मार्थमिति हेमा
 दिः भागत्रयं सर्ववित्तस्य तत्रैको भागो जीवनाय भागद्वयं धर्मार्थं येषु रूपणाशक्त विषये तु भारते एकीगां दृष्टा गुर्द
 द्या दृष्टा दद्याद्गोशतो शतं सहस्रं गुर्दद्यात्सर्वं समप्रलाः सृता इति गोपदं वित्तमत्रोपलक्षणात् अन्यथा यं च गवादेः स
 हस्राधिकं गवादेः गोदानेन धिक्कारः स्यादिति हेमादिः यमः सुवर्गं रिजतं ताम्रं यतिभ्यो यः प्रयच्छति न तत्फलमवाप्नोति
 तत्रैव परिवर्त्तते यत एकोचनं दत्त्वा रातापि न खं भजेत अपिशयात्प्रतिगृहीतापि अंगिराः देवतानां गुह्यं च मातापित्रोस्त
 धैवच पुण्डरीकं प्रयत्नेन नापुण्यं चोदितं च नित तथा पापदः पापमाप्नोति नरोत्तमं गुणसदा पुण्यदः पुण्यमाप्नोति शशो
 य सहस्रशः सोद आपत्सु पि न देयानि न च वस्तुनि सर्वदा अज्ञेये सति सर्वस्य दा एव शरणागताः न्यासा साधो कुलवृत्तिं च
 निरूपः स्त्रीधनं पुतः यो ददाति समदात्मा प्रायश्चित्तैर्विमुच्यति अंगिराः बहुभ्यो न प्रदेयानि गो गृहं शयनं स्त्रियः विभक्तद

चिन्तायेतादातांतायंतिहि विभक्तदत्ताएथास्त्वनिगोरेकस्परतयानचदप्यः अर्थचन साहिरिअपमापत्तादहस्यास
 समंभुलमिति अग्नाहस्कारे अजिनंमहाशयाचमवीचोभयतोमुखीं बुद्धत्वेचगृह्णतः नभयः प्रहसोभवेत अग्ना
 हंप्रवृत्तयेवहस्मस्त्रययाननिसृतशयासनभयः अग्नाहस्कार्यः आसर्गमृतसेव पप्रप्रएते प्रत्तांडमिमिह
 नचपाह्यंनेवेनतद्वेत्त अज्वंचमणिमातंगतिललोहानिर्वर्जयेदिति वसिष्ठः शास्त्रविषंभुएवाप्रतिग्राह्याणिब्राह्म
 णस्य हेमाद्रौपाद्ये अतिदुष्टप्रेतशयानग्राह्यादिजसत्तमेः गृहीतायांतुतस्यांतुपुनः संस्कारमहिति सोहंतिसास्त्रमाहि
 षीतैलंलवणमेवच तिलधेनुर्मणिस्त्रैवघोषः सप्तप्रतिग्रहाइति यजुः हिरण्यंभूमिमश्वगामग्रंवासस्त्रिलानघृतं अ
 विहअतिगृह्णानोभसीभवतिकाष्ठयत प्रतिग्रहसमर्थोपिप्रसंगंतवर्जयेत् प्रतिग्रहेणविप्राणांवाप्तंतेजोविनश्य
 ति इतिदेयद्रव्यं अथकाला वाएहेदर्शशतगुणंदानंतच्चतुर्ध्वंदिनरूपे शतध्वंतच्चसंक्रांतोशतध्वंविपुवेततः युगादो
 तच्छतगुणंअपनेतच्छताहते सोमग्रहेतच्छतध्वंतच्छतध्वंरवेर्ग्रहे तच्छतध्वंअतीकालेदानंवेदविदोविदुः विस्वधर्मोहो
 वेशास्वीकीर्त्तितामाघीर्त्तिमातुमहाकृता योर्णमासीषुसर्वाषुमासर्हसहिताषुच ज्ञानमिहदानानांश्लेशतापुणंभवेत् ५

यस्यापरां दुना योगं याति नीचो महत्तलः पोलो मासि तु विज्ञेयामहर्षादिज्ञेयम् स्नानदानं तथा अर्घ्यप्रक्षालनं वैतदास्यतं
 शंसः अमायास्यानुसोमेन सप्तमी भातुना सह चतुर्थी भूमिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी चतस्रस्तिथिपत्तिता सुखा सुगृह
 णादिभिः सर्वमत्तपमत्रोत्तं स्नानदानं नृपादिभ्यः अमायास्या अतीयातो गृहणं च इत्यर्थः मन्वारयोद्युगादिभ्यस्तं त्रैविध्यं
 तिस्तथेत्यादि भारते एतौ दानं नर्शं सति विना सभ्यैश्चिणं विद्यां चोदि ज्ञेयं पृथिव्यमयं प्रतिश्रुतं विनेति पदं विद्यादिभि
 रपि संबध्यते तथा महर्षिणा तु विज्ञेयामधस्यं प्रहादयं स्नानं तत्र न कुर्वन्ति साम्येनेमिति सद्यते नेष्टेये वे स्नानदानं
 ज्ञेयमधमपामयोः नेमिश्चिंतदाभुर्पात्रिसंतु नमना गपि उभयतो मुख्यातुरदानाभयदानादानादिभ्यस्तु सर्वदा भवतीति तत्र
 स्पष्टं अर्धप्रसतांगां दद्यात्कालादिनश्चिवायेदिति अथ पुण्यदेशः मनुः द्रव्यहीनसत्त्वमोर्देवनद्योर्दत्तरं तद्देवनिर्मि
 तं देशं व्रत्तावर्तं प्रचक्षते कुरुत्तं च मत्स्याक्षपंचालाः सरसेनकाः एष व्रत्तविदेशो वै व्रत्तावर्तं दत्तं नरः मत्स्यो विराट्
 देशः पंचालाः कान्यकुब्जा हिच्छत्रादिदेशः सरसेनको मथुरादिदेशः हिमवदिधपोर्मध्यं यस्याग्निशनादिपि प्रत्यगेव
 प्रयागाद्युपमध्यदेशस्तु कीर्तितः विनशनर्मतर्दानं भविष्यत्पुराणे वाणसासु कुरुत्तं प्रयागपुष्करत्तं त्र्यं गा समुद्रतीरने

रा. म.
५

मिषामाखंडकश्चिपर्वतमहाकास्तगोवर्णदेवपर्वतदीनिप्रणनीति पादौ लिङ्गंवाप्रतिमावापिदृश्यतेयत्रमुच्यते
तत्सर्वंउत्पत्तंयातिदानेषुचमहाफलं भविष्यतीति त्रिशमाम्प्रवेत्तहेतुंशिवस्वपरमात्मनः प्रणिनांतत्रपंचत्वंशि
वसामुज्यकारणं फलंरुद्रुत्तानांत्वग्रनंतंपरिकीर्तितं मनुजेःस्थापितंलिङ्गेदेवमानमिदंस्मृतं स्वयंपुविष्णुहस्तं
स्यादावेवेवतदईकं तथा गृहेदशगुणंदानंगोष्ठेचैवशताधिकं पुण्यतीर्थेषुसाहस्रंमनंतंशिवसंनिधौ मात्स्य
शालग्रामसमुद्भूतः शैलं चक्रांकमंडितः तिष्ठतेयन्त्रवसुधेतत्तत्तैत्रंयोजनत्रयं द्वास्वत्पाः शिलादेविमुद्रिताममृषु
या यत्राविनीयेततस्यातत्तैत्रंद्वादशयोजनमित्यादि ताशीखंडः अन्यत्रयत्तत्तैत्रंमन्त्रदानंतपोजपः गंगाक्षेत्रेषुतस्म
र्वैद्यतंसोदिगुणंभवेत् मात्स्यो अग्निहोत्रिगृहेचैवयदल्पमधिरीयते तदर्नस्तफलं सर्वंभवतीतिविनिश्चयः इतिदे
शः प्रतिगृहेदेशनिषेधः पादौ नतीर्थप्रतिगृहीयात्प्राणैः कंदगतेरपि ब्रह्मप्राणो प्रवाहपवधिंरुत्तायाचदस्तचतु
ष्टयं तत्रनप्रतिगृहीयात्प्राणैः कंदगतेरपि दानधर्मं पादौशुक्लचतुर्दशंयावदात्रमतेजलं तावत्प्रमंविज्ञानीतदूर्ध्वं
तीरमुच्यते न्मात्स्येपि साईहस्तशतंपाचरुर्नतस्तीरमुच्यते साई तीरमुच्यतिमात्रंउपोतः क्षेत्रमुच्यते इति इत्यंग

गायं गमप्रतिग्रहनिषेधप्रसिद्धरीषु प्रसिद्धरागं डकादिषु नृतीरेपि गंगायामुत्तेजोतीति सर्वशिष्टाचारः प्रथमतः
 दूरं मनुः प्रथममल्पस्य योनिकल्पेन वर्तते न सापराधिक्ये तस्य दुर्मते विद्यते फलं सात्त्विकः कुशोपनिविष्टे
 न तथाप्यज्ञोपकीर्तिना देयं प्रतिगृहीतयं अन्यथा विकल्पं भवेत् स्मृतं तरे दद्यात्पूर्वमुखोदानं गृहीयादुत्तमं भुजः आयु
 विवर्द्धते दानुर्गृहीतुः दीयते न तत् हेमाद्रौ नाम गोत्रे समुच्चार्य संप्रदानं स्यात्तमनः संप्रदेयं प्रयच्छंति कन्यादाने तु पुंस्त्रियं
 शाखा मप्युच्चार्यंति शिष्टाः वस्त्रादिना विप्रवाणं च कुर्वन्ति मध्यं देशे तथा नाम गोत्रे समुच्चार्य संप्रदानं कन्यादाने तु पुंस्त्रियं
 संकीर्त्य देशकालादिभ्यं संप्रदेयंति नमोऽपि कीर्तयन्ति शिष्टाः वागेह सुखातः सप्राणां वातः दूतसंध्यादिभिर्ययः क
 मत्रो धविहीनः फलं दस्पर्शं वर्जितः दद्यादिति शेषः गोतमः प्रतर्ज्या उक्ता हत्वा सकुशं सतिलोदकं फलान्यपि च संधा
 य प्रदद्याच्छुद्धयान्वितः तथा नाम गोत्रे समुच्चार्य प्राप्नुवो देयकीर्तनात् उदयुखाय विषाय दत्वा तं स्वस्ति कीर्तयेत् स देव
 ता देयकीर्तनात् नंतरं हस्ते सार्धः देयः प्रसायशाकपुष्टिं वा यस्तु शक्यं समन्वितः महते यात्र मूसाय सर्वाभ्युदयमात्रुणा
 त यात्रासंनिधाने नारीये मनसा पात्रमुद्दिश्य जलं भूमौ विनिक्षिपेत् विद्यते सागराणां तस्मात्तो नैव विद्यते यात्रासंनि

दानं

६

6

५

धानेऽन्यविप्रकरे दानं देयमिति धोम्यस्मृतो यान्त्रासंनिधानेऽप्रसुदेयं देयं विनित्तिपेदिति षड्विंशन्मते देययान्त्रासंनि
धानेतत्रैव विशेष उक्तः इयं यान्त्रविकर्षमेत्येते हं दानुश्रुतः तंध्यायादेव पान्त्रं इयमादित्यदेव ते तथा परोक्षे
कल्पितं दानं पात्राभावे कथं भवेत् गोत्रजेभ्यस्तदा दद्यात्तदाभावेऽप्यवंधुषु गोत्रजाः पात्रस्य स्वीदे तस्मात्प्राप्त्येव धूर्त्त
जातप्रतिग्राह्ये यास्तथेल्काः प्रतिग्रहेऽस्ति च त्रिध्वजियेष्यानाधिपः दुष्पदशगुणं पूर्वतः पूर्वां देते यथाक्रमं ए
जाशास्त्रातिव्रमवर्ती नराज्ञः प्रतिगृह्णीयात्तुल्यस्योच्छास्त्रवर्तिन इति स्मृतः तदपवादः प्रयात्विता हतं ग्राह्यमपि दु
ष्टतत्कर्मणः अन्यत्र तुल्यस्य दं पतितेऽप्यस्तथादिषः तथा चांग्रलो जायते करणाच्छूडमिति ताल यज्ञार्थं तुल्यमद
क्षासः काकोपि वा भवेत् यज्ञोद्देशेन नयाचे तेऽर्थः प्रकारान्तरेण तुल्येन यज्ञे यज्ञे न दोषः अतस्त्वज्ञायते वैश्यादेर्यज्ञो
द्देशेनाधिपावनीयम् अथ प्रतिग्रहीतृस्य भिक्षासु चानप्राप्तोऽविणं सकुशोदकं गृह्णीयाद्विणो हस्ते तर्दते स्वस्ति
कीर्त्तयेत् पुण्योत्तरं प्रतिग्रहिता सावित्रं सर्वत्रैवात्र कीर्त्तयेत् तत्तत्सु कीर्त्तयेत्साधुं इत्येता इयं देवतां स्मर्ययेत्ततः
पश्चात्कामस्तुत्या प्रतिग्रहं तर्दते कीर्त्तयेत्स्वस्ति प्रतिग्रहविधिस्त्वयं सावित्रो देवस्य त्वेतादिः आदिसुतागो प्रतिग्र

६

हंपदेदुष्टैः प्रतिष्ठादिजोत्तमात् मंडपदेतुराज्यात्तुपांमुचतथाविधि मनसातुतथाप्रदस्वस्तिवाचनमेवच सोऽत्र
रं ब्रह्मण्यो कुर्यान्निरोंकांमहीपत्तो उपांमुचतथाचेश्वेयमनसाप्रदमेतयेति प्रतिग्रहप्रदक्षिणहस्तमप्येवर्त्तयः ह
स्तमध्ये ब्रह्मतीर्थे दक्षिणाग्रहणे तदिति स्मरणेन तथा प्रतिग्रहस्य यो धर्म्यं न जानाति द्विजो विधिं इत्यस्तेन समा
युक्तेन रवं प्रतिपद्यते विधिं तु धर्म्यं विज्ञाय ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहे दात्रा सह तारत्येव महत्तुर्गणसो ध्रुवमिति यात्तवल्कः
प्रतिग्रहसमर्थोपि नादत्तेयः प्रतिग्रहं ये लोकादानशीलानां सतानां प्रोतिष्ठलानिति अत्र सास्त्रेण माह स एव कुशः
शाकं यमो मत्स्यां गंधा युष्मं सधित्तिः मांसं शपासनाधानाः प्रसास्त्रेण न कारिच तथा एधोदं मलं फलमलमभुक्षतं च
यत् सर्वतः प्रतिग्रहीयात्तमयथा भयदक्षिणामिति तथा ग्रामं समधुधत्तं धानाः क्षीरमथोदितं गुडं तत्र च संग्राहं
नियुक्तेनापि मद्रतः खलत्तेत्र गतं धानं चाफीरूपगतं जल असाधो रपितं दाहं यघ गोष्ठगनं पयः इक्षु फलानि पिण्णा
कं प्रतिग्राह्याणि सर्वतः ग्रहस्यतिः विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वं तण्मृतसत्तके पर्वसंस्कारितं ग्राहं नरोषः परिकीर्तित इति
अत्र विवाहोत्सवयज्ञेषु धितियजतिषु ये यज्ञा महेव तेति नान् याज्ञेयुधितिवदुद्देश्य विशेषणमीय विवक्षितं अत्राप्य

सु.म.
७

विकाहोत्सवयज्ञोऽस्ति परिगणनं च यथेष्टं स्यात् अतोऽयत्र पूर्वसंक्षिप्तस्य सतकादौ दोष एवेति इत्येवतास्तेति
ये सोमापवासः सद्राणो वसणायाश्च प्रजापतये पुरुषं मनवेतस्य त्वष्ट्रे जां १ स्मेधं नित्रोदस्याप्रस्रतगर्दभो
हिमवसे हस्तिनं गंधर्वाप्सरसोभ्यः स्वगलं चरणे विष्टेभ्यो देवेभ्यो धान्यं वाचेनं ब्रह्मणं नंदनं समुद्रायायः उत्ताना
यां गीरसापानः वेष्टानागपरथमिति विष्णुर्धर्मोत्तमः अभयं सर्वदेवत्वं भूमिर्वै विष्णुदेवता कन्यादासस्तथा दासी प्रा
जापत्याः प्रकीर्तिताः तथा चैव शफं सर्वकथितं यमदेवतां मरुताश्चासथाप्याः उष्ट्रानेर्हते भवेत् श्रेष्ठो धेनुर्वै
निर्दिष्टाश्च गमाये यमादिशेत मेघं तु वाराण विष्टो दराहं वै स्य वेतथा आरणाः पशवः सर्वकथिता वापुदेवताः जलापांस्तु
सर्वास्तु वारिधानां चर्मद्वलं कुंभं च वरुणं चैव वाराणां निनिबोधत समुद्रजानि सर्वाणि वासूनि निदिजोत्तमाः प्राग्नेयं
यंप्रोक्तं सर्वलोहानि चाण्यथ प्राजापत्यानि सस्यानि पशूनामपि वैदिज ज्ञेयास्तु सर्वगंधर्वैर्गंधर्वाश्च विचक्षणेः वाहि
स्यसंस्मृतं वासः सोम्यज्ञेयारसास्तथा पक्षिणश्च तथा सर्ववायव्याः परिकीर्तिताः विष्टाश्चास्ति विनिर्दिष्टा विष्टो पशू
णां निच सारस्वती निदेयानि उस्तकादिनिपंडितैः सर्वेषां शिल्पिभ्योऽज्ञां विश्वकर्मा तु देवतं दुमाणा मथुष्याणां शक्ये

हितकैः सह फलानामपि सर्वेषां तथैव न स्यातिः मस्य मांसे विनिर्दिष्टं शजापसे तथैव च धर्मं रस्मात्तिनं शया
 रथमासनमेव च उपानहो च पात्रं च पञ्चान्यत्राणि वर्धितं तत्रुवांगिरसत्वेन प्रतिगृहीतमानवः मस्योपयोगि पत्सर्वं श
 त्रवर्मध्वजादिकं एणोपराणं सर्वं विज्ञेयं सर्वं देवतं गृहं तु सर्वं देवसंयदनु तं दिजोत्तमं विज्ञेयं विष्णुदेवसं सर्वं वी
 वादिजसत्तमाः हेमाद्रो यजुः पादानंतरं एजात्वायस्य लो न यतुदेविदत्तिरोऽप्रमुक्त्वाप्यैः प्रमुक्ता तेनामृततत्त्वशयं मयो
 सत्रे मयो मस्य मस्तु प्रतिग्रहे ततः कामस्तुतिः नैस्वस्तीति विशेषः विष्णुधर्मोत्तरे भूमेऽप्रतिग्रहं कुर्यात्तर्भविर्बृह
 त्प्रदत्तिरां को गृहीत्वा कथां च रासदास्योर्दिजोत्तमाः कुरुहृदिविनास्पधर्मोत्तरेऽप्रतिग्रहः आरुह्य तु गजस्योत्तः को वा
 श्वस्य कर्त्तितः तथा वैवशशानां तु सर्वेषां वा विशेषतः तथा वारणां प्रतिगृहीतत्वा नृशृंगे पुच्छे रस्मात्तिनं तथा तान् स्व
 शफान् अत्र शृंगिणामेव शफानां शृंगे श्मोषां कर्त्तुं इति तु व्यवस्था करोतिः पशवः सर्वे ग्राह्याः पुच्छे विचरन्तोः गृहीतान्
 हि वं शृंगे वा वै पुच्छे देशतः प्रतिग्रहमथो ह्यस्य पात्राणां वाधिरोगात् वीजानां मुहिमाद्यपरत्वात् यादाय सर्वतः वस्त्रं
 एषां तादाश्वापरिधायाथवा पुनः आरुह्योपानहो मं च आरुह्यो वतु पादुके वर्मध्वजो तु संस्पृश्य प्रविश्य च तथा गृहं अ

१००
८

वर्तीयचसर्वाणिजलस्थानानिचेदिताः इवाभ्यांनुत्थोत्थाद्यः पञ्चदंष्ट्रैश्च इमांश्च प्रतिगृहीतान्मूलयस्तकोदिनः
प्रापुधानिसमादायतथासुचविभक्त्या परिशिष्टेति प्रतिगृहीतगोपुष्टेयसोवहस्तिनंररे मर्धिरासीमतेचैवएष्टेभतर
गर्दभो अस्तिरर्कोसरेवापिप्रत्रप्रष्टिषायेत शय्यासनंगृह्णोत्रंसंष्टृष्टादायकांचनं उष्टंवेकतुरेष्टृष्टाष्टगोममहि
ष्टाष्टिभन् गोधामशुविधानेनपुष्टेसंष्टृष्टपक्षिणः दंष्ट्रिणोदंष्ट्रिनेष्ट्रैवतथाहृष्टगोमये ओजस्तिमांचसर्वेषमेवस
वविधिःस्मृतः अत्रंवेकामंमूलोफलंसंगसगोत्वात् शृष्टोपायहोमंत्रंवाचपेत्प्रतिष्ठयवे वासस्तथ समादायकत्यांश
र्षथयैकरे रतिभाषांपरपर्यप्रतिगृहीतस्वात्सो पुत्रमुसंगमातेप्यप्रतिगृहीतस्त्रं एथंष्टृष्टेष्टृष्टप्रतिगृहीत कू
चरेकूचरेपुगाधारंकाष्टं पुष्पकांचनवस्त्रीणांमंगपुत्तेप्रतिग्रहः इतिसामान्येतिवर्त्तयतामिरूपं अथपरिभाषा याम
नपुतरां सर्वमंगलमंगल्यंवेरांष्ट्रादंष्ट्रं नागपाणनमस्तृप्तसर्वैर्मलिकारयेत् मयिष्य संकल्पेनविनाविप्रपत्तिं
चित्कृततेनरः फलंवात्फल्परंतस्पधर्मस्पर्द्धयोभवेत् वसिष्ठः जपहोमोपवासेषुधोतवसुधरोभवेत् अलंयुतःशुचि
मोनीष्ट्रधायाचिजितेदिपः पातचल्कः यदिवाग्यमलोपःस्याज्जप्यादिषुकरयंचन व्याहृष्टेसर्वमंत्रंस्मरेदाविस्ममय्यं ८

सस्योद्विजासुपुराणमंत्रांस्तथाथैवापिकल्पितं वत्सालभावात्मानमयः स्युः कुन्यराचोत्त वासायनः पित्रमं
आनुद्वाराणोऽप्रात्मा लंभेधमोक्षोऽथोऽधोवापुसमुत्सर्गप्रहसेनूभाषणो मांज्जारमखरस्यरेषानुष्टेऽशोधसंभवे
निमित्तेष्वेषु सर्वेषु कर्मकुर्वन्नुपस्यशेतः प्रात्मा लंभो हृदयं स्पर्शः सचवर्षणिविहितइतिवेचित स्वसर्पसादे कत्रं
गानामनुसौतुदृष्टिणां भवेत्तथा छंदोगपरिशिष्टे यत्रदिद्विपमोनास्ति जपादिषु कथंचन तिस्रस्तत्त्वदिशः प्रोक्ता
एंद्रीसोम्यापराजिताः तत्रैव प्राप्तिननुर्ध्वं प्रहोवानिपमोयत्रनेष्टः तदासीनेन कर्त्तव्यं न प्रहेननतिष्ठेति तथैव
पंचाशद्विभवं हृत्मा तददं ननु विष्टः दृष्टिणा वर्तको प्रहोवा मायवर्त्तस्त्विष्टः तथा अनंतर्गमिणाम्नां कौशं दिदला
मेव च प्रदेशमात्रं विज्ञेयं यत्र यत्र चित्तं तथा सदोपवीतिना भाव्यं सप्त्यधश्चित्तेन च विशिखोऽप्युपवीतश्च पश्येत्
तिनतत्सतं विमुक्तमोक्षो मंत्राणां कारुण्येन स्वाहंतेन विचरणाः स्वाहावसाने जुहुपाध्यायत्वे मंत्रे देवतां आत्मे श
मीपलाशान्यगोधक्षते चैवं कतोऽध्याः आश्वस्यो दुर्वोक्त्विष्यं नः सल्लस्यथा एतल्लक्ष्मदेवस्य रश्मिर्वादि रश्मेति याज्ञि
काः कर्मप्रतिपे नानुलादधिका कार्पा समित्स्थलतया कचित् न विपुलात्स्वाचैवन स कीर्षनपादिता प्रादेशान्नाधिका

रा. म.
९

नोनानतथास्माद्विद्याविका नस्यर्गोसमिक्तायाहोमवर्ममुज्जानता तथा श्रमयाः समिधोग्राह्याः श्रवर्गानोष्प
रिताः काम्येषुवर्णचर्मदोविपरीतास्त्रिधास्तः विस्तीर्णविद्वत्स्वावकावहुशिराः रक्षाः शिष्टस्थलाधुरोर्जुशर
मसिदिविनाशकाः कापुपुणो वृन्दपेषणं चैवतथेयोल्लेखनंतथा सरदेवपितृणां स्पादेवानंतद्रिरुचते पविष्य
उपगतो भूमौस्थितेनपात्रेणविष्वधेनपाणिना वामेनपदुशाईलनांतरिहोनुरुपते धनायुर्हीरेखसुसोमतीर्थंनुम
धर्मं लाजादिहवनंतंनरुत्तयंवपनंतथा वपनंनिर्वापः कस्यायनं पाणपाहुतिर्दक्षपर्वप्रतिशारसादिनाचेत्सुचिप
र्यप्रीका देवेनतीर्थेनचरुयतेहविः स्वागतिगिस्वर्चिषितञ्चपावके पोनार्विर्धितुहेभूमौव्यपातिगिचमानवः मंसग्नि
रामपायीचदरिद्र्येयज्ञापते तस्मात्समिधेहोतयंनसमिधेवयंनम श्रोग्गमिधेतापुश्रश्चियमासंतिरींतथा जु
ह्वयश्रुतं चैवयातिमयस्सुवादिभिः नवुर्पाग्निधममंकुर्पातुयजनादिना मुखेनेयधमेग्निंमुखाद्येयोयज्ञायत
नाग्निंमुखेनेतिपुल्लोरियेयोज्ञयंतिततवक्चपरिणीष्टे अथायुधः सधमेसुहुपाद्योहुताशने यज्ञमानोभवेदं
धः सपुत्रश्चिचमुतिः इतिपरिभाषाप्रकारां मन्त्रे होमोग्रहादिपजापंशतमष्टोत्रांभवत अष्टविंशतिरष्टोत्राया

धाशक्तिविधायते गृह्यपतिशिष्टे वक्तव्यं वा स्वगृह्यस्तस्य कर्मप्रकीर्तितं तस्य तावतिशयाच्चापेक्षिते सर्वे वृत्तं भवेत् प्र
 तममथा कुर्याद्यदि होमास्तस्य च न परस्तद्व्यथा भर्तृत्वं तत्तत्सर्वं समापयेत् अथ भर्तृत्वं विपर्ययस्तं छंदोगपरिशिष्टे य
 न्नाभर्तृत्वं च शाखायां पाकसमविरोधिपत्तं विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रदिग्दर्शकमेव तत् समाप्ते यदि यात्री याचयेत् तस्य याच
 तं तावदेव पुनः कुर्यान्नाहूतिः सर्वकर्मणः प्रधानस्यात्रियापन्नसांगंतत्त्रियते पुनः तदस्यात्रियापांतुनाहूतिर्न च तत्त्रि
 या तथा दर्भाः दृष्टमाजिनं मंत्रावास्तवाहविरग्रपः अपतयामान्येता निति पो ज्ञात्रि पुनः पुनः राधुहारीतः धितो दर्भोः पश्चि
 दर्भाः ये दर्भा पित्तभूमिषु स्मरण सनपिंडेषु दृश्यान्परिवर्जयेदिति आस्ते पथोक्तवस्त्वसंपत्तौ ग्राह्यं तदनुधारियत् पयानामि
 वगोधमात्रीहीणामिव शालपः आर्ज्यं दध्यमनदेशे जुहोतिषु विधीयते मंत्रस्य देवतापात्रं प्रजापतिरिति स्थितिः अत्र
 देशोऽविधाने प्राज्ञापसमंत्रः समस्तया हतयस्ति मदनः सूर्यतोऽपि न व्याहृत्य समं हुत इति गार्ह्ये प्रणवादिनमोऽंतं च च
 तुर्थं तं च सप्तमं देवतायाः स्वरं नाम मूलमंत्रः प्रकीर्तितः विष्णुधमेति एधुलाभे पपः कार्यं मधुलाभे तथा गुडः घृतप्रतिनि
 धिं कुर्यात्पयोवाधिवानृप सर्वभावे पयः प्रतिनिधिरिति पेदीन सिनोक्तं बोधावनः पलाशाश्च स एव दिरौहितकोटुं वरी

एतामिधास्तदलाभे सर्वव्यस्यतीनां बोधायाः आज्ञाहोमेषु सर्वेषु गव्यमेव भवेद्धृतं तदलाभे महिष्यास्तु प्राजमा वि-
 मेयच तदलाभे तु ते तं स्यात्तदलाभे तु जगत्तिलं तदलाभे तु यो सुभंतदलाभे तु सर्वपां पासयन्तः आर्षं च दध्ने दध्ने च विनि-
 यो गंतयेद्यच्च वेदितव्यं प्रयत्नेन प्राप्तारं च विशेषतः अविदितानुपः कुर्याद्यज्ञाध्यापनं जयं होमं सत्तत्तादीनि तस्य
 वार्यं श्रुत्वा भवेत् आदित्यपुराणे सुवर्णरजसं सत्ता एव च त्रैप्रवास्यं एतपंचमाख्यातं शेषं वस्तु त्रयीप्यहं स्मृत्यंतरे
 तु केनचं कुलिशं नीलं पद्मकं वमोक्तिः एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रे विदो विदुरेति तत्रैव आभावे सर्वरत्नानां हेम सर्व-
 त्रयो जयेत् विष्णुधर्मोत्तरे गायत्र्या दयमो मंत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वे निचत्तीरं दधिक्राएति वैदधि तेजो सिञ्च-
 मिसाङ्गं देवस्पता कुशोद्वं एभिस्तु पंचमिषु तं पंचगव्यमिति स्मृतं मदनरत्ने कात्यायनः आज्यं त्रीरं मधु तथा मधुरं त्रैपुच्य
 तदहि प्राप्ते अश्वत्थो दुर्वा स्र्जित नूतन्यगोधयस्तथा पंचमगा इति प्रोक्ताः सर्वकर्म सुशोभनाः पंचभंगाः पल्लवा चतुःसमं
 गारुडे वस्तु रिता पादो भाजो चत्वारः स्र्जं दनस्पच कुंकुमस्य त्रयमैव शशिनश्च चतुःसमं शशी वर्परः वर्परं चंदनं दप्यं कुंकुमं च
 समांशकं सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्त सुखल्लभ दर्पः रस्तरी तथा वर्परमगारुक्षैव वस्तु रीचं दनं तथा चंकोलं च विदधिः पं

चरिष्येत्तुर्वर्गः छंदोगपरिशिष्टे कुसुमांसी हरिदेहे पुण्यशैले पर्वतं यथा चं पक्व सस्त्रं च सर्वे विधोऽदश स्मृताः पापे इह
 वस्तरा राजं वनिष्या यज्ञा सिधान्यं विराज्य गोक्षीरं सुसुंभं कुं कुं तथा लवणं चाम्पुं तत्र लोभाणां पुंसु च ते तथा
 राजस्त्रास्तस्य च यज्ञीनां विषुधयेति मुक्ताफलं हरि कृतं वैद्यं यथा गवं पुष्पागं च गोमेदं नीलं गिरु त्म तं तथा
 प्रवालमुक्ता पुक्ता निमलारत्नानि चैव मंदं दधिहीरपथार्जवमाक्षि कं लवणं गुडः तथैवेत्युसमेति रसाः प्रोक्ता मनीषि
 षिः भविष्यत्पुराणे आयः क्षरं सुशक्यं हि दध्यत्त तत्तिलास्तथा पक्वाः सार्धं चाम्पुं तिसृष्वंशः प्रकीर्त्तिताः तत्रैव सु
 वार्णं त्रिभंता प्रमाकूरं तथैव च लोहं त्र्युतथा सीसं धातवः परिकीर्त्तिताः पंचात्रे रजसि पंचवर्णा निमंला र्थं हिकारयेत्
 शालितं डुला चोर्णं नमुहं वा यवसंभवं तस्य कुसुंभसिंद् रंगै रिकादिसमुद्भवं हस्तालोद्भवं पीतं रजनी संभवं तथा च
 दग्धयवै र्हीतं पीतं चाम्पु मिश्रितं रजनी सोडा भविष्यत्पुराणे हर्षा यवां चुराश्चैव बल कंच तपस्वकाः हरिदादयसि
 हार्थे शिखि पत्रो रगतवः कंजलो सधयश्चेताः कोनुका खान वस्मता इति नवको नुका नि दंशा यधपो मदन रत्ने गंधयुक्ते
 षड्ग कुहं द्विगुणो गुग्गुलात्ता त्रयं पंचन वस्त्रभागाः हरीतकी सर्जरसः समं सी भागे च मे सं त्रिवलं शिलाजं धनन स्पृशति

रा. म.
१२

पुराणैको धपो दशंग भवितो मुनीन्दुः शिलाजंशैलेयं धनोमुक्ता पुरोगुगुलः भविष्यसुगारो विशेषः अत्रुत्तम्य
तत्संख्या देवता प्रतिमान्य सौवर्णिक एतसीता श्रीयत्तजामा त्रिकी तथा चित्रजापिष्टलेपो मृदु निजविज्ञानुपपत्तः
श्रामावत्पलपयंति कर्त्तव्या शायवर्जितैः अंगुष्ठा पर्वप्रभृतिवितस्मयधिकास्पतेति तत्तद्वर्णो गदेवता प्रतिमाल्ल
एतानि तत्रतयद्वयंते जुलाधिवितदेवता प्रतिमानां तुल्यता नि विनेत्रो वृषभस्था सिद्धल धृक्क पालपाणिभ्योऽर्ध
भवराईशः श्वेताश्वरथगः सोमो गदपाणिर्वरप्रदः धवदीर्गाष्टसुस्थो ध्वजधालिसमीरातः रक्तवर्णोऽस्त्रिनयनादि
पुजाश्रमं दमो लयः जदिल्लश्वप्रवर्त्तया रश्मिवाणधनुर्धरः सुभशमसुः सिंह रासण सप्रभः पद्मासनः पद्मको भवितांगोर
शनाधरः सूर्यः शमसुलो रश्नाधरः संदशपाणिं द्विभुजस्तेजोमूर्त्तिधरामेहा निश्वकर्मा पीताम्बरः पीतवपुः विरीशचतु
र्भुजो देवगुरुः प्रशतो दंडकमंडलुत्तसत्रधृक्गुरुः कर्मशुं सुवंचैव शक्तिं धर्मपि क्रमात् कल्पयसंगिरो नाश्रः कृष्णवर्णो
समंततः पाणयश्चाग्निनामोपि कल्पयंति तपस्वजं शक्तिंच पुस्तके चैव त्रमा देव्यमं श्लुं यज्ञोपवीतो हंसस्थ एकवक्त्र
श्चतुर्भुजः अस्तेस्तजं सुबंधने कुंडिकां च प्रजापतिविश्वेदेवा सुसर्वपि रक्षितो वाणपाणायः कर्त्तव्या कामया एते तु सशरासन

१२

पाणयः त्रतुर्द्वौवसुः सस्यः कालकामोऽधुरिलोचनोऽपूरुषाऽवमेतिविश्वेरेवाऽशस्मताः २२ जगत्स्थितरूपं प्रजापतिव
त्सं चतुर्मुखत्वमात्रमस्याधिक्यं ज्ञेयं पर्जन्यनामाविज्ञेयोगजयत्रुत्रपात्तितः योधत्ते सर्वजीवत्मा वां जीवं च शोषयं कु
शं च यो जं च चिंतान्त्रं महाभुवि पार्श्वत्रं किं सत्तापं कुडिं च दशभिः अरे शंभुरीशानुसः कुशविष्टा पद्मस्थाः पितरः पि
उपात्रिताः पीतांबरः पीतवपुः विशीरीचतुर्भुजो दंडधारा म्रहाणे वर्मासिध्वसो मसुतः सदनः सिंहधिरुहो वारो बुधश्च
चतुर्भुजश्चतुर्बहुः सितमाल्यः सितो वरः सर्वाभारणान्त्रमेतौ धर्मः कार्यो महावपुः चतुर्दंतयज्ञा रुहो च यज्ञपाणिः पुरंदरः
प्राचीपतिः प्रवर्ज्यो नानाभारणभूषितः द्विभुजो देवपिषज्ञो वर्ज्यो व्याघ्रवाहनो तयोरो वधयः कार्पादिद्यादक्षिणहस्त
योः वामयोः पुस्तयोः कार्यैर्दृष्टनीयो तथा दिज्ञ वरणाः पाशधूसोम्यः प्राचीन्यो मकराश्रयः मित्रः समलोपाणि म्रवमलास
नसंस्थितः द्विभुजः श्वेतमर्द्धिस्त्रसर्वभूतहिते रतः वरुणस्तु पूर्ववत् देवा एको न पंचाशो देवे इत्यमते जसः आतारः पुररुत
स्य मरुतः सूर्यवर्चसः विशोरुहा वेणु वरुणा दिविभूषिताः स्वधर्मधरा निरंशत्रस्यानुचराः सदा रूक्षमाधिगनेत्रं च ग
दिनं पीतविग्रहं पुष्पवस्थं धनाध्याहं ध्यायेच्छिवसखे सदा वारो भक्तलोका नो विशीरीकुंडली गरी कार्यः सुरूपो गंधर्वो

रा.म.
१२

कीणायाधुरतस्तथा जलेशः पर्वत इति लोहं इति लाभः काशाभ्यनिसशः विष्णुः कोमोदो पद्मशंखचक्रैरलंघ्यत
इति विष्णुलक्षणं ब्रह्मवेवर्ते दान्तालेषु देवं त्वं प्रतिमानं प्रकीर्त्तितं धेनूनामपि धेनुत्वं श्रुत्वा संज्ञानयोगतः स तु
वेदान्तकाले तु धेनवः परिकीर्त्तितः विप्रस्य कपरा ले तु इवांतरिति निश्चय इति विष्णुधर्मोत्तरे हेमराजतताश्राज
मृन्मया लक्षणां चिताः पात्रोदाहृतिशारे लुंभास्पुराणिवेचने पंचाशंगुले वेपुला उत्सेधे खोदशंगुलाः द्वादशंगु
लमूलास्तु पुंसं मष्टांगुलं भवेत् पंचचश्राशाश्च पंचाशाः श्राशादशपंचाधिकशतमंगुलानि वेपुलमित्यर्थः तथा का
लशस्त्रमुत्वे ब्रह्माग्नीवापांचमहेस्वरः मूले तु संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः स्मृताः शेषास्तु देवताः सर्वावेष्टयन्ति
चतुर्दिशं पृथिव्यां पानि तीर्थानि कलशे निवसन्ति हि गृहाः शांतिश्च पुष्टिश्च प्रीतिश्च मतिरेव च अग्नेश्च यज्ञेर्वेदः सा
मवेदस्तथैव च अथर्ववेदसहिताः सर्वे कलशसंस्थिता इति वसुिंशमते यवगोधमधान्यानि हिताः कंगुस्तथैव च श्या
मा कंचीन कंचैव सप्तधान्यमुदाहृतं मार्कण्डेयपुराणे श्रीहयश्च यवाश्चैव गोधमाः कंगुकास्तिताः विपंगवः कोविदारः
कोरुषाः सचीनराः माषा मुक्ता मसराश्च निष्पदाः स तुल्यकाः आदकाश्चणकाश्चैव सणाः सप्तदश स्मृतः कोर

१२

दूषाः कोट्वाः सतीनकाः सकाः लायः स्कांदे यवगोधमध्याम्यानि तिलाः कंगुलध्वकाः माषाः आमसराः मनीष्याः शपाः
 मसर्षपाः गवेधुकाः मनीष्याः आमसराः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः मनीष्याः
 पार्मदानं सुवर्णं दक्षिणापरा सर्वेषामेव दानानां सुवर्णं दक्षिणोष्णते यो सुतेः पुत्राहा एषापि च तं दुलादिव नपि रक्षितं
 तिहेमादिः यस्मै येषां मेव दानानां सुवर्णं दक्षिणापरा सुवर्णं दीपमाने तु रजतं दक्षिणोष्णत इति तन्मूलं मणं सुवर्णं रज
 तं तां प्रतं दुलाधान्यमेव वा नित्यं धर्मं देयं प्रजा सर्वमेतदक्षिणमिति यासेन केवलं सुवर्णं दाने दक्षिणा पृथुता सा च अयं व
 यर्धुता सः केवलं सुवर्णं दानं एव न तु सुवर्णं वृक्षां जादिन इति मन्नादयः देयं यत्तृतीयायां शां दक्षिणां परिवर्त्यते अत्र द
 क्षिणो दाने दशांशं वापि शक्तिः उला पुत्रस्य दानं न्यधिरूपं लिङ्गं प्राणो दक्षिणां च शतं सार्धं तर्द्धं वा प्रदत्तयेत् अत्रिजां
 चैव सर्वेषां दशानिष्कां प्रदत्तयेत् भविष्योत्तरे तेषां निष्कशतपार्थ दाने पुत्रिधिस्तमः मध्यमस्तु तर्द्धं ततर्द्धो नाधमः स्म
 तः मेषां च कालपुत्रस्ये तथा न्येषु महत्सु च सर्वं दत्तं रथेऽवधेनोः वृष्णाग्निस्तु च अश्वस्तस्यापि हस्तस्योयं पंचसौ वरि को वि
 धिः दत्तं कल्पपादये रथे हिराणां मन्त्राये हेमहस्ति एवे च अं देयं स्तं देयं नोः सुवर्णं चामधेनोः अतोप्यत्येनयो दद्यान्म

हस्तननराधमः प्रसिद्धस्तियातस्य दुःसखो कायहंभवेत् अन्वेष्टुमहस्तुतिलगर्भादिषु जपाभिषेकमभिधापलिंगपु
 राणे यष्टवष्टिपलोन्मानं दद्यादेद्विगां गुरोः हेष्टुणां चैव सर्वेषां त्रिंशत्सप्त उराहृतं मध्येष्टुणां तद्वेन दद्यान्नांतद्वेनः
 अप्येष्टुर्द्विष्टुजायकहीरया लानां अर्दीर्द्विष्टिगा विभौ गो अत्रुक्त विभाग विशेषेष्टुनांतोष्टुपिष्टुव्यः गृह्यपरिशिष्टे
 द्विष्टिगा लामे मल्लानां फलानां भस्पाणां द्विष्टिगां ददातीति अथ द्रव्यमानं पातवत्कः जालसर्वमतिविस्थितसरेण
 रजःस्मृतं तेषोक्तितानुतास्तिष्टो रजसर्वप उच्यते गोरवस्तुतेत्रपः षट्तेपयो मध्यस्त्रतेनपः दूष्मलः पंचतेमावृत्ते
 सुवर्गास्तुष्टोऽश पलं सुवर्गास्तुत्वारः पंचवापि प्रकीर्तितं दूष्मलेष्टुपमायो धराणां षोडशो वृत्ते शतमानं तु दशभिर्धराणैः
 पलमेष्टु निष्कः सुवर्गास्तुत्वार इति धराणां उराणो पर्यापो तथा शतमानपसे प्रवेत्तिस्तुत्वारः सुवर्गा रजततो निष्क इति
 कार्षिकस्ताम्रिकः परा इति ताम्रस्योन्मानं पलचतुर्थीशेन चर्वेणो निमतः कार्षिकस्ताम्रसंयं धीपराणो भवति कार्षिकपरा संत
 म्रसस्तुतरेपि षोडशपराः उराणः परा नवेत्ता शिरीचतुष्टेण पंचाहृतैश्चतुर्भिर्वार्यैः कार्षिकी चैवेति तथा चरेष्टा
 दिभेदेन परादिष्टवहातेतेयः अथ धान्यादिमानं भविष्यपुराणे पलद्वयं तु प्रसृतं द्विष्टुणां तु द्रव्यं मत्तं चतुर्भिः कुडवेः प्रस्थः

प्रस्थाप्यत्वात्प्रादुर्भावः आद्यैर्मैत्रतुर्भिर्मन्त्रोक्तस्तुतयितोयुधैः कुंभोद्वेगाद्व्यसर्गः खगोद्वेगास्तुखोद्वेगा इत्यादिपक्षेय
 मर्षइति संज्ञा गोपथेयं चरुस्मरुकेमासस्तेमन्त्रतुः षष्टिभिः सतं पक्षेर्द्विंशतिः प्रस्थो मागधेष्टु प्रकीर्तितः आद्यस्तेम
 तुर्भिर्मन्त्रोद्वेगाः स्याच्चतुरादकः विस्मयमेतरे पक्षेचतुडयः प्रस्थो आद्योद्वेगा एव च धान्यमानेषु बोध्याः त्रयशोमीचतुर्गुणाः
 इतोः षोडशभिः खगि विंशत्या कुंभ उच्यते कुंभेस्तुद्व्यभिर्वाहो धान्यसंख्या प्रकीर्तिता विंशत्येव त्रयोदशैरिति संवध्यते तथा
 च कुंभोद्वेगाद्व्यमिते पक्षाद्विंशति इत्यमितः कुंभ इति पक्षांतरं पक्षसहस्रमितः कुंभ इत्यपि पक्षांतरं त्रयोदशैः वा एव पक्षद्वयं तु प्र
 सतं मुष्टिरेव पक्षे स्मृतं अष्टमुष्टिपक्षे त्रिंशतिं चिद्विद्वद्वेगो तु प्रध्वलं उध्वलानि वचत्वारि आदकः परिकीर्तितः चतुरादको
 भवेत्तद्वेगाद्व्येतन्मानस्तदा एतस्य द्वाणां शक्तिदेशकालाद्यपेक्षया व्यवस्था उक्ता श्रीनीलकंठायः परिभाषादिकं प्रणः रा
 नाद्योपधिर्कुंडं मंड्यादिवदस्य तत्र भ्रमानं आदिसप्रणो जालांतरगते भानो यत्सहीद्व्यपंते राजः प्रथमं तत्प्रमाणानां
 त्रयोरां प्रवृत्ते त्रयोरां सुविज्ञेयो अष्टोपे परमाणवः त्रयोरावस्तुते ह्यष्टो रथोरां सुसमस्तः रथोरावस्तुते षोडशवाला
 नंतस्मृतं युधैः बालाग्रैश्चैरिहानुप्रकालिताष्टकं तथा अष्टोपे रापवं प्रादुरगुलं तु यवाष्टकं अन्यत्रापि पक्षाष्टकं

स.म.
१४

पर्वश्राद्धयवानामुदरेस्तथा अष्टभिर्गुलंतिर्येक्यवानामुत्तमंमत्तं सप्तभिर्मध्यमंशोक्तंषड्भिः स्यात्स्थमंगुलमिति वा
दशांगुलमात्रोवैवितस्तिः परिकीर्तितः अंगुष्ठस्य प्रदेशिन्या व्यासः प्रदेश उच्यते तालस्य तोमधमयागो रार्णज्जाप्यना
मया अनिष्टयचित्तास्तिस्तु द्वादशांगुलमर्जनः रत्निल्लंगुलपवीतिविज्ञेयस्त्वेकविंशतिः चत्वारिंशतिस्त्रेवह
स्तास्यादंगुलानितु किंकुः स्रुतोदिरत्निल्लुद्विचत्वारिंशदंगुलः वरावसंगुलिस्त्रेवधनुर्दंडः प्रकीर्तितः धनुर्दंडपुगंन
लिर्हैया होतैपवांगुलेः धनुषां त्रिशतंनस्त्वंगुलः संख्याविज्ञेयः धनुः सहस्रे देवापि गच्छति रयदिश्यते अष्टो धनुः स
हस्राणि योजनं परिकीर्तितं विसुधर्मोत्तरे पदस्य मथास्त्रातिनः संवत्सरं दिजः स्रंगो चर्ममात्रं तु भुवः प्रोक्तं विच
हृत्तोः अहस्पतिः दशाहस्तेन दंडेन त्रिंशदंगुलानि वर्तनं दशातान्येव र्णोचर्ममात्रास्त्रातोभ्यो द्दमतिपः इति भस्त्रं मार्जनखन
नाद्यन्यतमप्रकारेण पथोवितं भूमितं भूमिः संशोधात्तन्मंडपस्थलं सिद्धं तशेखरे स्थलादूर्वा गुलो घर्षमंडपस्थल
मीरितमिति मंडपं प्रहृत्य च पितृपंचरात्रे उष्ट्रापो हस्तमानं स्यात्सुसमेचसु शोभनमिति सतो दंडत्रयं निमित्तं तीर्थत्रि
कोणाकारयंत्रे दंडाग्राभ्यां भुवि न्यस्तं यंत्रमलार्तिर्पेगंदं तैदो पोरं वितमधोभोरखड्गमिमप्राप्तं सत्रं पथातिर्यगंदमधवि

मा

१४

नेपतेह्यानिग्रामः पर्योधावास्त्राननीत्यादिशित्पशास्त्ररीयातातां समीहस्यचर्मड्याद्युपयुक्तं प्राचींसाधयेद्देवं समा
 पांभुविदादशांगुलाधिक्यसादेमेवंतन्मध्येचापरंनवांगुलव्यासार्धमिति वृत्तद्वयंयत्नातन्मध्येददर्शांगुलं पथुमलं
 सत्समाग्रंअमुंशंभुंनिधापनवांगुलचतुरेखायांचतस्रोदिशः प्रकल्प्यतासुचतस्रोत्ताज्यः पंचदशांगुलाः शलाकाः शंघग्र
 सृष्टाग्राः स्थाप्याः शंभुसमसार्धतादृशशंघप्रक्षयाचमहद्वृत्तरेखाप्रवाहेपत्रस्थशतिसाप्रत्यय पत्रापरेह्यसाप्राच सत्स
 प्राचीत्तानार्थेनुपरिदिनेपितस्मिन्नेववृत्तेशंभुस्थायानिर्गमप्रवेशयोश्चिह्नंयत्वापूर्वापरिदिनछायाप्रदेशनिर्गमनचिह्नयो
 र्तिगलमिष्टेस्त्रिचतुराष्टौर्भागेर्धिभज्यपर्वदिनछायाप्रवेशनिर्गमंतरालधरीः पादछायाघट्टयंत्रादिनाज्ञात्वातामिर्घद्विक
 मिःकल्पितान्भागात्तुग्रायेतसष्टिभिश्चहरेत् ततोत्तच्यांशेनप्राच्यामेवपर्वदिनयतायगसन्निरुद्धतणपण्डरस्मिन्सहि
 णायनेदृष्टिरास्मिन्नंवेत तदुपरिपूर्वछायाप्रवेशचिह्नोपरिचधृतेसत्समाप्राचीभवति दिक्ज्ञानोपायांतस्वश्रुत्वे दृष्टि
 काप्रवरणः पुष्पमित्रतास्वासौर्यदंतरं एतत्प्राच्यादिशोसर्पयुगमात्रोदितेसतीति अत्रायंगुलपदेशः अज्जींसत्समंरंध्रंनलि
 कांकाकादोवधातर्द्धेणयुगमात्रमुपरिगतंचतिसादिनहृत्रदृक्कनलिकांताभ्यांप्राचप्रत्यग्देशयोः सत्समपाद्याणद्वयमवलं

रा. म.
१५

वदयवाभयोः प्रसिध्यतस्त्रिहयोः प्राचीसत्रं देयं इति एवं मेघसुवन्दष्टे दक्षि साध्यान्वित्रा स्वायेतर एताना नार्थतु नलिकादये
नेकेन च ईशंतेरेण स्याकारयंत्रं तलोदं च मध्यं तयेत नलिकादये तो उतथा लुत्तरादिना परस्परं योजनीयो पथे केनेच
प्रपलेत युगपन्त्रं दयमपि दृश्यते एवं दृष्टुमिलितान्नलिकोत्तमं दं मध्यं कान्वा पाषाणाववलं चो प्रहो प्रयाविति
अथ मंडपादिलुत्तरां नत्रपंचरात्रे कर्त्तव्या नृदशहस्तः स्यान्मध्यमो दारशान्मितः तथा षोडशभिर्हस्तैर्मंडपः स्यादिहो नमः
प्रतिष्ठासारसंग्रहे मंडपः कलाहस्तो वा सर्वज्ञसाणसंयुतः दशहस्तो वा द्विद्विध्या ततः क्रमात् लिङ्गप्रणालौ तु पुस्तु
एतन्प्रकारो विंशद्विस्तप्रमाणो न मंडपं भूरमेव वा अथाष्टादशहस्तो न वा पुनरिति विंशतिहस्तो पुस्तः मध्यस्तं भवतिके
परिगतौ भवतुर्भिस्त्रिभिर्वा मृदंगाकारकलाशप्रोत्तैः शोष्ठे मध्ये शिखराकारयुतः भूर्तं भूशोऽष्टा शिखरां भूर्तं इत्यभिधानाजुसा
एत मध्यस्तं भोपरिसमतया छादितो मंडप इति हेमाद्रिः संप्रति तु भूरस्य गारो लोका नां तत्रैव चर्ममंडपध्रमः दशहस्तमंड
पस्तु एव मेरुत्तकुंडपहो एकाग्नियिधानपत्ते चोपयुक्तो भवतीति मदनरात्रे पंचरात्रे कुर्यादस्य पागेषु चतुर्दीगं भूमंडपा
न सारदाहमयां स्तंभान् दृष्टान् कुर्यादजसमान् मंडपादिं धितान् चोदसंख्यां भज्जसमन्वितान् वलिका मूर्ध्वतस्तेषां

१५

स्तंभद्वयद्वयः पुनः वाह्यपीठप्रमाणेन तत्र सत्रविधानतः कल्पयेद्द्विरंष्ट्रं चतुरंगुलचद्वितः मध्यमोत्तमयोर्वेदि
 मंडपस्य त्रिभागतः चतुर्थं शोधिष्विति स्तस्यास्त्रिसप्तपंचतोयिका नवेकाष्टाहीनवाष्टकाभिः प्रकल्पयेदिति कृशशिखा च
 शिखामितितेर्षं चतुः स्तंभानां शिखाभिः प्रोतश्चिद्राणुभयतश्चिद्रद्वयोयेतानि च लिखाख्यानि तिर्यक्काष्ठा निविधेयानी
 त्पर्यः वाह्यद्वयादि प्रादो मध्यस्तंभचतुष्टयं विन्यस्य तद्व्यासपरिधौ मंडपश्चेत् विस्तारपर्यायपीठपरिधितस्तत्र तृतीयांशे
 ननु र्पातरद्वादशचिन्नरूपपर्यंकं पंचहस्ताप्रमाणाद्वादशस्तंभानि खेपा इत्यर्थः तदेवं घेऽंशं स्तभता संपद्यते तेषु चत्वारः
 ते मंडपायामर्दमितोच्छ्रया प्रहस्ता न च हस्ता वापयंति प्रथममध्यमोत्तमस्तोष्वष्टहस्ता एते चत्वारः शाखास्तिलके उत्तत्वा
 दितितत्रापि मध्यामस्तंभेषु च त्रैव तिर्यक्काष्ठनिवेशनं वाह्येषु तु चूडासु स्तंभरौषु वेत्यनियमः सर्वत्र पंचमांशं न्यसेद्
 मो सर्वसाधारणो विधिस्त्वात् सत्रपंचमांशेन विखेयाः सर्वविदर्शांगुलसत्रवेष्टनयोग्यस्थौ ल्याविधेयाः कल्प
 येत्यादि कनिष्ठमंडपे वा चतुष्टयं द्विहस्तविस्तारं तथा मध्यमे चतुरंगुलाधिरद्विहस्तविस्तारं एव मृत्तमेष्टांगुलाधिरद्वि
 हस्तविस्तारं मध्यमोत्तमयोः वेदित्यादि मंडपमध्यत्रिभागमानो वेदिः स्वायाम्भस्ती पचतुर्थं पंचमसप्तमनवमेष्टादृशान्य

दा.म.
१६
१०

तमेनेच्छा उरापुसवेतुमात्स्ये सप्तहस्तामवेदेदमधोर्ध्वचक्राथवेति सिद्धांतशेखरे चानुराखाचतुःकोणावेदीसर्व
 फलप्रदा तदागादिप्रतिष्ठायां पद्मिनीपद्मसन्निभा एतां स्यात्सर्वतोभद्रामिषेचने विवाहेस्त्रिधौ वेदीविंशत्यस्य
 समन्वितेति द्वादशहस्तावर्हिहस्तमात्रे द्वादशहस्तानि स्वेयाः इति निबन्धांतरे अतस्त्वेतुहस्तद्वयं वर्हिहस्तस्य त्वात्तोरणा
 निवेशयेदित्युक्तं मात्स्ये द्वारेषु कार्यगिचतोरणानि चत्वार्यपि हीनान्यतीनामिति अथमर्थः पूर्वद्वारे प्रस्थस्थपण
 खे इति शो उद्वाशाखे पश्चिमेष्वक्षराखे उत्तरतो वरशाखे शशाखाधममध्यमोत्तममंडपेषु क्रमात्तपंचषट्सप्त
 हस्तोद्यास्तासामुपरिष्ठितचूडसुतिर्यक्फलस्य पुनस्तः सध्विद्वं च इत्यस्तध्विद्वं निदध्यात् तत्तद्विहस्तमधममंडपे अं
 गुलसद्भाधिकं विहस्तमधो सार्धं हस्तद्वयमुत्तमे तिर्यक्फलकोपरिमध्यमंडपेषु क्रमात्तचतुरंगुलाः सार्धं चतुरंगुलाः पंच
 गुलाश्च कीलानिवेश्याः तिर्यक्फलकं कीलाश्च तत्तत्काष्ठजा एव पदास्तु शास्त्रे मस्तवे द्वादशांशेन शंस्त्वचक्रगदीं बुजं
 शगादिभ्यो योगेन न्यसेद्देवांस्त्रिदशजं द्वादशांशोत्रफलकस्य चतुरंगुलादिरेवोक्तः शंस्त्वचक्रगदीं बुजकाराणो वै समवपा
 गविषयं शेषयोगे तु ते कलास्त्रिभूताः सुस्त्रिभूताकारत्वं चैवं प्रध्वीलो नर्वागुलो वृत्तः सपादद्वयं गुलविस्तारः तस्य

१६

यतोमोर्विचिद्वेदे देव्यो मध्ये मलस्य मल्लो गुल्लो विले प्रविशति इत्यधममंडये मध्यमेत्वेकादशो गुल उच्चायः पादो
 नत्र्यं गुल विस्तारः अंगुलो विले प्रवेशः इदं विंगुल मले मलेन विनिहताः कार्पादाशाराखा सुमस्तके मलेन चो गुले दे
 ध्यं तु रीयांशेन विस्ततिः अत्रुवे मध्यमं गस्या त्विं विद्वं च यत्तयोः प्रथमं तत्समाख्यातं ध्यं गुलं एषयेत्तथेत्यादि नोत्तं
 सामलाभे एव रूहे जानितो रणानि तस्या प्यभावेशा मीदुम जानिस्तत्रिचेशर्न मंत्राभ्यानि मीलु इमे अग्नः प्राया हि श
 नो देवी रित्यनुसंधेयाः मध्यस्तं भवतु ध्योपरि च सराजा चूतिका ये दिग्विदिगात्तरं ध्यायक प्रोताग्रकाद्याष्टवे नोत्र तत्तत्
 कार्पा कटेः सद्भिस्तु संघाद्या विजयाद्या सुमंड्या इत्युत्तत्वा तदा स्वर्जं सर्वतो मंडय ग्राह्याद्यः जय विजय मंडविश्वरूपस्वरू
 पध्वं च नदध च स्तु प्रसन्नाः स्तोत्रहस्तादयो दिहस्त रक्षितो ज्ञास्तथाः यदा मंडपद्वयं त्रियते तदा तत्र प्रथम मंडपे रिमित मंत
 रमुत्तरज्यक्षितायो मंडपः कर्त्तव्य इति वा सुशास्त्रे एवं पदा धामा मे मंडपः त्रियते तदा तद्वामपरीमाक्षामं तरमुत्तरज्यपातो मंड
 पो विधेय इति सास्त्रे मंडये पताका उक्ताः लोकेश्वरणी परितः पताका मध्ये ध्वजः विंशति का पुतः स्यात् इति संग्रहेपि
 सप्तहस्ताः पताकाः स्युः सप्तमांशेन विस्तताः लोकपाला उर्वरे निनयमीतु हिनत्रभा पीतरक्षा दिवणी प्रत्यं च हस्ता ध्वजाः स्य

रा. म.
७

ताः द्विपंचहस्तेर्दंडैश्च वंशजैः संयुतास्तथेतिलो रपालवर्णाः इंदुः पीतो यमः शफमो वरुणः स्फटिश्चमः कुबेरस्तु सुवर्ण
भोत्सग्निश्चापि सुवर्णभः तथैव निजतिः शफमो चापुर्ध्वः प्रशस्यते इशानस्तु भवेत्तत्तत्संबन्धायेतन्नादिमान्नति ग
तडेनुपताकां प्रकाशं तेषु तं पंचहस्ता ध्वजाः कार्पावे पुत्पेन दिहस्तकाः सप्तहस्ताः पताकाः स्युर्विंशत्यंगुल विस्तारः
दशहस्ताः पताकां दंडाः पंचांशवे शिताः सिंदूरः कर्तुणध्वजाधस एव संनिभाः ह्रीताः पंडुवर्णाश्च शुद्धः पूर्वदिहः
ऊनात् एवं वर्णाश्चुभाः सूर्याः पताकाः पाकशासनेति अत्र समचतुरस्रमंडपसाधनं मंडपादिना सप्रमाणं रज्जुदिगु
णीकृत्यतामेवोभयतः पाशाभ्यां सहाष्टधा विभज्य पंचमांशं ते कर्षणाय षष्ठांशं तेषां चूर्थं च विरूढं यत्त्वा मंडपादेः प्रा
चीं सत्रप्रातद्वयं शंकुद्वयं निखापज्जंत पाशौ तयोः शंघो गज्य कर्षणं चिह्नं दृष्टिगोत्राय च शंकुं निखायत
तः कर्षणं चिह्नं सत्रात् प्राच्य शंकुं चिह्नं शंकुं निखाययत्वा संयुक्ता शंघोः पश्चात्ता वा सज्य पूर्वदिहति गोत्रायोः अमेगा
कर्षणं चिह्नं प्राच्य शंकुद्वयं निरुप्य तत्त ईशानाग्नेयादि शंकुमुप्रादृष्टिगोत्रेन रज्जुवेषुना मंडपादिचतुरस्रत्वे त्रं सि
द्धं भवति मध्ये वेदी साधनं मंडपसत्रं प्रागायतं दृष्टिगोत्राय तत्रैवा विभज्यते न नवभागो मंडपः संपद्यते मध्यमे नवमे

१७

शेतन्मानावेदिकायजमानहस्तोष्ठायाचविधेया मात्से द्योयुक्तं भद्रयमत्रयार्थस्वांगंधधयोवारह्यमुक्तमिति मदनरत्ने
 गंधपुष्पाहतेयेतान्भुक्तं भास्तेषु निवेशयेत् भुवंधरांवाकर्तियंविद्येशंतेषु प्रजयेत् मंडपस्यतु योरो सुक्लशेषु न
 र्मी अमृतोर्जयमेव सिद्धिर्धर्मिगलस्तथा पत्न्यादारम्यकुंभेषु शशाङ्गालुमनूत्तमेः इति मंडपनिर्हपरां अथ
 कुंजानि तत्र भवितुमर्हन् वेदीपारां तैत्तरं सत्ककुंजानि नवपंचवावेदास्त्राण्येतानि स्युर्धर्तुं लान्यथवा ध्वजित् आश्राय
 रस्ये कुंजानि चतुरास्त्राणि चतुर्नाना दृतीनि वा नवपंचाथ येन वा कर्तव्यं लक्षणा चितं नवकुंजविधानेन चित्तु कुंजद्वये
 स्थिते नवमंकारयो कुंडं पूर्वशानदिगंतो विधाने पंचकुंजनामीशाने पंचमं भवेत् अत्र चतुर्कुंडो पुद्गेखातं नास्तीत्युक्तं
 हेमाद्रौ नारदिये पत्रोपरि दृष्टे कुंडं चतुर्ध्वं तत्र भर्मीति वेदास्त्रमर्धं चंद्रं चतुर्ध्वं निभंतथा पीडवद्वये कुंडं सप्रमाणो
 ध्वगर्भकं कुर्यात्कुंजानि चत्वारि प्राच्यादिषु विचरसाः कुंडवेद्यं तं चैव सपाद्वारसंमितं विंशो मुलं प्रवृत्तं च तं कुं
 डपीठयोः स्मृतं तरे वेदिभिर्निपरिसज्जपनपोद्दशभिरंगुलेः हस्तमात्रादि कुंजानि चतुरास्त्राणि सर्वतस्ति सर्वतो दृष्टि
 काम्ये तु एडं स्तंभे चतुर्ध्वं त्रयोभोगे भाव्यति चंद्रं मारुतो याम्ये त्रिकोणं दधने त्रितो यस्मात्तंति चंद्रं स डस्यु

सप्तोत्तरं यावत्सप्तदशं पातयेदिति यो निरुद्धं अत्रोपनिः प्राणिनां तत्र सप्तदशं गुलानि १७ एकोयवः १ एका
 पका १ लिप्तापंचमस्तुष्टचतुरस्रमध्योऽष्टसप्तचतुर्विंशत्यंगुल उपरितनास्यस्येपि ५ः सैधासंवस्तुष्टदशंगुलानि
 दृक्कार्द्व्यासाद्व्योस्तुष्टंगुलानि अष्टौ ८ यवास्त्रवार ५ इति यो निमध्यसप्तदशंगुलानि एकोस्ते पंचंगुलानि एकोयव
 एकापकापंचलिप्ताः द्विहस्ते सप्तंगुलानि दोयवो दोयवे एका लिप्ता त्रिहस्ते षट्गुलानि ८ सप्तयवाः तिस्रोपकाः चतुर्हस्ते
 दशंगुलानि चत्वारोपवाः तिस्रोपकाः द्वे लिप्ते पंचहस्ते एकादशचतुष्टयं मेकापकाः षडहस्ते द्वादशंगुलानि चत्वारोपवाः सप्त
 पका तिस्रो लिप्ताः सप्तहस्ते त्रयोदशंगुलानि पंचपवाः अष्टहस्ते चतुर्दशंगुलानि पंचचतुष्टयं पकाश्चतस्रः द्वे लिप्ते नव
 हस्ते पंचदशंगु पवत्रयं पकाचतुष्टया सप्तलिप्ता दशहस्ते षोडशंगु दोयवो तिस्रो दोयकाः सप्तलिप्ताः एवं षोडशहस्ते वि
 शत्यंगुलानि पंचचतुष्टयं षडपकाः चतस्रो लिप्ताः एमस्तुष्टचतुरस्रहस्ते त्रयमध्योऽष्टायादिनवस्यधिकं शतमं शान्नं चत्वारिंश
 दंशत मध्यसत्रार्चा एकोनविंशदंशो म्नामयतः श्रोणि संवर्द्धं सृष्टि श्रोणि चतुर्थं शक्यं तेन सत्रेण वा पश्चिमभागे चतुर्द
 शं प्राप्नुवं श्रोणि सत्रं लब्धं विहितं चतुर्दशं पवास्तथा पातयेदिति प्राक् सत्रे चिह्नं पावत सत्रद्वयं तं पोण्याकांकार्यं मिसाह

५९

[illegible]

五

स्पष्टहेत्रव्यासस्येकोऽंशोधिकस्तथाऽप्यः हेत्रुलसंवादाद्योमिसुक्तं सचेकोऽंशोऽष्टहेत्रव्यासत्रुर्विशोऽंशोऽष्टोऽंशोभक्ति
 एकहस्तचतुरस्रेतुसार्धपवमितः एवंदिहस्तार्दिष्टुष्टां इंदोदग्नंकार्यं तदुक्तंमदनारत्ने उदग्नत्वंचोदग्नधोरेखाया
 नवधाविभागेनसंपादनीयमिति पतुशारदातिलये चतुरस्त्रोरुतंहेत्रंदशाधाविभजेदुधः स्यमेवंत्यजेदंशंअधुध्वं
 चेतत्रवित् ज्वासत्रंपातयेदग्नेतन्मानातधामयेततः अर्द्धचंद्रमिभंकुंडंमणिपमिदंभवेदिति तत्रभयात्रहेत्रपौत्रफलसं वि
 वादः कामिकोत्तेत्कल्पः अथत्रिकोणं इष्टचतुरस्रमध्यसत्रस्यचतुर्दिशतिरिशाः तत्रसत्रंत्रात्माग्रष्टमांशोनेकोऽंशसहि
 तान् सार्धसंप्राशाऽष्टोतिचमार्जपोः प्रत्येकं सपादात्रयंशान्संवर्धितश्रोणंतपोर्वर्द्धितपात्रसत्रांतंपात्रस्यत्रेष्टयेदत्तंस
 ममुक्तंअसंभवति पथोक्तं शास्त्रातिलये चतुर्दिपोरितेहेत्रेन्यसेदुभयपार्श्वयोः एवेकमंशतन्मानादग्नतोलांष्टयेत
 तः सत्रेष्टयंबुधः कुर्यान्मूर्ध्वकुंडमुदाहृतमिति इंदुर्विचित्रकलायभिचारिअतोस्माभिरधिकावृद्धिरुक्ता एवमतेतुमध्य
 सत्रंदशाभिरंशैः संवर्धितत्रेजेशः स्वाष्टमांशोनःश्रोणिस्त्रयस्योभयतः पंचपंचाश्वद्वितितितत्रुविषमभुजत्वादुपेक्ष्य इंद
 चनिर्जितोप्रागग्नं पश्चिमपोनिग्रस्यभुजाः स्यस्मिन्पद्वित्रिंशदंगुलानिचत्वारोपचाः द्योरेकापंचाशदंगुलानिपंचपचाः

राम.
२०

त्रिमुत्रियष्टंगुः एकोयवः चतुर्मुत्रिसप्तसंगुलानि पंचस्त्रेस्रश्रीसंगुलानि पंचयवाः षट्सुष्टकोननवसंगुः त्रयोयवाः
सप्तसुचतुर्नवसंगुलानि चत्वारोयवाः अष्टसुयुत्तरशतांगुः एकोयवः नवसुनवाधिवशतांगुलानि पंचत्रयं दशसुपंच
दशधिवशतांगुलानि यवद्वयं अथयज्ञं इष्टचतुरस्रमध्यमसोऽंशशधिवय्यासादमितेन कर्कटेन सस्त्रेणाघातं मंड
लं यत्तु ३ प्रागग्नेपश्चिमयोनिश्रीतीच्यावृत्तयासादंगुलानि एकस्मिन् त्रयोदशांगुलानि पंचचतुष्टयं षपोरेकोनविंश
संगुलानि एकोयवः त्रिषुत्रयोविंशसंगुलानि पंचचतुष्टयं चतुर्मुसप्तविंशसंगुलाः एकोयवः पंचमुत्रिंशदंगुलानि षोडश
षट्सुत्रयोविंशदंगुलानि एकोयवः सप्तसुपंचत्रिंशदंगुलानि सप्तयवाः अष्टस्वष्ट्रिंशदंगुलानि षोडशो नवसुचत्वारि
शदंगुलानि पंचयवादशसुद्विंशदंगुलानि सप्तयवाः अथयज्ञं इष्टचतुरस्रमध्यमसोऽंशस्यचतुर्विंशतिरंशान् य
त्वातत्सूत्रं त्रिभिरेणैः प्राच्यावर्द्धयेत्तत्रैकोशः स्वार्धमाशोनः तावच्चप्रीतीच्यासंबर्द्धतर्द्धनयत्तं यत्वा तावत्तैव कर्कटे
नोदीचीमाप्यष्टसुस्थानेषु प्रकपेदिति अत्रैकहस्तेतादेवंफलं मध्येदीर्घचतुरस्रं तदीर्घपुजः पंचविंशसंगुलानि
षडयवास्त एवमप्येपि अल्पपुजस्तु चतुर्दशांगुलानि सप्तयवाः सप्तयवास्त तत्रफलं पंचाशीसधिकानि शतत्रय

20

पञ्चगुलानि चतुरस्रदीर्घयुजसंलग्ने अस्ते तु भुज एवम्. लंबस्तु रज्जुचतुर्थोऽंशः सप्तगुलानि त्रयोपयाः पंचपकाश्चेति
तत्फलं पंचवसंगुलानि चत्वारोपयाश्च अपात्रस्तेष्वेवं फलत्रययोगे पंचशतीष्वस्य सति फलं यत्तु विष्णुमूर्तिप्रभ
तिमिर्वैष्णविः फलसंवाद्यपि अत्र दपयोगेन बहिर्निर्गता सिकुं षडस्रभुक्तं तदभुक्तं अत्रैवाद्यास्त्रयोगेन द्वादशास्तुत
द्वादशभुजतापत्तैः बहिस्तत्त एकास्त्राणां तर्गतार्गता इति चेत् तथापि वज्रभुजतापां मन्नाभस्तः चतुरस्रत्रयस्त्रद्वयपि
फलसंवादेन भद्राचित्रथापत्तैश्च एतेन रामाभुक्तमष्टास्त्रमपि प्रसुक्तं षडस्त्रिभुजगुलानि एकहस्तानि त्रयोऽंशहस्त
पर्यंतं चतुर्दशगु. सप्तयस्रचविंशसंगु. पंचविंशसंगु. षड्य. एकोनत्रिंशदंगु. षड्य. त्रयस्त्रिंशदंगु दोपयो षड्त्रिंशदंगु.
ध्वं चतुर्ध्वं एकोनचत्वारिंशदंगु. यत्रयं द्विचत्वारिंशदंगु. एकोप. चतुष्टयचत्वारिंशदंगु. पंचप. सप्तचत्वारिंशदंगु. सकोप. अ
थ पद्मं द्वादशचतुरस्रमध्यसत्रस्य चतुर्विंशतिरंशः तत्र द्वादशपिरंशो रेखं रज्जुतैरुत्वात्तु परिमार्द्धेन त्रीतिंशान् संवर्धा पांचरुत्वा
तत्र दिक्षु तदंतरे लोचु च सत्राणां फललोपेत ततो तर्ह्यत्रैरेवाप्रत्यसत्रमस्यान्तरेकांतरितमस्याधसत्रद्वयं विरोणा करेणा
स्त्रालोपेत तदंतरे लोचु समसत्रयं ह्येवं त्रैरेवागतमस्यं पाकर तच्चैकसत्रं समांशतया मध्येकं पित्वा सत्रार्द्धमित्येव चेत्

स. म.
२१

21

कोटिमेकांमध्यांकेषांचसत्रांभूतस्येसंस्थापयित्वा मध्येप्रमाणदेवमस्यवहिर्यत्तरेकगतत्रिकोणांतात्तसमा
देवचसत्रांकात्रिकोणादहिरयामस्यंरत्नांतर्मस्यात्रिकोणादहिरयामस्यंरत्नांतर्मस्यात्रिकोणादहिरपरिसत्रा
ईजायमेकंवहिर्यस्यात्रिकोणांतः रथः सत्राईजायमपरमिति संलग्नकोटिचमुपपद्योभावेनधनुर्दपंकार्थ एवम
परसत्रेपिस्तत्सत्रद्वयमार्जनेयत्राग्रं१५हलवत्तपलंभवति एवमन्यानिपत्राणिधरुत्वाइष्टचतुरस्रत्वेत्रकल्पितव
तुर्विंशत्यंशमध्येविभिरंशैर्ध्यासाईनमध्येतदाहिरवडंशव्यासाईनेतिदेवतेकार्ये तत्रांतरत्वेविस्तारेतद्वत्तेनोघतायां
तद्यास्तेनसमापृदाकणिकाकार्या वहिर्यत्तेतुकेसराइति एतत्तद्वत्कुंडं अथेतत्फलं तत्रैवस्मिन्त्रे उपरितनेमहतित्रय
वहस्तेचतुर्थमहद्वत्तव्यासाईपंचशृंगुलानि १५ पंचपदाः ५ तिस्रोपकाः ३२ तिस्रो लिङ्गाः ३ देवालाग्रे २ दिहस्ते
विंशसंगुलानि २० त्रयोपदाः ३ तिस्रोपकाः ३ एका लिङ्गा १ षड्भूलाग्राणि ६ निहस्ते सप्तविंशसंगुलानि २७ ए
कोपवः १ एकापका १ देवालाग्रे २ चतुहस्तेः एकत्रिंशदंगुलानि ३१ द्वौपदौ २ षड्पदाः ६ षड्भूलाग्राणि ६ पंचहपं
चत्रिंशदंगुलानि ३५ तिस्रोपकाः ३ षड्लिङ्गाः ६ पंचवाम्नाणि ५ षड्भूलाग्रे ६ पंचद्वयं २ एकापका १

२१

[illegible]

हा.म.
२२

२२
क्त्वायंगुलानि एकोपवोदयये इति तत्र च सुखफलं चत्वारिंशत्तानि सप्तर्चांगुलानि यथा मन्त्रसप्त ४०० प्रत्येकं त्र्यस्र
फलं द्विक्त्वायंगुलानि ४३ अक्षचतुष्टयफलमष्टमष्टाधिर्यस्तं १५६ एकोत्तं स्वष्टास्त्रविषमवत्रमुत्तत्वात्तयोऽशा
स्तत्तायत्नेष्टो येत्यमितिदिष्ट अष्टास्त्रिभुजांगुलानि एकस्मिन् दशांगुलानि सप्तयथाः दयोः पंचदशांगुलानि त्रयो
पथाः त्रिषष्टदशांगुलानि सप्तयथाः चातुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयथाः पंचसुचतुर्विंशत्यंगुलानि पचत्रयं षट्सु
षड्विंशत्यंगुलानि षड्यथाः सप्तस्वष्टाविंशत्यंगुलानि सप्तयथाः अष्टसुत्रिंशदंगुलानि सप्तयथाः नवसुष्टात्रिंश
दंगुलानि षड्यथाः दशसुचतुर्विंशदंगुलानि पचचतुष्टयं षोडशसुत्रिंशदंगुलानि पंचयथाः अथचतुर्विंश
शाः एकस्मिन् एकांगुलं दपोरेकांगुलं त्रयोपथाः त्रिषष्टेकांगुलं षड्यथाः चतुर्विंशत्यंगुलं दयं पंचसंगुलं दयं पचदयं प
दसंगुलं दयं पंचयथाः अष्टसुत्र्यंगुलं दयं षड्यथाः षट्सुचत्वायंगुलानि एकहस्तादिषु चतुर्थं शिः एकस्मिन् षडंगु
दयोरेकांगुलं चत्वारोपथाः त्रिषुदशांगुलानि पचत्रयं यथा मन्त्रसप्तः चतुर्विंशदशांगुलानि पंचसुत्रयोर्विंशांगुलानि त्र
यमेकोपवः षोडशसुचत्वायंगुलानि एकहस्तादिषु चतुर्थं शिः एकस्मिन् षडंगु. दयोरेकांगु. दयोरेकांगु. चत्वारोपथाः २२

त्रिषु दशगुलानि पञ्चपञ्चाशत्तस्रः चतुर्ष्वे दशगुलानि पञ्चसु त्रयोविंशतिगुलानि त्रयोपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च
 दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः सप्तसु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः नवसु च दशगु
 लानि दशस्वष्टादशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 द्वयोः स्वार्थगुलानि द्वयोः त्रिषु पञ्चांगुलानि द्वयोः चतुर्ष्वे दशगुलानि पञ्चसु त्रयोविंशतिगुलानि षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 सप्तगुलानि पञ्चपञ्चाशत्तस्रः सप्तस्वष्टादशगुलानि षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 लानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः चतस्रोपञ्चाशत्तस्रः चतस्रोपञ्चाशत्तस्रः चतुर्ष्वे दशगुलानि पञ्चस्वष्टादशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः पञ्चपञ्चाशत्तस्रः
 लानि षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः सप्तसु दशगुलानि चतस्रोपञ्चाशत्तस्रः पञ्चपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 सु दशगुलानि दशसु दशगुलानि पञ्चपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च दशगुलानि सप्तपञ्चाशत्तस्रः
 त्रिगुले सप्तपञ्चाशत्तस्रः त्रिषु गलत्रयं पञ्चचतुष्टयं चतुर्ष्वे स्वार्थगुलानि पञ्चसु च स्वार्थगुलानि चतस्रोपञ्चाशत्तस्रः षट्सु च स्वार्थगुलानि

रा.म.
२३

२३

निसप्तयवाः सप्तसुपंचांगुलाः द्वायवौ अष्टसुपंचांगुलानि पंचयवाः नवसुपंचांगुलानि दशसुपंचांगुलानि नियवत्र
यं षोडशसुपंचांगुलानि स्थापयेत्सर्वकुंजानां ध्वजायः सर्वसिद्धिदइति उक्तत्वात्सर्वेषु चेतेषु प्रोक्तानां दक्षिण
पक्षादिन्यूनमतिरित्तं वाच्यत्वाद्ध्वजायः साधनीयः विस्तारैर्द्वौ गुणिते एव भिर्विपक्षे पश्येत् परिशिष्यते तदा ध
जाय इति तदुक्तं ध्वजीध्वजोऽथ सिंहः ज्ञासोरभेयः स्वर्गे गतः ध्वात्तस्त्रेति त्रमेणो तदा पाषाणं पुरा हत इमिति भवि
ष्यपुराणे मुनिमानं शतार्द्धशते चाहतिमात्रं सहस्रेत्यथ होतव्ये कुर्पात्कुंडं च त्मर्कं द्विहस्तमपुते तच्च लहो
मेचतुःकुरं अष्टहस्तात्मकुंडं कोरिहोमेषु नाधिरमिति यत्तु शास्त्रात्तिलके एकहस्तामितं कुंडं एकलक्षे विधीयते
लक्षणां दशचंपावत्ताचंदस्तेन चंदयेत दशहस्तामितं कुंडं कोरिहोमेपि शास्त्रे इति यत्तु स्कांदे कोरिहोमे चतुर्हस्तं चतु
स्त्रं ममंततः योनित्रहपोपेतं तदप्याहस्त्रिमेकलमिति चलहस्तदिहोमेष्वेव हस्तादि कुंडलविधानं कोरिहोमे दश
हस्तस्य तद्युगेर्विततीत्यादिचिराहस्य लक्ष्यविषयं घृतादिहिरांसि हि द्वयं विषयं च ज्ञेयं अथ खान मोहक इति
चतुर्विंशतिमं भागमंगुलं परिकल्पयेत् चतुर्विंशंगुलं हस्तं कुंजानां परिकल्पयेत् हस्तमात्रेण नेतिर्यक् ऊर्ध्वमेखे लणा

२३

सह पिङ्गलामते स्वात्तादेवांगुलं स्यात्तामेखलानां स्थितिर्भवेत् तथा सर्वकमेव कुंङ्गलानामेकावातिस्य एव कुंङ्गलस्य विवृत्तौ
वृद्धांगुलादहिः र्यामेखलोकावडे मुलेति चतुस्त्रिंशदंगुलावपि तिस्रः सर्वत्र शेषना इति मेखलान्नितयं कार्यं कोणा एव यथा
गुलेति कोणा मन्त्राः एमाख्यः पमोदो चतुस्त्रिंशदंगुलत्वं च विस्तारे उद्यतायां च अतएव शारदा तिलके मेखलामा
नं प्रयुज्य विस्तारे त्रयोदशोत्तरे पामेखलाः सर्वतोऽनुधौ इति एमेकावृत्तिस्य एव मपि अंगुले च तेव विस्तारस्तु चतुस्त्रिंशदंगु
लस्य सक्तं अथ योनिः तत्र स्वायं भवे मेखलामध्यातो योनिः कुंङ्गलं अंशविस्तारं अंगुष्ठमानोऽष्टकं सकार्यं च चतुर्दश
वृत्तिः कुंङ्गलं दीर्घांशविस्तारं मलेने स्वच्छं दलवर्कं निता अंगुष्ठमानोऽष्टकं रोपस्याः सा अंगुष्ठमानोऽष्टकं दा अष्टकः
कुंङ्गलमध्यविष्टं यो न्यगं केतो यो निमेखलोत्पेके तथा च भुवि वेष्टिता यो निः कार्यस्यार्थः मेखलात उद्यो भागश्च परे त्रैसो
व्यस्तारे देर्ध्याः स्यांगुला यो निस्त्रिंशो ना विस्तारेण तु सर्वांगुलोच्छ्रितस्तु प्रविष्टा भ्यंतरे तथा कुंभदयेन समापुक्ता वा श्वस्या
दलवन्मता अंगुष्ठमेखलायुक्ता मध्ये तान् यधुतिरुमेति अंशो न्या यो निदेर्ध्यात् अंशंगुलेति यावत् कुंभदयेन यत्ता ईदृषा
कारेण मले देशे समापुक्ता शारदा तिलके स्थलात्तरा भ्यन्तरे स्याद्यो न्या मध्ये संधि मिति प्राग्विक्या म्यकुंङ्गलानां प्रोक्ता यो

निरस्युक्ते पर्वमुखाः स्मृताः शेषा यथाशोभा समन्विता त्रैलोक्यासारे नवमस्यपि कुंडस्य पोनिर्दत्तदले स्थितेति शा
 राया योनि कुंडे योनि मज्जन्तु संनाभि च वर्जयेदिति सिद्धं तशोखरेपि योने योनिः न कुर्वीतिति प्रारयतिलके
 कुंडा नां कल्पयेदंत नाभि संवुज संनिभां तनु कुंडा तु र्पा च मान पस्या निगद्यते मुष्ण रत्ने क हस्तानां नाभि रत्ने धेता
 मता नेत्र वेदांगुलो पेता कुंडेष्वप्ये सुवर्द्ध फेत्त पवदयत्र मेरो वता मिं पृथ गुदा धीरिति नेत्र वेदांगुलो पेता उद्यता
 पांछांगुल विस्तारा वा मयो म्ना तुंगुलेत्यर्थः दिवि हस्तादि कुंडेषु दिदि सुविस्तारा यामयोः सर्वांश विस्तार यत् उद्यता
 पांछादृशांश परेति एमादयः शारादतिलके एकमेव भवत्कुंडं ईशानां वैष्णवाध्वर इति विस्मरमां स्वाता धिचे भवेदो
 गीहीने धेनु धन रूपः वर कुंडे तु संतापो मारां छिन्न मेखले मेखलारहिते शोको भ्या धिचे धित संतपः पार्या विनाश
 नं प्रोक्तं कुंडे यो न्या विनाश तं अपत्य धं सनं प्रोक्तं कुंडं यत्वं वरजित मिति सिद्धं तशोखो मान हीने महा व्या धिरधि के
 शनुवर्द्धनं योनि हीने त्वपस्माते वा कुंडः कं वरजिते तत्रैव स्थंडिलं चापि कुर्वीत सुसिद्धे सिद्धे तस्मिन् हस्तमात्रं प्रविस्ता
 रं सुसमेकं गुलो न्नतां मथां तरेपि निसर्गै मिति कं होमं स्थंडिले वां समाचरेत् हस्तमात्रेणात्तत्तु पालि लुकाभिः सुशोभनं

अंगुलोत्सेधसंपुक्तचतुरस्रसमंततइति इतिस्त्रिंशंभूतमृत्तमजमहनीसकंदरुतः उलुङ्गमेवनिर्दिष्टः अथषोडशा
 रचकं तत्रगुत्सेधंमध्येत्रिहस्तव्यासंचतुरस्रप्रसाधशपपरदक्षिणोत्तमयनचरेखाभिस्तचतुःषष्टिकोष्टंमुपति
 तत्रकोष्ठानिप्रत्येकंनद्यांगुलानिसंपद्यते ततोवहिरस्यंपत्तिषुचतुर्दिक्षुमध्यकोष्ठानिचत्वारिचत्वारिमार्जयित्वा तदु
 पर्युर्पास्यंपत्तिषु पार्श्वयोस्तत्रयंत्रयसत्ताप्रतिदिशंमध्यकोष्टद्वयंमार्जयेत्तेनचतुर्दिक्षुषट्कोष्ठानिचत्वारिद्वारा
 णिसिद्धंति ततोमध्यस्थितषोडशकोष्ठानिमार्जयेत् ततोवाद्येष्टैर्यंकोणकोष्ठंविहायकोणकोष्ठद्वारपीठंत
 एलवर्त्तन्यवशिष्टानिपंचपंचकोष्ठानिमार्जयेत् तथाचमध्यचतुरस्रपीठस्यपादः सिद्धंति ततोमध्याचत्वारिचत्वारिभु
 र्पात तत्राद्येचत्वार्यंगुलानिव्यासः द्वितीयेष्टोत्तरीयेचतुर्विंशतिः चतुर्थेषष्टिंशतिरिति तच्चतुर्गुलंयत्रैरर्णिकारूपं
 पीतेनरजसापरपित्ता रणित्वावधिरेकांसितेनरजसानिर्मायतदहिरण्यंगुलात्मकेचतुर्पीतस्यसितरत्नोभिः संपादितम्
 लयमध्याग्राणिषोडशकेसरणिंसंपाद्यतत्केसरवधिरेकांसितेनैवरजसांगुलोत्तरीं संपाद्यचतुर्विंशंगुलात्मकेतदहिर्य
 त्तैसिरजसाग्रष्टद्विष्टौयत्राणिरत्नग्राणिभुर्पात ततोदस्तांसरेरेकांसितेनरजसाविधायद्विष्टौतत्तल्लिष्टमेनरजसापर

रा.म.
२५

२५

यित्वा तदहिरेकां गुलांतरं वदिर्यत्र रेखां सिनेने वरजसासं पाद्युत्तद्वर्षात्परितो गुष्टद्वारा तदग्निरुत्प्रेन जसा परपित्त
तदहिरेकां गुलांतरं वदिर्यत्र रेखां सिनेने वरजसासं पाद्युत्तद्वर्षात्परितो गुष्टद्वारा तदग्निरुत्प्रेन जसा परपित्त
प्रतिभागं पचात्का गन्धोऽश्वत्थीरात्रश्यामपीता रणाश्वोता ज्ञोभिः कल्पयित्वा तदंतं पथा यो गरजोभिः परयित्वा त
दहिः सितपीता रणाश्वमहृत्ताः पंचरेखा लिखिते तदहिः पीठज्ञे चतुरस्रं पथा शोभं रजोभिरलं रूपा पीठा वधिरेखा
सितेन रजसा चतुरस्रां रचयेत् दारुतेत्राणि पूर्वोदितः पीतश्यामश्चेत हृत्तरजोभिः परयेत् आग्नेयादिपीठपादचतुष्टयं पंचकोष्ठात्मकं रणा त्र सितरत्न पीतचक्र रजोभिः
तुष्टयं लोहितरुतितश्यामध्वलेः परयेत् आग्नेयादिपीठपादचतुष्टयं पंचकोष्ठात्मकं रणा त्र सितरत्न पीतचक्र रजोभिः
परयेत् ततः सितेन रजसां गुलां ननेन वदिर्यत्र रेखां कुर्यादिति पितामहचरणाः मदनाश्वान् दधु रमते तु चतुर्हस्त्रिं च
तुरस्रं तत्र प्रत्येकं दारुणां गुलानि कोष्ठा निरुत्तानि तु पंचतत्राद्ये रत्ने चत्वार्यं गुलानि व्यासः द्वितीये दंष्ट्रो तृतीये विंशतिः
चतुर्थे चतुर्विंशतिः पंचमेतदष्टविंशति पंचकोष्ठात्मकं पीठपादचतुष्टयं आग्नेयादि त्रमेणा रत्न हृत्तरजोभिः सितेः पराणि
यं कोणा कोष्ठचतुष्टयं त्येकं त्रिभिः खिभिर्वर्तते रिति विशेषः इति षोडशारचक्र निर्मातृः इदमेव च वा रणां मंडलं तथा च २५

जं प्रागुक्तमेवागोश्रुत्वा शक्तिमङ्गलं अलिखेद्विगोदं नैर्ऋत्यां सङ्गमा लिखेत् पार्श्वतुचास्योलेख्यं ध्वजं चैवापु
 गोचरे कोत्वेपंतुगर्हसिख्यं शान्यां मलमा लिखेत् मलस्य कामेदशेतुचं प्रभंतुपतिशो इति ततो महावेधुपरिपंचव
 र्णफलपुष्पोपशोभितं धितानं नध्रीयादिति ततो महावेदीशानाभागे प्रापामेदयोच्छ्रये हस्तमिताग्रहादिस्थापना
 र्थापरावेदिर्या विहितसिंहपादिमते वितस्सुखायावातस्यां सर्वतोभंडं लिखेत् तल्लेखनप्रकारे पीत्यं प्रागुदीच्यां
 गता रेखाः सूर्यादेकोनविंशतिः खंडं दुष्टिपदः कोणे मंखलापंचभिः पदेः एकादशापादावल्लोभंडं नवभिः पदेः चतु
 र्विंशत्पादापीपरिधिः विंशकैः पदेः मध्येषोडशभिः कोष्ठैः पञ्चमष्टदलं स्यते अत्रेते दंडं मंखलां वृत्तां वल्लोनीलेन पूरये
 त भद्रासरासितावापीपरिधिः पीतवर्णकः वास्यांतरद्वारा अत्रेतावर्णिका पीतवर्णिका परिध्यावेष्टितं पद्मं मध्ये सत्वं रज
 स्तमः तन्मध्ये स्थापयेद्देवान् ब्रह्माद्यां म्बुपुराणानिति अथ ग्रहप्रकारः तत्र ग्रहमास्ये सूर्यः सोमो मही पुत्रः सोम
 पुत्रो बृहस्पतिः बुधः शनैश्चरो राहुः केतुश्चेति ग्रहानव स्तौ दे जन्मभूगोत्रमेतेषां च र्णस्थानसुखानि च यो ज्ञात्वा कुस्ते
 शांतिं ग्रहास्ते राचमानिताः स्थानमधिष्ठानं एतद्विज्ञापयः सूर्यातस्तसर्वे सफलं भवेत् वर्णजिह्वानी आहृष्टपराशरः

रा.म.
२६

रत्नः कश्यपजो भावः शशो ब्रह्मसुतः शशी रत्नो ह्यसुतो भोमः पीतः सोमसुतो बुधः पीतो ब्राह्मः सुरकार्यः मङ्गः शुक्रो
 भृगुः कृदः यमः शनीत्येः उत्रः द्युस्मोराहुः प्रज्ञापतेः यमः केतुः यशानरुः द्युस्माः पाया सुयोप्यसीधुवमीहसस्य ३
 सन्तोर्कः कलिङ्गेषु पसुनायं चर्चदमाः अंगारकास्त्वर्ग्यानुमगधायां हिमांशुजः सैन्धवेषु गुर्जितः सुक्रो भोजकरेतथा
 शनीम्नस्तु सौराष्ट्रेण दुर्वैरिद्विपुरे सत्त्वैर्घातथा केतुस्तिस्तेताग्रहसमपः पौत्रमाहस एव आदित्यः कश्यपयोगोत्रा
 रात्रेयसंज्ञमा भवेत् भारद्वाजो भवेद्भौमस्तथान्रेयसोमजः शत्रुपञ्चो गिरेगोत्रः शुक्रो वैभार्गवस्तथा शनिः काप
 एवाथराहुः पेदीनसिस्तथा केतवोज्जेमिनीयास्त्रग्रहा लोचहितावहाः रामोदीयेग्रही-श्रुत्स्ववर्णस्त्वपुण्योर्पुस्तान्
 व्याहृतावाहयेस्तान् तत्रैव भातुं तु मंडलाकारं प्रद्वचं प्रद्वतिं विधुं अंकारं त्रिकोणं चतुर्थं वाणावृत्तिं विदुः पञ्चाक
 रं गुहं बुध्यां चतुष्कोणं च भार्गवं द्वावृत्तिं शनिं राहुं मकराकारमेव च खड्गाकारं स्तथा केतुं स्थापयेत्तु पूर्वशः ग्रहा
 दिरुपाणिमास्त्ये पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः सप्तार्चयसंपुतो द्विपुजः स्यात्सदायिः स्वतः स्वतो वाधरः
 दशाश्वः श्वोत्तमवर्णः गदापाणिर्द्विधाहुस्त्रकर्त्रेयो वादः शशी रत्नपाणो वाधरः शक्तिशालगदाधरः चतुर्भुजो मेघवा

२६

होगमोचरः स्फादरासुतः पीतमास्योचरधरः कर्णिकारसमधुतिः स्वधर्मगहापाणिः सिंहस्योचरोधुधः देवेदेस्य
 गुरुतदसीतमो तोचनुधुजो दंडिनोचरोधोयोसाहससुमैभमंडल इन्द्रोचरुतिः मृलावरदो गंधवाहनः वाणावा
 णासनधरः अर्जुनोचरुतः सदा वरासवदनः स्वधर्मभूलावरप्रदः नीलसिंहासनस्थः मृगस्तत्रप्रशस्यते धूम्रा
 दिवाहवः सर्वगदिनो विद्युत्ताननाः गंधासनगतानि सर्वे तवः सुर्वे रात्राः सर्वे विरिदिनः कार्यप्रहलो रक्षिताव
 हाः वेतनीवहूलेस्वमेवस्वतार्व वृक्षपराशरः मध्येनुभास्करं विधांश्च शिनेर्देहिणो दहिणेन धरासनुधुधं पूर्वो
 तैराणु उतरेणागुरुं विधांस्वर्गेणोचनुधुधं शनैश्चरपश्चिमस्याराहुं दहिणापश्चिमे पश्चिमोत्तरतः केतुस्थापयेदु
 पूर्वशः गुह्यानिमास्ये देवानां तत्र संस्थाप्या विंशतिर्दृशाधिरा आदिपापिमुखाः सर्वसाधिप्रसधिदेवताः सुका
 र्थीनामुखोत्तयाविति स्कांरोत्सर्पः प्राप्नुयः राजापांसुं मुखताउरोधात्मस्य मुखस्थान्ये अधिदेवताः प्रसधिदेवताः
 मास्ये भास्करास्ये मृगविंशदुमांश्च शशिनस्तथा स्कंसांगारवस्यापि बुधस्यापि तथा हरिं ब्रह्मारां च गुरोर्धिं धाधुत्रस्यापि श
 चीपतिं शनैश्चरस्यापि मरुताः संहंतयेधव केतनो वित्रगुप्तं च सर्वेषामधिदेवताः अग्निरागः हितिर्विस्मरिं इन्द्रोचरोचदे

स.म.
३७

27

वता प्रजापतिश्च सर्वश्रवणप्रयधिदेवताः सतेषां लसत्तृणानि विष्णुधर्मोत्तरे पंचवक्त्रोवृक्षा रुद्रः प्रतिवक्त्रं त्रिलो-
चनः वसालप्रसवद्वंद्वी चंद्रमोहिः सराशिवः अक्षसत्तंचकर्मर्तुं र्पाणंचकर्मर्तुं इमा विधर्तुस्तेषु प्रजिता विरेशो
रपि कुमारः स्वरामुखः कार्यः शिवश्चंद्रविभक्तः रक्तवर्णो देवो मयस्वरावाहनः उद्युतश्च तथा र्पाणं तस्य रतिराहस्त
योः पताभ्यां वैजयंती स्याच्छक्तिः कार्यं चामयोः विष्णुः कोमोदरी पद्मशंखचक्रधरः प्रयात् प्ररतिराहस्तिरा मधः करवा
म्यनित्यशः पद्मासनस्थो जटिलो वृत्ताकार्यस्तुभुजः श्रद्धामाल्या सुवंधिप्रसस्तं चकर्मर्तुं चतुर्दंते गजाहरो वज्री कुलिश
धूलरः प्राचीपतिः प्रवर्तय्यो नानाभरणभूषितः ईश्वरीलोपमः कार्यो चंद्रहस्तो विज्ञानता रक्तद्वयाशहस्तश्च पद्ममहिष
वाहनः कालः वसालवद्वंद्वी लो गम्रविभीषणः पाशहस्तो र्दं हस्तः कार्यो चंद्रहस्तो विज्ञानता रक्तद्वयाशहस्तश्च पद्ममहिष
सोम्यदर्शनं रतिगोले र्पाणो विप्रगुहं वामे तु पात्रं पिंगलश्च मुनेशाहः पीनो गात्रयो र्पाणः ध्यागस्थः सातसत्रो ग्निः स
शार्विः शक्तिधारका विभितं चमरेणास्पकमयं प्रकल्पयेत् आपः स्त्रीरूपधारिणः चेतामयवाहनः दधानाः पाशकलशो
मुक्ताभरणाभूषिताः शुद्धवर्णो महीकार्यदिशा भरणाभूषिता चतुर्भुजा सोम्यवपुश्चंद्रां सुतदृशां च रत्नयानं सस्य पात्रं ३७

पात्रमोषधसंयुतं पद्मं चैव कर्त्तव्यं मुच्यते पादवनं रत्न दिगजानां चतुर्गती साकार्या एषु गता तथा विस्मोहिं इत्युच्यते
वामेशान्याः करकार्या सोम्या सेतानमंजरी वरदा मंडिता कार्या द्विभुजा च तथा सती यज्ञोपवीती हंसस्थ एनव अस्त्रमुपुत्रः
अर्द्धसुवंसुवं विधुलुंडिकां च प्रजापतिः अर्द्धं अर्द्धं मालां कुंडिकां कर्मशुभं अर्द्धं सत्रधराः सर्पाः कुंडिका पुच्छ भयणाः ए
कभोगास्त्रिभोगा वा सर्वकार्योन्मपीषणाः अस्त्रसदृशाः पुतं ग्रहाणां दक्षिणार्धे न्यसेत् स्वयधिदेवता अथ विना पश्चादित्य
दणानि चतुर्भुजस्त्रिभुजैश्च कर्त्तव्यो अगजाननः गनी गयज्ञोपवीतश्च शशांकश्च तशेखरः हस्ते दंतं करो दद्याद् द्वितीये वा ह
स्तत्रैवं तृतीये परमं दद्याच्चतुर्थे मोदकं तथा शक्तिकारणं तथा भूलं वरुचं च दक्षिणे चंद्रविंशमधो वामे खे इमर्द्धं कपासकं
सुवं रत्नं च विधाणा सिंहासु हतु दिग्भुजा एषा देवी सप्तद्विष्टा दुर्गा दुर्गा द्विनाशिनी धावदरिणा एषु स्थो ध्वजधारिणी
राणाः वरदान करो धर्मवर्णाः कार्यो विजानता नीलोत्पला भंगं तद्वर्णां वाधारि च चंद्रार्कहस्तं कर्त्तव्यं द्विभुजं सोम्य खंडव
त द्विभुजो सोम्य वरदो कर्त्तव्यो रूपसंयुतो तपोराषधयः कार्य दिव्या दक्षिणा हस्तयोः वामयोः पुस्तको कार्यो दर्शनी
यो तथा द्विजाः एकस्य दक्षिणे पार्श्वे वामे वा एव पादय नारीयुगं प्रकर्त्तव्यं पुस्तकं चारुदर्शनं रत्नभण्डं चैव कार्यं चंद्रशुक्लं

दा.म.
२८

२४

वरेतथा अथलोकपालरूपानि तत्रेन्द्राग्नियमन्त्रस्तकपाणाधिप्रसधिदेवतोक्तोक्तानि स्वप्नचर्मधरोवालो निरतिर्न
रवाहनः उर्ध्वचेशोविरूपाक्षः करालः कालिकप्रियः नागपाशधरोरुभक्षणाः पद्मिनीपतिः कर्तुरोऽपतिः स्वर्गाव
र्णोमयैरवाहनः (वापुर्विनायकादिपंचकेउक्तः सोमो ग्रसेषु अनंतः प्रसधिदेवतासु विनायकादिस्थापनं ग्रहेभ्य
उत्तरत इति संप्रदायः इति रापञ्चिमवायव्योत्तरार्धेषु पथात्रममिसमये गुरुमंददिने शानं उत्तराया पथात्रमं गतोश्च
उर्ध्वावायुश्च गुरुकेलोश्च इति लो आकषामश्चिनोचेति पंचैताः स्थापयेदुध इति वचनानुसारेणोतिमष्टाः रूपनागवणा
श्च पूजाप्रकारमाह याज्ञवल्क्यः यथावर्णाग्नेयानि चासासिबुधुमानि च गंधाश्च वलपश्चैव भयोदेयोत्रगुणुः मासे
धूपामोरोत्रसुरभिरुपारिषाक्षितानकं शोभनं स्थापयेत्प्रातः फलपुष्पसमन्वितं धूपे विशेवोत्तेमाडोत्कां देविः कुंड
रुचधूपशशिनसुधुताहताः भौमे सर्जरसंचैव अगहं च बुधे स्मृते सिलैल्लुचं गुदे दद्याच्छुत्रे विल्यागुरुस्मृतं गुग्गु
लुं मंद्वारे तु लाक्षागहोश्चैतवे कुंडरुचं शल्लकी निर्यासः सर्जः शीलाः सिलहचं सिलह इति मध्यदेशे प्रसिद्धं विल्यागु
मुहविल्वफलनिर्यासहितमगुरु मंद्वारे शनैश्चैव लाक्षागहोश्चैव तु यश्च गंधविशेषमाह दिवाश्च कुजाभ्यो हिराप

२८

ये इत्तचंदनं चंद्रवर्गवेवैवसितवर्गचंद्रापयेत कुंकुमेवसंयुक्तं चंदनं जीवसोमयोः अगुरुं चापि वस्तुर्गारुवेत्तर्क
 जेषु च अंगदेवतानां तु पुष्पाणि सितवर्गानि चंदनं च विलेपनं एतेषां गुग्गुलुर्धपो नैवेद्यं घृतपायसं रासो सिक्कली
 नीति संप्रदायः ग्रहवर्गानां तु गोदं नैवेद्यात्सोमापघृतपायसं अंगारकाय संपाधुधाय ह्ति एषध्विके इधो इतु
 जीवापघृतापचयुक्तो दनं शनैश्च रापघृतशरं अजं मांसं च ग्राहवे विजो दनं च ये तु यः सर्वभक्ष्ये रथार्चयेत् अत्र सर्वभक्ष्ये
 रथार्चयेदित्यन्यदपि मोक्षकारिदेयमिति रामो ररुदुः संयावोगो मूम चर्तु साधितो द्या रा राय सपि सस्व तंदुलमस
 एतमिति रूपना रापराः द्युशरंति रतं दुलमुधसाधितं विजो दनंति रतं दुलमिधं स्या द्जाती रं तु शो गितं वरुनि सा
 ग्रहितं स्यादेतच्चिजो दनं सस्तमिति रामो रः यागवल्काः शक्तितो वा यथा लाभं सत्स्य विधिपूर्वकं पूजयेत्तो ग्रहनेतां
 दलभं ते सवलं फलं यदुष्टं चिं प्रोदयारौ वार्तं रूपगुणैर्पुस्तान् व्याहृताचारुपेनुतान् इति च भात नभरादित्यमावाह
 यामि नैभुयः आदिसमावाहयामि नैस्वः आदिसमावाहयामि नैभुवः स्वरादिसमावाहयामि नैस्वः आदिसमावाहयामि
 पिरावाह्यभागवतारिप नक्षत्राधिपतेकाण्यगोत्रपरिं गदेशे म्भरजया पुष्पोपमांगद्युतेदिभुजपत्राभयहस्तसिं हृद्यार्तमा

दा.म.
२९

२९

स्वांयत्तनुलेपनञ्चत्तमाशिक्षात्त्वचित्तसर्वंगाभरणाभास्वहेतो निधेविरोधप्रकाशकविदेवतामपमर्ज्ञेनमस्तेसनं
हृत्तध्वजयतीकोपप्रतेपितेनसज्ञास्मरथकाहनेनमेतंप्रसिद्धिसुवेन्नागछानिरुद्रापां सहेयारिविशेषगौरवि
पुस्तनग्रहानाद्याहपेदितितन्मूलंविमृष्टप्रायेवामनमंथे आचार्यप्रवृत्तिभ्यश्चग्रहार्चनफलंततः समिदाज्यचर
रांयुल्लेखंभूजापांकार्चनस्यफलचपत्त लोकपालगणेशाद्यास्तत्रपार्थगदेवताः तासांज्ञपफलेतदङ्गुलीपाञ्च
लपूर्वकं ततस्तेभ्योपथाशक्तिहातयादृष्टिगन्ततइति इतिग्रहप्रज्ञाविधिः अथउत्तराहवाचनं त्रिकोऽमंडनः गर्भाभा
नादिसंस्कारोष्णिष्कार्त्तत्रुषापि बृदिभादंपुण्यार्थैकमादौस्वस्तिवाचनं व्यासः संप्रपगंधउद्येद्यैर्ब्रह्मणान्स्वस्ति
वाचयेत्त धर्मकर्मणिमांगल्येस्वंगामेद्रुतदर्शनइति गृह्यपरिशिष्टे स्वस्तिवाचनमृदिपुर्तुतत्कर्मणाश्रांष्टतयोः
पुरात आश्वलायनः देविकेतंत्रियेवादेततःपुण्यहृष्टतइति तच्चप्रनययतीयेइत्वं १ जीनधिभानप्राप्तएतान्
भोजयित्वोद्गुखाउपवेश्यवस्त्रदिभिः परितोष्णपुण्याहंभवंतोबुवंत्वितिवाहणान्पत्रमानः प्राप्नुवन्तिः स्वययेत्त
ततोवाहणःपुण्याहंइतित्रिर्बुः ततःस्वस्तिभवंतोबुवंत्वितित्रिः श्रावयेत्त नस्वस्तिरितित्रिर्बुः तत्रकादिभवंतोबु

२९

यं त्विति त्रिः श्रवयेत् त्रयस्तमितित्तिः प्रतिवचने एतच्च श्रवणानन्तरेन परित्यज्य पुण्याहं स्वस्ति स विदिसोऽकार
 पूर्वैश्चिह्नैरेवेकामाशिवोवाच यित्ते सदिना बोधापने नोत्तमः पुण्याहवचनं देवेश श्रवणस्य विधीयते एतदेव नि
 रंकारं बुभुक्षेत् तद्विषये श्रवणेति वक्तव्यं गृह्यपरिशिष्टे तु अथ निवृत्तजातु मंगलः कमलमुकुलसदृशमंजलिं शिर
 स्वाधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णं ललाटे धारयित्वा दीर्घं नमनं द्यौर्गिर्यस्त्रीति विष्णुपदानि वनेनापुः प्रमथेन
 पुण्याहं निर्वर्धमापुरस्तु शिवाय नमः संतु सोमनस्य मस्तु यस्तं चारिष्टं च सुगंधाः पंतु सुमंगलं च मस्तु पुष्पलिपं तु सुधि
 यमस्तु प्रसताः पंतु प्रापुष्पमस्तु तां पूजानि पांतु ये स्वर्गमस्तु दक्षिणाः पंतु आरोग्यमस्तु दीर्घमायुः शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिः धि
 र्पशो विद्या विनयो वित्तं च रुद्रं च पुष्पं च मस्तु पंचत्वा सर्ववेदयज्ञत्रियाचराण्यर्चनं भाः शुभाः शोभनाः अर्चते मस्तु सोऽकार
 एमादिष्टत्वा अग्यज्ञः सामाशीर्चनं च कृषिं मत्तं समुत्तातं भवद्विस्तृतातः पुण्यं पुण्याहं वाचयिष्योवाच्यतां श्रवणोद्ग
 विणसस्तुरस्य सविता यज्ञातात न्योन्यो भवति जयमानः ऊर्ध्वदि विपक्षिणा वंतो अस्थुरित्येता मवः पुण्याहं ब्रूयात्
 व्रतनियमस्तपः स्वाध्याय उदमदन विद्विष्यन्तं सर्वेषां श्रवणानां मनः समाधीपतं समाहितमनसः स्याः प्रसीदुभ

रा. म.
३०

30

वंतः प्रसन्नाः स्मः शान्तिरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु रुष्टिरस्तु अविष्टमस्तु आपुष्टमस्तु अरोग्यमस्तु शिवे र्मास्तु चरितं सप्त
दिरस्तु पुत्रसमृद्धिरस्तु धनधान्यसमृद्धिरस्तु इष्टमं समृद्धिरस्तु अरिहृनिस्तनमस्तु पसापंतत्त्वतिहृतमस्तु पष्टेयस्तद
स्तु उत्तोरर्मास्तु विष्टमस्तु उत्तोरर्मास्तु हरहरमिष्टिरस्तु अनेतेन क्रियाः शुभाः शोभनाः प्रवर्त्ततां तिथिभारागुहूर्त्तन
स्तु संपत्स्तु तिथिभारागुहूर्त्तनस्तु अहर्हृत्ताधिदेवताः प्रीयंतां तिथिभारागुहूर्त्तनस्तु सप्तदेवते प्रीयंतां अ
ग्निपुरोहितां गाविस्तिदेवाः प्रीयंतां इन्द्रपुरोहितां मरुद्गणाः प्रीयंतां वसिष्ठपुरोहितां मरुद्गणाः प्रीयंतां महेश्वरीपुरोहितां उमा मात
रः प्रीयंतां अरुंधतीपुरोहितां एरपत्न्यः प्रीयंतां विष्णुपुरोहितां सर्वदेवाः प्रीयंतां ब्रह्मपुरोहितां सर्वविदाः प्रीयंतां ब्रह्मचक्र
स्तु प्रीयंतां श्रीसास्वतो प्रीयंतां अदोमेधे प्रीयंतां भगवती मायायनी प्रीयंतां भगवती माहेश्वरी प्रीयंतां भगवती अ
दिकरी प्रीयंतां भगवती रुद्रिकरी प्रीयंतां भगवती पुष्टिकरी प्रीयंतां भगवती तुष्टिकरी प्रीयंतां भगवती विष्टिकरी प्रीयंतां भगवती विनायको प्री
येतां सर्वाः कुलदेवताः प्रीयंतां हृतं हृतं दिवः हृतं परिपंचिनः हृतं विष्टुर्हृतः शत्रवः पराधर्म्मपातं यार्म्मनुष्टोराणि
शार्म्मनुष्टोराणि शार्म्मनुष्टोराणि शुभानि वृद्धं शिवा अपः संतु शिवा अग्नयः संतु शिवा अहृतयः संतु शिवा वनस्पतयः

३०

संतु शिवाप्रतिथयः संतु प्रहोरात्रे शिवे स्यातां निरुमे निरुमे नः पर्जे चोवर्षे तु स्वस्ति नो नैषधयः पंचतो योग होमो
नः रूपतो शुर्वागारचुधरुहस्पतिशनिरुहरेतुसोम सहिता प्रादित्य प्रयोगाः सर्वग्रहाः प्रियंतां भगवान्भ्रातृपराः प्रीयतां
भगवान्पर्जन्यः प्रीयतां भगवान्सामा महासेनः प्रीयतां प्रणवाहका संवाच विष्णो वाच्यतां उरतेव शकुने सामगा पसि
पाज्य पापजति पसुणपनत्तं तदस्त्वुर्वर्ता पयस्यं पदेवे सूर्य उदेति अथ नत्तं नेति पार्वती तत्र सूर्यो गच्छेत् पत्र न भव्यं
पश्येत् तावति पुर्वी तयत्कारे स्यात् प्राणाह एव कुतस्ते तानि वा एतानि यमनं तत्राणि पान्येव देव नत्तत्राणि तेषु पुर्वी तयत्का
रि स्यात् प्राणाह एव कुतस्ते प्राणाहं भवंतो बुवंतु नैः प्राणाहं स्वस्ते ये चापुपु पत्रतामहे आदित्य उदयनीया स्वस्ति न इंद्रे
इन्द्राः स्वनः पुधा विश्वे देवाः स्वस्ति भस्मारेतो श्रीष्टनेमिः स्वस्ति नो रुहस्पतिर्दधानुति अष्टौ देवा य सवः सोम्यासः चतस्रो
देवी रजरा म्रविष्ठाः तोपक्षं यां नुरजसः परस्तात् संवत्सरीताममृतं स्वस्ति स्वस्ति भवंतो बुवंतु अपुष्पते स्वस्ति अध्यामश्रो
मं सर्वा मृद्धि मृद्धि मृधुयामिति अध्यामरुधैर्न मसो य सधुः मित्रं देवं मित्रं धेयं नो असु अनूराधा रुविषा नर्दयंतः शस्तं जति
वेमशरदः सवीरः श्रीणि श्रीणि वेदेवानी मृदनि श्रीणि छंदः सि श्रीणि सवर्गानि त्रय इमे लोकः अध्यामेव तर्दयं स पुलोके

रा.म.
३९

सुप्रतिष्ठिति अदिभवंतोपुवंतुअधत्तां प्रियेजातःप्रपण्वेनं. पत्तिनवत्ताभ्यजपत्सर्वमेतत्सुचलोकमिदं ससर्वत
जोनहोत्रमभिजिदिजित्य त्रियं दधात्वहोतृपमानं अहेतुधियमंत्रमेगोपाय पमृषयस्त्रयीवितविदुः अचः सामानिप
जद्वि साहिष्ठीरमृतासतां श्रीरत्निति पवंतोपुवंतु अस्तुमीः उरणाहवाचनसमृद्धिरसुभगवान्मुजापतिः प्रीयतां इ
ति उरणाहवाचन ततो नो रज्जमभिषेवं च पथाशखंकारयेदिति उरणाहवाचनं चादिमध्यांतेषु कार्यं आरावंते च मध्ये च
कुर्वाद्वाहवाचनमपि ति यचनात् ततोस्मिन् नर्मणपुत्रगोत्रमपुत्रप्रवापमपुत्रशर्माणां ग्रहं त्वं अहं इत्याचार्यं वृत्वा अग्नेदि
नो हो प्रवे कुं दे हो मं च त्वं अति हो त्वामहं वरो अग्नेदः पप्रप्रातो गा यत्रः सोमदेवता अत्रिगोत्रसुविषेन्द्रसत्त्वत्वं मेम
त्वे भवेति प्रत्येकं अणुयात् सर्वप्रथमं वृत्तानां ततो होतुमिति क्रमः क्तोस्मिन्नेव प्रतिवचनं यजुर्वेदिनो रत्तिगो कातरा हो
यजुर्वेदस्तेषु भो विसुदेवतः अथ ये पसुविषेन्द्रः अतिलत्वं मेमत्वे भवेति सामगोपश्रित्मे सामवेदसुपिंगातो जागतः
शत्रुदेवतः भारद्वाजसुविषेन्द्रसत्त्वत्वं मेमत्वे भवेति अथर्वाणावुत्तो वरुन्नेत्रोथर्ववेदोऽउषु भो रुद्रदेवतः विशंपा
यनविषेन्द्रसत्त्वत्वं मेमत्वे भवेति ततो ज्ञापकानां ते वासुविति कल्पतरो चत्वार इति रूपनारायणादयः स्तन्यते

३१

होत्रास्त्रिजः चत्वारो जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः
 कास्त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः
 प्रज्जमधुपर्कं त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः
 नवद्वयं क्लीराजा नवद्वयं महावतः तेन त्वामभिवधामिरहेमा च जमा चलेति अनेन च पीतसूत्रं यजमानतस्तत्त्वोत्पत्तिः
 त्विष्टं दारपालानां हस्तैरुत्तार्यं वधुंति मध्यदेशे ततो गेयोदिषोऽश्वत्थानां हस्तैरुत्तार्यं वधुंति मध्यदेशे ततो गेयोदिषोऽश्वत्थानां हस्तैरुत्तार्यं वधुंति
 ता सरस्वतीति वसोदीरो देवताम् संप्रज्जमधुपर्कं त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः अष्टौ त्रिजोष्टौ जायकाः पुत्रश्चतुष्टयः
 हनं चावने जने पिंडं प्रकुर्वीत पिंडं हिने निवर्तते तथा पिंडं निर्वापयति यत्र धादं विधीयते स्वधावाचमलोपोस्ति विवि
 रसुनस्ति यते अतएव हस्तिना स्वस्ति सोमनसं यथा स्थितोति तत्र संक्षिप्तप्रयोगः सत्यवसु संज्ञका विस्वेदेवाः ५५ भुवः स्वः
 इदं वः पादं एवं सर्वत्र पादं मातृपितामही प्रपितामहः नारी मुखः ५५ भुवः स्वः इदं वः पादं पितृपितामहः प्रपितामहः नारी मुखः
 ५५ भुवः स्वः इदं वः पादं मातामहः प्रमातामहः इदं वः प्रमातामहः नारी मुखः सप्तमी राः ५५ भुवः स्वः इदं वः पादं आचमनं सत्यव

स.म.
३२

३२
सुसंस्तुता न विष्णवे स देवानां प्रभुः स्वः इमा स न सुखासनं नानिष्टादेत्तलो त्रियेतां नितथा प्राप्नुतां भवन्तो कश्चावः मा
तृपितामही प्रपितामही नानादीमुखीनां प्रभुः स्वः इमा स न सुखासनं नानिष्टादेत्तलो त्रियेतां नितथा प्राप्नुतां भवन्तो
प्राप्नुतावः मातामह प्रमातामह वृद्ध प्रमातामहानां स पत्नीकानां मिदमासनं नानिष्टादेत्तलो त्रियेतां नितथा प्राप्नुतां भ
वन्तो प्राप्नुतावः ततो गंधादिदने सत्य सुसंस्तुतेषु विष्णवे देवेभ्य इदं गंधाद्यर्चनं स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः मातृपिता
मही प्रपितामहीभ्यो नानादीमुखेभ्य इदं गंधाद्यर्चनं स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः पितृपितामह प्रपितामहेभ्यो नानादीमुखेभ्य इदं गंधा
द्यर्चनं स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः मातामह प्रमातामह वृद्ध प्रमातामहेभ्यो नानादीमुखेभ्यः पत्नी सहितेभ्य इदं गंधाद्यर्चनं स्वाहा
संपद्यतां वृद्धिः ततः पश्चिमे रोरुत्वा गायत्र्या प्रोत्पद्यते पात्रमिति पात्रमालभ्य सत्य सुसंस्तुतेषु विष्णवे देवेभ्यो पुन
प्राप्तमोजनपर्याप्तं प्रममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः मातृपितामही प्रपितामहीभ्यो नानादीमुखेभ्यो पुन प्राप्त
मोजनपर्याप्तं प्रममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः पितृपितामह प्रपितामहेभ्यो नानादीमुखेभ्यो पुन प्राप्तमोजन
पर्याप्तं प्रममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां वृद्धिः मातामह प्रमातामह वृद्ध प्रमातामहेभ्यो नानादीमुखेभ्यः स पत्नीकेभ्यो पुन

एत

३२

शास्त्राणामोक्तनपपत्तिं प्रत्यक्षममृततत्त्वेण स्वस्वसंपद्यतां वृद्धिः स्वस्तिनइंद्रोद्यद्वयवा इति पादः अनेन नो रिच्छादेन व
 र्गगिदेवताः प्रीयतां वृद्धिः उत्सवस्तदादि जपः नो रिच्छादेन संपन्नं सुसंपन्नं सुप्रोदितमस्तु शिवाग्रपवः संतु सोमन
 स्पमस्तु अततं चारिष्टं चास्तु नो रिच्छादेन मातरः प्रीयतां नो रिच्छादेन पितरः पितृमातरः प्रीयतां नो रिच्छादेन माताम
 हाः प्रमातामहा वृद्धिं प्रमातामहाः प्रीयतां ततो गोत्रं नो वृद्धतां वृद्धतामि सत्ते सत्ता रो नो भिवृद्धतां वेदाः संततिरेव च
 अक्षचनो मातृमहदुदेपंचनोस्तु अक्षचनो भद्रमवेदतिथीं फलमेमहि पाचितारश्च नः संतु मातृपाचिष्मयं चनेति
 संप्रार्थविप्रैस्तारेवो भिवृद्धतां वेदाः संततिरेव चः अक्षचनो मातृमहदुदेपंचनोस्तु अक्षचनो भद्रमवेदतिथीं फल
 मध्वं पाचितारश्च नः संतु मातृपाचिष्मयं चनेति प्रसुते प्राप्तामलकास्तत्रिष्टुपंवादहीणां दृष्टविप्रवेदेवाः प्रीयतामि
 ति देवे वाचपितृवावाज्ञे वाज्ञ इति मातरः प्रर्वविसृज्यामावाज्ञस्ये सनुव्रजेदिति नो रिच्छादेन अथ वासुपूजा मातृपूजोत्सवा
 दो वरलिस्तवाहारो भविष्यति वास्तुपूजा प्रकुर्वाणस्तवाहारो भविष्यतीति तथा वासुपूजाः समुदिष्टस्तदा प्रभृतिशां
 तपइति ज्ञानस्त्वावस्थां चतुःषष्टिपदं वास्तुदेवानां परमं हितं एकाशीतितितपदं वास्तुग्रहाणां तु श्रुतिरिते प्रपंचसारे च

साम.
३३

३३

लावर्जिसमतलांचतुरस्रसंख्यामष्टाकोष्टकपरंचकोणसूत्रं तस्यांचतुष्पदसमन्वितमध्यकोष्टेषुत्तातुसाधकवरेण
समर्धनीयश्रुतिप्रादि अत्रप्रयोगः मंडपनिर्मातिभागेहस्तमात्रावेदिरुत्वा तस्यांतस्थामपिते वस्त्रेवाधुवर्णादि
शलाकयानवरेखाः प्राक्पश्चिमापतानवचरुहिराणोदगायताः चत्वारामध्यकोष्टतुष्टपमेकीयस्यप्रतिरोणंत्रिषु
त्रिषुपदेषुसर्त्रेष्टादो तथाचचतुर्विंशतिर्द्विपदानिसंपद्यते अथकाशादिसंकीर्त्यप्रतिस्मितस्यामुक्यमेका
सांगतासिंधव्यवस्तुपूजांचरिष्यइतिसंस्तुवास्तुमंलस्याप्रेपरिषुकोणेषुशंकुचतुष्टयं विशंतुभूतलेनामा
लोक्पालाफ्नसर्वतः मंडपेत्रावतिष्ठंतुप्रायस्कृत्वाः सदेतिमंत्रेणानिर्वायप्रणिम्योप्यथसर्वप्योवेनायेतात्समा
पिचिताः तेभ्योवर्लिप्रपथामिपुण्यमोदनमुत्तमं नैमसाधिपतिमैत्रेयनेर्मासंपेचरात्तसाः वलिंतेभ्यःप्रपथामि सर्वग
लांतुमंत्रितं नैमसावापुरतेभ्योपेवायेतात्समापिचिताः वलिंतेभ्यःप्रपथामिपुण्यमोदनमुत्तमं तदेप्यमैत्रेयसर्वप्योवेना
येतात्समापिचिताः वलिंतेभ्यःप्रपथामिपुण्यमोदनमुत्तमं तदेप्यमैत्रेयसर्वप्योवेना
वलीकांतिविंशलापारावाहिनी सतीपुमना नैराधुपश्रुतिनवप्रागायतरेखादेवताः पूजयित्वाहिराणस्तुप्रभासदी

३३

हा.म.
३४

34

[illegible]

अद्भुतानि वास्तोषस्ते धवास्थाना मित्यनेन च पंचविंशत्युक्तानि इत्यादिष्टवृत्तादिशानि इत्यंतं कुर्यात् ततो मंथ्य देवता
 भ्यः पापस्य लिंगं स्वभूतं पञ्चमं इति सत्तादिना मंडपं त्रिस्रश्चार्चयित्वा च स्तुतलक्षणो देवो यजमानमभिषिच्य पुनः
 संपूज्य यथा शक्तिरहिर्गोपूजा वास्तुगान् भोजयेदिति शारदातिस्त्रेमुहो मोनेत्तः त्तिताज्यादिद्रव्याणां विचरण इति ग्रं
 थांतरे इति वास्तुपूजा मन्त्रे उपोषितास्ततः सर्वे धृत्वेव मधियास्तनमिति पात्रे उपवासो भवेदेव मशक्तो न तमिष
 ते सद्यो धियासने याथ कुर्याद्यो विकलो नास्ति तत्रेयोतं अधियासनं चैवं शुद्धलेखः स पत्नी च सत्रस्थिद्यो यजमानः
 पूजां चित्वा शंगृहीत्वा भद्रं करोति भिरित्यादि मंत घोषेण मंडपं प्रदक्षिणी चूष्य पश्चिमदारेण प्रविश्य देशकालादि स्मृत्या च त्रिष्य
 माहोतस्वमंगितयामंडपं देवता स्थापनादिकरिष्य इति संस्कारगणपतिं संपूज्य मंडपात्तः सर्वतः सर्वपाक्षि विरेत तत्र मंत्राः
 पद्मसंस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा स्थानं सत्त्वा नुत्तसर्वे यत्र स्थं तत्र गच्छतु अथ क्रामंतु भूता विपिशयाः सर्वतो दिशं
 सर्वपापविरोधेन ब्रह्मकर्म समाप्त इति ततः कुशोः पंचमं यत्र सर्वत्रा यो हि चेति तत्त्वेन प्रोक्ष्येत् ततः स्वस्ति न इति मंत्रं पठेत् अ
 थ पूजा पूर्वदारे दारस्थिपे नमः कुर्वे देहलो अथः कामरहितास्तं भयोर्गोशाय स्वं सपनमः दारस्थितं कल्पशदये गंगाये यषु

श.प.

नाथैः इक्ष्वाकुद्वारेदारिद्र्ये दुर्ध्वं देहस्ये प्रधः स्तंभयोः पुष्पांताय वपरिने वलशदये गोदये रस्माति पश्चिमे दारिद्र्ये
ये इत्थं देहस्ये प्रधः स्तंभयोः नदिने च ग्रामः वलशदये रोमाये ताप्ये उत्तरे दारिद्र्ये दुर्ध्वं देहस्ये प्रधः स्तंभयोर्मह
कात्यायः भृंगितो नमः वलशदये वाणेष्वेणेष्वे इति दारपूजा ततः बर्हि हिस्तमात्रे च दत्तो रणमात्रार्थं वा सुदृष्टं नाम वं
कुशो मननाम वं वा शंखां वित्तमग्निमिति इति मंत्रेणाम्यस्य संपूज्य राहु वृहस्पती तत्र न्यसेत् संपूजयेच्च तत्रैवः वलशः
स्थाप्यः तत्र महाधौति तिभूमिप्रार्थना ऋषधपः समितिपवप्रक्षेपः प्राञ्जिपुत्रलक्षो धितिकवलशानिधानं इमं मे गंगद
ति जलपूरणं गंधदाणमिति गंधं प्रक्षिपेत् पानीयधीरिति सर्वे विधीः कंठालोदर इति दूर्वाः अश्वत्थे व इति पंचपल्लवान्
स्योना पृथिवीति सप्तमृदः पाः हलिनीरिति फलं सहिरत्नानि इति रत्नं हिरण्य इक्षुप इति हिरण्यं पुष्पा सुवासा इति वस्त्रा
दिना वेष्टयेत् पूजां दर्शयति धान्यपूरणं पात्रमुपरि निदध्यात् तत्राधुवाचा हनं पूजनं ततो रक्षितो ओदुंबरं ज्ञातं वा सुभद्रं
विकृतं वा चक्रं चित्तं तोरणं इषेतोर्ज्ज्वलेति निधाय चंदनार्चितं चित्तं चत्वारः सूर्यमंगारं च तत्र न्यसेत् ततः पूर्ववत् वलशं
स्थापयित्वा तात्र धरामाया ह्यार्चयेत् ततः पश्चिमे द्वाहमोदुंबरं वा सुवर्गं सुभीमं वा गदं चित्तं तोरणं अग्न्यावाहिति न्यस्य

34

चैव नदिना च चित्तं स्रजं युध्वं च तत्र यत्सेत ततः पूर्ववत्तल्लक्ष्म्या पयिता तत्र वत्तल्लक्ष्म्या हन प्रज्ञादि ततः उत्तरे नै पञ्चधमा
 म्रुं पत्ता शं वा सुहोत्रं सुप्रभया पद्मां चित्तं तोरणं नो देवी निधाप प्रज्ञितं इत्या सोमं वेजुं शनिं च तत्र यत्सेत ततः पूर्ववत्तल्लक्ष्म्या
 पयिता तत्र विष्णोः शायो हन प्रज्ञादि ततः पूर्ववत्तल्लक्ष्म्या पयिता तत्र विष्णोः शायो हन प्रज्ञादि ततः पूर्ववत्तल्लक्ष्म्या पयिता तत्र विष्णोः शायो हन प्रज्ञादि
 शदपे न्यस्यार्चयेत् तत्र पूर्वसिन्धुजिह्वादिना रक्षितं जौदा वेजं वा शांति सत्तज्जपार्थस्येन स्वा महं वृण प्रतिप्रसेव त्रयि एष पप्र
 पत्रा हो गा यत्रः सोमदेवतः अत्रिगोत्रसु विप्रैः इशांति पादं यत्सेत इति च त्वानि मोला इत्यादिना प्रज्ञेपे च ततः एवे हि सर्वा म
 रसिद्धसाधो रसिद्धतो वज्रधरो मरेशः संज्ञा मानो परसंगपो न रत्ताध्वं नो भगवन्नमस्ते मोई इत्यादि हति ये तींद्रं सौमं
 सपरिवारं सत्युधं सशक्तिं हारकलशं शायसूत्रातारं मे इमिति प्रज्ञापित्वा शुः शिशु न इति तातां पतां का पीतं च ध्वजं समुध्
 येत् ततः एव तस्य पीतवर्णं सहस्राक्षं इति तातां महस्तस्य वज्रोत्तमिंद्रं ध्यात्वा ईंद्रः सु एति सिद्धो वज्रहस्तो य स वलः
 शरयज्ञाधिपो देवस्यै निर्यनमो नमः इति नत्वा ईंद्राय सांगाय सपरिवाराय सशक्तिकार्ये सोमाय भक्तं वलिं समर्पयामी
 ति वलिं दद्यात् ततः शत्रुभ्यां पको रोगसाधुर्वत्तल्लक्ष्म्या पयिता तत्र वत्तल्लक्ष्म्या हन प्रज्ञादि ततः उत्तरे नै पञ्चधमा

ता.म.
३६

36

हपुनिप्रवर्षेयमितोपिमुष्ट तेजोवनासोकगणोनसार्द्धममाध्यापाहिरवेनमस्ते भोग्यग्रेइहगच्छेतिहेतिसंगादि
मन्निकलशेषावास्तुवेनोअग्नेसग्निं संप्रज्यग्निंइतमिति रित्तं पतात्कां रत्तं धजं चोच्युयेत ततस्थागस्थं रत्तं रसि
रावामचरागाधुतशक्ति कर्मपुत्रोपयोपवीचतिनमग्निंध्याताग्रेयः धत्सोरत्तः सर्वदेवमपोवायः धमवेतु रजोध्य
हस्तस्येनि तं नमोनमश्तिनत्वाग्नेयेसांगायेसादिहसंमावभक्त्यर्हिसमर्पयामीतिवर्हिंदद्यात् ततः शतान्मने
दक्षिणो गत्वा प्रतिघराशाखं पर्वकल्लशंदपंस्थापयित्वा यामनंदिगाजं तत्रार्चयेत् ततोयजुर्वेदिनो हविरेवंवा दक्षिण
रशांतिसक्तजपत्वेनत्वांरुगाइसुक्तावातगहोयजुर्वेदः सुबुभोविस्मदेवतः काश्यपेपस्तुविप्रं दं मत्विहं मेमखेभवे
तिप्रसेवं संप्राप्यैष तज्जेवेतिप्रजपेत् ततएवेहि वैवस्वतधर्मराजसर्वामरे रर्चितधर्ममूर्ते शुभाशुभानंदसुखामधोशशि
वायनः पाहिमखं नमस्ते भोग्यमेहगच्छेतिहेतिसंगादिपममावास्तुपमाय सोमपिति सं प्रज्यष्टं पतात्कां रत्तं धजं
चायगोरेसुच्युयेत ततोमहिषा रुहं धृतं दंडपाशा दक्षिणवामचरं अजन पर्वततुल्यरूपमग्निसमलोचनं यमं ध्यातामहा
महिषमा रुहं दंडरुहं महाबलं आवाहयामि पदेस्मिन् यजेयं प्रतिगृह्णतामिति नत्वा सांगा ययमायेतं यावभक्त्यर्हिसम

३६

पेयामीतिवर्तिरदृष्टत् ततश्चाचम्यनेत्रस्योपर्वयत्कलशंस्थापयित्वा बुध्दुग्जं डूर्जयं च संपूज्य स्वहेतिरस्यो गतनाय
कस्त्वं विशालवेतालपिशुचसंघैः ममाध्वं पाहि पिशाचनाथलोचेश्वरस्त्वेभायन्नमस्ते भो निर्ऋते इहा गच्छेदिति चेति
सांगमावासासुर्वतमिति संपूज्य नीलांस्तासां ध्वजं च मोक्षदा शुद्धिस्तनयसूदंस्वर्गहस्तं नीलवर्णमहाबलं महाकार्यव
दुक्तसमुत्तं निऋतिं ध्यात्वा निऋतिं स्वहृत्ते च सर्वलोचैरेषा वरं आवाहयामि यज्ञेस्मिन् पूजेयं प्रतिगृह्यतामिति
नत्वा सांगाय निर्ऋतये एतं माघभक्तवर्तिसमर्पयामीतिवर्तिरदृष्टत् ततश्चाचम्य पश्चिमे प्रतिहारशखं च लक्ष्म्यं निधाय
जनदिगाजं च स्पर्धयेत् ततः सामगावृत्तिजोऽमलजं च रत्नासामवेदसुरपिंगादौ जागतः शस्त्रदेवतः भारद्वाजसुविप्रैर्दंष्ट्रं
पादं मखे कुर्वीति प्रार्थयित्वा अग्नश्रायाहीति प्रार्थयत् ततस्त्रेहिपादे गणवार्ध्वाङ्गणेन पूज्य सहासतेभिः विद्याधरं द्वा
मणीयमानपाहितमस्मान्भगवन्नमस्त इत्युक्त्वा भो वरदा शृङ्गच्छेदिति चेति सार्धं धराणामावाह्यतत्वापामीति संपूज्य श्वे
तोपातासां ध्वजं च भगवतोऽप्युद्धिस्तमन्तराष्टं पाशहस्तं विरिधिर्नृत्तेतवर्गं च सां ध्यात्वा पाशहस्तं च वरदां पादसां पतिमि
श्वरं आवाहयामि यज्ञेस्मिन् वरदाय नमो नम इति नत्वा सांगाय वरदायैतं माघभक्तवर्तिसमर्पयामीतिवर्तिरदृष्टत् तत

स.म.
२

उपसृष्टं पञ्चापञ्चोपर्यवतकलशं स्यापयित्वा पुष्पद्वंद्वं सिद्धार्थं च तत्र पूजयित्वा सखे हि यत्ते मम रक्षणाय मृगाधिकः
सहसिद्धसंघो प्राणाधियः कान्तयेः सहायगृहाण पूजां भगवन्मम स्ते मोवायोऽहं गच्छेत्तुतिष्ठेति सांगादिं वा पु
मावाहृतववापयतस्पर्श इति संपूज्य वामोशतमिति धर्मां पतायां ध्वजं चोच्छ्रिय मृगाहं चित्रं च धरं युवानं च र
ध्वजधरदक्षिणवामहस्तं वायुं ध्यात्वा वा पुमापजगतो वा यवहं नमामि तस्मिन् नित्यासां गा यवा यवा यवेतं मा सभक्तव
लिं समर्पयामि तिलं च लिं रक्षात् तत्तथा च म्पोत्रे प्रतिशाखं कलशं द्वयं स्यापयित्वा सार्वभौमं दिगाजं न्यस्य पूजयित्वा र्थं
वचिरो अस्ति जो अस्ति जं वा उत्तरादोशं तिसृजं जपार्थं त्वेनाहं त्वं नाहं त्वा रण इति उत्तरा रुद्रे त्रो यव वेदोऽनुभूतो रुद्रे
वतः वेशपायन विषेऽंशं तिपात्रं मखे कुर्वि सुत्वा प्रार्थ्य शंभो देही रिति पूजयेत् सखे हि मम रक्षणाय यत्ते रक्षा विधत्स्व न
तत्र गणो न सादं सर्वो वधीभिः पितृभिः सहेव गृहाण पूजां भगवन्मम स्ते मो सोम इह गच्छेत्तुतिष्ठेति सांगादिं सोममा
वा सवयं सोमेति संपूज्य हरीतां पतायां ध्वजं वा पायस्वेति न्यस्य नयुत पुष्पव विमानं स्थं कुं इत्येव पराहारं संशोभि
तं च रदगदधरदक्षिणवामहस्तं मुखं दिनं महोदं स्थलकापं रुसं विंगरने न पात विग्रहं श्वसखं विमानं स्थं कुं

२७

इत्येकैपरस्परसंश्लेषितं वरदगदाधरदक्षिणाचामहस्तं मुकुरिनेमहोदरस्थं लकार्यं नृस्वर्णिगटनेत्रं फलविग्रहं शि
 वसंखविमानस्यं बुवेरंध्यात्वासर्वभूतत्रयमध्ये तु सोमो राजा अथ स्थितः तस्मै सोमाय देवाय नक्षत्रपतये नम इति नत्वा
 सां गाय सोमायेतं माधुपक्षवलिं समर्पयामीति वलिंदद्यात् तत ईशान्यां गत्वा चम्पुपर्ववरकूलशं संस्थाप्य सुप्रती
 कनामानं दिगाजमंगलं च तत्र प्रजयित्वा स्वैरुहिविष्टैश्च नृस्त्रिभुलैश्च फलखटुंगधोरगासाहं लोकेन पजेष्वायत्त
 सिद्धे गृह्णाण प्रजो भगवन्नमस्ते ईशाने हा गच्छेत्तिष्ठेति तमावाह्यतमीशानमेतिसंप्रज्यस्वेतां सर्ववर्णां चापताकां
 ध्वजं चापित्वा देवसवितरिसुष्ठिरस्य पादहं वारदत्रिभुलयुतदक्षिणाचामहस्तं दयं त्रिनेत्रं शुद्धस्फुरिष्वर्णमीशानंध्या
 त्वा च संधसमाहं प्रलुहस्तं त्रिलोचनं आवाह्यामि यज्ञेस्मिन् प्रजेयं प्रतिगृह्यतां सर्वो धियो महो देव ईशानः शुभ
 ईश्वरः प्रलुपाणिं विदधातुस्तस्मै नित्यं नमो नम इति नत्वा सां गायेतं माधुपक्षवलिं समर्पयामीति वलिंदद्यात् तत आ
 चम्ये शानपर्वयोर्मध्ये गत्वा स्वैरुहिया तस्मिन् धरामोरे इनागंगनाचिन्नरगीयमान यत्नो गम्ये गंगामालोच्य संघेरुनंतर
 दाध्वरामसमदीपं मोघ्रनंत इहा गच्छेत्तिष्ठेति सांगम्यं नतमावाह्ये गोरिति संप्रज्य मेधवर्णां श्वेतां पताका ध्वजं चायंगो

एष्टे पन्नगेभ्यो नमः इत्यर्थे ततः पूर्वभागे उपलिप्तप्रमाणमुपविष्टत्रैलोक्योपाधिभक्तानि स्थावरगणिवराणि च ब्रह्म
विष्णुशिवैः सार्द्धं रक्षां कुर्वंतु तानि मे देवराज नमः धर्माय सत्पन्नगाः अथ यो मनोवागदेवमातरस्त्वच सर्वम
माध्वरं रक्षां प्रकुर्वंतु मुदा चिताः ब्रह्मविष्णु इन्द्रास्ते अफलो गणैः सह रक्षंतु मम इयं सर्वं धृतुं तु रक्षां सि सर्वत इति पठि
त्वा त्रैलोक्यस्थेभ्यः स्थावरोभ्यो भूतोभ्यो नमः त्रैलोक्यस्थेभ्यो भूतोभ्यो नमः ब्रह्मरो विष्णवे शिवाय देवेभ्यो नमः
र्वोभ्यो रक्षसेभ्यः पन्नगेभ्यो अथिभ्यो मनुष्येभ्यो गोभ्यो देवमातरभ्यो नमः इति प्रत्येकं स्तुत्यभक्त्यो माध्वभक्तवर्तिन इष्टात् ततो
यज्ञमानः सर्वैर्जीविभिः सह प्राग्द्वारेण मम इयं प्रविष्टरक्षिता क्षयक्षिप्तभागे उपविष्टगुर्वीर्योपथा विहितं कर्म कुरु
ध्वमिति वदेत् प्रति कुंडं स्वैवः कलशः स्थाथो सुखिभिरिति चेत्त एतन्नाम स्थपत्यै हततो गुर्यं जमानादि
तो गुरुवेद्यां सर्वतो मम इयं देवताः स्थापयेदिति पितामहचरणाः पथा अथ हेत्यादि मंडलदेवता स्थापनं करिष्ये
ति संकल्प्य स्थापयेत् तत्र मध्ये ब्रह्मणं ब्रह्मपत्तानं गोतमो नाम देवो ब्रह्मा त्रिषु पृथक् स्थापने प्रजने विनियोगः एवं
मुत्तरे ब्रह्मपत्तानं तत उद्दिचीमारभ्य वायवीपर्यंतं कुबेरादीन्वाद्यंतान् अष्टौ लोकास्तान् तत्र आयाप्य गोतमः सा

रा.म.
३९

३१

मोगायत्री नैऋत्यायस्व अभित्ताजीगर्तः शुनः शेष ईशानो जगती अभित्ता देव सवितः ईंद्रो मधुच्छंदा ईंद्रो गायत्री
नैऋद्रो विष्णुतः अग्निं चारुलो मेधातिथि एगिर्गतिपत्री नैऋद्रो ईंद्रो वृत्तिमहे यमाय सोमं यमो नुषुप यमाय सोमं
मोषु शोघोः वरुणो निर्मितिर्गतिपत्री नैऋद्रो मोगुणः तत्वायापि सुनः शेषो वरुणा सिद्धिपुत्र तत्वायामि० वायोः शतंगो
तमो वामदेवो वायुः नुषुप वायो शतः वायु सोम मध्ये शेषो वसुः नुषुप वायुः अत्र मेवा वरुणो वसिष्ठो वसवः सिद्धिपुत्र नुषुप
अत्रः सोमेशान मध्ये एकादश रुद्रान् आरुद्रासः श्वावाश्वरुद्रा दश रुद्रा जगती नैऋद्रा हद्रासः ईशानेन्द्र मध्ये द्वाद
शादिहान् त्यानुंसाम होमास्तेषां द्वादशादिहाना गायत्री नैऋद्रा नुषुप त्रिपान् ईंद्राग्नि मध्ये श्विनो अश्विनारुद्रा गतो गो
तमो श्विना नुषुपि नैऋद्रा अश्विना चर्तः अग्नि यम मध्ये विश्वेदेवाः सपेत्तवान् नैऋद्रा सोम मधुच्छंदा विश्वेदेवा गायत्री नैऋद्रा
मासः यम निर्मिति मध्ये सत्रयत्तान् अभित्त्वं वामदेवः सप्तपत्तः प्रवृत्तिः अभित्त्वं देवं सवितारुणोः वरुणः नुमर्चामि स
सप्तपत्तः एतन्नाम मिप्रियं मतिं रविं धूर्वायस्या मतिर्भाषादिद्युतस्वीमनिहिराण पाणिमिमीत पुत्रतुः वथाश्वः नि
र्मिति धरुण मध्ये भतनागा न् आर्यगोः सार्यगोः सर्पा गायत्री आर्यगोः वरुणा वायु मध्ये गर्ध्वः शरसः अशरसामेतश

३९

अथ मङ्गलं गंधर्वाणां सरसोऽनुकुप्य अथ सरसां गंधर्वाणां ब्रह्मसोममध्ये स्वं दने दीप्तिं सफलं महाफलं च कुमारं कुमारं
 स्वं दस्त्रिषु अस्ति सर्वजनिषु ब्रह्मं इमं धेनुं विष्णुं च तामग्निवर्णां सोमहिर्दुर्गां त्रिषु उदीरतां सृजताः ब्रह्म
 मममध्ये मृपुरोगात् परं मृतोः संकुपुमी को मृपुरोगास्त्रिषु नं परं मृतो अउपरेहिः ब्रह्मनिर्जतिमध्ये गणपतिं
 गणानां त्वाष्ट्रसमदोगणपतिर्जगती नं गणानां त्वाः ब्रह्मवसामध्ये अयः शत्रो वति वसिंधु दीपः अयो गायत्री नं
 शत्रो देवीः ब्रह्मवायुमध्ये मस्तः मस्तो यस्य एतद्गणो गोतमो मस्तो गायत्री नं मस्तो यस्यः ब्रह्मणः पादस्य लोकोक्तिः
 धः पृथ्वी स्योना मेधातिथिर्भूमिर्गायत्री नं स्थोना पृथिवी तत्रैव गंगा दिनधः इमं मे सिंधुक्षिते त्रैयमेधोर्गायत्र्युना स
 रससांगती इमं मे गणेषु तत्रैव सप्तसागरात् धासो धाम्ना राजत्रितो वरुणानो मुंच यदा यो अथ इति वरुणोति शयाम
 हेततो वरुणानो मुंच मपि वायो मोक्षीर्हि सीरतो विष्णुचा भस्तेतो वरुणानो मुंच तदुपरि मेतं नम्रा वासो सोमार्ति समीपे
 अमेराण्युधानि गरां त्रिषु लं वज्रं शरीरं इदं स्वदं पाशं अंकुशं तदा ह्ये उत्रादितः गोतमं भरद्वाजं विष्वा मित्रं वरुणं यज
 मन्त्रिं वसिष्ठं अत्रिं अरं धतीं तदा ह्ये पूर्वादि सैदी चोमारीं ब्राह्मं भारहीचा मुं गीं वेसवीं माहे श्वरीं विनायकीं इत्येव

रा.म.
५०

शक्तयः सताः प्रतिष्ठाप्य प्रसेवं सहवापुजयेत ततस्तस्यामेव ये घोचरुहिलिवितवस्यमाण्यं जलेष्वादिस्थादिदेवताः स्या
पयेत्पुजयेच्च अस्मिन्मणिप्रहृदिस्थापनं पुजनं करोष्वसंशयः प्रणवस्य वस्तुमधिः परमात्माग्निदेवतादेव
गायत्रीछंदः व्याहृतीनां त्रमेण त्रमरग्निभारदा त्रहृत्कषपः अग्निवायुसूर्यादेवताः देवी गायत्री देवी उल्लिख्य देवी च
वृहस्पशं दंतिसूर्याद्यावाहने विनियोगः केचिन्नमो नानावाहने प्रहृत्तत्रहृत्पीठमध्ये वर्तुले प्राप्नुवं सूर्यरत्न उ
प्याहतेतेः प्राहृत्तेन हिरण्यसप्तपः सविता त्रिष्टुप् सूर्यावाहने विनियोगः नैऋत्येन राजसाः नैऋत्युवः स्वः कर्मलिंगदेशो
द्रवकाश्या गोत्रसूर्ये इह गच्छेति अथाहृत्तेति स्यापयेत् एवं सर्वत्र मंत्रोक्ते प्राहृती हस्तः इह गच्छेति हृत्तेति स्यापये
त ततश्चामेपेचतुरस्रं त्रयस्त्रुवं सोमं चेतुष्षत्तैः साय्यायस्य गौतमः सोमो गायत्री यमुना तीरोद्भवः अत्रेय गोत्र सोमः
ततो हृत्ति गोत्रो रो रो हृत्ति गोत्रं सोमं त्रयस्त्रुष्षत्तैः अग्निर्मूर्धं विरुपांगारो गायत्री अग्निः अवंती सप्तुद्रव भारदा त्रस
गोत्र सोम ततश्चानेवाणाभारो बुधः पुद्गलं पीतपुष्पात्तैः उदुधार्धं बुधः सोमो बुधः त्रिष्टुप् मगधदेशो द्रवः अत्रेय
स गोत्र बुधः तत उन्नरतो दीर्घचतुरस्रं उदुधार्धं वृहस्पतिं पीतपुष्पात्तैः वृहस्पते गृत्समहो वृहस्पतिः त्रिष्टुप् सिंधुदेशो

५०

इयं प्राग्विस्मृतोत्रहस्तते ततः पूर्वपंचकोणो प्राप्नुवंशुत्रं शुद्धपुष्पाहतेः शुद्धपातश्लोदिपदाविण्मभोजनरदेष्टो
इयं प्राग्विस्मृतोत्रहस्तः ततः पूर्वमेधजुषिप्रसप्तपुष्पाहतेः शुद्धपातश्लोदिपदाविण्मभोजनरदेष्टो
शुद्धकाश्वपसगोत्रशनेन्द्रा ततोनेत्रासेभ्यर्पाकारे दक्षिणा मुखं वेतुं धृष्टपुष्पाहतेः कृपा नो वा मदेवो एहर्गायत्री
व्यावाहनेः एदिनादुरोद्वपेदीनसिसगोत्रहस्तो ततो वायव्येधजाकारे दक्षिणा मुखं वेतुं धृष्टपुष्पाहतेः वेतुं मधु
छंराः वेतयोगायत्री अंतर्वेदिसमुद्रवजैमिनिसगोत्रकेतोः सर्वेवाप्रादित्या मुखः अथाधिदेवताः केन्द्रपुष्पाहतेः
त्रमात्सर्पादीनां दक्षिणातः स्थाप्याः अंबकं वसिष्ठो रुद्रोऽनुषुप विनियोगः सर्वत्र जेपः कं अंबकः कं मधुवः स्वः ईश्वरः
गोतेर्मिमापः दीर्घतपा उमाजगती सोमदक्षिणोपद्वंदो दीर्घतमा संदस्त्रिषु विर्लो दीर्घतमा विस्त्रिषु अक्षपत्ता
नगोतेतमो वा मदेवो ब्रह्मा विषु ईद्वयो मधुछंरा इंदो गायत्री पमापसो मंयमो यमोऽनुषुप मोषुणो धोरः कालोः का
लोर्गायत्री उषो वात्रस्त्रावन्नित्रपुत्रोऽहती १ एवमेव छंरा पुष्पाहतेः गृहाणां कामतः मंत्रांसे व्याहती रुद्रायेऽहता
गच्छे हतिष्ठे तिचोला प्रयधिदेवताः स्थापयेत् अग्निं कालो मेधातिथिर्निर्गायत्री कं अग्निं हतं आसुमे मेधातिथि

राम.
४७

[illegible]

गोष्ठेन गोष्ठमः यो सो गच्छिष्युः तमीशानं गोष्ठमश्नानो जगती सहस्रशीर्षा निरुपगोनं तोत्रुषुः इति न पर्वणोर्मध्येनं
 तं नं ब्रह्मपदानं गोष्ठमोचामदेवो ब्रह्माविषुः नेत्रस्य पश्चिमयोर्मध्ये ब्रह्मराणां ग्रथवत्वाद्येव शदेयतः अथ यत्र
 मेजाहणो वसिष्ठो वसवश्चिषुः इन्द्राग्निमध्ये धुवध्वा सोमावनिरानलप्रसवप्रभासाख्यानद्यो वसवन्त्यानुसाम
 देवस्यो दादशादिसागायत्री इन्द्रानमध्ये धात्रपंममिब्रह्मराणां शर्भो इति वसवस्य पञ्चनलस्य त्रयं यत्र यत्र विष्णु
 ख्यानं दादशादिसान् ब्राह्मसः शपाधाम्बरादशादशजगती अग्निपममध्ये कीभदशं धुमहाशयो पुनगिरिश जैत्रपा
 दहिर्बुध्वा पयजितपिनात्रिभुवनाधीश्वरविष्पतिरुफलिस्थानुभगवद्भगवान् सादशादशजगती मिर्मिमायदीर्घतमागोर्षा
 द्यो जगती गोरीपद्माशचीमेधासावित्री वितपात्रपा देवसेनास्त्रास्त्राहामातलोचमातधतिपुष्टि तुष्टात्मकुलदिवतास्याः
 षोडशमातः निर्जतिवराणामध्ये गणपतिं गणानां सागृसमदोगणपतिर्जगती मस्तोपस्पष्टागणो गोष्ठमोमस्तोमा
 यत्री वापुसोममध्ये शहवप्रवहोदहसवहविवहपरिवहो निलस्यामस्तमस्तः वेद्यामेव पथावकाशं ब्रह्मादीनं
 चस्थापयेत् ब्रह्मपदानं गोष्ठमोचामदेवो ब्रह्माविषुः इदं विष्णुर्मेधातिथिरसुतो गायत्री वदुद्रापद्योः राव इशानो

रा.म.
५२

गायत्री अग्निरसि विश्वामित्रो वै ह्यिषु १ वनस्पते गर्गे वनस्पति ह्यिषु २ एवं वृत्तिष्वप्यप्रजापेत्योऽशो पशवैः प्रजाच
तत्र दवर्गैः गंधपुष्पवासोभिस्तत्तन्मंत्रैः एवं सर्पादिष्विंशत्तदशदिग्जालान्नवस्यदिनेकादशचाकाससंस्थाप्यपंचभिः
षोडशभिर्वैपचारैः संश्रयेत् तत्र वस्त्राणि ग्रहवर्णानि एविमोमयो रत्नचंदनं चंद्रम्रपुत्रयोः प्लेतचंदनं उधगुर्वैः कुंकुम
पुतं शनिराहुवेतसां चैस्मागुहं उष्णातितादृशानिधूपास्तु सल्लकी निर्यासं घृतात्रपवान्न एलमगुरु सिरुहं चिस्त्रपुता
गुहं गुगुलं लाहं लक्षाः त्रमाद्राफस्याह्वा उदीप्यस्वेतिसर्वेष्वोदीपान्नद्व्यागुजेदनं पापसंनोचारेदनं ह्तिपुतकीचिको
दनं दध्नादनं घृतोदनं तिलमाषसतमोदनं मांसोदनं चित्रोदनं चत्रमात्रिवेस्येन अधिदेवतादिभ्यस्तु वासोगंधपुष्पाणि च
तानि गुग्गुलुर्धूपः नैवेद्यं पापसादिपथालाभं सर्पादिष्विंशत्तमन्त्रेषां च सर्वेषां प्रजापदार्थी उ समये नैवेद्यतोग्रह
वेदिशान्यां कलशं संस्थाप्य तत्र वसुधा माया ससंप्रज्याभिर्मंत्रयेत् तद्यथा कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः
मूलोत्तरे स्थितो ब्रह्मा मध्ये महर्गणाः स्मृताः ऊर्ध्वोत्तरे सगराः सप्तसप्तदीपा वसुंधरा अग्नेरोथ पञ्चवेदः सामवेदो ह्यथ
र्वणाः अंगेऽत्र सहिताः सर्वे कलशं तु समाश्रिताः अत्र गायत्री सावित्री शान्तिः उच्यते तथा आपां तु पजमानस्य ह

५२

रितह्यकाः देवदत्तचसंवादे मथ्यमाने महोदधौ उत्सन्नो सितदंतुं भविष्यते विस्मयास्तु यं त्वत्तोये सर्वतीर्थनि
 देवाः सर्वे त्विच्छिद्यताः त्वयि तिष्ठन्ति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं त्वमेवा सितविस्मयं च प्रजापतिः आ
 दित्या च सव्यो रुद्रा विष्णो देवाः सपेतकाः त्वयि तिष्ठन्ति सर्वे पिपतः कामफलप्रदाः त्वत्प्रादुर्दिमं यज्ञं चर्तुमीह ज्ञेयं सां
 न्निध्यं कुतमे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति ततः फलपुष्पा माला शोभितं धितानं च हस्त्यतिदेवतं सर्पादिभ्यश्चंद्रममेति उत्सृज्य
 हवेष्टुपश्चिध्नीयता ततस्को होता परो ब्रह्मेति पूर्वमुं देहो अस्ति जो इति गादिर्मुं देषु यथाशाखं होमा आत्तनं चर्म मुपुः तत्र
 षोडशमहादानादौ प्रागादित्रयेण समवेदं विहितं चर्म जलाशयोत्सर्गादौ पंचमुं प्रपत्तेयेवं सत्राचार्यमुं इक्ष्वाकन पूर्वपो
 र्मध्ये वृत्तं चतुर्लसं वातत्रेयनचमुं प्रागप्येव चार्च्यमुं तस्मिन् विदिमुं देषु चतुः पंचमुं इव दामावृत्तिरिति केचित् पुरंतु चतुः
 कुं दीहोम एव विभज्य सार्यं इति तस्यैको होता परो ब्रह्मेति दिमुं चतुष्टये अष्टाधिका अस्ति ततः त्वाने पादिशोणात्रमेण
 अगादिशस्त्रियत इति केचित् अनिष्टा इत्यपरे आचार्यमुं इंतु प्रागप्यनयोपानि स्थापनार्थमिति संप्रदायिकाः होमावृत्ति
 विभज्य होमानुष्ठानं वेति परे अथ सव्यशस्त्रियानामन्वाधाने विशेषः तत्र च सव्यशस्त्रियेनेत्यंतं पुत्रात्र प्रधानं सत्यसोमभोग

रा.म.
४३

बुधगुरुशुक्रशनिगुरुकेकरुग्रहान्समिधवर्जिते प्रतिद्रव्यमष्टसहस्राष्ट्रकताद्विंशतिप्रहस्यतमसंख्यायाः शिव
रोमास्तुद्विस्तुप्रहस्यतमसंख्यायाः अथिदेवताः अथप्रममिधिविधिवंदेद्राहिसर्पप्रजापतिब्रह्माख्याः प्र
त्यधिदेवताः विनायकदुर्गाचाद्याकाशाख्याः पंचलोकपालान् इंद्राक्षिपमनिर्ऋतिचरणावायुसोमेशानानंतब्र
ह्माक्ष्यदशदिक्प्रातान्धुवाधरस्केमापानिलानलप्रसवप्रभासाख्याः अष्टोत्तस्रधात्रयममित्रवरणां प्राभगेद्र
विवस्वसवपर्जन्यत्वष्टृविष्णुष्यान् दशदिशान् वीरभद्रां भुजिरीशान्तेयपादहर्षुर्ध्वविनायकभुवननाधीश्वरव्यपाति
विशं प्रतिस्थाणुमग्राख्यानेकादशरुद्रान् आचहप्रचलेदरुसंवहविवहपरावहाख्याः सप्तमततः ब्रह्माभुतोः शार्कवन
स्पतीन् पंचवायुसंख्यायाः समिधवर्जिते पितृशतिवसनादिशान् रुद्रान् यस्तु इति सपुदितानामेवोक्ते लोपुक्त इति व
हवः अत्रग्रहहोमसंख्यातोधिदेवताहोमेभ्यनासंख्येति संप्रायः ततोयज्ञमानोमंडपमध्ये दक्षिणात् उपविष्ट आद्या
राज्यभागदेवता अन्वाधानोत्तप्रधानदेवताः सिद्धदायुतरांगदेवता अतुर्थं तेनादिशेषेताभ्यस्तानि समिधिसंख्यादिद्र
व्याणि होतुमस्तज्ज इति सज्जेत रज्ज्वर्तये होमे प्रसाहुति सागस्याशक्त्यादिति प्रयोगविदः ततोहोतारः स्वस्वशास्त्रे

४३

रा.म.
४४

विष्वेदेवानवमी द्वादशी च जगती पंचमी च रुक्ती च तुर्यी च षष्ठी च गायत्री शेषास्त्रिषु भो ब्रुध शीतये. उद्धधधं. पीतये
यस्तस्तं मेत्येता दशर्वस्पवामदेवो नवानां च रुहस्पति रियपो रिंदा च रुहस्पती दशत्रिषु भो उपांसा जगती च रुहस्पति शीतये.
यस्तस्तं य मरुतोः सुत्रं त इति वतसराणं भरदाजः पृषात्रिषु श्रद्धिती पाजगती सुत्र शीतये सुत्रं ते ग्रन्थस्तं यं यं प्रापोहि
वेति न चर्वसां वरीषसिंधुदीपः प्रापः सप्त गायत्र्यः पंचमी च र्दमाना सप्तमी प्रतिष्ठंसे देवेषु भो प्राणि शीतये. प्रापोहि
वर्चसा ययान इति पंच दशर्वस्पवामदेव इंदो गायत्री तृतीया पार निवृत्ता ह्युतीतये. ययान इति त्र. मित्रोपति पुंजंतीति
दशर्वस्पमधुर्ध्वं प्राध्वनंति सराणं सतुर्थी षष्ठी मीनां मरुतो गायत्री चेतुः प्रीतये. पुंजंति ब्रध्वं रजस. इति न च ग्रहस
तानि अथ होममंत्राः तत्र जग्नेदि अथाधिदेवतानां इमा रुद्रा ये ते का दशर्वस्पकुत्सो रुद्रो जगती अंसे त्रिषु भो रुद्रा
तये इमा रुद्रा यतद्योः प्रापोहि वेति न चर्वं पूर्ववत् उपा शीतये प्रापोहिष्ठा. वर्चसासा प्रातर्पुजे ते य विंशत्यवस
तस्य मेधातिथिराद्याना च तसराणं अश्विनो वतसराणं सविता दपो रग्निरैका दशपादेव्यो द्वादशपा इंद्राणि च रुहान्या
त्रेव्यो द्वयोर्ध्वविथियो पंच दशपाः पृथिवी वराणं त्रिषुर्गायत्री स्वर्दशीतये प्रातर्पुजा. पदं अतो देव इति वराणं मेधा

४४

तिथिर्विष्णुमायत्री ह्रीं श्रीतये० अतो देवाः परं अग्नः प्राया ह्रीति विंशत्यवस्थासु सत्सु भर्गेऽग्निः प्रगाथः प्रत्नप्रीत्या
र्थे० अग्नः प्राया ह्रीति विंशत्यवस्थासु सत्सु भर्गेऽग्निः प्रगाथः प्रत्नप्रीत्या
यंगोतेरिति तिसृणां सार्वरात्तात्मा गायत्री यमप्रीत्यये० अयंगोः प्रश्नि० धुमिः परं मसोरिति चत्सृणां संकुं सुकोम
सुस्त्रिषुप कात् प्रीत्यये० परं मसोः तेन सवित्रे तस्य भारद्वाजो मत्तस्त्रिषुप० विन्त्रगुप्तप्रीत्यये० सवित्रचित्रं० पुवस्व
अथ प्रत्यधिदेवतार्क्यं अग्निं हूतमिति द्वादशैव स्य मेधातिथिरग्निः षष्ठ्या प्राये पादे निर्मेथा हवनीयोगायत्री अ
ग्निप्रीत्यये अग्निहूतं० स्वनः कस्येति पंचदशस्याजीगर्तः स्वनः सैष प्राद्यायाः रोदित्याया रनिस्त्रिसृणां सविता एषा
नां चराणस्ततोपाद्यास्त्रिसो गायत्र्यः शेषास्त्रिषुभः अप्रीत्यये कस्य नूनं० स्वनो नामेधातिथिः पृथिवी गायत्री नृमिप्रीत
ये० स्वनो पृथिविः प्रथः सहस्रशोर्वेति षोडशैव स्य नाएषाः पुरवोऽनुषुवंत्या त्रिषुप विष्णुप्रीत्यये सहस्रशोर्वे० देवाः
इंद्राय च शषः पचमानसो गायत्री इंद्रप्रीत्यये० इंद्रये रोसदं० इमां स्वनामीति षणां इंद्राणां दाराणुषुभं तं सायं पंचपरायं विः
इंद्राणां प्रीत्यये० इमां स्वनामी० धावतु प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिषुप प्रजापतिप्रीत्यये० प्रजापतेः रणीणां कालिरोच

सः अथ यत्तु दिग्भ्यानां जपया अत्रैतिव सती होमवत् इमागिर इति सप्तदशर्चस्य गात्समरः कूर्चप्रतिस्त्रिषु आदित्य
 प्रीतये. इमागिरः वीराः आत इति पंचदशर्चस्य गात्समरः कूर्चप्रतिस्त्रिषु इक्षान प्रीतये आतो पितॄ वीराः महतो यस्य
 तिदशगणानां गेहो मोगा पत्री महती तये. महतो यस्य प्रपसि. हिरण्यगर्भ इति दशर्चस्य हिरण्यः प्रजापतिः कस्त्रिषु प्रत्न
 प्रीतये. हिरण्यगर्भः रयीणां सहस्रशिर्येत्युतस्य प्रायत आते पितरी तीशस्य प्रायत चित्रमिति वरां कुत्सके स्त्रिषु
 १ अर्च प्रीतये चित्रदेवता. उत्तमोः वनस्पत इति द्विसप्तगर्भो वनस्पति स्त्रिषु वनस्पति प्रीतये. वनस्पतेर्वीरुंगो गृभा
 यः आवाहितयो रपिमातृगण प्रसोहेमिसप्तः ज्यो नस्तः एवं स गेहो ह्यस्त्रिषु वृद्धादि प्रायश्चित्तं पशुति प्राग्भावि
 कर्म कुरुति अथ यत्तु वैदिनः कुशर्वडिका नंतरं प्रधान होम मंत्राः आरुप्तेन हिरण्यरूपः सवितस्त्रिषु प्रसर्प प्रीतये. तिलाज्ज
 होमे विनियोगः आरुप्तेन शपत्वाहा इदं सर्पा य एवं सर्वत्र इदं देवा वरुणः सोमो यजुः इदं देवानां. रक्षा अग्निर्मर्ध विरूपो गा
 र्वो गा पत्री उदुधस्वपामे वीरुधस्त्रिषु वृहस्पते गृहसमहो वृहस्पति स्त्रिषु १ अन्नप्रजापति रज्जिसरस्वतीं दाः अन्नो ज
 गती शन्नो दध्वा यथर्वता शनिर्गा पत्री कपानो यामदेवो गृहर्गा पत्री वेत्तं मधुर्घराः वेत्तवो गा पत्री अथाधिदेवतानां अं व

स.म.
४६

५६

कंयसिद्धोत्पत्तिषु अत्रप्रणीतोदकंस्पृशेत् श्रीकेशसुतनायकाउपात्रिषु पद्वंसेभास्करजमदग्निनिर्घृतमाः स्तं
त्रिषु विष्णोराहपुतयोविस्मर्यतुः विष्णोराहं वेत्ता आब्रह्मन् प्रजापतिर्वेदनापनुः प्राब्रह्मन् सत्यं सज्जोषावि
श्वामित्रेइंद्रिषु सज्जोषाइंद्रः असिपयो भास्करजमदग्निनिर्घृतमसो यमस्त्रिषु अत्रप्रणीतोदकंस्पृशेत् कार्ष्णि
सिद्धपुत्रार्थं वीणाः कालोत्रुषु अत्रापिप्रणीतोदकंस्पृशेत् चित्रापिप्रणीतोदकंस्पृशेत् चित्रावसोऽर्धपञ्चिगुप्तो ज
गतीचित्रावसोः शीघ्रं अथप्रसूधिरैवतां अग्निंइतेविष्णोर्निर्गापत्री अस्मिन्तर्वेदहस्पतिः आपः ७ उस्मिन् स्योनामेधा
तिथिः पृथिवीमापत्री इदंविस्मर्येधातिथिर्विष्णुर्निर्गापत्री वातांगार्गंइंद्रिषु अदितेरेदं पुत्रार्थं वीणा इद्रातिपनुः अदि
तेरेरास्त्राः क्षीमाः प्रजापतेचराः प्रजापतिस्त्रिषु नमोस्तुदेवाः सर्पा अत्रुषु ब्रह्मप्रजापतिर्वीणात्रिषु अथविनाप
कादिपंचानां गणानां प्रजापतिगणपतिर्यजुः गणानां त्वामम अंवेप्रजापतिर्दुर्गाउषु वातोवागंधर्ववात उस्मिन्
उर्ध्वं अस्मसमिधो प्रापतिराश उस्मिन् अश्विनो अश्विनोपनुः अश्विनो भौचरमि अथदिव्यात्मानं वातांगार्गंइंद्र
स्त्रिषु अग्निंइतंइतंविष्णोर्निर्गापत्री असिपयो भागवयमदग्निनिर्घृतमसो यमस्त्रिषु अत्रप्रणीतोदकंस्पृशेत् सप

४६

ते वरुणो निर्वृतिर्पुनः सखते निर्वृतिः वसु प्रणीतो ह्यस्यः इमं मे सुनः शेषो वरुणो गायत्री इमं मे वरुण ततो वागंधर्व
 वात उस्मिन् वयं वंधुः सोमो गायत्री तमि शानं गोतम इति नो जगती प्रणीतो ह्यस्यः नमो सुदेव प्रनंतो सुष्टु प्रस्तु
 ज्ञापतिर्वृत्ता विष्टुः अथ वरुणादीनां स्वर्गादेवा वासव विष्टुः पतो देवानां कुत्स प्रदिस विष्टुः यस्ता वंतस्तपामेष्टी
 रुद्रे सुष्टु मस्तो यस्तु गोतमो मस्तो गायत्री अथ सन प्रजापतिर्वृत्ता यजुः इदं विष्टुर्मधति विष्टुः अतो गायत्री मामस्तो
 वे कुत्स इति जगती विष्टु देवानां कुत्सोर् विष्टुः अथ हि प्रजापतिर्वनस्पतिर्पुनः अथं सित्वा स्तेम इति होममंत्रः अथ
 जयसक्तानि विधाडिति सप्तदशं वृत्तां नवा वस्यः अथापा विधास्ततस्ति सृणां प्रस्तावः पंचम्या अथ वसरः काश्यपः वसु
 वेनः सप्तम्याः कुत्सो यम्या अगस्त्यो नवम्याः सुतस्तसु रसो दशम्याः प्रस्तावो धृष्टोः कुत्सो यदयोः जमरणिः पंचम्या
 रुमेधः षोडश्याः कुत्स प्रस्ताप हिरण्य रूपः प्रोगिरसः पंचम्या विष्टु देवाः वसुः सोमो गायत्री सूर्यः अथापंचमी जगती दि
 तीयादिति सौम्यमी दशमी च गायत्री सुपो दशो पंचदशो यथा रुहो च नुदेशी सतो रुहती शेषाः सप्त विष्टुः सूर्यः
 तये जपे विनियोगः ॐ विधाडु हत पश्यन् अथादं प्रस्तिति चतसृणां गोतमः सोम विष्टुः सोम प्रीतये अथादं प्रस्तु

साम.
५७

विष्टो अग्निर्महो विस्फुरतो निर्गोपको उद्ध्वस्वपणे कर्मस्त्रिषु उद्ध्वीतये रूहस्पते अतिगृहसः पदो अस्त्रात्रिषु रूह
रूहस्पतिर्जीतये. अत्रात्सुतः प्रसायत्यत्रिषु सस्त्रां द्वाद्विजमती शम्भो देवी रूध्रार्थैर्वरा प्रायोगायत्री वेतुहारा नमधु
छंदा अग्निर्गोपकी एते पञ्च एव सप्तानि अथाधिदेवतानां षड्विंशतिमत्र लिखीत द्वाध्यायस्य परमेष्ठी त्रयविः आद्यान्तं षो
ऽष्टानामेकैरुदस्तो बहु रूध्राद्यो गायत्री तिस्रोऽनुष्टुभो द्वे जागसो नमो हिरण्यवाहव इत्यंतस्त्रिंशध्वजं विद्याय इत्यपरिष्ठा
रूहतो इमारुद्रयेति जगती याते रुद्रे सनुष्टुपततो द्वे त्रिषु पो विविदिदेत्याद्या द्वाष्टानुष्टुभः शेषाणि त्रीणि पञ्च विरुद्र
रूपी जीतये नमस्ते रुद्रः ६६ हवामह इत्यंतः षोऽष्टौ च रुद्रस्तमितिरूपनायणीये त्रिंशतो रुद्रस्पर्शः शिष्ट
ते उत्राना एव गोनायणसिषु उगा जीतये पदत्रे रोमार्गजमपदिनिर्दीर्घतमसो श्वस्त्रिषु पस्कंद जीतयेः सहस्र
शोर्धे तिस्रोऽष्टानां नायणः अस्त्रोऽनुष्टुवंता त्रिषु वंसा त्रिषु पविष्मती. प्राश्रुतानि त्रिंशपतिर्वह्ना यजुः ब्रह्म जीत
ये आसुः शिशान इति द्वादशानामप्रतिरथ इंद्रस्त्रिषु रूद्रं जीत. प्रणतो रुद्रस्पर्शः चित्रावसोऽमवयो एत्रिजगती
चित्रगु जीतये. अथ अयमधिदेवतानां अस्त्राजरास इति सप्तदशार्चः प्राद्यायावत्सजी. तं द्वाप त्रिषु पद्वितीया विसृ

५७

इन्द्राय गायत्री त्वया गोतमो मिस्ररोगो गायत्री चतुर्थो विष्णवे इन्द्रवररोगो गायत्री पंचमोऽनुत्तमः ऋद्धिर्बुधश्चक्राक
 मदेवो निर्जगती सप्तम्या विश्वामित्र इन्द्रा ग्रीविष्णुश्च ऋद्ध्या भारद्वाजो निस्त्रिषुश्च नवम्या भारद्वाजो विश्वेदेव गायत्री दश
 म्या मेधातिथिरग्निर्गायत्री एकादश्याः शक्त्यः पारशरो मरुतस्त्रिषुश्च द्वादश्याः अत्रिदुहितविश्वेदेव मरुतस्त्रिषुश्च त्रयोदश्या
 भारद्वाजो निस्त्रिषुश्च चतुर्दश्याः वसिष्ठः प्रादिसो वृहतीषोऽश्वेदेवो निस्त्रिषुश्च सप्तदश्याः उतधातवः सवितस्त्रिषुश्च अग्नि
 जीतयेः आपोहिष्ते तिस्रणां सिंधुदीपः आयो गायत्री अश्वरी स्पेना पृथिविदिध्याः दुर्धराः पृथिविदिध्याः दुर्धराः पृथिवि
 जी गायत्री पृथिवी जीतये सहस्रशीर्षा गायत्रीः पुरुषस्त्रिषुश्च विष्णुर्जीतये आशुशिशानोऽदशानामप्रतिपत्तिर्इन्द्रस्त्रि
 षुश्च इन्द्रा जीतये अदित्ये रात्रा दध्याः दुर्धरा इन्द्रा ग्रीविष्णुश्च प्राहिराण्यगर्भ इति चतुर्णां हिराण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिषुश्च प्रजापतिर्जीतये
 नमोस्तु सूर्येभ्य इति स्वस्पदेवाः सर्पाश्चतुर्षुश्च सर्पजीतये ब्रह्मयज्ञानं प्रजापतिरदिसस्त्रिषुश्च ब्रह्मप्रीतिः अथविनायकादि
 पंचांगगाणानां त्वा प्रजापतिर्गायतिर्पञ्चुः गायति प्रीतिः अथेऽथे प्रजापतिरग्नौऽनुषुश्च दुर्गा प्रीतिः पुत्राणां पेति वराणां
 ध्यायान् सुमदेदित्यायाः पुरुष राजमीदौ तिस्रणां प्रजापतिः षष्ठ्याः प्रगिर सोया पुर्दिती पातुषुश्च पंचमी त्रिषु शेषागा

रा.म.
५८

५८

यत्र वायुप्रीतये उर्ध्वग्रस्यसमिधश्चिददशानां प्रजापतिरग्निरस्मिन् आकाशप्रीतये. पावोराशमेधस्तिथिरग्निरने
गायत्री अश्विनप्रीति. अथ दिवा लानां आसुः शिशान इति ददशानां मेन्द्राग्रतः अस्यानरास इति सप्तदशैर्वाग्नेयं
प्राग्रतः पमापलादध्याह्नार्धगतोपमोपजुः पमप्री. पमापस्याह. प्रणितोद्वस्पर्शः अनुचतमिति त्वस्य प्रजापतिर
अग्निस्त्रिषु निजति प्रीत्यर्थः प्रणितोद्वस्पर्शः इमंमेवसोतिदयोः मुनश्चोपोचरलोगापत्रीत्रिषु पो वरराप्रीतये
निपुत्यात्वापवितिषर्ध्वगापवीर्षप्राग्रतः आषाढमिति सोमं चतुर्थं प्राग्रतः रुद्राध्यायः षष्ठ्यधिमंत्राचशानं प्राग्रतः
६६ प्रणितोद्वस्पर्शः नमोऽसुसर्वेभ्य इति त्वमंतसत्तं प्राग्रतः ब्रह्मजज्ञानं प्रजापतिरदित्यस्त्रिषु ब्रह्मप्रीतः अथ
वस्यातिनां स्वमाधो देवावसवस्त्रिषु वसुप्रीतये. इमागिते गृहसमदः आदिसस्त्रिषु आदिसप्रीतः रुद्राध्यायो रोद्रप्राग्रतः
मुत्र ज्योतिश्चेति षण्णां सप्तर्षयो मरुतः प्रातः नुर्थो विोसिभूषं वमीजगति शेषागापत्रो मरुत्प्रीतये आब्रह्मन प्रजापतिर्ब्र
ह्मापजुः ब्रह्माप्री. सहस्रशीर्षतिवे समं प्राग्रतः रुद्राध्यायो रोद्रप्राग्रतः विभ्राडिति सप्तदशैर्वाग्नेयं प्राग्रतः वनस्पतेर्वोदंगः
प्रजापतिर्वनस्पतिस्त्रिषु वनस्पतिप्री. ततो व्याहृति होमादिवलि होमांत पाजुर्षपर्णाहुति प्राग्भाविचर्म कुपति अथ

५८

सामगानोक्तुशरं डिकानंतरं प्रधानहोमे मंत्रः उदुसं प्रस्वरावः सयोगायत्री तिलाज्यहोमे विनियोगः नो उदुसं सूर्याय स्वाहा
संते पयंसि सोमः सोमो गायत्री अग्निर्मर्धा विवस्वतो सोमो गायत्री अग्ने विवस्वतो जमदग्निर्बुधो वरुहो वरुहस्पते परिदो
पाप्रतिरथो वरुहस्पतिस्त्रिषुषु सुवते भरद्वाजः अत्रिस्त्रिषुषु शन्नो देवीः सिंधुदीपः शनिर्गायत्री रूपानो कामदेवो राहुर्गा
यत्री येतुं चूरख नमधुधंदा केतुर्गायत्री अथाधिदेवतानां आवोरजानं कामदेवो हस्त्रिषुषु आयोहिष्ठा सिंधुदीप उमा
गायत्री स्योना एधि वो मेधा तिथिः स्यंद उस्मिन् इति विस्मर्मेधा तिथिर्विस्मर्गायत्री त्वमित्स प्रथा गोतमो ब्रह्मा वरुहो इ
इमि देवता उचसुर्गां इस्त्रिषुषु आयंगोः सार्पेक्षी यमो गायत्री ब्रह्मयज्ञानं ब्रह्मकारास्त्रिषुषु वित्र इक्ष्वाक्षि वृषाक्षि
उज्जगती अथ प्रसधिदेवतानां अग्निहोत्रं भरद्वाजो निर्गायत्री उदुत्तं गोतम आपस्त्रिषुषु एधि र्यात रिहं विस्मृष्टि
चुस्मिन् सप्तर्षीर्षाना रायणो विस्मृत्तुषु इन्द्रो वरुहो वीर्य इन्द्रो गायत्री स्याद्यो वसिष्ठ इन्द्रो गायत्री प्रजापते
न त्वहिराण्यर्षा प्रजापतिस्त्रिषुषु त्वेदिन्द्रो वसिष्ठः सार्पेक्षी एष वरा प्रजापति ब्रह्मादिपरा गायत्री अथ
विनायकादिपंचानां अतनो गोती नीलोगरा पतिर्गायत्री इमं स्तोमबुक्तोऽर्गाजगती राणाक्षि रिन्द्रो वायुस्मिन् आ

साम
४९

द्विषत्तस्य निधनकामाकाशोगायत्री एषो उवाच सूर्योऽस्मिन्नो गायत्री अथ लोकापास्तानां त्वमिदं परदासि द्विषत्त
ही अग्निर्वृत्राणि भित्तो निर्मायत्री नार्कस्वर्गायमोपमस्त्रिषु१ वेक्षु हिसादिसो निर्भ्रतिसस्त्रिषु१ इमं मे सुखं भो वरु
णो गायत्री वा आतुं वातु शक्तीने कशी तो वा पुर्णायत्री स्वादिष्ट पागंभीरः सोमो गायत्री तद्दोगायत्री तद्दोगायत्री इति
नो गायत्री समानो अधा उशना अनंतस्त्रिषु१ वस्तयज्ञानं वस्तस्त्रिषु१ अथ वस्तदिनां तमग्निमस्त्रिषु१ वामदेवो वस
वो विरह आदिसो रिंदभाद्राज आदिसो विरह आचो राजानं चामदेवो रुद्रस्त्रिषु१ यवमाना अस्तुत आरस नध
मरुतो रुहती वस्तयज्ञानं वस्तस्त्रिषु१ इंदुविष्णुर्मधतिथिर्विष्णुर्गायत्री आलासो मस्य सोम ईशानो रुहती इन्द्रा म
दने गौरी वितको गायत्री वनस्पते वीरुं गोवा प्रयो वनस्पति स्त्रिषु१ इति सामगानां होमर्मत्राः होमर्मत्राश्च सामगा
नां जप्यानि सक्तानि विशेषस्तु ग्रहेषु सोमोऽग्नीय मिति द्वादश र्विष्णु धानं तिसृणां वा त्रिषु१ शेषाणां मादिसो गा
यत्री सोमो देवता सोम प्रीत्यर्थं एक दश सामा मित्राणां रुद्रसंहितायां प्राचो राजानमिति चामदेवस्त्रिषु१ तद्दोगायत्री
चतुः सामा वरिष्य रुद्रो गायत्री त्रिपाणां माज्जहो रुही आचोऽस्मिन्नस्त्रिषु१ त्रिपाणां देव व्रतसामां पूर्वमो रुद्रोऽप्यस्य वि

४९

स्वेदेयाश्चरितिसर्वेषां तद्देवतासु प्रीत्यर्थं आधुको पातजा ५७ एतद्दशसामात्मिकायां स्तं दसंहितायां आर्षे इति त्रि
 यारां च प्रप्रनो विष्वासु ह्यमिति त्रयारां शास्त्रे च हतो प्रसेना नीमि. ति त्रयारां कुत्सस्त्रिषु ५ पवित्रं तस्मिन् दयो गदि
 त्योजगती सर्वेषां स्तं देवताः स्तं प्रीते ये आ ५ मं ५० डे ५२ ५० नवसामात्मिकायां विस्मं संहितायां इदं विस्मं विस्मर्ग
 यत्रो प्रस तस्य च स्मो विस्मर्जगती प्रकीक्य मुमुक्षुने इति वा हस्य कजिस्त्रिषु ५ सहस्य शीर्षा षट्पगीतयोः ७ रषव्रतायोः
 ७ रषो नुषु ५ सर्वेषां विस्मर्देवताः विस्मर्प्रीत्यर्थं २ ५६ मे ५ विस्मः विनायकस्फत्रे दोरिति दशसामात्मिकायां विनायक संहि
 तायां अर्द्धे इति दयो रददत्तस्त्रिषु ५ सुप्राराणा स इति दयो ५ थि वी त्रिषु ५ आकन इति चतुः सामयेर्ग आधुयोगे र्द्वितीया त्र्यस्य
 योरया ले वे ता च स्तुतां गायत्री मृद्धमाला इति दयो ५ धुस्योत्तो रधो द्वितीयस्य वर्गस्य षष्ठ्या गिर्य हती सर्वेषां विनायके
 देवता विनायका प्रीत्यर्थं ४ ६ ५६ ५ र ५ ५ त ५ ॥ १० ॥ सोमस्य प्रकाश्य मुशान इति प्राग्भूतदादर्शैर्च इक्षानस्य तद्राणा मावे
 राजानमिति रदसंहिता प्राग्भूत अचुतस्य वेस्म्यो संहिता प्राग्भूत अन्येषां तु होर्मर्मत्रा एवेति भट्टचरणः मदनो मायति रूप
 नारायणानसामगद्वाः येषां जीतिरस्ति ते गोति संहिता एव जप्ता इत्यपि तद्वचं च सक्त जपानंतरं आहति होमादि वर्हि ७ ५ का

राम.
५०

५०

होमांतं १ एतद्गतिशामाविश्वशाखोक्तं समवेदीकुर्यात् अथार्थवेदिनः प्रधानहोमेमंत्राः विषासहिमथर्वादिस्तोजग
तीहोमेधिनियोगः एवं सर्वत्राश्वधूममथर्वस्तोमोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ परजानोविभक्तंतविष्णुः बुधः
५६ ॥ २ हस्पतिर्नोऽस्त्रावृहस्पतिस्त्रिषु १ शक्रोऽथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ सवस्त्रावृहस्पतिर्नोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ दिव्यं वित्तं को
शिकोराहुस्त्रिषु १ यस्तोऽथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ २ अथार्थवेदिनः पामोविद्वद्वस्तोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ आदिहिष्ठासिंधु
दीपउमागायत्री अग्निस्त्रिमयोऽस्त्रास्त्रिषु १ प्रतदिसुर्गायत्रीऽस्त्राजज्ञानमथर्वोऽस्त्राविषु १ ईदमेव्राह्मणेऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १
१ ५ः प्रथमोऽस्त्रायमस्त्रिषु १ रोहितः सारोथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ पराज्ञातं कोशिकस्त्रिषु १ अथप्रत्यधिदेवतानां
सामस्त्राग्नेऽस्त्राविषु १ शक्रोदेवीऽस्त्रायापोगायत्री ५ मेर्मतिर्ब्रह्माभूमिरनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ इदं विष्णुः अथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १
अथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ वेतपादावथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ नेतंजातास्यथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ सर्पांसर्पाथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १
पेरिशामथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ अथविनायकादिपंचार्कतिर्लक्ष्मद्विगोदा विनायकोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ एतन्नाजितमथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १
त्रिषु १ अंतरिहोवायववेऽस्त्रावापुरषु १ शाम्यतांथर्वोऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ संवेन्नपथ्योऽश्विनोऽनुशतयामयोऽस्त्रापोमस्त्रिषु १ अथदि

५०

कपालानां इन्द्रवृहद्विष्णुः अग्नेर्मन्त्रे ब्रह्माग्निस्त्रिषुः परमेष्ठ्युक्तब्रह्मापमस्त्रिषुः अमितं तिसृतीति रथर्कनिर्भस्त्रिषुः ये
 पश्नाञ्जुकपथर्वाकारास्त्रिषुः वायोः सवित्रु रथर्वावायुस्त्रिषुः पउत्तरतो ब्रह्मासोमस्त्रिषुः धाता हस्तावेति रईशानो गायत्री
 पश्चनंतं वितमशर्वा अन्तः पंक्तिः प्रस्तापं पुञ्जतां अथर्वब्रह्मास्त्रिषुः अथर्वस्वादिनां यामवहयस्त्रिषुः अ
 दिव्यो ब्रह्मा अदिसस्त्रिषुः रुद्रज्ज्ञाप्रब्रह्मा रुद्रस्त्रिषुः मरुतामवेर्वा मरुतस्त्रिषुः इमा ब्रह्मप्रस्ता ब्रह्मस्त्रिषुः रुद्रिहोर्वा
 ह्मा गायत्री रुद्रजाश्च ब्रह्मेशास्त्रिषुः वसो विराजो ब्रह्मास्त्रिषुः प्रचनस्पतेयीदं योथर्वचनस्पतिस्त्रिषुः इत्यथर्वविदो होम
 मंत्राः अथ सक्तानि विषासहिंसाहमा इति षण्णां अथर्वसूर्यो जगती सूर्यप्रीतये जपे विनियोगः एवमग्ने पिशकधममिति
 चतुर्णां अथर्वसोमोऽनुषुः त्वयामन्यो इति सप्तानां ब्रह्मापोमस्त्रिषुः सोमस्यां शो इति चतुर्णामथर्वविधोऽनुषुः मद्रादधिष्णे
 पश्यस्त्रिषुः अहस्पतिस्त्रिषुः १ अत्रोसी सथर्वी अत्रोऽनुषुः प्राणापनम इति सृणां ब्रह्माशनिस्त्रिषुः रुद्रा जानं ब्रह्मा
 रुद्रिषुः पयस्तेष्टु रिति चतुर्णां अथर्ववेतवस्त्रिषुः आध्वयोऽत्याऽनुषुः अथाधिरेवतानां मानो विदत्रिति चतसृणां ब्रह्मा रुद्र
 स्त्रिषुः अग्निस्त्रिमन्यो ब्रह्मा रुद्रस्त्रिषुः यत्तईडा इति पंचानां अथर्वविष्णुस्त्रिषुः अंसा गायत्री विष्णुप्रीतये ब्रह्मपज्ञान

स्वरूपे मरुतां होममंत्रा एव ब्रह्मयज्ञानमिति सप्तब्रह्मणः पदं इति पंचाच्युतस्यामानो विदन्निति च तस्य ईशस्य विद्यासहि
 तमिति षडर्थस्य एतानि पूर्वयत् वनस्पतेर्होममंत्र एव ततः स्वस्वशाखीयं स्थिष्टं यदप्यतनहोमादि पूरणि हुति प्राग्भावे
 शेषं कर्म कुर्युः ततो यज्ञमाने मंडप प्राग्द्वार कलश समीपे वा तारमिंदं इति विष्णु इन्द्र ईशस्य वलिरने विनियोगः कृता
 रमिंदः इन्द्राय सांगाय सपरियाणाय सायुधाय सशक्तिकायामुं सदीपं मायभक्त्यलिसमर्पयामि नममस्ति मायभक्तवर्हि
 दत्ताभो इन्द्रिंशं रत्नवर्हि भस्ममयस्युं वस्य श्रुचिर्होमवर्ता सुभक्त्यो शांतिवर्ता पुष्टिर्होमवर्ता भवेति प्रार्थयेत्
 स्वमानेष्वादिषु होमोत्तै रग्रादिमंत्रैर्वलिरानं प्रार्थनं च एवमधिदेवता प्रसिद्धिदेवता सहितेभ्यः सर्पादिग्रहेभ्यो होमोत्तै पि
 स्तत्तन्मंत्रैर्विनायक दुर्गायाद्याशवास्तोष्यतिदेवाधिपतिभ्यः स्तत्तन्मंत्रैर्होमोत्तैरेव तत्तन्मंत्रैर्विनायकाचार्यो यज्ञमानाचार्यः सु
 विष्णुवेणादिवारं चतुर्वारं वा नास्ति केरुदिफलपुंश्च भ्रातृपृहीत्वा पूरणि हुतिं शुक्लात्तत्र मंत्राः समुद्रा इर्मिमिति त्वं स्पगोत
 मोचामदेवो ग्निस्त्रिषु पूरणि हुतो विनियोगः स्वममेपि विनियोगः मधीनं दिवो भारद्वाजो वैश्वानरस्त्रिषु पुनरग्निव
 सुद्रादित्यास्त्रिषु पूरणि हुतं विष्णवे वाः शतं त्रुत्तुषु समते अग्ने सप्तवानग्निर्जगती धामंते वामदेव आपो जगती धामं

ते स्वाहेति यजमानस्तु इमं नयेधे स्वा नराय वसुहडादिष्वेधः शतं च तवे सप्तवते अग्नेयेऽप्यग्न नममेतित्यजेत्र कृती फानो
 तमूर्धनि दिव इत्येव पूरुणित्ति यंत्रः अग्नय इदं नममेतिसागः सामगानां तु प्रजापतिः अविर्गत्तयत्री छंद इन्द्रो देवता पश
 सामस्य यजत्री पप्रयोगो विनियोगः पूरुणो मं पशस्तनुहो विपोसे मुहोति वा मसे इदति वरुणे पशसाभामिले
 वे स्वाहेत्यनेन शुभे रो व होमः इदं पशं नममेतिसागः ततो वसो धोरपा होप्यामीति सवस्य यजमानो वसो धोरं जुहुपात
 मे त्रास्तु अग्निमील इति नवानां मधु छंदः स अग्निर्गोपत्री वसो धोरपां विनियोगः विस्मो जुं रमिति धर्ती री धेत मा विस्मि
 ७१ आते पितरिति पंचदशानां गृत्समदो ह इक्षिषुः स्वादिष्टयेति नवानां मधु छंदः पवमानसोमो गायत्री मही वैश्वानरा
 श्रो वैश्वानरा अविर्वैश्वानरा श्रो वैश्वानरा अविर्वैश्वानरो देवता पथा वरुती छंदः ज्येष्ठसाश्रो भारद्वाज अविर्वैश्वानरो देवता
 त्रिषु छंदः वसो धोरपां विनियोगः वसो धोरि जुहोतीत्युवाच मपि पदंति शिष्टाः वसो धोर होमस्तु महावान् जुलाशयो
 तसर्गादौ नास्तीति वरुः ततः पूरुणपात्रविमो नादि वपथा शाखं समाप्य आचार्य सहिता अविजः सर्वैषधीभिरनुलि सांग
 पनी पुत्रादिसहितं पयमानं स्वस्वशास्त्री ये मंत्रैर्न वगृहीद समीपस्थकुशोदयेन संपातकृत् शोदयेन च अभिषिंचे सः

योरातोऽत्र ते च पुनस्तथा मधिषि चंतु प्रत्यमहेस्वराः वसुदेवो ज्ञानाथस्तथा संवर्ष एवेविधुः ३ धुमाश्रानि स्रग्ध्रमभवंतु वि
 जयस्यते आखंडलोनिमिपंगवानपमोवे निःसृतिस्तथा वरुणपवनमेव धनाध्यस्तथा शिवः ब्रह्मणा सहिताः स
 वेदिच्छाः पांतुते सदा कीर्तिलोको धृतिर्मधा पुष्टिश्च विद्यामतिः बुद्धिर्ज्ञावपुः शान्तिस्तुष्टिः शान्तिस्तथा तारः सतास्त
 मधिषि चंतु देवपत्न्यः समागताः आदिश्रमं समाधौ मेऽपुध जीवसितार्कजाः महास्त्रामधिषि चंतु राहुः केतुस्तर्पिताः देवरा
 नवगंधर्वा यरात् सपन्नगाः अथ यो मनयो वैरो देवमन्त्रस्थवच देवपत्न्यो दुमाना गा देवास्त्रा पसरसांगराः अस्त्रिणि
 सर्वशस्त्रिणि एजानो वाहनानि च श्रोत्रधनि समस्तानि कालस्यावयवास्तपे सतिः सागराः शैला स्त्रीर्था निजलदानदाः स्तेत्वा
 मधिषि चंतु सर्वसमार्थसिद्धये तच्छं योरावणी महइति ततो यजमानः स्वात्मा मुद्रमात्स्यगंधां च धरा आचार्यदी-संपूज्यते भ्यो
 दक्षिणां दद्यात् तत्राचार्यपथेऽः ब्रह्मणो वृष्णो नंदन एवं सदस्पृष्टिर्दक्ष एतदिभ्यो यथा शक्ति तथा धेनुः शंखः स्तथानंद
 रूहे मया सोऽह्यः अमात वृष्माणो रायसंस्मृतस्तवे दक्षिणा अमात ग्रहानुदिश्य देयाः ततः शक्त्या ब्राह्मणान् भोजयेत् संक
 ल्पयेदशस्त्रो ततो देवानां भ्योऽपसीं दक्षिणां दद्यात् संदेवतानां महर्षीर देवतानां चोत्तरपूजां कृत्वा पांतु देवगणाः अप्यार

परलोचिस्त्वयं वकांचनादिनामन्यतमनिमित्तसप्तहस्तचतुरास्तं पदं निख्यं हस्तद्वयं भयोस्तं भयोरंत एतं तु हस्त
 चतुष्टयं तयोस्परिहस्तमिता चूडाहस्तमितं सक्काच्छिद्वाकार्यं एवमुत्तरंगोपिस्तं भसजातीयकाश्चरितः पंचहस्तोत्त
 योर्वितस्तिमात्रं त्यक्त्वा हस्तविलसं भयं योर्वितस्तिमात्रं स्वयं दाम्पां ग्रास्तं भवितु योर्विवेशः तदेतन्नो रणं उत्तरं मध्ये
 धोभागे लोहकद्वयं मयुखं कीलेन निवेश्य तदुत्तरकाष्ठं अङ्गुलावले वनाय तुला तु पूर्वोक्ता काष्ठमयो दशां गुलसत्रे च
 न स्थलाचतुर्भिः सार्द्धं वाचतुर्भिः हस्तेर्द्दिर्धा वहुंला प्रांतयोर्मध्यचषडङ्गुलो निष्ठा चतुरस्ता कार्या तस्यां चतुला वदीर्घं पदं पंच
 उष्टवं वा निवेश्य तयोर्मध्ये च पदत्रयषडङ्गुलं निवेश्य मध्ये चाये चतुर्विंशतिर्विधा निवेश्याः सोवर्णा वास्तस्याः चङ्गुलपो रंतरयो
 रधोभागे वडिशावृत्तिकद्वयं निवेश्य तन्मध्ये चोर्ध्वभाग एकं ततस्ताप्रपलानां दशाष्टष्टशतैः ३ पात पंचचतुः सार्धं त्रिप्रदेश
 व्यासवर्तुले पंचचतुरास्तं गुलोच्छ्रितं प्रीते ताश्चतुर्वलया निक्षेपे लोहमिस्त्रिहस्तमिस्त्रतस्रभिः स्रंखलाभी रज्जुभिर्वर्तु
 रांतयो रलंबयेत् यथाफलकयोर्मैज्ववितस्तिमंतरं भवति हिमाद्रिस्तपनात्पणारिपिस्त्रकाष्ठमये फलके उत्तं तथा सुय
 लुङानि चत्वारि चतुर्दिह विवक्ष्यः सुमेस्त्रापो निष्ठा नितानि संपूर्णकुंभानि सहा सनानि सुताप्रपात्रद्वयसंयुतानि सपत्त

स.म.
५४

पात्राणि सविष्टाणि हस्तप्रमाणानि तिलाज्यपुष्पधूपहारानि सुशोभनानि पूर्वोक्तेरुक्तमिति थवेदीमहदिदेवेभ्य
रपूजनाय विस्तारयामेभ्युर्हस्तमितेति केचित् वितस्तुष्टीयेति हेमादिः तदुक्तं गर्तस्थोत्तरप्रवृत्ता वितस्तिद्वयविसाते
वप्रद्वयपुर्तावेदीं किरस्तुष्टुयं संपुतां मन्त्रस्ये दिव्यलोष्ट्रितो वपः प्रथमः समुदाहृतः ग्रंथलोष्ट्रयसंपुक्तं वप्रद्वयमद्यो
परिद्वंगुलमत्र विस्तारः सर्वेषां कथितेषु ध्वेनेति तथा अनेन विधिना पशुलापस्यमाचरेत् प्रतिलोकाधिपस्थाने प्रति
तरे वसेत् विमानेनार्कवर्तनविधिं विज्ञात्वा समाहितेन पूजमानोऽस्योभिभूततो विष्णुपुत्रं व्रजेत् नैत्यसोदिशं तथा वत्सिं
लोचने महीपते कर्मत्वादिह उभयं विराजतां भूपालमौलिमणिरंजितपादपीठः श्रद्धाचिंतो भवति पशुसहस्रयाजीदी
हस्तापजितसर्वमहीपूजकः यो दीपमानमपि पश्यति भक्तिपुक्तकालांतरे स्मरति वाचपती हलोके यो वा शृणोति पर
तींद्रसमानलोचः प्राप्नोति धामसपुत्रं देवजुष्टमिति अथ तुलापुष्पदानप्रयोगः अधिवासनासर्वदिने च तैव भक्तादि
रविशरदिने यजमानः देशकालौ संकीर्त्य ब्रह्महत्यादिसर्वपापनाशपूर्वकं सर्वमर्च्यतां कालावधिं प्रसर्वलोचपातस्था
नाधिकरणं कया सोतकालोऽस्यो गणाधिष्ठितकालरागसिं विगीगणामंडिता कर्वा विमानकरणवेकुं रधुवनगमनानं

५४

तत्कल्पकोटिशलावधिपञ्चाशत्तविष्णुपुरासोत्तराखिलसम्पादमोक्षिमालिमालिभ्यः समाहोपारंजितचरणपदसुविशेषितरा
जराजत्वस्य दानुविदपञ्चासहस्रपाक्षित्वप्रदीप्तप्रतापतलाशेषमहीपालविजयकामोविष्णुशक्तिकामोवाञ्छसुखाश्रय
दानमहं प्रतिपत्तयिष्येति सैकल्यस्वरूपं प्रतिमार्गजोविदं पापापुण्यपतिविनायको गोविंदाय तम उमापतिविनाय
काम्भो नम इति संपूज्य विप्रत्रयं च संपूज्य विशाखां गृहीत्वा षोडशायातः सप्तवसोर्धाराश्च संपूज्य नदीसिन्धुद्वयं पुण्याहवाचनं गुर्व
त्विंशद्वारपालवराणां तदीयमधुपर्कपूजनं निर्वर्त्तयेत्पुलापाहोतुः सक्तितो मं प्रपूजं कुर्वति तत्तत्कालिजः प्रतिकुं इमे वै वै कल
शमपि प्रवेक्षितैर्मंत्रैः स्थापयेयुः उत्तमस्थापनं गुरुः पुण्यदिति पौ तत्तत्कालिजः प्रतिकुं इमे स्वस्वकुं डेभिः स्थापयेयुः गुरुस्तु
महाविद्यां षोडशाग्रहवेद्यां च सर्वतोभद्रं विलिख्य तद्देवताः तस्यामेव वेद्यां प्रतिमां पुत्रासर्वा दिव्यं स्पर्शैः प्रवेकं पंचाशदेवताश्च
संपूज्यन्तु गुरुवेदिं कलशस्थापनं तदभिर्मंत्राभिः प्राग्वत्स्त्वा सर्वकर्मधिस्तृतायातिष्ठेत् तत्कालिजः पुत्रादिहोमसक्त्या
यन्प्राग्वत्स्त्वास्त्विष्टुदादिपूजादिति प्राक्तनं कर्म कुरुः ५५ भूमिर्भूमिमागाभाता भूमिर्मातृ सम्यगात् भूयामपुत्रैः ५६
भियोस्माद्देहि समिधतामिति भूमिं स्पृशेत् तत्तत्तोरणस्पृशेत् पुत्राय तस्य पूर्वास्यां सुदृष्टं नाम तोरणं महावीर्यं

साम.
५५

हाकार्यं सुवर्णसिद्धश्रमं अत्र दारे स्थितः शैलो मलयोन्ममहाद्युतिः एवेहि सुभातो रणतुल्यपन्नं रत्नविघ्नं नाशय
अग्निमन्त्रे इत्येकं नृदिगा श्रुतिं यस्याभीमाख्यं नाम तोरणं महावीर्यं महाकार्यं भिन्नां जनसमप्रभं अत्र दारे स्थि
तः शैलो विंधोनाम महापुष्टेहि गोमतो रणो सादि पूर्ववत् इत्येतेत्यावाहनं पश्चिमं दिशमाप्ति स सुदंष्ट्रं नाम तोरणं दा
रितं स्थितः शैलो गंधमादनसंज्ञकः एवेहि सुदंष्ट्र तोरणे सादि अग्न्यायाहीत्यावाहनं उत्तरार्धे दिशि तथा विचरं
नाम तोरणं महावीर्यं महाकार्यं पुंस्त्वृत्तिं सन्निभं तत्र दारे स्थितः शैलो द्विर्वाक् महाद्युतिः एवेहि विवृतो रणायमेसा
दिशन्त्रो देवी रित्याहनं पूर्वादि दारनामनि पूर्वदारे वितानं स्यादतिरं पुष्पवं भवेत् पश्चिमं तु धनं नाम कार्यं इतो त्रं स
तमिति तत्र एवेहि वितानदारे तिततत्रामभिन्नतुर्द्वारवाहनं कार्यं अथ कुंकुमपुष्पधरपदीपनैवेद्यवती नारायण पूर्वभागे
कंसुभद्राय अम्बेदमूर्तं इदेव सायमात्सर्वसाहिताय वितानाख्य पूर्वदारा श्रिताय दारपालसहिताय सुप्रभं नामोऽत्र
एतो रणाय नम इति पूजयेद्वर्त्तनं दद्यात् रत्नशिरोभनाय पुजुर्वेदं पूजयेत्तं ये यमदेवसाय पर्विधाय पर्वतपुताय पुष्पका
ख्य दक्षिणदारे माप्तिताय दारपालसहिताय भीमनाम्ने ओदुं वा तो रणाय नम इति पश्चिमे सुधर्माय सामवेदमूर्तं

५५

देवसुतादेवसायगंधमादनसहिताय घननामपद्मि मदारमाश्रिताय सुदंष्ट्र समुत्तोरणाय नम इति पूजयेत् अथर्ववे
 दमर्तये सोमदेवसायतिमवतपर्वतसहिताय कामरुद्रमाश्रिताय दारपालसहिताय उष्णकारणसहिताय दारपालसहि
 ताय विकाराख्ये तोरणाय नम इति उत्तरे पूजयेत् मंडपस्तंभेषु सर्वेष्वे देवेभ्यो नमः पूजयेत् यंशेषु किंनरेभ्यो नमः प
 ष्यो यन्त्रगेभ्यो नमः ततः त्रेत्रपासाय मंडपायः पूजयेत् वलिंदद्यात् बुभुक्षुः बुभुक्षुः सुहृदोः सुहृदोः थयामनः शंखुः शंखुः सर्व
 नेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः वल्लभाय नमः पूर्वदिशि लेख्यं नमस्कृत्य बुभुक्षुः सहिता पूर्वध्वजाय नम इति गंधादिदद्यात् एवं बुभु
 क्षुः सहिता येसादिदद्यात् नमस्कृत्य पूजयेत् पुर्यजमानसहितः उष्णधूपो माघभक्तलिंवापत्य नादंकारयेत् मंडपपूर्व
 द्वारे देशे डेंस्ये सिसर्वा मासि दसाधौ एभिष्टुतो वज्रधरामोरेण संवीज्यमानो शरणागणो नास्तो ध्वं नो भागवन्नमस्ते इति इमा
 वास्य इद्राय नम इति संपूज्य इद्राय संगाय सपरिवाराय सायुधाय सशस्त्राय सपुष्पादिसहितो माघभक्तवलिर्नममेति
 वलिंदद्यात् एवमाग्नेयादिष्वग्रादिभ्यः मंत्रास्तु डेंस्ये हि सर्वा मरुत्वाह मुनिप्रकारे एभितो मिजुष्य ते जो वतालो वृगणे
 न साधं ममाध्वरं रक्षस्वेन मस्ते एवे हि वैवस्वतधर्म एज सर्वा मोरे रचितदियमर्ते उभा सुभा नंद सुचामधी शशिवायनः प

साम्

५६

56

हिमखनमस्ते ३ स्वेहिरहोगणनायकस्वेविशालवेतालपिशुचसंधेः मयाध्वरं परहिमुभाधिनाथसोत्रेस्वरस्वेभाग
वन्नमस्ते एवेहियत्तेममरुहाणायगगाधिरुदः सहसिद्धसंधेः प्रासाधियः कालकवेः सहापगृहाणपूजां भगवन्नम
स्ते एवेहियत्तेप्रस्पतरत्तं विधत्स्वन्नत्तगणोनसाईसर्वेविधीभिः पितृभिः सहैवगृहाणपूजां भगवन्नमस्ते एवेहिपा
तालध्वरमरेडानागागनकिंनरीयमान यत्तोरेंडामस्तोत्रसाईप्रनंतदाध्वरमस्मरित्यं एवेहिविष्वाधिपतेपुनींद
स्तोकेनसाईपितृदेवताभिः सर्वस्वधातास्पमितप्रभावोविशध्वरंनः सततं शिवाय ततः पूर्वस्यादिशि किं चिद्रूपमुपशि
प्य त्रेलोक्येपानिभूतानिचराणिस्थावराणिच ब्रह्मविष्णुशिवेः साईस्तां कुर्वंतुतानिमे देवानर्वाधर्वापुत्रास्तृप्तपत्रगाः
अथपोमनयोगाचोदेवमातरस्वच एतेममाध्वरंतां प्रकुर्वंतुमुत्तमिन्विताः ब्रह्माविष्णुशिवो रुद्रश्चक्षेत्रपालो गणेशः सह
रत्तुमंडपं सर्वेषु रत्तांसि सर्वतः किं त्रेलोक्यस्थेभ्यः स्थावरेभ्यः भूतेभ्यो नमस्त्रेलोक्यस्थेभ्यः स्मरेभ्यो भूतेभ्यो नमः इत्ये
भ्यः गंधर्वेभ्यः पक्षेभ्यः राक्षसेभ्यः पन्नगेभ्यः अक्षिभ्यः पशुभ्यः गोभ्यः देवताभ्यः ब्रह्मरुविष्णुविसर्गेरुद्राय तत्रपासाय
गणेशाय नमस्तिस्रं पूज्यमाधमस्तवलिंदद्यात् ततः साचार्यमालिकोपमानम्वरणो प्रहृत्यवेद्यामुपविश्य षोडशारे

५६

तुलां संस्थाप्य तस्यां स्तिष्ठन् प्रांताद्द्वारम्पुत्रवर्गादिधातुबंधेषु सत्रबंधेषु वाचतुर्विंशति देवता श्रावणं प्रजयेत् ताम्र ईशः
 शरमास्तः रुद्रः सूर्यः विष्णुः कर्मणः प्रणितो नि प्रजापतिः विष्णुदेवाः जगदिधाता पर्जन्यशंभुः पितृदेवताः सोम्यः धर्मः
 अमराजः अश्विनौ जलेशः मित्रावरुणौ मरुद्गणः धनेशः गंधर्वः जलेशः विष्णुरिति ततस्तिष्ठत्सु प्रतिमासु गोविंदसूर्यधर्मराजा
 नावाह्यसंपूज्य गोविंद प्रतिमादाह्यं गुह्यमुक्तादाह्यं सुवर्णं स्रंखलयाद्यानुत्तमं च तं वयेत् सूर्यधर्मराजो नुत्तमसमीपं स्वस्थाप्यो
 ततः सर्वत्रिजगत्प्राप्तिं प्रयेयुः ततो यजमानः पूजाधिसंस्तुतुं सिद्धये पुर्वर्तिरूपं जापयेत् षडंगं स्तिष्ठत्सु संप्रदृष्टं शिखादक्षिणां कुंड
 लोपवीतचंद्रकां गुलीयकासां सिचस्थानं द्विपुर्णां ग्रावेतदिने यजमानं पुर्वर्तिरूपं द्वापाला उपवा सो शक्ते न तं जागरन् नृयनीतादि
 ना सर्वपूर्यं गुराशक्ते सद्यो वाधियासनं च सापरेधुः यतनित्यं कर्माय जमानः स्वस्तिवाचयेत् त्रिजगत्प्राप्तिं पूर्ववत्सु कुंडे प्राणादिति
 स्वशास्त्रपात्रुह्युः कर्मशेषं समापयेत् पुनः अत्र पुनः स्तिष्ठत्सु प्राणापात्रस्थानास्ति अधियासनं तुलाद्वयदानेनाम्यतः सिद्धिरिति
 पितामहवाराणनामाशयः ततो पुत्रपतो यजमानं प्राप्नुवंती कुंडस्थु त्वं वा कुंडादग्निरसमीपं स्थव लशो द्यौ रधि च पुनः स्व
 शास्त्रीयैर्धर्मैश्च तेन पुनः स्तिष्ठत्सु गुरास्वाभिसाह्यः यजमानं सुसवे विधु उलिङ्गं स्नात्वा मुह्यमासीवः ३० यां जह्नि गृहीत्वा

रा.म.
७

सप्तफलसोराताचले वित्तंतुलां विप्रदक्षिणां यूप्यं मंत्रयेत् भिनमस्ये सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं सत्यमात्रिता साहि
भूताजगद्विनिर्मिता विश्वयोनिता एकांतस्वसंस्थानितथानृतशक्तीनि च धर्मधर्मयुतां मध्यस्थापिता सिद्धि
गदिते त्वंतुले सर्वभूतानां प्रमाणमिह कीर्तिता मां तोलपंतीसंसा एदुरस्वनमोलुते यो सो तुल्याधिपो देवः पुरः
पंचविंशकः स एवो धिष्ठितो देवित्वयितस्मान्नमो नमः ततो नमो नमस्ते गोविंदं तुला पुरः संचारं त्वं हारो यस्त्वास्मान्
स्मात्संसारसागरादिति तस्य तिष्ठामनुमंत्रासतु तं गोविंदं संपूज्य पुनस्ती प्रदक्षिणां यूप्यं सखद्वर्गं र्मवराया लं कृतं हे
मो धर्मराजस्तयो वीमदक्षिणाकराभा मायायतुलामध्या च त्वं वित्तं गोविंदं पश्येत्तुलान्तरा शिष्यस्यारहो पविशेत्त्रयशङ्खुषः
मात्से ततो परेतुलाभागेन्यसे पुर्दिजर्गवाः समादभ्यधिकं पावत्कां च नं चाति निर्मितं उष्टिराम सुकुर्वीत भूमि संस्थं
नराधिपः यत्तु पूर्वं इच्छन्नासः पश्चात्तारो हरणमिति गोपथे तन्ना नपुताण्यवन विरोधा रथर्वशास्त्रो यविषयमिति दान
सोख्यादो गोरोहं पावत्स्वित्तं दुरीयेत् नमस्ते सर्वभूतानां साहिभूते सनातनि पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेश्विन
त्वया यत्तं जगत्सर्वं सहस्थावर्जं गमं सर्वभूतात्मभूते नमस्ते सर्वधारीणो तिवन्निःपराणो तुमुहूर्ते मात्रावस्थानं उक्ता

नवेनं चांस्तपोराणां सुभंतुमेति चतुर्वं यथापवित्रमनुजमपसंजातवेद्यः तथास्वेनपवित्रेण सुवर्णं हि पुनानुमां
रुद्रस्य सुमहत्तेजः कार्त्तिके पश्य संभवः यथाग्निर्देवताः सर्वाः सुवर्णं चतुर्दशमं तथापत्यंतं मे स्वकायेनैव वसा तथा
दुःसूतं यत्सुवर्णं स्थं पालुमुक्तिपरां शुभामिति मातुष्यं ततो वतीर्य गुरोर्पूर्वमर्धं निवेदयेत् अलिङ्ग्योपमर्धं वदद्याद्दुःसूत
पूर्वकं गुरवे ग्नामरत्नानि अलिङ्ग्य अनिवेदयेत् अत्रत्यं प्रयोगः वेदिपश्चिमत उपविश्य सुवर्णं दिशुः शोस्तेन प्रोक्ष्य ज
लाक्षतकुशानादायमासपक्षं तिथ्याद्युल्लिख्य स्यैव मन्त्रं तत्काले स्यादिष्टा अत्रत्य कामो ह्यमित्यंतं प्रागुक्तं महाप्रयोगमु
त्थापापक्षाय कामो वा विष्णुप्रीतिकामो वेसाद्युल्लिख्यैव अत्रत्योत्राया सुवर्णं शर्मणे गुरवे सुवर्णं शर्मोर्दंतुला पश्य सुवर्णं
धर्ममग्निर्देवतं सं प्रदेन ममेति गुरवे धर्मं सुवर्णं दद्यात् एवमपराधं मुलिङ्ग्यः सनसागरादिमते तु वारात्रमेण चार्यकाराधः स्थि
तोत्रानकरोभ्यः सर्वेभ्यो युगपदेव गोत्राद्युधारापर्वकं सुतस्य चाचार्यदिभ्यो यथाविभागं प्रतिपादयेत् अदक्षिणं तु यद्दानं तत्स
र्वं निष्कलं भवेदित्युक्तत्वाद् अदक्षिणापेक्षया गुरवे ग्नामरत्नादिति श्रुतं दक्षिणात्वेनान्येति यामारत्नं दक्षिणापि तत्रियकर्तृ
वेदने प्रत्यकर्तृवे तु सुवर्णं दक्षिणोक्षिणेमादिः ततः पुनर्मासाद्युल्लिख्या द्युतं तत्तुला पश्य महादानं प्रतिष्ठासिद्धयं शतं

रा.म.
५८

५८

सुवर्णाद्वह्निगामायास्त्वानिगुर्वह्निगमोहं संप्रदृश्यतितद्वस्तेजसंस्तिषेत् पश्चात्कार्यदिभ्योभागशः प्रतिपादयेत्
रूपनारायणदयस्तुगुर्वह्निगमोहं संप्रदृश्यतितद्वस्तेजसंस्तिषेत् पश्चात्कार्यदिभ्योभागशः प्रतिपादयेत्
रागं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा
दानानुत्तार्थं ग्रामस्त्वानि विवेदयेत् दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा
पांगोपथोत्तसहस्रसंख्यान्वयः सोपि वृत्तादिभिर्निर्वस्य इत्याहुः अत्रान्तरेऽप्यः पक्षाः आद्येर्ध्वं गुरवेर्ध्वं दत्वा
इति अत्र अद्विगं तु पदानंतरं सर्वं निष्कलं भवेत् इति वचनाद्वह्निगमोहं दत्वा पांगुर्वह्निगमोहं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा
स्यात्तद्व्यं देवं तेषु त्रिगमोर्ध्वं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा
अनुर्थे वांशः तुलाविद्यति भस्ते धरा दाने धरा ध्वं चतुर्भागं गुरवे तु निवेदयेदिति सुतमत्रापि परिभारान्पेक्षयान्तेति सन्नो
ते वा द्विगं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा पुनस्तेभ्योष्ट्विगमोर्ध्वं दानानंतरं सुवर्णमात्रं दत्वा
स्मरेत् सनेन तृतीयः पक्षस्तत्रापि गुरवे दाने द्वितीयपक्षोक्तैव व्यवस्थेति विशिष्टा ब्राह्मणा अपि अनयोपपत्तयो जीपका

५८

दिपोय्येतन्मध्यस्थसुवर्णरानेनरतिरिति अत्रपक्षत्रयेपिगुर्वेयामरत्नानिदि सर्वेषामेवदानानां सुर्वैरहितेष्वत
इत्यादिनोरसुवर्णमेवप्रसेवंसमसायेनवादेयमिति मदनरत्नेगुर्वर्त्तिगनुज्ञयान्येभ्योपिदेयमितिद्वितीयपक्षेतुला
इत्यत्रैधाविभज्येकोशोगुर्वेदेयोभ्योअतिगम्भैः पौकारपालेभ्योरानानाथेभ्यश्चातृतीयपक्षेतुस्तनुहितसुवर्ण
गुर्वेअतिगम्भैः पौकारजाययेभ्योभ्यश्चरिनानाथेभ्योआहणेभ्यश्चरुमुत्तमज्यइत्युत्तमज्यइत्यात् सर्वपक्षेइतिरणा
गुर्वर्त्तिगम्भैः स्वनान्येभ्यस्तुतं अत्रप्रतिग्रहेआहणेयजमानेसप्रणवंसुस्तीतिशब्दप्रज्ञैः पदेभ्यः हविषेर्निर्गन्तारं
इं वेष्पउपांश्च अदेमनसा ततोइत्यंस्वकुस्वशास्त्रोक्तं कामस्तुतिंपदेइतिरूपनारायणीये अथर्वणानांतुअइंदरस्मा
अदात्तामः कामायादात्तामोदातामः प्रतिग्रहिताकामः समुद्राविशत्तामेनत्वाप्रतिग्रहामिसामैतत्तैभ्यमिस्त्वाप्रतिग्र
होत्वंतरिहमिदंमहत्माहंप्राणोनमात्मनाभजयाप्रतिग्रह्यधिरधिवीयेति ततः सहस्रंविप्रान्भोजयेत्संभक्ष्येदा ततः पुण्ण
इवाचंस्तत्वास्थायितदेवताप्रचनंरुपांश्चत्रमानः गुरुसुपांतुदेवगणाः सर्वप्रजापदायपार्थिवींइष्टकामप्रसिद्धार्थपुनराग
मनायवेत्याबुक्तापीडादिदेवताविसर्जयेत् ततोमंथ्यादिसामग्निश्वाचार्यावप्रतिपादयामीत्युक्तागुरुसात्कुर्यात् मात्स्येन

रामः
५८

५९

चिरंधायेहेहसुवर्गो प्रोक्षितं बुधः तिष्ठेदयावहं यस्माच्छ्रोत्राधिचरं नृणां श्रीं परस्त्रीकरणे यः प्राप्नोति प्रबल
मिति इति नृणां पुरुषदानविधिः अथ राज्ञादिनृणां विधिः भविष्यो ह्ये अनेनेव विधाने न केचिदप्यमयं पुनः चरं
राजतथेष्टं तिवेचिदास्मरणं पुनः अनेनेति मुख्यतुला पुरुषदानं अयितेनेत्यर्थः राज्ञादिनृणां पुरुषफलं न
यस्यायं स्वकुते जातं त्रिसप्त पुरुषैः कुतं तत्सर्वं न प्रपत्ति हिं प्रनोतं यथा तथेष्टादिना गोपथ्यास्तृणादोषाश्च वि
शेषतः पुरुषलोकावाशादिपुरुषैः तथा सिततृतीयापीनार्थः सोभाग्यरासु कुलां कुंकुमेन प्रपद्यति लवणेन गुडेन वा
नात्तत्र मंत्राहोमोवास्वमेव प्रपद्येत विश्वामित्रां आदित्ये राहुरागस्त्ये सुवर्गोः स्तोत्रपेक्षं सोमग्रहेनुरोप्येण यथा
दानं तथा मन्त्रं प्रवर्ग्ये स्पृशयेत् पुनः उत्पन्नः पक्षिदेह तस्य पापहरायेत इदमिष्टीयतां विधुः इत्युच्चार्य जलं लघुनिहि
येद्विजसत्तमः प्रीयतां पितरः कां स्पृशेतां चैव पितामहं लवणं सिंधुजेलक्ष्मीः प्रीयतां पार्वती गुडे गंधेर्गुडैर्वा सोमिः
सोभाग्यं लवणं परं प्रीयतां विश्वधात्रातिदानं मंत्रोपि धीयतं तुला पुरुषतो राजन्या तित्तरामं पदं सर्वपापविषुधात्मा
मुक्तिं यास्य पुनर्भवां अत्र सर्वपापहरायेत इमिष्टीयतां विधुरिति त्स्मरे पितरः प्रीयतां मिति च कां स्पृशेतां गंधगुडवाससुला

५८

पां पार्चते लवणो विप्रधात्री आत्मनुसं सुवर्णं वा जतं रत्नमेव वा यो हृत्ति द्विजाग्नेभ्यस्तस्याप्येतस्मत्संभवेदिसुत्रत्वात् स्तु
 तुलायामपि सुवर्णं तुलाफलमेव इति च यथापि संवेति चेति च इति रूप्यमिति तुलापुस्तकः अथ ना नागं गच्छादिसुत्राविधिः
 गच्छेत् तुलापुस्तकानस्पृष्टं मृत्संजयो ह्येव अथ लोकं प्रपन्नं सद्योगोपपन्नं तथैव कौस्तुभं पद्मं केयूरं पुष्पांशो विनाशये
 अपस्मारेत् सीतां स्यात्ताम्रं बुद्धे सुहृत्तो पितृलंकापितृचरणां प्रहृष्टयोः सोवर्णं सर्वरोगेषु प्रस्थानमसुनो ह्यं
 सोऽर्च्यं तथा देयं ग्रहीतारो ह्यो गोडं भस्मकरो गेचयेत्तं तु गंडमस्तके जागलेत्कृत्वा मधुद्वयं तथा देयं वाप्यस्मृतं
 सोऽर्च्यं घृतोऽर्च्यं तथा देयं ह्यर्च्यं गोपशोतये ह्यर्च्यं विनाशाय दधिभंगचारणे लावणं वेपमाशापयेत्तं ह्युविनाशने
 अन्नं च सर्वरोगस्पृशने सद्यमेव च अत्र तुलादाने मासाधिदेवतापूजा ताश्रगाह्ये लोकं महाभयैव कौस्तुभं नौषधं
 सीसरेवायुः ताम्रं सूर्यः पेत्रं लेखुजः रौप्ये पिताः सुवर्णे देवताः फले सोमः गुडोऽग्नयः तौ च लेखिनामरः कुसुमे गंधर्वाः जं
 गलेऽग्निः मधुनियुतः घृते मृत्युंजयः सीरेता रोगणाः हृष्टि सर्पाः पिष्टे रज्जापतिः अन्नो सर्वदेवता इति ह्यथ घृतादि तु
 लाविधिः विस्मयमोक्षे उपायं दिनमथासाधु तृतीयां विशेषतः गोमयेनानुलितायां भस्मोक्त्या विदं सुभं हारं च भस्मरूप

रा.म.
६०

60

चतुर्हस्ते प्रमाणतः सुवर्णीतश्च वक्षीयात्स्वशस्त्रावृत्तिं वरे सौवर्णस्थायपवेसत्रवायुदेवं चतुर्भुजं शिखरद्वयं तु यक्षीयात्
स्थापयेत्सिद्धये ततः तत्रास्ते स्ववस्त्रास्तुः पुष्पांलंकारभूषितः अर्धोष्णं देवताभूषणं स्यादपि ताद्युतदिभिः तु स्नानस्य सर्व
स्य विधिरेष प्रकीर्तितः प्रथमानुष्ठानस्योक्तानि ज्योतिर्भूषणानि तुला माहिषेणानुसोभायं तोलेन च कृताः प्रजाः वस्त्रपरिजयस्त्रा
णां प्राप्नोति तुलयाधुनं त्वरणस्य तुलावराण्ययोगित्वं गुह्यं तु असापमं शर्वरीयायुस्तपे चंदनेन च अविपुला भवेद्वर्जं तु
लपाचुं तु मण्यं न संतापोऽदिभवेत्तरीरस्य तु लयासह सर्वकामप्रदाः सर्वाः सर्वपापहर्षणः योऽस्मिन् तुलाः सर्वाः
सगौरी लयमात्रुयात् मंत्रेण दद्यादभि मंत्रितां तु सस्तुला मेघतपां द्विजैः सपातिगौर्वाः सदनं सप्रणयनशोचोर्गस्मिन्
पाशुते पुमान् त्वं तु जेसर्वभूतानां प्रमाणं यस्मिन् किं तिता पां तोलयंती संसाराद्धरस्त्वनमोस्तु तस्यास्य सदा गंधि त्वावि
तेपित्वा हरिषिपां अयस्त्वततो दद्यादध्याधुमथापि वा गुह्यं संप्रज्य विधिवत्सर्वांलंकारभूषणः विसर्जने न्नमस्तस्य भो
जयित्वा विधानतः शेषं द्विजैरास्त्रां स्त्रीभ्योऽप्येभ्यस्तथैव इष्ट्वं धुशिषानां अश्वितानां तु दुर्विनां वरुणीं लसंस्था
नुपंच पिं गंहिमादिजां वरुणस्य तुलां पूज्यं कुमेनालोभेनुतं गुह्यं वा यदि वा खंडं लवणं वापि तोलितं यो दद्यात्स नानुत्प

६०

नारीयापुस्तोपिका उमान्प्रद्युधुवत्सस्यान्नारोस्यास्यार्थेतीत्येति सुत्तान्तरस्य सर्वस्य विधिरेव उदाहृतः इति ह्यप्यादिनुत्तादान
 विधिः अथ रूपान्तरितुत्तादानप्रयोगः तत्र रूपवर्परतुत्तयोः सुवर्णानुत्ताफलमेव इति कर्त्तव्यतायि पदेसेव एतत्तुत्तायामपित
 देवफलं फलेशु रोगेषु रोचविशेषाः केचित् तत्र गंधेयस्त्रुं कुमेत्तवतो गुडे मधुनि च सोभाणं यस्त्रुं सुयस्त्रुं प्राप्तिफलं वरालात्तवर्ण
 च कुं कुमेभर्त्तविपोगफलं तैलेव फलः प्रजाः सर्वरोगेषु लोहं यत्तमलिकां स्पं अशी सुत्रपुः अथ स्मारेसी संयुष्टतासं तत्तपि ह्येपि
 तैलं प्रदरप्रमेहयोः रूपं सर्वरोगेषु मृत्सुनि कारणाथं च सुवर्णं ग्रहणं फलं भस्मये सर्वरोगेषु वगुः गंडमात्ता सुपुगफलं
 अग्निमांघ्र्येकां घं वायुज्जैरो मनाशे पुष्पं वासष्वा सज्जलोदरेषु मधु छर्दस्य तैलं च दध्यं विस्तेतिरं संताप निवृत्त्यर्थं च भगं
 दरेदधिरं पेलवर्णं दधुणि पिष्टं सर्वरोगेषु अन्नः शर्करा पयसायत्तं च द्ने सोदयं सर्वा सुवातुत्ता सुसर्वाणि फलानि अत्र तत्तत्फल
 कामस्पतत्तदोगानि च त्रिकामस्पयात्तत्त दूय तुत्ता ज्ञेया अथ तत्त दूयेषु देवताः लोहे महाभैरवः कांक्षे पूषा श्विनो च सीसे वापुः
 तांसे सूर्यः पितृलोकजः रूपे पितरः सुवर्णं सर्वदेवताः फले सोमः गुडे प्रायः तीक्ष्णे विनायकः पुष्पे गंधर्वाः कांक्षे धनिः मधुनि
 पद्मे घृते मृत्संजयः ह्रीं देता रागाणां दध्नि सर्पाः पिष्टे प्रजापतिः अन्ने सर्वदेवताः तुत्ता तु शाक्ये गुद देवदाह शीपली विल्व रं द्यकां

स.म.
६१

चनादिकाष्टमयो सार्धचतुस्त्रिंशत्संख्येष्टनस्थलावर्तुलाप्रसक्तयोर्मध्येचषडंगुलमितचतुरास्त्राकार्या तस्याषडंगुलयो
रंतरयो रधोभागेचडिशवृत्तिकरजद्वयं निवेश्य मध्येचोर्ध्वभागसंकृतस्याः सम्मंतराज्जनुर्विश्रुतिवंधधनुमपानिवेशयोः
एवंफलद्वयमपि पंचचतुः सार्धत्रिंशदशमितं व्यासश्चतुरास्त्रं चापं चतुस्त्रिंशत्संख्येष्टनस्थोच्छ्रितप्रतबंधनार्थं त्रिभिश्चतुर्भिर्वि
रुद्धैर्युतं कार्यं अथ संप्रदायिकः प्रयोगः कर्त्तव्यमस्य पद्माद्युत्तरिण्या प्रकामो मुक्ते ग निवृत्तिकामः सर्वत्र गौरी सरनसु
पुण्य प्राप्तिशोभदुर्गिति निवृत्तिकाम ईश्वर प्राप्ति कामो चा मुक्ते तुला रानं करिष्य इति संकल्प्य गतो शपूजा चोपवृत्ततत्तजना
निधुर्पात स्वस्तिवाचनमातृका पूजना पुदयिक स्नाद्व्याप्य पीतिवेचित तत आचार्योपत्रसंस्थितसर्वेयान्विकीर्य मुक्ते कोहये
तितवेन एतोन्विं इमिति तवेनायोहिष्ठेसादिभिः कर्मभुवं स प्रोक्ष्य स्वस्वपनं ता हर्मि ति मंत्रद्वयं जप्त्वा पूर्वोक्तां महाभैरवादि
कारं त इव्य देतां गोविंदं सूर्यधर्म राजं च प्रतिमा चतुष्टये संपूज्य तुलांगंधादिभिरत्नैरुत्पलस्योचानुमयेषु स्त्रमयेषु वाचतु
र्विश्रुतिबंधेषु देवता तत्तन्नामभिश्चतुर्थं तनमो तै आयास्य पूजयेत् तांश्च ईशः १ शशी २ मातृतः ३ रुद्रः ४ सूर्यः ५ विश्व
कर्मा ६ गुरुः ७ अंगिरोम्नी ८ प्रजापतिः ९ विष्णवेद्याः १० जगदिधत्ताः ११ पञ्चम्यर्षा १२ पितृदेवताः १३ सौम्यः १४ धर्मः १५ अ

६१

मराजः १६ अश्विनो १७ तुलेशः १८ मित्रावरणो १९ मरुद्गण रु धनेशः २० मध्वः २१ ज्योतिषः २२ विष्णुः २३ इति तस्य
लासुतरंगादिषु वक्ष्यते पल्लवस्य तथा लंबयेद्यथा भूमेर्वितस्तिमात्रस्य भवेत् गोविंदप्रतिमा चोत्पन्नं कलायाः सत्ता दशसु
त्रांतरेण वा दशशोऽंशे न तुला मध्ये यत्नं नीया ततो पत्रे मानः पुष्पांजलिं गृहीत्वा तुलां त्रिः प्रदक्षिणीं कृत्वा तु मंत्रयेत् नैवम
स्ते सर्वदेवानां शक्तिस्तु सत्यमाश्रिता साक्षिभूता जगद्विनी निर्मिता विश्वयोनिना एव तः सर्वस्य नि तथान्तरशतानि
च धर्माधर्मदूता मध्ये स्थापिता सिन गदिते त्वंतुले सर्वभूतानां प्रमाणमिह कीर्तिता मां तो जयंती संसार उद्धारस्त्र नमोस्तुते
यो सोतत्वाधिपो देवः उत्सः पंचविंशकः स एवो धिष्ठितो देवीत्वयितस्मान्नमो नम इति ततो नमो नमस्ते गोविंद तुला उत्ससंज्ञ
क त्वं हरेतास्य स्वास्मान्मात्संसारसागरादि गोविंदमनुमंत्र्य पुनस्तुलां गोविंदं च सं पूज्य पुनः प्रदक्षिणीं कृत्वा सर्वदेहीनां
करे धर्मराजं च वामे प्रादाप तुलावलं वितं गोविंदं पश्य तु त्वा शिको प्राप्नुस्य उपविशेत् ततो पेशिको प्राचार्यादि पौंड्र्यं प्रसेयुः
ततो गुरुर्हं गोरोह नमात्रं वा स्थित्वा परेत नैव नमस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेश्विना त्व
पाधृतं जगत्सर्वं सहस्था वरजंगमं सर्वभूतात्मभूतेशे नमस्ते सर्वधातेति ततो वतीं र्यं दशकां सोऽस्मत्ता मुपलक्ष्य वामो मु

स.म.
६३

62

कलोगनियुक्तिरामः सर्वत्रगोरीसदनपुराणप्रतिशेकदुर्गतिनिवृत्तिरामईश्वरकीर्तिकामोवाइदमात्मसमतोलितयमु
रुद्रयममुदेवतमाचार्यादिविप्रेभ्योनामानामगोत्रेभ्योरातुमहमुत्सज्येनममेतिजन्मंक्षिपेत् तत्रशंखेपितरःप्री
पंतामितिबुद्धेस्तत्राप्रेपितामहःप्री०रुद्रयोत्तस्मी०गंधगुडयक्षेत्रविश्वधात्री०गुडेपार्थसीप्री०वा ततश्चाचार्यापशक्ता
इतिर्णोदद्यात् आचार्यस्तुततेदेवतांगोविंदसूर्यधर्मराजमीशशंखसंपरूपउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइत्युत्थाप्यपांजुदेवगणान्इति
विस्तृजेत् ततोयजमानः प्रतिमादिमाचार्यचरेप्रतिपाद्यत्रीचिन्त्रासंभोज्यभयसींइतिर्णोदद्यात् इतिस्त्रीमीमांसकशंखभट्ट
सज्जनीद्वर्चद्यूतेदानमयूषेस्मृदितुलादानप्रयोगः अथहिरण्यगर्भदानंमास्ते अथातःसंप्रत्यामिहेमदानमवज्ञमम्
नाम्राहिरण्यगर्भस्यमहापातयनाशनं पुराणदिनमथासाद्यतुलापुरुषदानचत् अतिक्लंष्टसंभारभूषणाद्यानादिकं
कुर्यादुपोषितस्वदत्तभोज्येनार्चयेत्ततःपोषितउपक्रांतोपवासः पुराणहवानंरुत्वातद्वत्त्वाधियासनं ब्राह्मणैरुन्नयेत्कुं
डंतपनीयमयंमुभंदासज्ञस्यगुणोद्भूयहेमपंकजगर्भचत् त्रिभागहीनविस्तारंप्रशस्तुमुद्रजावृत्ति आत्मणोर्ध्वर्त्तिभिः
सहयजमान इतिरूपनाययसाः दशुरास्तेस्थानयेदितिमदनरत्नादौकुंडंहिरण्यगर्भहेमपंकजेति अधोमागमधस्थिता

६३

एतद्देवकमलपुतं विभागेति अष्टाचत्वारिंशदंगुलविस्तरं मुखोर्मदंगः तद्वृत्तिमध्ये विंशतिस्थलमिति रघुः मरुमध्या
 गेषु सममिति वाचस्पतिमिश्रः दन्तागरेषु विस्तरमिति स्यात्प्राज्ञे प्राज्ञे हीरुभिर्परीतमिति पादः तत्र सुखाभासमात्रपदीरभ्यं
 एवं दोषोपेतमित्यर्थः अपि भागद्वयमेव रश्मिवाचित्वात् दशांशानि सन्निवृत्तं सर्वान्तयेव च हेमनालं सपिष्टं च
 हिवहिरदिस्य संयुते तथेवावस्थां नामेत्परीतं च संचनं पार्श्वतः स्थापयेत्तद्वद्वेगं दं द्रुमं द्रुमं प्राञ्जलिदशासंज्ञानि अ
 ध्यासितिविषयः तत्र अध्यासगणितसुवर्णसंज्ञातिहेमादिः अष्टासितिसामोदरः तानि च तत्रैव स्वः चक्रं शक्तिः दंडः पा
 शः ध्वजः गणसंज्ञां परमपुत्रुलिशस्य निरुद्धा रत्नानि पंचप्रसिद्धानि पितृमंजुलोतिहेमादिः स्थालाकार उपवेशनयद्द
 तिसामोदरः दानं नाल्लेखनायं सत्त्विकार्थे धार्थ्यं माभेयवर्णं रत्नाकारं उपवीतमुपनयनार्थं दंडमंडलसमावर्तनार्थं ए
 तन्मिदशासंज्ञानि हेमानीति हेमादिः नालोपवीतदंडा एव हेमाः अन्यत्र प्रवृत्तमेव यास्यमिति तु पुत्रं रत्नेषु सर्वे रथे हेमत्वांगारा
 एतत् प्राञ्जलिसनेन रत्नादिदशासंज्ञासंज्ञा इति दन्तागारः दशांशानि सन्निवृत्तं रूपनास्यताः दशांशानीति स्यात्तः दशांश
 नीतिपादो रत्नविशेषणं चेदं पंचरत्नानीत्यर्थ इति विधाधारः अदिस्य संयुतं अदिस्य प्रतिमायुतं तथापि प्राप्याकारं विधानं

श.म.
६३

[illegible]

नवलोभनातिगुर्विद्युत्तमः कुर्यात् ततो गुरुर्यजमानमुत्थाप्य पश्येत्ततो जातवर्मनामकराण्यनिष्कमणा न्यशशन्नचूडनरलो
यनयन्निरेव तत्र तुष्टप समानर्तनोदहः कर्कः हेमाद्रौ तु जातवर्मर्दिषु राजापस्येदानीयसोम्यथा तत्र तुष्टपगोदानसाहि
त्येनोदहस्यो गेन दादशत्वमुक्तं जातवर्मर्दिषु विवाहपिरप स प्रवेशेन वयोदशत्वापरा इति पथा श्रुतमेव योज्यमिति मदन
हमोदो स ते च जातवर्मर्दिषाः संस्कारपञ्चमानशाखयेति तपोरस्युः यतोऽर्चत्वा नृणां वपेति परः पुनस्तु समाचर्त्तनोदहपं
चयत्ता यजमानेनेव स्वशाखाया कर्प्यादौ तु गुरुराभ्यक्षमानशाखयेवेति प्रलिशायेति चर्त्तय तथैव तेषां प्रक्षजनवत्त्वस्य प्र
सूयात् चर्त्तनोदहस्यो गेन दादशत्वमुक्तं जातवर्मर्दिषां मानाभावः सर्वभ्यः कामेभ्यो दर्शप्राणिनां साविसत्रेणाख्याताभावेन प्रक्षरणात्तरापोगात् त्रै
धातवीपादित्वाणीयेति वनुतान्ये वजातवर्मर्दिषां निदानां गतया विनियुज्यते चर्त्तनोदहस्ये विवैतेषां जातवर्मर्दिषु इति तेन प्रलिशा
खीयेवेति चर्त्तय्याता शान्योतिन गुरुरासीत् तान गुरुरेव यजमानशाखापोभवत्समिन्नेन अध्यापनसिद्धिस्तानवत्वात् अथै
गुराणां सन्नश्च समानकल्पा यजमानः तेव संस्कारेस्तत्र चर्त्तनुपूर्वतस्तत्र ध्यानमंत्रप्रक्षरणात्तरापोः स्त्रीप्रक्षरत्वे मंत्र
जंमनुधानमात्रं तत्र स्त्रिया जातवर्मनामकराण्यनिष्कमणा न्यशशन्नचूडनरमिविवाहस्य संस्कारस्य तत्रापि विवाहसमंत्र

साम्.
६४

64

अङ्गारां तु सतेषु पंचमस्य पञ्चमस्यैत्येकादशानुधान्नरूपा एवेति सर्वे निबन्धयुतः शिष्टस्तु नैव शिष्टैकैकैरेषमंत्राः अनुधा-
नमेव चरंति सुखमिव वेदं सर्वे परार्थसागे मंत्रमात्रपादे मानाभावात् पाप्यंतु स्वस्वतस्तत्त्वानुधानं सर्वेषां पञ्चमस्योदो-
गर्भाधारीनां कुंडे विवाहस्य चातलालेऽसंभवात् समंत्राः अनुधानमेव कार्ष्णिमिति तन्न दूर्वा रसेन वर्तय्यंसे च नंदस्तिष्ठोपुरे यो-
डुंवरपुल्लोः सादं मेव शंखुशान्सरा शतापतायेदेवात्र कुर्यात्सामंत्ररमणिः अन्नप्राशनके विद्वान् जो जयेत्यापसादिभिः
एवं विष्णुं त्रिंशत्तमगर्भाधारादिभ्यः त्रिधाः शस्त्रिंशत्तेन वर्तय्या ब्राह्मणेर्वेदपारंगेरिति लिङ्गप्रमाणतः स्तिष्ठोपुरे अधः
पञ्चगतं रंध्रं पोर्मध्ये स्तिष्ठो रंध्रे पञ्चहमाद्रोदोऽरानंदेनैव उपरि पात्रगतं रंध्रं पोर्षितं तन्न अधः योत्र समरेद्दिशां ग्राह्यं य-
समन्वितां चतुर्विंशतिरां देवीं ब्रह्मविष्णुनिर्ऋतीं ऊर्ध्वपात्रे भुजातीतं वक्षिंशकमुमापतिं आत्मानं पुरुषं ध्यायेत्संवि-
शक्यमनुजमिति लेंगे अधः पात्रस्यैव रक्षीत्पात्रोक्तेः तावदेव सैव कारेणां गांतरपरिसंख्या अत्र ह्येवायं तीति यत तेन
गृह्याग्नेरपि निवृत्तिः उद्धेत्तन्यरां ब्रूतां त्रिंशत्त्रिंशेषेण शोभनं अलं सुतथा कृत्वा शिवाय विनिवेदयेत् अत्र चतुःसो-
यत्तिंको निष्कृतिरेवेति पञ्चवाशरधिरुदिशत परामितमित्यति पात्राचार्योदीनारोपितं सुवर्णनिष्कृतमरु-

६४

पुर्वार्ण्यर्ण्यस्य तेषां शस्त्रायवस्था इर्वारसा सेको यज्ञमानस्य पितरो तत्स्थानी र्पेवामिथुनमानी यतपोरन्यत
 रणकारयेदुतः कर्त्तारं भार्यया युक्तं सर्वा लंकारापोभितं आनी यदुर्पीनतश्चासा गर्भाधानादिकः क्रियाः भार्यसि
 पुटे इर्वारसा सेवनमाचोत एव विंशति संस्था ता नुदं धा फला चितान् कुर्यान् नानी यशस्वाथ दुर्योसी मंतवर्म चेति
 कामिकोक्तेः प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां सेवनंततश्चाचोत इर्वारसेन कर्त्तव्यं व्याहृत्या च घृता इति तिहेमाद्रौ वा मुनोक्ते
 म् प्रजावतस्यातेगर्भ इत्यादि जीवपुत्रं अग्निरेव तु प्रथम इत्यादि सत्यपि वा केपां चिदसमवेन सर्वेषामनुधानमा
 त्रं युक्तं यतु अन्नप्राशने मुक्तवतः कर्मनुष्ठानविशेष इति सोपि हविः शेषमोजनवदितत्वाद्यास्तः किं वसेर्वेपि प्रयोगे न स
 र्वे संस्कारमंत्रा उक्ताः बौत्तारौ होममंत्रा उक्ताः अत्र प्रधानकारणी भूता एव मंत्रा अभिप्रेतास्ततो गर्भाधानेऽपनः शोष च इध
 मिति मर्धाभि मर्शानार्थसत्ताद्यं मंत्रस्य समावर्तने होमसाधनस्य ममाग्रेव ईति सत्तस्य तत्रैव स्मृतं वम इत्यादेर्लिखनं
 विवाहो होमभार्यालोतादय प्रधान भूत होम सत्त इति मंत्राणा मलिखनमिति कथमिदं पूर्वपरिवित्तं प्रमाणमन्यमेतेषां
 लिखनमदर्शयं अतः स्वरूपत एव कार्याः सर्वे तत्र पूर्वोदि कुंडेष्वेव त्रमादगादिशा स्त्रीपुत्रमान संस्कार प्रधान होमः का

पीः उल्लेखनोपलोपनेधाधानाधारभूतभागाः सिद्धयुक्तमुत्तरांगानिचनकार्याणि तदुपकाराणां सिद्धयन्तः पशुसं
 त्रोंतः पानिप्रोदशेषपात्तुपार्जननुष्ठानवत् पान्थकैरेवसेरुपकारसिद्धेः अत्राभीधानादित्रयनिष्पन्नस्य साध
 सहितस्योऽप्रासंस्कारपदे निष्पन्नस्य साधस्योऽप्रासंस्कारपदे निष्पन्नस्य साधस्योऽप्रासंस्कारपदे निष्पन्नस्य साध
 तोरपावदुक्ते कामिवल्लेगादिष्वनेकगुणमुक्तेः प्रधानकाधाच्च उंसवनंनुष्ठानमन्त्रेणभार्य स्वहृत्पात्रुष्टनवाधा
 नमंत्रपादेमानाभावाच्चतथासकशास्त्रोपेक्षौलस्यमन्त्रायंसीसाधादुतिचतुष्टयंकार्यंनोपनयनप्रत्यक्षमुष्टसमावृत्तं
 नविवाहेषुचोक्तोपेक्षेष्टस्यकारसिद्धेः उपनयनेविशेषमाह्वयलापनः अथोपेतसर्वस्यवृत्ततंकेशवयनंमेधा
 जननंयानिरुक्तं परिदानकालमन्त्रतत्सचिनुष्टयमिहमहति सावित्रीं पूर्वउपेतउपेतपूर्वस्य उपनयनीयमानस्येतिपा
 यत वृत्ताद्यसंवैकल्पिकं अनिरुक्तंवर्जितंपरिदानकालावधनिरुक्तो परिदानमादितायप्रतपस्येवदुतेदरागीति
 गायत्र्यास्थानेतत्सचिनुष्टयमिहमहतिमन्त्र उपदेशः मनुष्य अज्जिनंमेखलादोभेष्टपचर्पावृत्तानिच निवर्त्ततेदिजातीनां
 उनःसंस्कारवर्मणीति अन्यत्कार्यं विवाहेसप्तपरीक्षमणपरिणयनयोर्निवृत्तिः प्रतिमायाप्रसंभवात् अन्येष्वपि

रा.म.
६६

66

कैवमन्तरसमयावधि न सर्वलोकापस्तुपुनरिवासेत्तत्कल्पकोटिशतावधि न ब्रह्मलोकापहितत्वात्तमोहं ह्यो हिरण्य
गर्भदानं प्रतिपारयिष्ये इति प्रतिज्ञाय जुलापुतस्य च नो विंदे मायति विनायक पूजा विप्रान्ताग्रहणमात्र पूजाभु
दयिकथादपुण्याहवाचनगुर्वदिवराणामधुपर्वदानमप्यपूजागुर्वदिविनिर्गोमांतं कुर्यात् अत्रगुह्यज्ञमानशारवि
पस्वततो गुरुर्वेधांघोऽशोपरीस्थापिततिसृजोपरीश्रापुतंहिरण्यगर्भपात्रं त्रिभिः सहानीयस्थापयेत् ततः कुं
ऽमधो हेमं पद्मं निधीय कुंडैरदेशं घृतहीराभ्यां प्रापित्वा कुंऽस्पवहिः पाश्वर्षीः दशारवं दानिरह्यानि धुरीकां सुचीं हेमना
लं उपवेशनपट्टं प्रादिस्य प्रतिमां नभे एवराणवसुं हेमोपवीतंदंडौ कर्मश्रुमिति स्थापयेत् ततः हं हिरण्यगर्भायोतिसपि
धानं हिरण्यगर्भं पूजयेत् कुंऽसमीपस्थं कुंऽमस्थापनग्रहस्थापनारिफाणी हस्तपिकांतं तुलापुतस्य च एवमभिविज्ञेय
जमानः स्वातः सुलवस्त्रालंकारादिपुत्रे गृहीतकु सुमांजलिः प्राशुस्वः पात्रमामंत्रयेत् नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकचचाप
च सस्त्रो रसुगध्यातजगदन्तेनमोनमः भूलेभिः पुरवालोकास्तवर्गभेद्यवस्थिताः ब्रह्माद्यस्तथा देवानमस्ते विश्वधात
ए नमस्ते पुत्रनाथानमस्ते पुत्रनाथप नमो हिरण्यगर्भाय गणेशाय पितामहः पतस्त्वं भवभतात्मा पूते भवोऽयवस्थि

६६

साम.
६७

भावः गायत्र्यास्थाने तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नमो ह्यस्तु सर्वेभ्यो नमः ॥ १ ॥
समाधत्ते न विवाहो स्वयं यजमानः सुप्रीत विवाहस्तु त्रिंशन्निष्कमस्तु वरणी घटित प्रतिमया सह त्रिगुणपरिण
पन सह परीत्रमगाधुका संधती र्शना नि निवर्त्तते ला जा हो मस्तु सुवेय अयत्तु सं आदितु यजमान एव बुधति मदन
हमो ह्यस्तु पंचमहत्पत्ताः कार्पाः नष्टा दानवलोभने इत्ताहुः पशुः शास्त्रोपनीतु जातस्पर्षादिषु प्राजापत्यमैदमा
नेयं सोमं चत्वारि वेदव्रतानि निष्कपणी चोक्तं नाम कारणी नोक्तमिति विशेषः छंदोगानोक्तं नाम चरणमरणमस्ति अ
त्र प्राशनं नास्ति गोदानव्रतं वेदं तत्र चत्वारि वेदव्रतानि चेति अथर्ववेदे जातस्पर्षे निधुमान्नप्राशनं गोदानोपनय
नसावित्रव्रतं वेदव्रतसावित्रीव्रतविसर्गसमानर्जनविवाहं च पञ्चाङ्गाः एतेषामनुष्ठानप्रकारस्तत्र चण्डिका बोधः
शिवास्तु सर्वेषां संस्कारणामनुष्ठानमात्रं कुर्वति ततो यजमानो दशास्त्रं प्रदिशुस्वेयं येन नमो हिरण्यगर्भायेत्यादि
प्राकृतमंत्रद्वयेन नमस्तुप्रीत ततश्चुं डसमीपस्थं कलशजले दधित्वे त्यादिना अद्य जातस्पर्षं तं गानि अभियेक्ष्यामहेव
यं दिव्येनानेन वपुषा त्रिंजीवसुखी भवे त्रिचमंत्रेण कनकासनस्यं यजमानमभिषिंचेत्तुः ततो देशधालो संकीर्त्त

६७

स्वलेखादिमहितत्वनाम इत्येतमुक्ता तिलद्रोणोपरिस्थमिदं हिरण्यगर्भपात्रं सवितानं विष्णुदेवतं पुष्पाभ्यं पयोक्तृभाग
 व्यवस्थायां संप्रदेनममेतुक्ता उनस्तथेव देशसत्ताद्युक्तेतदानप्रतिष्ठासिध्यर्थमिदं पुष्पाभ्यं हिरण्यगर्भपात्रं संप्र
 ददत्तुक्ता दीनानाथेभ्योपथाशक्तिरत्वापुराणहवाचमग्रहजाविसर्जनांतं तुलापुरसवत्सर्वं कृतममालंकारादिगुणे
 दद्यात् इति हिरण्यगर्भप्रयोगः अथ ब्रह्मांडं मासेषु अथास्तः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मांडं विधिपूर्वेन यच्छ्रुत्वा सर्वेदानानामहापातक
 नाशनं पुराणं हि नमथासाद्य तुलापुरसदान्वत अलिङ्ग्य संभारं पुराणाद्यादिभ्यः लोकेषाचारुनंतददधिव्यासमस्तं तथा
 पुष्पादिं शसत्ता पूर्वं आसह स्वाध्यासितः शकलद्वयसंयुतं ब्रह्मांडं रीचनं बुधः शक्रः खरवः उत्तं च ब्रह्मांडं कुंभच्छपो भवेष्ट
 द्वादशप्रतीचां दिक्षिर्ब्रह्माः उदितः सुतपत्तारोवपुंसस्तदा दशं कुंभच्छपोनामानीवाही नकुंभाभ्यस्य दिग्गजाष्टकसंयुतं
 षड्वेदंगसमन्वितं लोकेषासाष्टकोपे संमध्यस्थितचतुर्भुजं शिवायुतार्क्षिशिखामुमास्तर्क्षी समन्वितं वत्सादित्यमरुतं भूमिहा
 रत्नसमन्वितं वितस्तरंगुलशतं पावरापामविस्तरं कौशोपयस्त्रसंधीतं तिलद्रोणोपरिस्थसेत तथाष्टादशधान्यानि समंता
 तास्यैकस्वयेत दिग्गजाष्टकवत्पुंडरीकवाममनुपुंड्रं जनपुण्ड्रं तस्यैव भोगमुपसीताः सत्तत्ताणामादिस्य पुराणो सुखी भवति

चतुर्दशः शिमानैरवतोमतः पुष्पं दत्तं हस्तामाधुतः पुष्पं दत्तं वा न सामान्यमनस्तेषां शेषादिहरिणः स्मृतः वङ्गानि
 शिवाकृत्यो व्याकरणं निरुक्तं चोच्चोत्थमिति तल्लक्षणे सत्तानि शुक्ललोके स्यात्सत्तातितामिति द्विभजानिभु
 भास्यानिवामे रधति कुंठिताः कुंठिताः कर्मज्ञानं अर्थादसत्तातिदक्षिणाकरे तानि च पश्चिमे चतुरो वेदा इति यावत्
 तन्मैगानि च वेदस्थाने प्रधानं नीयमानं हितं मां गान्यप्यर्षतीति यावत्स्थायानि लोके पातलस्यारण्यहविश्वकर्मा
 चतुर्दश गजादहो वज्रपाणिः पुरंदरः प्राचीपतिः प्रवर्ज्यो नानाभरणभूषितः पिंगभ्रश्मशुक्लेशाहः पिंगाहजहरोत्तराः
 आगस्थासाक्षसत्रसत्तार्विः शशिधारकः श्वसीतो ममः काये दिंदुस्तो विज्ञानता रत्नद्वपाशभूतः कुक्षे निर्वृतिर्वि
 रुताननः पुंस्थितः खड्गहस्तभूतवानराहोसेरुतः वरुणः कशध्वसो मयः प्रतीत्यां मकराक्षपः धावतहरीणपृष्ठस्थो ध
 जधारी समीरणः दशाश्रयगः सोमेभारायाणि वीरपदः पूर्वोत्तरे त्रिनेत्रश्चरुषभस्थश्चिभलध्वक् वपासपाणिस्त्रिद्वार्षभध
 णः परमेश्वरः उमाह्वयदेवीपुणो चतुर्भुजादिवाहुरी दिनेत्रावात्रिलोक्या कुंठालोचुताईदुशेखराभरणाञ्जिता रं गोर
 चनानिभागेति स्वस्तिज्ञानयपेधना स्वस्ति कवाहुभ्यां कुक्षौ पिहितुं दूतस्वस्ति काकारेत्यर्थः गोरचश्चिचामभागे स्त

नारायणीयेतु प्रहसन्नमंशुधराभयहस्तेत्युक्तं लक्ष्मीरूपं पाशाक्षामाशिकं भोजस्तुतिभिर्वाप्यसोम्ययोः पद्मासनस्था
 दुर्वैतिष्ठियत्रैलोक्यमातरं गोखण्डिमुत्सृज्य सर्वसिंकारभूषितं तैव पद्मवराग्रं वरार्द्राक्षिणेन तु पुंड्रिस्तितरेपा
 शाक्षनाले पुंड्र्यामेपद्मोत्तरे अधोवामदक्षिणयोर्द्वे पद्मवरा मुद्रां दधतीति चतुर्हस्तैश्च तिरामोदः वक्षुत्पं प्रसन्नव
 दनाः सोम्या वराः शक्तिपातायः पद्मासनस्थादिभुजाः कर्त्तव्या वरा वरा रामोदरीयेनिगमे आपो ध्रुवश्च सोम्यश्च
 क्रैवानिलोत्तमः प्रसन्नवरा पद्मासनस्थादिभुजाः पद्मगर्भाभ्यां तपः वरादिस्त्रैधपयं एषादि
 तं नीलपंचजधारिणः अधः संस्थितमेवार्द्राक्षिणं प्राशुतां प्रियाः मेघादिशिरैस्तं रामोदरीये मेघचक्रैरसिंहशक्तिवर्माणाः एषादि
 स्वनामानुत्पन्नाः चारुधरौ रंपती मिथुनं वरदयधृतसस्यमंजरीकुमारी च या तुलाहस्तो नरास्तुला मृगास्यो जघनो मकरः
 घटशिरानरः कुंभः प्राशुतां प्रिकामोजा मुष्टिचक्राणां इति रामोदरः इंद्राद्या द्वादशादिसास्तेजो मंडलमध्यागाः इंद्रादिनामानि
 हरिवंशे इंद्रो विष्णुर्मगस्त्वष्टा वसवोऽश्विनोऽर्यमा रविः पूषामित्रो पमत्रैव पर्जन्यो द्वादशास्मृता इति मरुतस्तु धावत्सममृगास्तु
 रावराध्वजधारिणः रत्नपंचाशत शिवादिप्रतिमाः प्रागुक्ताः अष्टादशधा न्यानि प्रत्येकं द्वादशापरिमितानीति चेन्नित्यं पूर्वणा

रा.म.
६९

नंतशायनं प्रद्युम्नं पूर्वदक्षिणो प्रवृत्तिर्दक्षिणोरे शो संवर्षणमतः परं पश्चिमे चतुरो ये एव निरुद्धमतः परं अग्निमुत्तमतो हे
मं वासुदेवमांतः परं समंता हुडपीरस्थानं च ये तं च नानुबुधः स्थापयेदस्त्रसंकीर्ता नृपरां कुंभान् नृशेचतुः प्रवृत्तशायन
स्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरे देवदेवस्तु कर्त्तव्यः शेषमुत्तमनुभुजः एवः पारोत्तमवर्त्तव्यो लक्ष्म्युत्तमगतः प्रभो तुथावरपञ्चवर्त्तव्यो
शेषभोगां च संस्थितः एवः चोत्तमवर्त्तव्यस्तत्रज्ञानो प्रसारितः कर्त्तव्यो नाभिदेशस्थस्तथा तस्या परः चरः नामो संभत
कमले सखासीनः पितामहः नाल्लग्नो नु कर्त्तव्यो पद्मस्य मधुकरभो शंखचक्रगदादीनि मूर्त्तानि परि तोभ्यसेत प्रद्युम्नलक्ष
णं पंचगत्रादिषु दक्षिणोर्ध्वोरोपग्रं दद्याच्चंद्रं च मधः चरे चक्रमर्ध्वं तथा चामे गणं दद्यात्तथा बुधः चापे बुधश्च प्रद्युम्नो रूपवा
न विश्वामोहक इति प्रवृत्तिर्धृथयत्त रूपिणी तथा पितृस्थाने लक्ष्मी प्रतिमानि वेश्या तदुत्तमार्चं जैयपुण्यो सर्वस्याथा
महा लक्ष्मीस्त्रिगुणपारमेश्वरा मातुर्लिंगं गदां चोदं पानपात्रं च विभ्रती नागं लिंगं च योनिं च विभ्रती नृपमर्दिनि संवर्षणस्य
विष्णुधर्मोत्तरे वासुदेवस्य स्तेनकार्यः संवर्षणः प्रभुः सतु शुक्लवपुः चायो नीलवासा पद्मसमः गदास्थाने च स संचक्र
स्थाने च लंगलं वेदसहाणं महाभूतघटे वस्यते तथा च संचतुर्भुजं दक्षे शरस्वज्ञो तथोत्तरे धनुः खेटपं वीरं अग्निरुद्धं प्रवृत्त

६९

दा.म.
७०

हृदिमानं निर्धत्तकल्मषविषुद्धतउर्ध्वतरेदानंद्युत्पद्युयैतिसहासरोपिः संतारपेसितपित्तमहपुत्रपोत्रवंधुप्रियाति
थिकलत्रशतसृकंयः ब्रह्मांडानशकलीयुतपातकोयं आनंदयेच्चजननीकुलमप्यशेषं प्रतिब्रह्मांडानं अथप्रयो
गः पञ्चमानो देशकालो संकीर्णसकलपातकस्यपितृपित्तमहपुत्रपोत्रवंधुप्रियातिथिकलत्रप्रसप्तशतसृकतारणा
विलीनसकलपातकाशेषमात्स्युलपातकोद्युशकलीकरातसंतारणा नंदपर्वकासरः सद्यसहितविमानचरणावसुत
रिपदप्रतिकामोर्हभोब्रह्मांडमहदानं प्रतिपादयिष्यामि संचरन्त्यतुलापुस्तकदानचतुष्टयार्थो यवासोगोविंददिशुजादिमं
उपपञ्चाचार्यादिभिर्नियोगां तं विदध्यात् तत्त आचार्यो चेदिरचितयोऽश्वाचक्रोष्ठीस्थितिलोकोपरिब्रह्मांडस्थापयेत्
एतत्त्रागादिदिहृदिमाजासृक्लोत्तरपालासृक्प्रतिमाः स्थापयित्वा पश्चिमायां वेदचतुष्टयतदंगसङ्गप्रतिमाः स्थापयेत्त
त्तां डोपतिशिवो माच्युतलक्ष्मीसूर्यप्रतिमामधोचतुर्मुखप्रतिमां मध्यावसमंतादसृक्कुंदादशादित्यमरुतप्रतिमानव
रद्वानिचेति स्थापयित्वा कोयचखेण ब्रह्मांडं वेष्टयित्वा त्रयेर्ब्रह्माण्डपरिमितान्यष्टादशधा न्याचिपरितो निधाय प्राच्यादि
दिहृदुडपीदेसु अनेतशायनप्रद्युम्नप्रवृत्तिसंस्पर्शावेदचतुष्टयानि रुद्राग्निवायुदेवप्रतिमासु च निधाय स्थापितव्रह्मां

उद्दिष्टिमाः अमेगानाममंत्रैरावासात्तद्विलापरितोदशपरिकुम्भानस्यस्त्रिभूष्यापयेतततः पादुकेपानहृष्टत्रचामरा
 सनस्येणभक्तभोज्यफलमाहरीपात्रलेपनमंत्रैः सहस्रं स्पष्टं हनरिदुस्तराधेनूरपयस्यब्रह्मांडोपरिवितानं वक्ष्य
 यात ततः कुंडसमीपस्थं कुम्भस्थायननयेपरहृष्टायनादियरातीदुस्तथिषेकांतं तुलापुरषवत स्वमपिषितोपन्नमानः
 पुनरेवैषोजलितं ध्याब्रह्मांडं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्यनमोस्तुविनिश्चरविस्वधामजगत्सवित्रेभगवन्मस्ते सप्तर्षिसोऽरमर
 भूतलेशगर्भेणसाधं वितणभिह्मां येदुःखितास्ते सुखिनो भवंतु प्रपांतु पापानि चराचराणां त्वद्गुणशखाहृतया तत्कनो
 ब्रह्मांडोवाः प्रत्येवैजलितितियेते ततोऽप्यनपानः पश्चिमत उपविश्य गोदशकेन सह ब्रह्मांडं दशधा विभज्याचार्यापभा
 गद्वयं भागाष्टयुगलिंगयोदधात अथापुनः प्रोक्तो सचलयातवक्ष्यपचाम्यहर्षं तं संचर्य चाक्युत्तु ब्रह्मांडमेतावत्पलमि
 तसुवर्णरचितं तिलद्रोणोपरिस्थापितमेतत्सर्वोपसृज्युतं पुष्पाभ्यं गुर्वैर्लिंगभ्यः संप्रददति पूर्वादिहस्तेषु जलं निक्षिपेत्
 ब्राह्मणाश्च ब्रह्मांडं स्पृष्ट्वा प्रतिगृहीयुः ततः सतेतत ब्रह्मांडं न प्रतिसृज्युर्हि रारण्यमाग्नेयं ग्रामादिचतुर्वेसंप्रदद
 ति दद्यात् अस्त्रिगदिभो यथाशक्ति हिरण्यं दद्यात् अल्पदेयं दद्यात् वेगुरेव स्वशरवपा पश्चिमायां चतुर्कुंडे हवनं दिव्यं

दा.म.
७१

यत्तु ब्रह्मजापकादयोपि प्रयोगात्तत्स्वकार्थान्नर्लिजः ततो यद्देष्टव्यं यद्देष्टव्यं तद्विज्ञानादिविसर्जनात्तं प्रुतः कुर्वात इत्येकाध्व
युपपत्तः इति ब्रह्मांशान्प्रयोगः अथ कल्पतरुदानं मास्ते कल्पपादपदानाद्यमतः पामउत्तमं महादानं प्रवक्ष्यामि सर्व
पातकेनाशं नं पुराणं निमग्नासाधुमुलापुस्यदानवत् पुराणास्वाचने कुर्वालो वे शायाहने तथा अतिशुद्धं पसंभार
भक्षणाद्यादिकं सांचनान्कारयेत् हस्तानां फलसमन्वितां नानाविहंगवस्त्राणि भूषणानि च कारयेत् नाना
स्तानिश्चिपुस्यगोमज्जाजिमणिवनकरजतमस्तफलादिमीति केचित् फलान्येवेतन्ये शक्तितस्त्रिपलाहर्ध्वमासहस्रात्प्र
कल्पयेत् अर्धतिहस्तमुवर्णीस्यकारयेत् कल्पपादपं कल्पपादपदानार्थमुपहृतं सुवर्णीस्यार्धेन ब्रह्मादिप्रतिमासहितं कल्प
पादपकुर्वात द्वितीयार्धं च उद्धीविभज्यैकेयभागेन स्वस्वदेवताप्रतिमासहितान् संतानादीन् कुर्वीतः उडप्रस्थोपरिष्ठा
यसितवस्त्रपुगान्तं ब्रह्मविष्णुशिवोपेतं पंचशाखं सभास्वरं प्रस्थोदात्रिंशत्पलाः परिभाषायां दर्शितः षोडशपलोवा १०
ब्रह्मादिप्रतिमाः शार्दूलिताः कामदेवमधस्ताच्चतुर्भुजं प्रकल्पयेत् विष्णुधर्मोत्तरे कामदेवस्तु चतुर्भुजोत्तरेणाप्रदि
मोभुवि अष्टबाहुः प्रवर्तयेत् शंखपद्मविभूषितः चापचाराकरप्रेत्रमहोदं चित्तलोचनः रत्निशीतिस्रथाशक्तिर्भेदशक्ति

७१

स्तथो ज्येष्ठा चतस्रस्तस्य चैव्याः पत्न्यो रूपमनोहराः चत्वारश्चकारस्तस्य कार्यार्थार्थस्तनोपगाः केतोवमचरः कार्यः पंच
वारामुखो महानिति इमो रतेयेन चापेयुधकामरेचो रूपवान्विस्वमो रुद्रस्येवोक्तं अधस्तादिति वस्तादिभिरप्यवे
ति संतानं पर्यंतस्तदनुगुणं शेषेन वस्येते तु गिणो शोपतर्द्धस्य वतिना गुडप्रस्थो परिगतत्वं सितवस्त्रुगुणशायक पंचकफ
लान्चितत्वं चोक्तं मंदरादिथयिरसुगुणाद्यन्वेति मंदरांदिशोपापार्द्धे त्रिपासार्द्धे धृतोपरी पञ्चमे पारिजातं तु सावित्र्य
सहजीरके सुवराभीसंयुतं तद्वत्तिलेषु हरिचंदनं तु गिणो शेषेन कुर्वीत सोम्येन फलसंयुतं तु गिणो शेषेनेति मंदरापाते जाता
भ्यामप्यन्वेति पंचायेते रक्षाः अमरिश्च स्थानि चार्कपारिभाद्रविल्वतरुल्याराः शिष्टाचारदितिरामोदरः श्यापतिमोक्त
ब्रह्मांडे पद्मासनावसावित्रीसाक्षसत्रवर्मज्जुतिरिति उत्तरा सवत्सासुरभीधेउरगता प्रस्तुतस्ततीति सुरभीलताकां धृतदि
अमपि प्रस्थापरिमितं ग्राह्यं कौशेयवस्त्रसंवीतानि ह्युमात्पुत्रलावितानि तथा ह्यौ पूर्णकलशा रपाडकाशनभाजनं दपि
कोपातहृद्यवामासनसंयुतं फलमात्पुत्रंतद्वदुपरिष्ठादितानि तथा ह्यौ पूर्णधान्यानि समताडपुत्रस्येते अशान
भाजनं मोडपरितभाजनं धान्यानि प्रत्येकं दोषपरिमितानि होमाधिकासनां ते च स्नापितो वेदपुंगवेः विः प्रदक्षिणामा

स.म.
७२

72

यस्य मंत्रमेतमुदायेत अधिवासनांते प्रातः शर्गाहृसादि कर्मोन्नरं पुण्णाहयाचने च ते सुं जाभ्याश्च लशेः स्नापित इत्यर्थः मंत्रः
प्रयोगे ज्ञेयः एवमामंत्रात्तद्व्याहृत्यैकल्यपादयं चतुर्थं स्नापित्वा लिङ्गः संतानादीन् प्रत्ययेत् सुं उच्यते यत्संघिष्योष्ट
भ्यः स्नापित्वा संतानादीन् चतुर्थे स्नापित्वा लिङ्गं मंत्रवाराणामिति हेमाद्रादयः ज्ञापयन्नादिभ्यो नैव दृष्टिरादे
पा स्तत्पत्वे च रागिन्वत्कुर्यादुक्तो वापि प्रजनं न विज्ञायां बुद्धितनच विस्मयवानपवेत् अनेन विधिना यस्तु महानं निवेद
येत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सोऽश्वमेधफलं लभेत् अथ लेभिः परिहृत्य सिद्धचारण विमोः भूतान् भयं मन्त्रमच जानतारयेदोमसं
मितान् स्तूपमानो दिवः पृथ्वीं प्रयौत्रयान् विमानेनाकं वर्णं न विस्मृत्ते रंसगच्छति दिवि कल्पशतं क्षेपे स्वराजो भवेत्ततः
नारायणवलोके तो नारायणपरायणः नारायणकथा सत्त्वो नारायणपुरं व्रजेदिति इति वक्ष्यामि पुराणविधिः अथ प्रयोगः
पञ्चमानो देशकालो घातणो ते सर्वपाप पूर्वकाश्वमेधफलं प्राप्ति पितृ पुत्रादि स्वरोमस मित भूत भयं स्वकीय पुरुष संताराणा
सारः सिद्धचारण विन्नर सेवित्त्व सर्वस्तूपमानत्वे विशिष्टार्क वर्ण विमान पूराण कविस्मृ पुराण मन पूर्वक ल्कल्प शतावधि
नेवा लवे समवसुर्ग लोक निवास पूर्वक नारायण पारायण त्व नारायण तुल्य घल त्वाना नारायण कथा सत्त्व विशिष्ट भूलो नृप राज

७२

एजल्लनंतरानागयणपुराप्रशिक्षामभवः कल्पपादपमहादानं प्रतिपादयिष्यते इति संकल्प्य प्रारब्धोभवस्यो गोविंददिर्मंडप
 पञ्चाचार्यादि विनियोगांतं कुर्यात् सतेगुरुः षोडशारयुतवर्गद्वयपरिगुप्तस्थं नियंथादपरिब्रह्मविष्णुशिवभास्वरप्रतिमा
 भिः सप्तमं वशांतं सिद्धयस्तु पुगान्वितं कल्पयत्तं मध्ये स्थापयित्वा गुप्तस्थे सप्ताकामप्रतिमया सह निर्मितं सितवस्त्रयुगा
 न्वितं संतानं पूर्वतः स्थापयित्वा तथेव दत्तप्रस्थोपरि स्तिप्रतिमान्वितं मंदारंदत्तिगातः स्थापयित्वा पश्चिमे जी एकप्रस्थोपरि
 सावित्रीप्रतिमान्वितं पूर्ववत्सारीजालं स्थापयित्वा न्तरे तिरप्रस्थोपरि सुरभाप्रतिमान्वितं हरिचंद्रं स्थापयित्वा सर्वेषु मास्य
 फलदिस्थापयेत् ततः प्रच्याद्यष्टदिक्षु बौद्धेयवस्त्रादिपुस्तकपार्श्वरक्षणं स्थापयित्वा पादुकोपा नद्यत्रादि संस्थापयित्वा
 प्रत्येकं द्रोणमित्थान्यापि निधाय वेद्यावितानं ववध्मं त्रेणपंचपादपान्नमेण प्रतिष्ठाप्य ब्रह्मविष्णुशिवार्कसहिताय क
 ल्पपादपायनमः सप्ताकामसहिताय संतानाय श्रीसहिताय मंदारय सावित्रीसहिताय पारिजाताय सुरभीसहिताय हरि
 चंद्रनायेत्येवं प्रकरेण पथा संभवमीवाह्लाद्युपवारेः संपूजयित्वा नं वधीयात् ततः कुंडसमीपकुंभस्थापनगुहादिस्थापन
 श्रमस्ति शार्ङ्गद्वयमिषे संतं तुलाप्रतयवत् स्वमभिषिक्तो यजमानः श्रुत्वा वेद्यो धृतपुष्पांजलिः कल्पपादपांस्त्रिः प्रदत्तिगीतस्य

रा.म.
७३

73

तस्य निमत उपविष्ट नमस्ते कल्पे चायं चिंतितार्थप्रदायिने विश्वं भगवदेवाय नमस्ते विश्वमर्ज्ञेयं यस्मात्त्वमेव विश्वात्मा ब्रह्मा
स्थानुर्दिवाकरः मूर्त्ती मूर्त्तं परं विज्ञेयतः पाहिसमात्म त्वमेवामृत सर्वस्वमर्नतः पुरुषोऽयम् सत्ता नद्योऽस्येतः सन्याहिसं
सारसागरत इत्युक्ता पुष्पांजलिं हित्वा नत्वा विरिपश्चिमतः प्राप्नुवेऽद्ये त्याग्युक्ता सर्वपातकक्षयेत्यादि नारायणपुराणाति
काम इत्यंत उच्चरिते पुराणे त्यागि विरोधका विशिष्टमुच्चार्य तुभ्यं गुह्यं शर्मक रूपं लूपादप्यं मलदेशस्थापितं ब्रह्म विस्मृति
वभास्कर प्रतिमं गुडप्रस्थोपरि स्थितं सितवस्त्रपुगा चितं दोशेभ्यः संवीतं कलशाद्यमुच्चाप्य ह्युमात्पुत्रलया इका सुनभाजन
दीपिकोपानध्वजादिसहितं सवितानं संप्रदे इति गुरुहोत्रं जज्ञेति यत् पुरास्त्वस्ति शब्दपर्वकं देवस्य त्वेति प्रतिगृह्यता
मसुतिपठेत् ततस्तत्प्रतिद्वयार्थमिदं हिरण्यं ग्रामात्त्वादिसंचरति तां तुभ्यं गुरवे संप्रदत्तानि दद्यात् सर्वपर्वतो गुडप्रस्थो
परिस्थितं सप्तरकामप्रतिमान्वितमिह्युमात्पुत्रलयाद्युपकारणान्वितं संतानं तुभ्यं वरुचाय त्विज्ञे संप्रदत्तं सतो दृष्टिगोतो
घृतप्रस्थोपरिस्थितं मंदारं श्रीयुतं यजुर्विदं त्रिजेयं पश्चिमायां जीरकस्थं सावित्रीप्रतिमान्वितं पारिजातं सामशक्तिने उत्तरात
स्तिलप्रस्थोपरिस्थितं मूले सुगंधी प्रतिमान्वितं हरीत्वं नमथर्वविदेत्वा चतुर्धोपि पुवर्णाग्रामात्त्वादिसत्त्वा दृष्टिगोत्वा

७३

त पदाभुर्वादि संतोष्य तदनुत्पत्तये योऽपि दद्यात् तत्तच्छ्रवणं उवाच ह्यवाचानां तेऽनर्गह्यदिपूजायाः यित्वा पीडादिदेवता
 विसर्गं कुर्यात् इति कल्पपादपदानविधिः अथ गोसहस्र मात्स्ये प्रथमतः संप्रवक्ष्यामि महादानमवततमं गोसहस्रप्रदा
 नाख्यं सर्वपापहरं शुभं उवाच तच्छिष्यमथासाधुपुण्यं च तद्विद्वं पयोव्रतं त्रिण्यं दद्यात् तत्र मथ पित्रा लोके शतयानं
 कुर्यात्तुलापुस्तकान्वत उवाच ह्यवाचनं कुर्याद्दोषः कार्यस्तथैव च अखिद्यं उपसंभाषणं च दद्यात् त्रिं यवैस्तुलासंयु
 तं वेदिमध्ये धिवा सयेत् गोसहस्रादिनिष्कृष्टगवामंशकमेवेत्यादि पयोव्रतं दानात्सर्वं यवमप्यष्टः सहस्रो नीरुग्मस्तः
 पतुर्वै श्वितरश्मस्तस्मै धवकुदमुज्जलायतवैवलमित्यादि निवृत्तौ तस्मात्प्रभारो मत्स्ये उक्तानि लक्षणा सुक्तं तत्र मूलं मृगं
 गोसहस्रादिनिष्कृष्टेति शोभत गोसहस्रादिसर्पः तथा च दशाधिकं गोसहस्रादिसर्पः तथा च दशाधिकं सहस्रं त्र्यं तथा
 धिवा सिनीयं गोदशकं सहस्रगोषु तु नावशं धेनुत्वाद इति विवेक इति चेन्न गोसहस्रं वहिः कुर्यात्तुलापुस्तकविभक्तं सुवर्णं
 शृंगाभरणं येषां दसमन्वितं वहिः कुर्यात्तुलापुस्तकविभक्तं सादयेत् अंतः प्रवेश्य दशकं च सुमाल्यैः प्रक्षपेत् सुवर्णं च द्वादशपुस्त
 काग्रहं निरान्वितं सुवर्णं च त्रयोपेतं हेमपट्टं च तं कौशेये च सुसंवीर्यं मास्यगंधविभक्तं हेमरत्नपुतः शृंगे च

रा. म.
७४

मरेन्नापिशोभितं पाडकोपानहृष्टचामरासनसंयुतं सुवर्णीयं शिखेत्स्ववर्णशब्दोक्तं तिगुजापरिमितहेमपरः स
रुद्रपुत्रसुवर्णशब्दस्य हृष्टेवप्रसिद्धेः अत्रष्टोदशसोवर्णिके स्वरुः पंचपलाः पंचाशत्सहस्रं हनपात्रमित्यन्यत्रो
क्तं पाक्षमिति केचित् यथाशक्तीति परो पाडकोपानहृष्टिर्चक्रं प्रत्येकं गोदशकसमीपे स्थाप्यं गवां दशकमध्ये स्था
प्यं च नो नंदिकेश्वरः कोशेपवस्तुसंघीतो नानाभरणभूषितः लवणद्रोण शिखरे मात्से हृष्टलं संयुतः उर्ध्वं स्थितो दि
पुत्रः सोम्यासो नंदिकेश्वरः वामे त्रिंशत्पदं हृष्टे चामरासना समन्वितः उर्ध्वं स्थित इत्यर्थः सुपीयलशता उर्ध्वं सर्वमे
तदशेषतः शक्तितः पलसाहस्रत्रितयं पात्रदेवतुः सामरणानंदिकेश्वरनिर्माणार्थमेतद्धेमात्मामिति हेमाद्रौ गोपवराण
घृष्येत नमश्च इति ह नसागरादौ गोशते च दशशेन सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् गोशताद्वर्त्य महादानं सप्तशामिति ह न सो
म्ये पुण्यदिनमथासाद्यगीतमंगलमिस्त्रनेः सर्वोषधुदरस्नानस्त्रापितो चैरुपंगवैः इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमीज
लिः मंत्रः प्रयोगे ज्ञेयः इत्तमंत्रं ततो दद्यात्सुखे नंदिकेश्वरं सर्वोपकारोपेतं गोयुगं च विचक्षणः सस्त्रिंशो धेनुमेमे
नेकां दशकादि निवेदयेत् गवां शतमध्ये कैकांतदधं वाथ विंशतिं दशपंचाथवा दद्यादनेभ्यस्तदुत्तरया अन्येभ्यस्त

७४

जउदासीनाश्च विप्राः सर्वपद्मेषु दिगुणा गुर्वेदेया नोकावक्रुष्योदातका यतोदायकते भवेत् वद्वस्त्रेकस्य सत्तयाः श्रीमहा
 रोगप्रदये वावये ॥ ७ ॥ एषा हि महामना नुकीर्तनं तद्दिने प्रसन्नचित्तस्य वृत्तिरिति ॥ ८ ॥ अनेन विधिना यस्तु गो
 सहस्रप्रदो भवेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः विमानो नार्ह्यवर्तो न विंकिरी जालामासिन सर्वेषां लोक
 पालानां लोके संपश्यते नरैः प्रीतिमन्त्रं तं सिद्धे सुत्रेण समन्वितः सप्तलोकानतिश्रुततः शिवपुराणे जेत शतमे को
 तं तदतिश्रुतं तारयेदुधः पाता महानां तद्वत् सुत्रेण समन्वितः पावकल्पशतं सिद्धे द्वाजो भवेत्ततः अश्वमेध
 शतं कुर्याच्छिवध्यानपरापराः वैष्णवं योगमास्थाय ततो मुचेत वं धनादिति अथ प्रयोगः यजमानो धिवा स न दिनात्प
 र्वं अहमेकार्हं दुग्धमात्राहते धिवा स नादिने साधुत्वा सकला पापक्षयानंतरं सिद्धचारणसेवितस्वार्कवर्णासवर्णा विंकिरी
 जालामासि विमानो रूपाणो हो वैवमन्वंता वधिनेंद्रादिसकललोकपाललोकाधिपराणां सुत्रेण समन्वितनिवासा
 मार्यर्तं ११ प्राप्यैकसप्तलोकानतिश्रुततः ७३ पौत्रसमन्वितशिवालयमने कोलाशतपितृपितामहबुलतारणा क
 ल्पशतवधिन् शिवपुरा निवासानंतरं राजा राजी भवनाश्वमेधशतवर्तं त्वं शिवध्यानपरास्वधिसुसादृश्या पन्नयोगस्थान

साम.
७५

हेतुकसंसारमोचनकामोहं गोसहस्रानंस्वः प्रतियादृषिष्य इति संकल्प्य उपरासगोविं हृदि प्रजाविं पार्थि
नियोगांतं कुर्यात् ततोऽपुनर्यदि मध्ये षोडशौ रं विलिख्य पुनर्यकीर्णं पूर्वोक्तं यथं धेउरशर्कचरसुमास्य सुवर्णं घं रा सुवर्णं
तिलक सुवर्णं शृंगो प्यसुरो हनपात्रकोशे पयसु पादुको पा न हृद्यत्र चामरा सनाद्युपशोभितं वेद्याः पस्तिः स्थापयेत्
मंडपादृहि गोसहस्रं पुवर्णं शृंगादि सल्लिं काधिवसयेत् ततः सद्युषगोदशक मध्ये षोडश स्थल लवण द्रोणोपरिको
शेषवस्तु संवीतं मत्स्ये तु फलारि संपुतं प्रागुक्तं नं दिक्वेश्वरं स्थापयेत् पूजयेदुपरि चित्तानं वधीयाच्च ततः कुंड समीपस्थ
कुंभस्थापनग्रहस्थापनफलं हृद्य भिक्षुं तेनु लाउतवत् ततोऽप्यजमानः पश्चात्स्थित्वा पुष्पाक्षराय सद्युषं गोदशकं
नमो वी विश्वमूर्ति विश्वपातभ्य स्वचलोकाधिवसिनीभ्यश्च रोहिणीभ्यो नमो नमः गवामंशु तिसृंति मुक्ता न्येक
विंशतिः ब्रह्माद्यस्तथा देवो हिण्यः पांडुमत्तरः गावो मे श्रयतः संतु गावो मे संतु एष्टतः गावो मे हृदये निसंगवां मध्ये
वसाम्यहं यस्याहं यस्याहं धर्म एव सनातनः यद्यमूर्ते रधिष्ठानमतः पाहिसनातन इत्याद्याह्येत ततो वेदि पश्चि
मभागे उपविश्य कुशतिलजलायाराय देवाकालोच्चारणं ते सकल पापहृत्पातं तरेत्यादिसंसारमोचनकाम इत्यंते संकल्पे

७५

उच्चरितेस्ताः सुवर्णमृगाधरं रताः सवर्णलघुकाशे गोपरिस्थितं नंदिकेश्वरसहिताः पांडुरोपानहध्वत्रचामरास
 न्मुसंयुत सवत्ससुवर्णलंघतधेनुदशकसहिताः सहस्रगाः वितानाप्रयस्करसहिताः अमुका मुकशमीभ्योर्गुर्वर्ति
 ग्मोर्हंसप्रदइति रथात् तेषु स्वसतोत्पत्तापुष्टेः प्रतिगृह्यत प्रायगा मित्याधुक्ता स्वकामस्तुतिं पठेयुः एता एन प्रति
 मूर्धं तेषु रक्षिणां रथात् सोपचरणानंदिकेश्वरं प्रत्यक्षं सधमंधेनुदशकसोपचरणधेनुदयंगोसहस्राधशतद्वयं
 गोसहस्राधशतद्वयं गुरवे रथात् अस्मिन्मृगदशकं रत्नानामेकामेकां गामोसहस्राधप्रत्येकं शतमित्येकः पत्नः जा
 पकादीनामन्येव रक्षिणां देया ग्रामाहीना संतोष्य पथे ध्वं विभाग इति शतकुतं ततः प्रणालुवाचनं ते ग्रहप्रजन तदिसर्जनादि
 सर्वप्रसूतिवद्भवेत् श्रीकामस्तस्मिन् दिने दुग्धमात्राहारो ब्रह्मचारिचपवेत् कर्मसाधुपार्थपथाशक्तिब्राह्मणान्भोजये
 त इति श्रीमीमांसकभट्टसंवरणजभट्टनीलकण्ठदत्तेरानमपूरे गोसहस्रएनविधिः अथ हिरण्यकामधेनुः मात्से
 यथातः संप्रकृत्यामिकामधेनुविधिं परं सर्वकामप्रहृष्टां सर्वपातकनाशनं लोकेशावाहनं तदक्षयः कार्यो धिक् सनं
 तुलाप्रसवत्कुर्यात्कुंडमंडपवेदिनाः स्वल्पेष्वाग्निचकुर्यात्पुरोयसमाहितः कुंडमंडपेति गोविंदप्रजादिब्राह्मणभोज

श.म.
७६

नांतधर्मीणां उपलक्षणं गुरवेत्स्वित्ति ० वेधो न जायमानं कांचन स्याति शुद्धस्य धेनुं कर्त्तव्यं चकारयेत् उत्तमा पलसा
हस्ते स्तरे न तु मध्यमा वलीयसीत रक्षे न कामधेनुः प्रसीर्त्तिता यद्यपि योत्थना दिवत्सहस्राणां गणाः साहस्रं वदुव
चनेन च तदुत्वे उत्तेन वसहस्रं पलानीति पातितथा विवृल्यतर्वाद्यप्यर्षवदुत्तर्षा पितुर्यस्योचितः उपनायन
मिति वततुसाहस्रमिति वत्तमुत्तेन देर्घ्यपल परस्वापि पूर्वनिपातः प्रार्थः तेन पलसहस्रेणोत्तर्षः रूपनायणाद
मोदरादयो यो वंपलसाहस्रातिघाविलः पादोत्थमुमेवार्थं सवदति शक्तितस्त्रिपलाद्धं प्रशस्तोपि हि कारयेत् ७५ धेनु
दिषु चतुर्थं शो न वत्स स्यादित्यभिधानात् यत्रापि त्रसप्तमुवर्णचतुर्थं शो न वत्सः कार्य इति निबंधवत्तः वेद्यां तस्माज्जिनं
न्यस्य ७५ प्रस्थसमन्वितं न्यसेदुपरि तं धेनुर्महारत्नैरलं कृतां कुंभाद्युपसमोपेतानां फलसमन्वितानां तथाष्टाद
शधान्यानि समंतात्परि कल्पयेत् इत्तुर्दशष्टकं तदत्रानाफलसमन्वितं भाजनं चासनं तदत्राधरोहनवं तथा भाज
नं भोजनं भोजनपात्रं चोशेषवस्तुद्वयसंयुतं गीरीपातयत्राभरणमपि यमां सचामरां कुंडलिनीं सर्वसंगं लित्रिकापाद
करोत्पपादौ रसौ श्रसर्वैः पुरतोपि जुष्टां हृदि द्याधुष्य फलेनेकेः कुंडलिनीं चरार्थोः कुंडलपुतां यज्ञाजिकुलुं वरश

७६

र्कसामिर्वितानचंचोपरिपंचवर्णं गणितिकाग्रहमासादृशोदयेनुगोत्रविवेतिपाठः पादसिंकिरीतितदर्थः पा
 दवेतिपादुकाः काष्ठमय्य रोच्यं रोच्यालंकारः तद्वयमपि पादसुयस्याः सा अजाजीजीरकं कुसुंभुस्थान्याकं रसेर्म
 धुराहृतित्तकषायकदुलराणस्सपुतेर्द्वयोः स्नातस्ततोर्मगरत्नवेद्योषैः प्रदक्षिणीकृत्यपुष्पहस्तः आवाहयेत्तां
 गुडधेनुमंत्रेर्दिजायस्यादथदर्भपाणिः शर्मन्प्रक्षीलकुलसप्यणान्वितायविश्राययः रत्नरधेनुमिमां प्रदधात प्राज्ञो
 तिधामसपुरंदरदेवजुष्टं कन्यागणैः परिहृतः पदमिंदुमौलेः विश्रायेत्येकचचनमेकाग्निपक्षे जापसाक्षादिभ्यो न्येचदक्षि
 णा अनेकाग्निपक्षे तुलापुस्त्यवसत्त्रयमिति केचित् पक्षद्वये चैकस्या एवव प्रायेति पुनस्तं शर्मन्त्रणामंत्रास्तु प्रयोगे ज्ञे
 या इति इति हिरण्यकामधेनुदानविधिः अथ प्रयोगः तत्र यजमानो घेत्पाद्युक्ता सर्वपापतयपर्वकरुद्रकन्यागणैः प्रादि
 सेवितश्चिपदप्राक्षिकामः श्लो हिरण्यगर्भकामधेनुमहादानमहं प्रतिपादयिष्य इति संकल्प्य गोविं सदिपूजादि मंडप
 पूजादिगुर्वादि नियोगां तां तुलादानकल्पुर्पात अर्चयेद्युं योऽप्यारं विरच्यत उपरि च स्माजिनं प्राग्ग्रीवमुत्तरे लोचने न स्प
 त उपरि गुडप्रस्थं च न स्पत उपरि पलत्रयाधिवपथाशक्तिहेमां कामधेनुं सालंकासं निर्मायिततु रियभागनिर्मितं च स्तं

स. म.
७७

स्तनाभिश्चरुहिरादिगवस्थितं विधाय पंचरत्नालंघ्यतां कोशे यद्व्यसंकीर्णं सोवर्णं चरुहिरादिगवस्थितं
उत्तराद्यर्धगणपदं किंकिरित्वा यथा दुष्कादयो यथा फलं तु यथा भारणमुत्तं तादृशं हनन्ति तांस्त्वा मणं धेनुं स्थापयित्वा
तत्समं तादृशं परिपूर्तिं भाष्यं नानाफलानि ग्रन्थादृशान्यानि इत्तुर्दंष्ट्राद्वं भोजनभाजनपीडयिष्ये अथ इत्युक्तं
गिरिहिरिदंष्ट्रादिगवस्थितं विधाय पंचरत्नालंघ्यतां कोशे यद्व्यसंकीर्णं सोवर्णं चरुहिरादिगवस्थितं
एतन्मैत्र उपरि वितानं च धूयित्वा ततः कुंडसमीपस्थं कुंभस्थं पत्रं हर्णां कुसुमं तं अयिष्ये तां तं तुला पुरयित्वा स्वम
यिषि तौ यजमानो गृहीतवुः सुमंजलिः तां प्रहृतिगीतस्योपविश्य नैवालह्मिः सर्वभूतानां याचयेत् देवेष्वनस्थिता धेनु
रूपेण सा देवी मम शान्तिप्रदछतु देहस्थाया च रुद्राणीशं वरस्य स एषि पा धेनु रूपेण सा देवी मम पापं व्यापोहति वि
स्मोर्वृत्तसि यालह्मिः स्वाहा याच विभावसो चंद्रार्कश्च शक्तिर्धेनु रूपा सुसाश्रिये चतुर्मुखस्यालह्मिणी लह्मिर्धेन इ
त्येव लह्मिणी लोचनानां सा धेनुर्वरस्य सुमे सुधाया पितृपुत्र्यानां स्वाहा यज्ञयज्ञां वया सर्वपापहरा धेनु तस्माच्छं
तिप्रदछतु इति गृह्ये नमं त्रेयाह नैवं सर्वदेवगणमंदि रसंगभूता विभ्वेष्वरि त्रिपदगो रधिपर्वतानां त्वक्षनशस्त्र

७७

वलीचूतापातकोष्ठः प्राप्तेस्मिन्निर्दृतिमतीवपरं नमामि लोकेपथे स्थितफलानुविधायिनीं ब्रह्मा मासाद्युकोहिभव
 ५: खमुपैतिमर्त्यः संसारदुःखशयनायपतस्त्वरामंत्तं कामधेनुरितिदेवगणवदंति इत्यमंआद्येसादिहीर्त्तनां
 ते सर्वपापक्षयार्थकसद्व्यागारोऽरिसेवितशिवपदप्राप्तिकामः स्वर्गकामईश्वरप्राप्तिकामोवायारवेपूर्वोत्तचत्सं
 पवरत्नालंकाराद्युपेतामिर्माकामधेनुंमुप्यंसंप्रददंतिदद्यात् ततःयतेतद्दानप्रतिष्ठार्थंगामरत्नादिहिरण्यवासंप्रद
 देनममेतिचेदेत ततः७एषाहवाचनानंतरंयज्ञमानोग्रहादिसंप्रज्यायांस्त्रिफादिनाविसर्जयेत् मंडपाद्युपकारां गुरवेनि
 वेदयेत् कर्मसांगतासिध्दार्थं कल्लणान्भोजयेत् इतिहिरण्यकामधेनुप्रयोगः अथहिरण्यम्वदानं मास्ये अथातः
 संप्रवक्ष्यामिहिरण्यम्वविधिंपरं यस्यप्रसादादुक्त्वमनंतंफलमश्नुते ७एषितिथिमथासाद्युक्त्वाब्राह्मणवाचनं
 लोकेशावाहनंभुर्मातुलाप्रत्यक्षमवत सतिशुभंयसंभारभषणाच्छादनादिं स्वल्पेवेवाग्निवत्सुर्पातहेमवाजिमसं
 ततः स्थापयेद्देविमधेतुहस्माजिनसिलोपरि कोशेयवस्रुसंवीतंकारयेद्येवाजिनं शतितस्त्रिफलादूर्ध्वं ग्रासहस्रपला
 दुधः पादुकोपानहृष्टत्रकामरासनभाजनं शार्ङ्गंभास्त्रोपेतं मास्येहफलसंपुतं शय्यां सोपस्कारंतद्वंद्वममार्त्तंउसंपुतं

स. म.
७८

78

मार्हेऽसंयुतामिति दीर्घपलः शय्यायाविशेषां चेति प्रमोदकृष्टाः सुखपादेनाम्नस्येति हेमन्दिमन्मो सतः सर्वोवधिस्र
नस्त्रापितो वेरुं गयेः इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमं जलिः मंत्रः प्रयोगे संपद्यते इत्युच्चार्य गुरवे तमम्नं विभिवेदयेत् गु
एव इति त्रिजिज्ञामप्युपलक्षणमिति रत्नाकरपाणिना तपोः गुह्यं हवेति यत्तु स्पष्टमिति मिश्राः पुस्तं चेदमुपलक्षणो मानाभा
वत्त इत्यापापक्षपादानोर्लोभमप्येति शश्वत् गोपि विप्रयत्नः सार्धं इति जः परिश्रमेन सर्वे धान्ये पात्राणां गुरवे विनि
वेदयेत् इमं हिरण्यम्विधिं भूतेति संप्रज्यमानो दिवि देवतैर्देः विमुक्तपापः स पुरं सुरैः शत्रोति सिद्धेऽपि पूजितः सन्नि
त यथप्रयोगः पजमानः अमुं साधुं सत्सङ्गादुरितनिवृत्ति समर्थं तदशाश्वतसर्पलोकादिपूर्ये देवतैर्देः प्रज्यमानता
विशिष्टस्वर्लोकागमनोत्तरसिद्धिं पूजितस्तु विशिष्टविमुक्तो न प्राप्तिरामः श्रोहि रणपात्रमहं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्प्य
गोविंदादिपूजनादिमंडपपूजादिगुर्वर्त्तिगादि विनियोगांस्तं सर्वे प्रवृत्तिवत्कुर्यात् ततो गुरुः षोडशारचक्रमवेष्टां वि
लिख्य तदुपरि विपलाधिरसहस्रपलपर्यंतं शस्त्रां उसार सुवर्णधरितं पास्त्रं प्रतिमापुस्तं हेमवात्रिनं योरोद्रोपयत्तु
संजीतं प्राप्नुवेत्स्थापयित्वा समंताच्चैर्गुरुं भाष्यं पादुकोपानह्यश्चामरासनभोजनभाजनमाल्येष्टफलान्य

७८

एतद्व्याख्यानिचस्थापयित्वा सोपकारणोऽर्थोऽन्वयः संनिधापयेत् शर्कोपकारणानिचतृति सोपधानप्रधारणफलं
 पुष्पकुंभकुंभरूपगत्वं इति तं च लक्षणं कतिपयं चामरस्य जनासनासिपुविश्रान्तिविशेषानन्वाप्रवृत्तिजन्मपात्र
 वितानाद्यानितलोभास्कराधिविधिताय हिरण्यमायनमस्ति श्रुतिपुर्वकं यथासंभवे यवार्थोपरिविनान्वधोपा
 त ततः कुंभसमीपस्थकुंभस्थापनप्रणीतस्य भिवेकोऽन्वयः प्रवृत्तिरत एव भिविधितो यजमानो गृहीतयुग्मं जलिहिरण्य
 प्रवृत्तिः परिश्रमोपविश्रममस्ते सर्वदेवेशवेदहृत्फलं पर वाजिरूपेण मम स स्मास्याहिसंसारसारसागरतः त्वमेव
 सप्रधाभत्वाद्यं ह्येतेन भास्कर यस्माद्वाच्यते लोका नतः पाहिसनातनेति ग्रामं ग्रामं पश्यन्तं सखलेत्यादि प्रागुक्त
 संयत्नान्ते शर्म हिरण्यप्रभं स्याज्जिने परिन्यस्त तिरुद्रोणे परिस्थितं कौशेयवसुसंयुतं उपपत्तिरुपार्तिप्रतिमं शय्याया
 स्पेक्षफलं दिशार्तिकुंभाद्यसर्वोपस्कारपुत्रमस्य गोत्राय गुरवे संप्रददति तद्वस्ते जलं हि पेत एनप्रतिष्ठाये सुवर्णं रत्नानि
 संप्रददति रत्नानि रत्ना कतिपयं गदिभ्योगाः शरप्राद्युपकारां च गुरवे दत्वा पुण्यहिवाचनादिग्रहविसर्जनाद्युत्तं दत्वा ब्राह्म
 णान् भोजयेत् इति हिरण्यप्रभयोगः अथ हिरण्यप्रभदानं मातेषु अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानं यमुत्तमं पुण्य

रा.म.
७९

७९

मन्त्ररथेनाममहापातकनाशनं पुराणदिनमथासाधयत्तावास्तववाचनं लोभेष्टावाहनं तदनुलापुस्तपदानवत्तं न
लिख्येऽपसंभारभयणाच्छादनादिं वृष्णाग्निनेतिलान्स्त्वकायान्नंसारयेदथं अष्टाश्वेचनुमंत्र्याचनुमंत्र्येसंपूर्णं
सैंदरीलेनकुंभेनध्वजरूपेणसंपुतं लोकपालावृकोपेतं पद्मगण्डान्वितं तिलादोणमितः आभारविपलाध्वंशवि
तः कारयेदुधः भारः पलसहस्रद्वयंस्त्रियान्तरापलशतंभारः स्याद्विंशतिस्तुलेति अभिधानात् एतच्चसुवर्णमार्गक
वस्त्वजपुस्तपलोकापालाश्वचक्ररत्नसहितस्येतिनिबंधयुतः कूरोपुगर्भधारकाष्टंलोकपालसुतंरात्रह्नाऽउक्तं चत्वारः
पूर्णाकलाशधान्यान्वष्टादशौचतु कौशेयवस्त्रसंवीतंउपरिष्ठादितान्नं माल्यैरुपलसंपुतं पुरुषेणसमन्वितम्
पुरुषेणोद्देवताप्रतिमयासमन्वितमधिष्ठितं अत्रचामरकौशेयवस्त्रोपानहपादकाः गोभिर्विभक्तः सार्द्धंश्वाश्वश
पनादिं अष्टादशेनसंपुतंचतुर्भिरथवाज्ञिभिः दाभ्यामथपुतरथादेमसिहध्वजान्वितं अष्टाश्वेचनुमंत्र्येचैतिशोच
नाम्नपरं अष्टादशेनेत्यादिनुपसंज्ञाश्रममितिधातुः तन्वाज्जद्वयपद्मेहेममयसिहंक्षितध्वजपुस्तका अवशिष्टप
द्वयेकांननाम्नोत्तैंदरीलेनकुंभांधितध्वजपुस्तकथ इतिव्यवस्था यस्तुहेमाद्रौ संप्राप्त्येनसंपुतमितिप्रचिन्ना

७९

४: ससर्वेषु स्तुतिरसंयासद्वयेषु एतेन पक्षेन चिदेतस्यागर्जवतेनोत्तममृष्टाश्चमिसनेनपोनस्तत्ताभावाद्भयत्रा
 पिहमास्वाश्रायासानपचिरपिस्वाभाविकमिति तद्व्यपारस्ते चतुर्भिरेथवाजिमिरिसस्यचतुराश्वेयनेनपोनरु
 त्पस्यापतिहाराश्चचत्रस्तायुभोनस्यतुरगस्थावथाश्विनो वक्रहोचक्रसमीपस्थावश्विनोकार्यो तल्लक्षणाश्रुतं
 तुलायां पुराणकालंततः प्राच्यपर्वयत्न्यापितोदिज्ञे: त्रिः प्रक्षिरागादस्यगृहीतुमुमांजलिः शुक्लकाल्यांवतोदृष्टादि
 मंमंत्रमुद्देशयेत् मंत्रः प्रयोगेज्ञेयः इतिचतुरगस्थानमेतद्व्यामपस्तम्बमन्त्रपतिसि सकलुषपदलेर्विप्रतदेहः परममु
 वेतिपरंपिनत्पातोः देदीप्यमानवपुषांविजितप्रभाचमात्रस्यमांद्रुमखंडमर्चयामे: सिद्धांगनानयनवदपरपीयमा
 नवक्रांभुजोभुजभवेनचिरंसहस्ते इतिहिराण्यस्वरथदानं अथप्रयोगः यजमानोद्येसाधुत्वासकलवैलुषपरलुविमु
 क्षिभवभयाभावपर्वरूपिनायपालिपरमपदप्राप्तिरामः देदीप्यमानस्त्वपुः प्रभाविजितर्चद्रुमंद्रुमममणासिद्धांगना
 नयनवदृष्टेपीयमानवदंभुजत्वपर्वरूपेचिरकालप्रससहवासकामोवाञ्छोहिराण्यस्वरथमहादानमर्हप्रतिफट
 पिष्पइतिसंश्लेषजोविंशदिप्रजागुर्वदिविनि योर्गातंयुतिवत्कुपीर ततोपुरवेष्टांषोडशत्सरचक्ररिविस्वतत्रनस्त

रा.म.
८६

अस्माजिनेदोरापरिमितान्तिलान्स्थापयित्वातदुपरिश्रुतं वाधजपुस्तकारिभिरष्टभिन्ननुभिर्विज्ञेः सह प
थासुवर्णवर्णितं चतुष्टयमिदं नीलमयकुंभांकितं हेमध्वजपुतं प्रत्यक्षाद्वयपदो हेमसिंहं कितं ध्वजसंयुतं प्रागा
दिदिगष्टकस्थितलोकपालाष्टकप्रतिमायुतं पद्मगदलं सोवर्णस्वेष्टदेवताप्रतिमाधिष्ठितं चतुसमीपस्था
प्रवाहूचक्ररत्नकाञ्चिनीकुमारप्रतिमाद्वयपुतं श्रुतकुंभाध्याद्युपेतं सवितान्नरं पथाशक्तिरुद्रहगयीभिर्यु
तं प्रत्यक्षैरष्टभिन्ननुभिर्विज्ञेः द्वाभ्यां वा प्रत्यक्षाभ्यामुतं रथं स्थापयेत् ततो हिरण्यपञ्चरथाय नम इति संपूज्यो
परि वित्तानं च धीयात् ततः कुंडलसमीपस्थापनपूजां कृत्य भिषेकांतं प्रकृतिवत् सचमभियुक्तो यजमानो गृहीतकु
सुमांजलिस्तन्निः प्रदक्षिणीय स नमो नमः फापविनाशनाय विष्णुस्मने वेरतुंगमाया धाम्ना मधीशाय मवायपापोघ
दवानलदेहिशांतिं वस्वष्टकारितमरुद्राणां त्वमेव धाता परमं विधानं पतस्ततो मे हर्यं प्रपातु धर्मैकतानन्वमर्त्ति
घोधनाशान् इति मेवा मुत्स उष्वांजलिं प्रतिष्ठापनमस्तु सोऽयं विष्णुष्टेयाद्युक्ता सफलचलुषेसादिसंकल्पान्ते गुर्वर्त्ति
गपो ब्राह्मणोऽयं हिरण्यपञ्चरथं हमाष्टाश्वहेमचतुरश्रं वा सर्वोपस्कारसहितं ग्रहं संप्रददेन ममेति तद्वस्तो उजलं

द्विपेत्त वृत्तेतदानप्रतिष्ठार्थेस्तान्मुखाणि न युष्मभ्यमहंसंपदइति चेदेत प्रजापत्ये इत्येते स्मृतिविधानादिकं ज्ञेयं
 ततः प्रणयहचारचनदेवताविसर्जनोत्तरं तत्त्वाप्रवृत्तिवत्त्वात्तन्नामभोजयेत् इति हिरण्यपत्राथदानं अथ हेममस्ति
 रथदानं मातृपे अथातः संप्रयत्नामिहेमहस्तिरथमुभं यस्य प्रणयत्तभवन्वेदमभं यातिमानवः उरणातिथिमथास
 यतुलापुस्तदानवत् विप्रवाचनिकं कुर्यात्लोके शवाहने बुधः क्रविर्द्ध उपसंभारभस्वराणाध्यानादिकं प्रजापुयोषि
 तस्तद्व्याप्तयोः सहभोजनं कुर्यात्सुष्मरथात्कार्त्तनं नैमलिर्मंडलं बलाभीभिर्विचित्र इति संकल्प्य गोविहादिप्रजादि
 मंडपप्रजावोदिनियोगोत्तरं तुलादानवत् कुर्यात् पुस्तैर्द्यां चोऽशोरात्रापि प्रतुष्टत्र समन्वितं लोकपालाश्चोपेतं शिवाय
 ब्रह्मसंयुतं मध्येनारायणोपेतं रुद्रा पुष्टि समन्वितं वस्त्राजिनेतिलोद्रेकां चूत्वासंस्थापयेदथं तथाष्टादशधान्यानि
 भाजनासन्नचंदनेः द्विपिकोपानरुष्टत्रदर्पणं पादुकावितं ध्वजेतुगरं कुर्वात्पूजयेत् विनायकं नानाफलसमापुत्तमु
 परिष्ठादिताननं कोशेर्यपंचवर्णं च अस्त्रानकुसुमानितं चतुर्भिः कलशैः सादं गोभिरष्टाभिरत्नितं चतुर्भिर्होमयातं गो
 पुत्तादानविभक्तिः स्वरूपतः करिभ्यां च पुत्तं चत्वाभिवेदेत्त कुर्यात्संचपलाह्वयामाभाराद्विशतितः तथामंगलशब्दे

साम.
८९

नस्त्रापितो वेदपुंगवेः विः प्रहिरुपायस्य गृहीतुमुक्तं जतिः इममुच्चारयेन्मंत्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् मंत्रप्रयोगे इत्यं प्रण
म्यकनकेनार्थप्रधानं यः कारयेत् सकृत्तया पविष्यद्देहः विद्याधामारमर्षीन्द्रगणाभिमुखं प्राप्नोत्यसौ पदमतीन्द्रियमि
दमो लेरिति पुष्परथः श्रीशरथः सचोपरीष्ठादितो भवति चरुर्फीलोत्तरपात्ताश्रयाः उपरितनस्तधुर्द्वारगतिरिति
मोदरः लोकपालादिनार्चयन् सत्तत्त्वानि प्रागुक्ता निनायणप्रतिमानादाय चरात्रे नारयणे चतुर्विहोशं स्वच
त्रंतथोत्तरे दक्षिणे तु गदापमं नीलजीमूतसंनिभं वामे धीर्वस्त्रीहस्ताश्रयिः पद्मरागपरे उत्तरोशं रवमधः उपरिचक्रं
दक्षिणे उपरि एतत्तय पद्ममधश्च वामे चामभागे अपरे दक्षिणभागे गरुडस्तु उपेक्ष्य गतपदी गुडाक्षरेण चतुर्भुजः
सव्यजातुगतो भूमेर्भूद्विचक्रणमंडितः पक्षिजंघोनाग्नीवस्तुंगवासो नगंगकः दिवाद्रुपहृष्टपुष्टश्च कर्तव्यो विन्ता
सुत इति विनायकोपि चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्चर्तव्यो नगजानना नागपक्षोपधीतश्च शशांकश्च तपोत्तरः इति सत्तकोद
द्यादितो चात्तस्त्रयं तृतीये परंष्ट्या चतुर्थे मोदकं तथे सुत इत्यर्थः पंचपलादि सुवर्णपरिमाणं ध्वजगरुडविना
यकादिप्रतिमा सहितं स्मरथ स्मरथ अत्राधिवारं हेमहस्ति सहितं तथैव स्वरूपहस्तिनोस्तु बहिरेवस्थापनं अथ

८९

योगः यजमानो देशकालौ संकीर्त्य सर्वपापक्षयानंतरं संभावितनरैः निवसमातनाभितक्षत्रादिसकलाचंधैर्
 एण पूर्वैर्विष्णुसययनसमनंतरं सुविष्णुपदप्राप्तिपूर्वैर्विष्णुधरण्यमरेन्द्रादिसेवितेन्द्रमौलिपदप्राप्तिकामः श्वा
 हेमहस्तिमहादानप्रतिपदयिष्य इति संवत्स्रप्रवृत्तिवद्भौविंशदिप्रज्ञामंडपप्रज्ञागुर्वदिविनिर्गोर्त्तसर्वैर्कुर्यात्
 ततो गुरवेष्टांषोऽष्टा एवञ्च विस्वातरसस्तीर्णं वृष्णाजिनम्यस्तितरुद्रो गतो परिपले पंचकाराभा रंतं पथाशक्तिस्तु
 वरुणो नगजध्वजलोकपालशिवार्कवस्त्रनागपरादिप्रतिमाभिः सह निर्मितहेमहस्तिचतुष्टयपुतंगरुडाधिरुद्धितध्व
 जाग्रंश्चिदिनायकाधिष्ठितकूर्वापरितः स्थापिनधान्याद्युपस्वरं प्रसक्तगजद्वयोपेतं सचित्तानर्कं स्थं स्थापयित्वा नहे
 महस्तिस्थापनम इति संप्रज्ञो परिवित्तानं च धीपातकुंडसमीपस्थकुंभस्थापनादिप्रणीतुस्त्यभिषेकांतं प्रवृत्तिवत् स्व
 मभिषिक्तो यजमानः स पुष्पांजलिस्त्रिः प्रक्षिरां प्रक्षय्य नमोनमः शंकरपद्मजार्जलोकेश विष्णुधरा वासुदेवैः त्वं सेव्यसे
 वेदपुराणयज्ञतेजोमयस्यैव न पाहृतस्मात् यत्ते संप्रप्राप्तं गुह्यतमं सुरारेण नंदहेतुगुणरूपविभुत्तमंतः योगैकमानसह
 श्रोतुमयः समाज्ञो पश्यंति त्वमसि नाथ रथे उद्धः यस्मात्ते मेव भवसागरसंलुप्तानामानंदभांडमृतमध्वरपारमात्रं त

रा.म.
८२

सारद्योषशमनेननुत्प्रसारं चामीक्षरेभरथकाधवसंप्रदानम् इतिमंत्रैराधाद्युष्याणिप्रतिपन्नमस्तस्योदितश्चिम
भागेऽपविश्यप्रागुत्तदानसंक्रम्यमुच्चार्यगुर्वर्तिगम्यइमस्तिस्रथंगुत्तसचलोपस्कारसहितंप्रयत्नगजदयपुत्तंपुत्तं
पुष्पमयमहंसंप्रददइतिगुर्वर्दिभ्योह्वा सुवर्णह्वादिह्वात् विभागः प्रागस्तः स्वस्यादिवाचनादिविप्रभोज्ञां तं प्रा
यत्तं इत्यास्पत्वेनएका निविधानमिति केचित् इतिहमस्तिस्रथदानं अथपंचलंगलदानं यालेय अथातः संप्र
वत्पामिमहादानमनुत्तमं पंचलंगलपंचनाममहापातकनाशनं पुण्यातिथिपथासाध्यपुगादिग्रहणादिकीं भूमि
दानंनरोदद्यात्पंचलंगलस्तत्रचितं सर्वदंखेटकंवापिग्रामंवास्सप्रशालिनं निवर्त्तनप्रसंवापितइदंवापिशक्तिः
सारसतययानद्वलफलानपंचविकृताः सर्वेपिकारणोपुत्तंस्तथाभ्यानपंचकांचनं कुर्पसंचपलाइर्ध्वं प्रासस्त
पलावधि वृषानलत्तरा पुत्तांश्चइषैवचधुरंधरा सुवर्णशृंगाभरणाभुक्ता लंगलपोषिता ये प्यपराप्रतिलका
रत्तकोशेयभषणा स्वरासर्वेनपुगांश्चातायामधियासयेत् पर्जन्यादिसहदेवः पापसंनिर्वपेच्चतुं स्वस्मिन्नेवकुंडे तु
गुत्तयस्मे निवेदयेत् पलाशसमिधस्तद्वज्रं दस्मत्तिलांस्तथा उलापुतसचत कुर्पीलोपेशवाहनेततः ततोर्मम्लश

८२

वेनमुलमात्रां वरोधः आहूयदिज्ञां पसंहेमसज्जंगुलीयकैः कोशेषवस्तुवद्वैर्मणिभिस्तपि प्रज्ञयेत् तसः प्रहिरां कुपि
 मृहिति सुसुमांजलिः इममुच्चारयेन्मंत्रं अथ सर्वं निवेदयेत् मंत्रः प्रयोगो ज्ञेयः सप्तहस्तेन दंडेन त्रिशदंशानि वर्त्तनं त्रिभागहीनं
 गोचर्ममानमाह प्रज्ञापतिः मानेनानेन यो दद्यात्त्रिवर्त्तनशतं बुधः विधिना नेन तस्यामुहीयते पापसंहतिः तद्वैमपि यो
 दद्यादपि ज्ञां चर्ममात्रं भयनस्थानमात्रं वा सोपि पापैः प्रमुच्यते स्वर्गसादिल्लहारां मार्गं देयो सोत्सेवैधय प्रज्ञाकारं स्पष्टतः स्वा
 नकावृत्तं योपनादेर्द्विविधं भयमृणाकपतं पुरं तद्वै न तथा खेरं तस्यारोचं च खरैरं तथा मइ नं प्रापं सुसम्यक् दृष्टी च सं हे
 ज्ञोपभोगभूमध्ये यस्मिन् गतमसंक्षिता पार्श्वे तिलगल वमार्गं मुखानि भूमेर्मसिं पते दुहितं गजरोमकाणि तार्क्ष्णिशं चरपु
 रससमाहिति तिसृष्टुमिप्ररत्नमिहयः पुरते मनुष्यश्चेति अथ प्रयोगः यजमानो यो सार्दिसकलपातकक्षयानंतरं गंधर्वविं
 नरसुरासुरसिद्धसंघसेविता वधूतचामाविमानाधिष्ठानपर्य्यस्वीयामाना परस्पर्य्यस्वपितृपितामहादिवंधुसहितशं
 मुपु रं गमनानंतरं देयभूलंगलमुखोक्ती र्ण रजः सहितहस्तं सयैव दृष्टे तस्य संख्यवर्षावच्छिन्नशं मुपु रं निवासकामः
 श्रमः पंचलंगलमहादानं प्रतिपारयिष्यति इत्यत संकल्पः प्रवृत्तिवत् गोविंदारिद्रजादिर्मंडपप्रकारिगुर्वादिविनि योगांते स

साम.
८३

४३

वैकुण्ठं ततो गुरुः षोडशारे सारसामयानि पंचहस्तानि पुनर्यो अज्जुकारुनो राधुपकराण्युताभिकोचनो यथारण्यस
हितानि योचननिर्मितानि पंचहस्तानि तल्लीलां वृत्ताद्युपकराण्यसहितं शाय्यांगामेकांगो ध्रुवो पतितो दृष्टा धन्यानिर्म
उपाङ्गो स हस्तोत्तल्लक्षण नववृत्तानां सारसं प्राणस्योपकारा न अधिस्तस्य वेद्युपरिवितानं यथा हस्तो यो नमस्ति मंत्रे
रासं पश्य कुंडाभ्यां शेषे रशस्यापनादिवनस्यति पर्वति प्रधो म हो मां सं संपादयेत् ततो गुरुं स्यात्तुर्गो म न्यात मत्र
त्विक स्वकीये कुंडे पर्जन्या पादित्ये यो हस्तो यत्र च निर्वापामीति तत्तदेव तापे प्रत्येवं च संनिह्य पपसि स्रप पित्वा तेन पालाश
ममिद्धिः प्रोचो राज्ञे न श्यामस्मिन्नेष्वपर्जन्यादिस्य हस्तो यः तल्लिंगं के मंत्रैः प्रत्येवं मष्टा विप्रति जुहुयात् तत्र त्रये दिनां अ
ष्टावदेति पर्जन्य मंत्रः सर्वय जु र्वे दिनां शन्त्रोयातः यवासां सामगानो पर्जन्यः पितृमहिषस्येति आथर्वणा नाम भिन्नं द
त्वनय वैदुषो रधीति आदिस्य हस्तो सुमंत्रास्तत्र धारणायाः सामान्य प्रयोगे कार्यमुक्ताः ततः स्विष्टकृताद्युपिवेकां तं
ततो यजमानः स उच्यो लीगस्तानि त्रिः प्रहृति ली वृत्तपस्या देवगणाः सर्वे स्थावराणि चराणि च धुरंधरां गेति तस्मादिति
शिवस्तु मे पस्या च भूमिदानस्य कलां नाहंति षोडशीं तानां न्यानि मे भस्ति धर्मैस्व दृष्टा भवदिसुक्ता उच्यन्ति हस्तो यति

८३

निवेदयेत् धर्माद्यैश्चतुर्भागंगुरवे विनिवेदयेत् शेषं जैथाथत्र त्रिगुणः प्रणिपत्य विसर्जयेदिति स्वरहस्तेन नृर्हृद्याचतुरास्त्रास्तु
 प्रोभने नेतिहेमादिरूपनारायणादिभिश्चतुरास्त्रास्त्रिकोरादिनसोस्त्रोदायोरीयेच परिमंडलेत्यन्ये अनंताविधिना
 पस्तुदद्याद्वैमधरांश्चभां उपायकाले तु संव्राते सपदं पतियेस्मवं विमानेनार्कवरो नृविधिरीजालमालिना नारायणा
 रंगत्वाकल्पत्रयमसोभेत पितृपोत्रप्रयोर्ज्ञातारयेदेवविंशतिमिति पृथिवीहेमांकुर्मदित्युक्ते सप्तद्वीपवत्याः चरणा
 प्रसंगे जंबूद्वीपाउत्तरीतिमिति विशेषणं जंबूद्वीपाउत्तरीतिनापर्वतसरोधराद्युक्ता उत्तरीतिप्रसंगे मयदिपर्वतव
 तीमिसुतंतावतामेरोरुचराप्रसंगे मध्येमेरुसमन्वितामित्युक्तं जंबूद्वीपलक्षणां विस्तुप्रमाणे नववर्षं तु मेरेपमं जंबूद्वीप
 मिरंमया लक्ष्यो जनविस्तारं संज्ञेपास्तथितं तव जंबूद्वीपं समान्यत्पल्लवमोजनविस्तरः मेरेपवत्तपाकारः स्थितः क्षीरे
 धिर्वीहः जंबूद्वीपं समस्तानां द्वीपानां मध्यतः स्थितं तस्यापि मेरुमेरेपमध्ये नवनिर्मितः चतुराशीतिसाहस्रैर्योजिने रस्य
 चोष्णः प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्विंशन्मर्ध्वि विस्तृतः मलेषोडशासाहस्रो विस्तारस्तस्य सर्वतः तथा मेरोश्चतुर्दिशं तत्र
 नवसाहस्रविस्तृतः श्लान्तं महाभागचत्वारश्चात्रपर्वताः विष्णुभारवितामेरोयोजनापतविस्तृताः पर्वता संज्ञेनाम

दक्षिणेर्गंधमादनः वेधाजः पश्चिमे पार्श्वे सुपाश्विन्नोत्तरे स्मृतः पर्वतः पर्वतः सुजलां डे जाहरो देवकूरश्च पूर्वस्यां दिशि प
 र्वतो तो दक्षिणे तत्रापामावनाल निषधायतो कोला सोहिमर्वा श्वेव दक्षिणवर्षपर्वतो पर्वपश्चापतावेतो अर्वावांत
 र्वावस्थितो त्रिभुंगोजाधिपश्चैव उत्तरे वर्षपर्वतो पर्वपश्चापतावेतो अर्वावांत र्वावस्थितो निषधः पारिपातश्च पश्चि
 मे वर्षपर्वतो तो दक्षिणे तत्रापामावनील निषधायतो श्लाघतसो मयपार्श्वे वर्हिनी नील निषधो द्वो पर्वतो दैर्घ्येण स्त
 योजनौ वर्षाण्यस्युक्तानि ब्रह्मांडे उत्तरे पत्तमुदस्य हि मांडे श्वेव दक्षिणे एते देवास्तं नाम भारतीय उरस्ततिः भारतं प्रथमं च
 र्वततः किंप्रसं स्मृतं हरिवर्षत धैवान्यं मेरो दक्षिणतो द्विजराण्यं चोत्तरे वर्षत स्पचानु हिरण्यं उत्तराः पुराणश्चैव यथा वै भास्तं
 तथा मेरोः पूर्वोत्तरा मद्राश्चैव तुमालं नु पश्चिमे वर्षे दनु समाख्याते तयोर्मध्यमिलरुतं नवसाहस्रमेतेषामेवैकां द्विजसत्तमा अ
 थप्रयोग चर्त्तयेत्तामुक्ता सर्वपापार्गल निरुति पितृ पुत्राश्चैव विशतिस्व पुत्रस्यैव धारणा पूर्वचर्त्तयेत्तामुक्ता सर्वपापार्गल निरुति पितृ पुत्राश्चैव विशतिस्व पुत्रस्यैव धारणा
 न कर साकना एयण पुराणमनंतरं कल्पत्रयावधि नरा एयण पुरा निवास कामः श्रौधामहा एनमहं प्रतिपादयिष्य इति प्रधान
 संकल्पादिषोऽशा एति खनीतं प्रवृत्तिवत् तदुपरि चरुमाजिनमास्तीर्ये तत्रोणमितं स्तित्ता नासाद्युत दुपरि प्रगुत्तलस्यणामे

रा.म.
८५

४५

ऐतपरिपूर्वादिभूमेणलोहपालाष्टकोपेतां महात्तपुतांचसुतडादिभूतप्रतिमोपेसांधरांस्थापयेत् तस्यास्वपरितः प्रागुक्त
धान्यकुंभाष्टकोपेनानाविधकृतवासः प्रभृतीन्स्थापयेत् धरायेनमइतिपञ्चपेडपरिवितानं वधीपाञ्च ततः कुंडसमीप
स्थकुंभस्थापनादिपूर्वाहस्यभिषेकांतं प्रवृत्तियत् स्वमपि विज्ञेयमानः तां विः प्रदत्तिणि दृष्टपुष्पाणादाप ततः कुंड
समीपस्थकुंभस्थापनादिपूर्वाहस्यभिषेकांतं प्रवृत्तियत् नमस्ते सर्वभूतानां त्वमेव भवर्नयतः धात्री च सर्वभूतानामतः
पाहिवसुधरे वसुधारयसेयस्मादुच्यते निर्मलं वसुधराततो जाता ततस्मात्साहिभया हलं चतुर्ध्वोपिनोगधेद्यस्मादं
तंतवाचले अर्नतोपेनमस्तस्मात्साहिसंसारवर्द्धकत त्वमेव लक्ष्मीर्गोविंदेशिवे गौरीति संस्थितार गायत्री ब्रह्मणः शर्वज्योत्स्ना
वेदो रवो प्रभा बुद्धिर्हृदयतो स्यातामेधा मुनिषु संस्थिता विश्वं प्राप्य स्थिता यस्मात्ततो विश्वं भरा सत्ता धृतिः स्थितिः हमा
होणि रध्वो वसुमती रसा एताभिर्मन्त्रिभिः पाहि देवि संसारसागरादिस्यभिर्मन्त्रपुष्पाणि प्रतिपन्नलो ह्युत्पन्नान् ब्रह्मणानुप
वेश्मणोत्सर्वपापेसादिना रायणपुरनिवासकाम इत्यंतं प्रतिज्ञावत् उच्चार्य शमां च स्माज्जिन्यस्ततिलोपरिविन्पस्तां पंचपला
धिरपथाशक्तिहेमसपरिचरनिर्मितां जं वधीपाञ्चरात्रिणो मया द्वादशतम मध्यमेतन्ववर्षे लोकपालाष्टकोपेन द्वादशतपुतां सत्

८५

सागवेष्टितां फलाधाः प्रवृत्तिरिष्टा प्रतिमाद्युपेतां धरां विष्णुदेवतां पुष्पाम्पमहं संप्रददति इत्याह आर्द्धं तु गिर्यां शं
वाकार्यापशिष्टं त्रिगुणः प्रवृत्तिवदिभाग इति चेन्न न्यवर्तते इदं नेगामादिदत्तिरणाः प्रवृत्तं तं वेतु यथा प्राप्ति
उच्यते स्वल्पे त्वेकाग्निविधानमिति चेन्न व्राह्मणानां च न देवपापजनविस्मयविप्रभोजनानि प्रवृत्तिवत् इति ध
एतन्न प्रयोगः अथ विष्णुचक्रदानं मात्से अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुतेमं विष्णुचक्रमतिख्यात सर्वपापप्रणाश
नं तपनीयस्य शुद्धस्य विष्णुवारिष्णुकारयेत् श्रेष्ठं फलसहस्रेणातर्द्धं न तु मध्यमं तस्यार्द्धेन वनिष्टं स्याद्विष्णुचक्रमुदाहृतम्
अथ किं शपलाद्धं प्रशस्तोपि विवेक्षयेत् यद्यप्यकारा विष्वादिप्रतिमा सहितं तस्य विष्णुचक्रस्य दमानं योऽशारं तत्तन्मंत्रं भ्रमन्नेस्य
ष्टकावृतं शरानाभिः सृष्टमलानेमिः सृष्टाग्राः शलाकाः भ्रमन्तीनां वलयाकाराणां ते मीनां चक्रावयवानां अष्टकेनारुतं वेष्टि
तमिदमर्थः नाभिपद्मेनाभिरूपाष्टकं यन्मूर्तिर्यामिदमर्थः अष्टकुल्लेषु आचाराणामुपदेवताष्टकस्य संनिवेशात् शंख
च त्रेस्पपाश्वेतुदेवस्य समायुक्तं योगारूढं हस्तवेशावस्थितं संप्रदाकारहस्तद्वारा अष्टोद्देवोपि याचरात्रे विमलोत्परीणि
तानात्रियायोगातथैव प्रवृत्तिस्तथा तथेशानाद्देवोपरितोदरेः वराहहस्तेन यामहस्तधृतायुधाः प्रशस्ततरणिह

साम.
२६

पाञ्चसौदेव्यः प्रकीर्तिताः ततो हस्तिरात्र्यापुधं चक्रमिति रामो हरः द्वितीयावरणो तद्वत्पूर्वतो जलशायिनं अत्रिर्भगुर्वसि
ष्टमव्रज्जाग्रदप्यवच मत्स्यः चूर्मावराहश्च नरसिंहोथवामनः रामो रामश्च समाश्रुतः कल्की च ते तस्मात् तृतीयावरा
णो गोरीमातृभिर्वसुभिर्पुता चतुर्थे द्वादशादिसावेष्टमवराण्यवच पंचमेष्टमवराणि हस्तिरात्र्येष्टमवराणि लोकापह्नाष्टमवरा
ष्टे दिष्टा तं गास्तथैव सप्तमेष्टमवराणि सर्वाणि मांगलानि च कारयेत् अंतरांतरतो देवान् विन्यसेदष्टमेष्टमः उलापुरस्य वष्ट
ष्टमं संताप्य स्त्रिययेत् अस्माज्जिने तिलदिनिधान्यासः इत्यादि च होमाधियास्मात्ते तु गृहीतकुसुमांजलिः होमश्चादि
चक्राधिरुद्धविष्ठादिदेवस्य होमविधानार्थं सच होमः तत्र नमो नैर्नामार्मत्रैर्वा प्रायतत्प्रहृदि होमोत्तरं कार्यः आगतं नाम
ते निवेश इति चेचित् तत्र स्तस्य प्रायत होमा उवाच तया विधापकत्वाभावात् इमं प्रचारयेन्मंत्रं धिः सूत्राथ प्रदक्षिणं मे
त्रः प्रयोगे तेषां इत्यामं अतुपो द्वादि च चक्रं विमत्सरं विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विमुक्तो मे महीयते वेदं हलोकमासाद्य चतु
र्विधः सनातनः सेव्यो सासो संघोस्तिष्ठेत्कल्पशतत्रयं प्रणामेष्टमवराण्यवच विष्ठादिने दिने तस्यापुर्वेदतो निस्यल
ह्मोश्च विप्रलाभवेत् इति सकलशुभधिया संवित इति यमस्तपनो यवोऽक्षारं हुरिभवनमुपागतः ससिद्धेन्द्रिभिरमधिगम्य २६

नमस्तुते शिरोमिरिति जलप्रायीत्रस्तोत्रादने उक्तः अविहृतं पंच एव जह्नुः शमस्तुतः शंताः वृक्षाधमनिसंतताः कुंडिका
 हृधराः कर्णात्रययो दिभुजाः सदा धमनिः शिरा कुंडिकाकर्मडलुः अहोत्तमाः मत्स्यादयः पंच एव वामेशीरुंगदं र
 हे दिभुजो मत्स्यरूपधृक् नगंधिर्मत्स्यरूपो धामत्स्यरूपी जनार्दनः अधोऽधामत्स्यरूपं वेति विहृतः समोरस्तु उक्तपुध
 करचरणदिपुतप्रसाकारेण चेवलमत्स्याकारेण च विहृतमह कूर्पस्तु च पञ्चा एव मत्स्यरूपोत्तररूपवान् मधुपिगल
 वरौ च चतुर्वाकायुधैर्धृतं नगंधिर्मत्स्यरूपं च मनाभ्यानं सुभीषणं श्रीवामकूर्परस्था तु धरानंतो पदा उगो एतद्रूपधरं
 देवं वराहं भुक्तिं कूर्परं देव्यामिति दामोदरः ज्वलद्ग्निसमाका रं सिंहचक्रं नगं गे दंष्ट्राकारं तद्वदनं जलजिह्वं सुभीषणं च
 त्रासं जटिलं कुंडलं नीलं पीनवहसं शोभते तीक्ष्णं नखमात्मसंहतं नखं तद्वत्तो दार्यतं चक्राभ्यां नखौ र्भृशं गदा चक्रधरं द
 भ्यां नखौ सिंहजगत्प्रभं कुंडिलं त्रधरो दिरेवो मनः परिकीर्तितः हर्त्रा तत्प्राणाघोरं उदरं पराश्रं वरे जामदग्न्यश्वत्थीर्यो एवो
 रो घातणोत्तराः पुत्राश्च सन्नवदनः सिंहस्कंधो महाबलः आज्ञा उवाहः कर्तव्यो एवो वाराधुर्धरः मधुपात्रं च सीतुवामद
 दितापोऽस्मात् गदा मुसलवज्रं च हस्तीरामः चक्रोर्तितः पुत्ररूपं वज्रमिति रथः दक्षिणोर्ध्वधः वार्यो मेघपत्रसोर वाम

रा.म.
८७

योगदाससले इति चतुर्वाहामः परं स्वचक्रघटः प्रणामो दिभुः चरुं संस्तवः कषायवस्तु संवीतः स्वंधसंस्तवः चोवरः पद्मा
सनस्थो दिभुजो ध्यापी बुद्धः प्रकीर्तितः स्वज्ञेयतमः कुक्षो हयासो मस्तकः स्नेहो धेस्तः कल्पो दिभुजः परिकीर्तितः
तः प्रथमविश्वचक्रप्रयोगः अधिकासन दिने यजमान उपविष्टपाद्ये सोरि कीर्तनीतो सकलपापहरयानंतरविस्मृतो व
महीयमानत्वविशिष्टवेकुंडलोका समन पूर्वचतुर्वाहस्तनातनत्वापारः संघसेव्यमानता विशिष्टकल्पत्रयावधि
कतदधिवाराकस्थितिकामो हं प्रोविश्वचक्रमस्तनं प्रतिपद्यिष्य इति चतुर्वाहः प्रवृत्तिप्रज्ञो विंदादिप्रज्ञादिमं
प्रपूजादिगुर्विनिनियोगांतं सर्वकुर्यात् ततो गुरुर्वेद्यां षोडशारचन्यस्तदस्मान्निने स्थापित इत्येतत्तिलोपरिविष्ट
चक्रं संस्थाप्य तस्याष्टदले करिभिर्यां विस्मृतीदिदलेषु विमला उत्तर्यणीताना ३ त्रिपायेणा प्रकीर्तय सा इति ना इत्य
ष्टौ द्वितीया वारो षोडशकोष्ठे पुज्यत प्रणम्य विभगुवसिष्टब्रह्मवर्णपमत्स्याध्वस्तारदशकमिति प्रतिमा षोडशचरुतीया
वारो गोरीवस्त्राणीरोहिणीकोमारिवैष्णवीकागहं शरणीको शिरीषस्तौ धुवाध्वस्तो मश्राप्यनिलप्रसरय प्रभासास्यानुष्टो
वस्तु चतुर्थी वारो धात्र्यममित्रवराणां शभगेंद्र विवस्वत्सप्तपर्जन्यत्वष्ट्र विष्णु रघु दशदिता वेदचतुष्टयं च पंचमेवं

८७

चमत्तानि एथिचीव सगर्वान्वापुर्विनायकात्मकानि वा एषां पुनिरिष्टा ज्ञेयानि अहिर्बुध्न्या विना विधुवनाधीश्वरक्या
 लिविशं पतिस्थाणु भगवत्पा एका एका इति शब्देषु यथाक्रमतो लोकफलाद्युक्तं एतत्तुं इति क्वामननुसंजनपुष्पांत
 सार्वभौमसुप्रतीक इति दिग्गजाद्युक्तं चासप्तमे स्वप्नचक्रातिपाशध्वजगदासत्तर्काद्युक्तं सुभचामरश्चरणीकुंभदिप
 दृष्यभरुपाणिस्तर्णखंडानि अष्टमे विसुदेवस्य कजल्लक्षण्यत्रिभुगुवसिष्टत्रलक्षपपमत्स्यप्रतिमाद्योऽश्वर्यस्थापये
 त चक्रस्य समंतात्स्थान्यसद्व्यपराणि कुंभाद्वक्त्रसुमार्येत्तु फलरत्नादीनि वित्तमयं च वक्षीयात् ततो विष्वक्त्राय नमः
 ति पूजयेत् ततः कुंडसमीपे रत्नांशस्थापनादिपराणि कुसुमपिषेकांतं प्ररतिवत् प्राकृतप्रहृदिहोमोत्तरं चक्राधिष्ठितविष्णु
 दिभ्यः तत्रैव नमः त्रैर्नाममंत्रैर्वाष्टाविंशत्कदिसंख्यायाहोमः कार्य इति येनित ततो भिषितोपज्ञमानो विष्वक्त्रं धिः प्ररति
 र्त्तपनमो विष्वक्त्राय येति विष्वक्त्राय नमः परमानंदरूपास्वपाहिनः पापहरिमात् तेजोमयदिमिरं पस्मात्सदापश्यंति
 योगिनः हृदितलंगुणातीतं विष्वक्त्रानमाम्यहं वाग्देव्ये स्थितं चक्रं चक्रमध्ये तु माधवः श्रियोन्वाधाररूपेण प्राणामासि स्थि
 ताविरु विष्वक्त्रमिदं पस्मात्सर्वपापहरं परं प्रापुधं वाधिवासममयाड्डरमामत इति मंत्रैश्च मंत्रपुष्पाणि प्रक्षिप्य नमस्तु

रा. म.
८८

त्यवेदिपञ्चम उपविश्य पद्येति संकल्पे सादिमहासंकल्पमुक्तास्यं विष्णुचक्रं विष्णुदेवता धिष्ठितं विष्णुदेवस्य प्रथमं
महं संप्रदाय इति दद्यात् एतन्प्रतिष्ठाप्य सुवर्णं इति एताविभागः प्राकृतः स्वल्पे येन मि विधानमिति चेत् ७ एता
वाचने देवता विसर्जनं प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् इति विश्वचक्रदानं मात्सेयं अथातः संप्रवक्ष्यामि महानमनुत्तमं
महाकल्पलतानाममहापातवनाशनं प्राणतिथि मथासाध्यत्वात् प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् अतिशयं उपसंभाष्यतां प्राप्तामोक्षनामि
तुला प्रत्यक्षं लुप्यं लोके प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् कामी कामी सुवर्णं प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी
नां प्रवृत्तिविधिताः ८ प्रवृत्तिं प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी
हानि हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी
रूपनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी
लुपिः सिद्धेः फलानि च विहंगमेः सिद्धाः पक्षिमुखाः किं नराः विहंगमाः पक्षिणी वेति नामोद्दः लोचपात्तानुसारिणः
चैतन्यास्ता सुदेवताः प्राप्तामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी चरं हेमनामोक्षनामि कुर्वन् कामी

८८

पूर्वतः कुलिशा युधा रजन्मजस्थिताग्नेयीस्त्रवपातिरथानले याम्येव महिमा हृदागदिनीर्तदलोपरि धृतचेनेर्नृत्तिस्था
 प्पासखद्गादृष्टिणापरे वासणे वासणिहरीरेव स्थानागपाशिनी पत्ताकिनी नवायवो मृगस्थार्करोपति सोम्यातिले सुसं
 स्थाप्या शंखिनी निधिसंस्थिता माहेश्वरी च वाहूना नवमिति त्रिभुलिनी यो लिङ्गो वारदास्तदलर्त्तव्या चालकान्विताः मध्ये
 देहते प्रष्टुदित्वयो मध्ययो रधो धात्मनंतशक्ता अन्यासा मधोलोचपास्तशक्तयः श्मशेरावतः रजन्मजो हरीद्राक्षागः निधिः
 कलशकागः वालकान्विताः ओडस्थवालाः शक्त्या पंचपलादूर्ध्वमासह स्वात्प्ररक्षयेत् सप्रतिमादिना मे सन्मानं सर्वसायु
 परिष्ठाप्य पंचवर्गवितानकं धेनवो दशकुंभाश्च सप्तपुष्पा निवेदयति मध्यमे देवगुणवेत्तति गम्यो ग्यास्तथेव च ततोर्मंगलशब्दे
 न स्वातः सुहृत्वा वी त्रिप्रदृष्टिगामावृत्य मंत्रानेता उदीरयेत् मंत्रः प्रयोगे ज्ञेयः इति संकलदिगंगना प्रदानं भवभयसूदनका
 रियः करेति अभिमतफलदेशनागलोके वसति पिता मह्यत्सराणि त्रिंशत् पितृशतमथ तारयेद्वा देभं वदति तोषघिना
 शासु देहः सुरपतिवन्ति सहस्रसंख्ये परिचृतं मुजसं सदा भिधं दृष्टि अथ प्रयोगः अष्टोत्तारि स कलपाप हयविशुद्ध
 देहत्वं पूर्वकदेवगणा सहस्रपरिचृतं ब्रह्मा भिनंद्य पितृशतमवान्वितं संतारणानंतरं ब्रह्म त्रिंशदत्सरावधिका मितफलनाग

लोकमिवास्वाम्यश्चकल्पलतामहादानं प्रतिपारयिष्य इति संकल्प्य प्रवृत्तिवहो विंशतिरिष्टजाम् उपपन्नमं उपपन्नां उपपन्नां उपपन्नां
 विनियोगांतं कुर्यात् ततो वेदितुं विनियोगं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं
 एवापि संस्तुतां स्थापयित्वा तन्मले देशे ग्रन्थं तो शक्तिं पूर्वादि क्रमात् यद्गृहीतं दृष्टं गतं दुर्लभं हीरकं रत्नं तिलं नवनी
 तस्थाप्य लतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं
 विनियोगं लतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं
 त एवमपि विनियोगं यजमानः चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं
 प्राशंसिताधिक्यं फलप्रदायि दिग्भ्यश्च स्तथा चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं चकल्पलतामहादानं
 त उपविश्य महासंकल्पं सुक्तायथासंभवं विशेषणं वैशिष्ट्यं मुच्यते इष्टात् स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं स्वल्पं
 पुराणा ह्याचनं देवता पूजनं विसर्जनं मंथनं प्रादि प्रतिपारयन् ब्राह्मणं भोजनं दीनि इति कल्पलतामहादानं मात्स्ये अथान्तः संप्र
 वक्ष्यामि महादानं मनुजं सप्तसागरं च नाम सर्वपातकनाशनं कारयेत् सप्तर्षु प्रनिकां च नानि विवक्षताः शोभमाचरित

तथा एविमात्राणि वा पुनः कुर्यात्सप्तफलार्धं आसहस्रचक्राणि ससंख्याप्यनिवसर्वाणि यस्माज्जिनतिलोपति प्रथमं पूरयेत्
 उल्लवणेन विवहणाः द्वितीयं पयसा तदतस्तृतीयं सरपिषंस्ततः चतुर्थं तु गुडैर्नैव दध्ना पंचममेव च षष्ठं प्रक्षरपातकस्त
 मंतीर्थवारिणा स्थापयेत्पुनश्च सांतातर्ज्ज्वाणं चानैशुभं केशवर्चसममधो वदुतमधो महेश्वरं भास्वरं गुडमधो च सुराधि
 यं शर्करायां नयसेल्लह्मीं जलमधो च पार्वती सर्वेषु सर्वैरुत्तानिधान्यानि सप्तमंस्तः तुलायुक्तवचनेष्वपि परिकल्पये
 त ततो चासाराहे मौलेस्त्रापितो विदुंगेवेः त्रिः प्रक्षिणमाभ्युपमंत्रयेत्तावदीरयेत् मंत्रः प्रयोगे ज्ञेयाः इति ह्यसि रसाभ्यु
 संयुतान् पुनश्च विविक्कयानि हस्यगण्य अमलसंवनवर्णमयानसोपदमुपेति होरमण्यतिः सकलपापविधौ तद्विगजितः
 पितृपितामहपुत्रकलत्रं पुत्रशतत्रयमिच्छित्वा च स्मृतिमिश्रः पपाद पुत्रकलत्रमिति रत्नाकरासमो ह्यदपः नारकालोचस
 मायुलमप्यमं गृह्णति सोऽपि न पेच्छि मंदि रमित्यादि प्रादेशप्रतिमाधाराणि तिरिपिर्ध्वं रश्मिं गुह्यपर्वीणि संख्यया चैव विं
 शतिः दशतं गुह्यपर्वीणि प्रादेशः पतिकीर्तितः सार्धं दशगुलः प्रादेशप्रतिमा स्तरः त्रस्तादि प्रतिमा त्रस्तां दशानां देहं
 ताः अथ प्रयोगः यजमानोद्योसादि सकलकलुषहृयसंभावितनस्वनिवासपितृपितामहपुत्रकलत्रशिवमंदिनय

इधिमधो ३

रा.म.
९०

१०

नपर्वकामएतत्तत्त्वविशिष्टस्वोपहारीपदप्रतिष्ठापकः सप्तसागामहात्म्यमहं प्रतिपादयिष्ये इति संवत्सरागोविंदोदिदिप्र
जादिमंडपपूजागुर्वीदिविनिर्णयगोमं प्रवृत्तिवत् तत्तत्प्रकाशादित्यस्य जिनन्यस्ततिलप्रणोहे मानि सप्तकुं प्रनि स्थाप्यत्र
मेरास्वराण्डुमधुस्तगुडदधिशर्करातीर्थवातिभिः पूरयित्वातेषु ब्रह्मकेशवमहेस्वरभास्वरसुराधिपलक्ष्मीपार्वतीप्रति
माः स्थापयेत् पश्चिमेष्टादशधा न्यासि चित्तानेकं चोपरिसत्र स्नादिनसागरान्नपूजयेच्चततः कुंडसमीपस्थापनादिवनस्प
तिहोमांतं प्रति कुंडमष्टाविंशति प्रष्टेत् प्रस्ताम्येत् सहस्रान्यतमं ग्रास्वस्वप्राद्विषेर्धारुणोर्मंत्रे स्तिलान्कृत्या सिद्ध
वृद्धदेवप्राणहृत्यभिषेकांतं प्राच्यते कुरुः स्वमभिषिक्तैः पूजमानः सागरान्त्रिः प्रदक्षिणीत्यनमोयः सर्वसिंधनामाधा
रेभ्यः सनातनाः जंतूनां प्राणंदेभ्यश्च समुद्रेभ्यश्चैनमो नमः दीरोदकाभ्यमंतः सागरान्त्रिः प्रदक्षिणीत्यनमोयः सर्वसिंध
नीमाधारेभ्यः सनातनाः दधिमाधुरलाचरोक्षुसाग्लेनधुवनत्रपजीवसंघान् अनंदयंतियसुभिश्चपतोभयंतस्तस्मान्म
माप्यध्विद्यातमलंविधध्वं यस्मात्समस्तभक्तेषु भवंतएवतीर्थमरासुसुवक्ष्मणिप्रदानं पापहृयोमृतविलोपनभयपण
पलोवृक्षविधतितस्सुममायिलक्ष्मीरिति मंत्रेण नमस्तस्मै सवेदिपश्चिमत उपविश्य देशकालादी

९१

तर्नांतेसकलकलस्यस्येसादिमहासंवल्यपुष्पासप्रसागरान्ब्रह्मरिशतिमासहितान्मोपस्कृतान्विष्णुदेवतान्ब्रह्म
 पुष्पेतिमत्स्यपुराणोपागव्यवस्थयापुष्पमप्यमहंसंप्रदेनममेतिबुवर्गिरतिरागंरुद्रात् स्वल्पेत्वेकाग्निरितिचेचि
 त ततःपुराणाहवाचनगृहादिपूजाविसर्जनब्राह्मणभोजनानिकुर्षदितिसप्तसागरानविधि मात्से अथातःसं
 प्रवर्त्तयामिमहातानमनुत्तमं रत्नधेनुरेतिख्यातंगोलोककलदंष्ट्राणां पुराणसिद्धिमथासाद्यतुलापुष्पद्वयवत् लोकेषाका
 लनंतदत्ततोधेनुंप्रकल्पयेत् भूमौचुष्माजिनंरत्नासवणैरासंपुतं धेनुंरत्नमयींचुत्वासंवल्यविधिपूर्वकम् स्थापयेत्
 घ्राणागारांएकाशीतिपुष्पैर्बुधः पुष्पराशतंतदत्तदोषायांपरिकल्पयेत् ललारेहेमत्तिलकंपुष्पाकलशतंतद्वेशः पूजयेत्
 पुष्पशतंभुक्तेकरादयोः शतंमुख्येते कीचनानिचष्टंगणिशितेयज्जशतत्तमकं ग्रीवायांनेत्रपर्यंगोमेदकशतत्तमकं ईद
 नीरशतंपृष्ठेवैदूर्यशतपार्श्वको स्फटिकैरुदरंतद्वत्सोर्गंधिवशताल्परि सौमंघिकंपद्मराजः सौमंघिकंतुक्लहारेपद्म
 रागेचयश्चरतिवैजयंतीकोशात् रघुराहेममयाः कार्याः पुष्पपुष्पावलीमयं सूर्यकीर्तेंदुकीर्तोचब्राह्मणैरर्चयन्
 कुंकुमानिचरोमाणिरोष्यान्नामिचकारयेत् गरुत्मतशतंतद्वद्वानेपीचल्पयेत् अथान्यानिचरत्नानिस्थापयेत्सर्वसंधिस

स.म.
८१

१

कुर्वन्त्यर्वाजिह्वां गोमये च गुडात्मकं गोमूत्रमाज्येन तच्छादिदुग्धं स्वरूपतः पृथगे चामरं दद्यात्समीपे तावत्प्ररोहं
कुलानि च हेमाभिर्भक्षणानि च शक्तिः कारयेत्सर्वमेवं तु चतुर्थे शिने च सर्वं तथा सर्वाणि धान्यानि यावत्प्रेतुमयाः स्य
ताः न भ्रातृणां नि सर्वाणि पंच वर्णांश्चित्तान्नं एवं चित्त्वनं दद्यात्तद्वर्णमाधियासनं अस्ति मन्त्रोद्दिष्टां दद्याद्देवमन्त्रं वेदुधः
पृथगे च दामं अर्धं चोदहरेत्ततः मंत्रः प्रयोगे त्रैयः ग्रामं अचेत्समयितुः परिश्रमस्तदा दद्याद्दिज्ञाय गुरवे जलं प्रवे
कांस्तं यः पुराणमाप्यदिनं मंत्रं दत्तो पवासः पापैर्विमुक्तस्तत्रोत्तियदं मुक्तं रेः इति सकलविधिज्ञो रत्नधेनुप्रदानं वि
तरति स विमानं प्राप्य देयमानं सकलकलुषमुक्तो बंधुभिः पुत्रपौत्रैः सह मदनं सह स्यान्मम्येति शंभोरिति अथ
प्रयोगः अष्टौ सादिसकलकलुषद्वयमदनं स्वस्त्वत्पर्वकर्वधुर्गपुत्रपौत्रादिसहितं रविमानं रोहता पर्वकगोलो
कप्राप्तिकामस्तद्वर्धुपदप्राप्तिकामस्तद्वर्धुपदप्राप्तिकामो वा श्वोरन्नधेनुमहादानं मन्त्रं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्प्य
इति च होविंसादिप्रज्ञामं प्रज्ञा गुर्वदिवि नियोगां तं हस्तागुरुः षोडशारेष्टस्मान्निनं प्रसार्य तदुपरि स्तवगां द्रोणमितं
प्रसार्य तदुपरि रेखामयां प्रधुखिं गमुदकादां अलिख्य रत्नैरंगानि कुर्यात् सत्रं कारणीति पद्मगोर्गुरवे पुष्पागणशते

८१

ननासांग्रललाटेहेमतिरुक् पंचाशत्युक्ताफलैः प्रत्येकंदशोविदुमशतेनविभज्यप्रथमंशुक्तिभ्यांकोली कानेष्टगोहि
 लशतेनशिष्टः गोमेदकशतान्चितेननेत्रामकेनपटेनपीयां वेदयशतेनफर्मेस्करिकशतेनोदं पद्मलगशतेनकृति
 शक्तिनोहेघ्रायुगं सर्पकोतवर्षाभांरतिगात्राणपुटं चंद्रांतचंदनाभांवापश्राणपुटंकुं कुमेनरोमाणि रूपे
 ननाभिं गाहृतमतशतेनायानं रत्नांशैः सर्वसंधीन शर्वेयात्तिकुं उद्रोगोमये आन्यंमत्रे चामरउच्छये स्वरु
 पतोदधिदग्धेसन्निधोताप्रहोहनंसोयर्गुं प्रलेपेपतादीनिस्थाप्यानिबंधेनुसाधनइत्यनुर्थोशेनधेनोरुत्त
 रतः प्राक्षुखप्रद्वारं चत्संवारपेते रधिदग्धहोहानिचयत्सेनसंभवति समंतारुद्रादशधायानिफलपुष्पवत्प्रा
 दीनिचासाद्यरत्नधेनवेसवत्सायेनमइतिपूजयित्वावितानंबधीयात्ततःकुंडसमीपस्थकलशस्थापनादित्रय
 त्वित एवमपिषितोपजमानोरत्नधेनुं त्रिःप्रदक्षिणामावृतोपतिष्ठेत्त मंत्राक्षुपालरुमीः सर्वभूतानां याचदेखेवेव
 स्थिता धेनुरूपेरासादेयीममशांतिंप्रयच्छतु देहस्थापानरुद्राणीशंकरास्पृश्याप्रिया धेनुरूपेरासादेयीममपापंय
 केहंतु विस्मोर्वत्तसियालरुमीः स्वाहायित्वाविभावसो चंद्रवशत्रशक्तिर्पाधेनुरूपाचसाधिये चतुर्मुखस्यालरुमीया

रा.म.
९२

लक्ष्मीर्धनदस्य च लक्ष्मीर्यल्लोकपासाकां साधेत्तुर्वरादास्तु मे स्वधाया फिर सुख्या नो स्वाहायत्तु भुजो शया सर्वपापहा धेत
स्तस्माच्छंतिप्रयथ मे त्वं सर्वदेव गताधाम यतः परं तित्तु ईश्वरं प्रसास नया सुरेवाः तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेवपुत्रेभ्यो
पारिदेवि भवसागरी प्रमानमिति ततः पुष्पाणि प्रतिष्ठाप्य नमस्तु ते दिगन्तिमत्त उयविश्याद्ये स्यादिसहा संकल्प
मुत्साहमां रत्नधेनुं पद्मरागमुखं पुष्पागद्ये गंगां सुवर्गातिरुवाहं धृतां मुक्ताफलदिशि चितनयनाद्यवपुषोपेतो धेनुसा
धनपद्मरागादिश्च चतुर्थं श्रेण रचितवत्सहितं परितः स्यापित्थान्यपुष्पप्रलादिमतीं विष्णुदेवतां ग्रावेहं संप्रदद
इति स्वं स्यादिति भपाल रत्नभरादयः हेमाद्यास्तु एकाग्निविधान एव सौ अनेकाग्निपद्मे तु उलापुस्यवदिभागा
स्याहुः सुवर्गादिनिगां दद्यात् ततः स्वस्मादिवा कनग्रहादिप्रजनविसर्जनब्राह्मणभोजनादिप्रवक्त इति तद्ये उरस्य
प्रयोगः मात्स्ये अथातः संप्रवक्ष्यामि महायानमनुत्तमं महाभूतघट्टनाममहापातकनाशनं पुराणदिनमथासाद्युत्सावा
इत्येतावाचनं अलिप्सं पसंभात्यसराद्यादिकं उलापुस्यवत्सुर्गाल्लोके शवाहनं तथा कारयेत्कांचनं कुंभं महा
रत्नचितं बुधः महारत्नाभिप्रसोक्तानि प्रदिशां गुलाशतं पावतुर्गोत्पारातः हीराजपरितंतदत्तत्पयज्ञसम

९२

न्वितं १ प्रासन्नगतांस्तत्र प्रवृत्तविष्णुमहेस्वरान् सोमपात्तान्महेन्द्राश्च स्वाहनसमन्वितान् वसहेराधत्तं तद्वत्स्वराष्ट्र
 ध्यांसर्पकज्ञं वसरां चासन्नगतां चर्तनमकरापरि कृताश्चनमेवगतं चार्थं रतमृगासनं अग्निरस्यास्तस्वत्रं स्याद्यत्रैरि
 स्पर्पकज्ञः सामवेदस्यधीणास्याधेजुंसृष्टिरातो न्यसेत अथर्ववेदस्य पुनः क्षुद्रक्षुद्रोदृष्टिरोचरे पुराणवेरोवारः साह
 सत्रसमंडलुः अत्रकल्पयुतप्रतिमा प्रदेशदिपिमाणा सहितघटसंपादकसुवर्णमानमार्थिकं पतितः सर्वधाम्यनिचामर
 सनद्वेरां पशुकोपान्दध्रश्चरणाच्छादनादिदिकं शय्यां चजलकुंभाम्भयं चार्थं वितानकं जलकुंभाः षोडशस्त्रात्वाधि
 वासनांतेतुमंत्रमेतमुदीरयेतमंत्रः प्रयोगे ज्ञेयः इत्युच्चार्यमहाभूतघटं पोविनिवेदयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सयातिपरमो ग
 तिं विमानेनार्कवर्णेनपिष्टबंधुसमन्वितः स्तयमानो वास्त्राभिः परंप्राप्नोति वैश्वं षोडशैतानि यः कुर्यान्महाराजानि पा
 नवः नतस्य पुनरावृत्तिरिह लोके पिभायत इति अथ प्रयोगः अद्येतादिसकलापपश्य प्रवृत्तविष्णुमहेस्वरान् सोमपात्तान्महेन्द्राश्च स्वाहनसमन्वितान् वसहेराधत्तं तद्वत्स्वराष्ट्र
 सहितामरास्त्रो सेव्यमानार्कवर्णं विमानं करणं च विष्णुपद्माक्षिरामः स्त्रोमहाभूतघटं महादानमहं प्रतिपादयिष्य इति
 संकल्प्य प्रवृत्तिवज्रो विंशति १ जामंड्यपूजा गुर्वदि विनियोगांतं कुर्यात् अरुः षोडशारेव ज्ञमोति रमाणि क्यनीलमरुता

रा.म.
९३

९३

व्यमहा रत्नान्वितं तुलाभ्यां गन्धद्वयं धृतं ताभ्यां परां मध्यस्था पितृक स्वच्छं घटाकारं महाभूतघटं स्थापयेत् घटमधो
ब्रह्मादिप्रतिमाः स्थापयित्वा चतुर्दिक्षु शृङ्गारशय्यानि च त्रयामरभूषणशय्यानि विधाय जलकुंभांश्च सन्निधाय
येत तत्तो महाभूतघटापनमस्तिसंस्तुपविशानं च शीपात् ततः कुंडसमीपस्थ कुंभस्थापनादिपूजां कृत्वा भिक्षुं तं प्र
रुतिघटं स्वमभिषिक्तो भजमानो महाभूतघटं त्रिः प्रसृज्यात्वा च नमो वः सर्वदेवानां माधारेभ्यश्चैव महाभूता
धिदेवेभ्यः शान्तिस्तु शिवं भूय यस्मान्निविं विरप्यस्ति महाभूतैर्विनाशतं ब्रह्मांडं सर्वभूतेषु तस्यार्क्षी रत्नपात्रेषु सुप
स्थापय प्रवृत्तिप्रतिपन्नमस्तु तवेदिष्यन्ति मत्त उपविश्याद्ये साधुत्वा महासंवरसुचार्थं महाभूतघटं महास्त्रचित्तमंतः
स्थितसौवर्गावलपट्टादिपुण्यावेष्टं प्रतिमा सहितं परितः स्थापिताष्टादशधा न्यछत्रचामरासनशय्यापूजाकुंभारि
सहितं विस्मृदेयं तुलापुरुषवज्रेधा ततः पुण्याहवाचनग्रहादिपूजनविसर्जनमंडपादित्रतिपादनप्राप्तराभोजनार्थं
वर्दिग्रहणमंगलाचारिणि इति महाभूतघटमहादानं इति श्रीमहामीमांसकप्रभृशंकरप्रभृशंकरात्मजप्रभृतीनां कृतं
तैदानमस्तु सर्वेषां महादानानि अथ दशमहादानानि चोर्मवतयो मन्त्रितानां गाहासीत्यमहीगृहाः च न्याचयपि

९३

साधेनुर्महातानानिवेदशवन्निपुणलो एवमुवाच ओम्भदिकंमयावर्मयुतंमुनिवोत्तमाः कथंतस्मादिपुच्येहंपायात्सा
गिवधादिकात् श्रुत्वाधर्मतत्त्वः पापानांपावनं परं दानंवेहसुवर्गस्यतेतमनुर्महर्षयः व्यासः सर्वान्मात्राव्ययंति ये
प्रथंतिर्वाचनं सतदिभगवन्तः पित्तमहसुतोवृत्त नंदिपुराणे तस्मात्स्वशक्त्युत्तमंकाचनंमानवेधुवि नातःपर
तंलोकेसद्यः पापविमोचनं सुवर्गस्यसुवर्गस्यसुवर्गस्यः प्रयच्छति सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकेमहीयते आद्यसुव
र्गशब्देनहिरण्यमुक्तं द्वितीयेनचशोभनवर्णचतुर्तीयेनपरिमाणविशेषः सुवर्गद्वितीयंस्वाभ्युत्थं गतिमाप्नुयात्
स्वाभ्युत्थं सुवर्गस्यशतंदिजेभ्यः श्रद्धयान्वितः ब्रह्मलोकेमनुप्राप्यब्रह्मणोसहमोदते सद्यश्चैरितसुवर्गशब्दस्यषोडशमात्र
विशिष्टमेववाचितेतिप्रयुक्तं सुवर्गस्येनेदेयसुवर्गस्यतृतीयंमन्त्रतुर्येवांशोद्वितीयेतिपूर्वपरिभाषायामुक्तं एतन्मिति
केचित् एवमेवः हिरण्यगर्भगर्भस्त्रेहमवीजंविभाषयोः अनंतपुण्यफलदस्तः शांतिं प्रयच्छमे यौमोपलौकंदिपुण्यंवा
पित्रिपुण्यंशक्त्यनुत्तमात् कलकंस्यात्सुवर्गोमहाभाविभिः सहस्रैर्गा यलादधोवातलुप्यद्वितीयास्याद्यथासचि इतिमुव
र्गदानं आदिस्यपुण्यो आदिसोऽयसंप्राज्ञोविधिमेतपुरस्सुतं एतत्किंचनंयोवेदः स्वर्गप्रतिहंसिः इत्युदितमात्रेय

रा.म.
१४

१५

स्तस्य पापमविनीयते वायुपुण्यो जंजोऽप्यार्धमत्रं चानियतः प्रतिवासरं कनकं यस्यालिंगे तु ब्रजे तत्पदं १७ तमं ब्रह्मं
डे १८ गुणवहितो रत्नं ब्रवीमि तव नारद शतमानमिह सिद्धे सर्वपापप्रणाशनं आपुष्पं श्रीकरं पुण्यं आरोग्यं सं
ततिप्रदं पुक्तिप्रतिप्रदं सर्वमंगलकारणं पुण्यकालेषु सर्वेषु चंद्रसूर्ययहादिषु नियंवाकारयेद्दण्डं जन्मदेषु वि
शेषतः पुण्ये देशेषु सर्वेषु गृहे देवालयेषु च यत्र साधनसंपत्तिस्तत्र दण्डं समानरेत् तथा गव्येन भूमिं शय्यतां जलेन
आलित्वा मध्ये सिततंडुलैश्च सरोरुहं केसरभरणं द्यौः सत्कर्तुं किंच वा दृष्टं विलिख्य तस्मिन् हिरण्यं शतमानमात्रं
निधाय तस्योपरि तं चिचिंत्यं ब्रह्मरामीशं शकलासनस्थमा राधगंधारिणि रादोरण विप्रं तथा वेदविदं वरिष्ठं वि
चिंत्य बुधां नुसमर्चयित्वा दद्यात्सुवर्णं शतमानमसौ संश्रियतां मत्प्रपत्तिं सुदीर्घं शतमानं शतसंस्तुतं पापघ्नी
तं इति शतमानं स्मरं अथ राजतरुं स्तूरेयः प्रयच्छति विप्राय राजतं चापि निर्मलं सविध्या पापपापानि स्वर्गलोके
महीयते रूपान् सुभागीमानि हृल्लोकेषु जायते इति राजतरुं अथ श्वदण्डं स्तूरे अस्त्रं पशुप्रयच्छेद्देहे मच्चित्रं सु
लहरां सतेन चर्मणा देविगांधर्वैः शोकमश्नुते भारते सर्वपापकारणे पेतं युक्तं नंदो वचनितं पोष्यं सति विप्राय स्वर्गलो

१५

के महापते तथा यावन्तिरोमगता हये भवन्ति हिनेश्वा तार्कतो वा त्रिदालोक्तान् प्रादुर्बन्ती हउष्मान् कलिनापुरतो यम्
 वोपदिवा पुग्यं शोभने वाथ पाडवे दसतियः प्रधानैश्चालोभ्यः सुसंयतः तस्य दिग्भाषिपाना मिस्था ध्वजपता धिनः उष्टः
 पंथान् चैव ह भविष्यति यदा च न अत्र दिग्भाषामथ दुष्ट पथ विरहं स्पष्टिष्यन् नर्म प्रत्येयं प्रसंज्ञेयं कोमे अस्मन्महत्पमय
 वाक्तापो मध्यमोत्तमं दद्यादित्ता नुसारेणा ताराना ए परित्थं शोभेः पथ पलेतोयोः सुवर्णा लं वस्तं नमस्त सस्तितां स्य वं न
 आह्वयता पाग्नि होत्रियो तारागता स्तागनुकार्य लंकारः सभमंत्रः उष्ट्रेष्वास्तु मन्त्रानां रक्षा विज्ञापकायः सूर्यवहनमस्तु
 भूमतः शोभे प्रयत्ने अथ म्मेताम्बुदानं गारुडे अथ मेधमस्तु यस्तु च लोचनं नृमीम्बरः अम्बरानं तु तेने रुचई यं विधि पूर्वकं
 विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणानिर्मितं पुरा मेतमभं सुभं तात हेम पर्पाता भषितं तस्यैस्तु च रयेः सुदैः करिदंती पशोभितं व
 इज्जनेत्रं खुरेस्तु मेतोम पुष्टं सुवासं सं भुधेगा पद्वेने व सं वृतं स्वापुधान्वितं धान्यरत्नोपरि स्थं तु वं दक्षं सुपटुवं एवं
 पुते जसं चास्वं शस्तगा य निवेद्येत मन्त्रादिपुगाद्युपन विपुवोपगादिपुगानं अथ पूजामंत्रः माहं गिद्य सुवेगाय काश्य
 पाय त्रिमूर्तेयः जगदापाय सूर्याय त्रिवेद्याय नमोस्तुते एवं समुच्चरे नमं वै करे हि द्या त्रिसोमं सनवायं नं अष्टे तारि अ

उपगोत्राय सुवर्णशर्मागोत्रात्तन्नायेमस्वंपुवर्णतिलकांशारपुष्पां ललाटं ग्रेवेष्वसुपर्णां तान्निशं रोप्य वदत्कालोपशो
 भितं वज्रनेत्रं तावत्पुंस्तौ मपुष्पं सुवाससं सुधपदकं संवृतं स्वापुधान्वितं धान्यारत्नौ परिस्थितं वक्ष्यते सुपर्णं धूपव्याघ्र
 चितं सकलव्रतहारादिपात्रांशमस्त्रमहं संप्रदेन ममेति स्वायधिकविंशत्यस्य वरपितुंदराणां कामश्चि
 वासर्पलोचनव्रज्जनसामश्चिवापथाम्नाममहं महाराज्ये समुत्पन्न उच्चैश्च वसपुत्रक मया तं विप्रमुखाय ह्योरुपसुरा
 मय इमं विप्रमस्त्रमस्त्रमस्त्रं प्रतिपादितं प्रतिगृहीतं विप्रं द्रमया दत्तं सुशोभनमिति इदमस्त्रमुच्चार्य वरोति समर्पणं कृ
 त्वा विप्रहस्ते जलं क्षिपेत् ततः सुवर्णं दक्षिणं दद्यात् पद्मारश्च पुरोगच्छेत्तपदाने सप्तसप्ततिं भास्वरं मनसि ध्यात्वा आलो
 क्य स्वर्गं व्रजेत् शूलमस्त्रं पुण्योद्धारकं दशगुणं भवेत् वड्यां च तथा ह्वातुल्यमेव दत्तं लभेत् स्थितेन स्वाध्वसुर्ग
 लोकं व्रजेन्नरश्चिश्चेत्ताम्रपानं आदिपुत्रागो वेशारुं पोर्णमास्यां वा तिलासो देणसंयुतान् यः प्रपद्ये दिङ्माग्रेभ्यः स
 र्वपापैः प्रमुच्यते ज्येष्ठे मासि तिलां ह्वापोर्णमास्यां विशेषतः अश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः कथं मासि ति
 लपयस्त्रुशास्त्राभ्यः प्रपद्येति सर्वसत्त्वमाकीर्तयित्वा न स पश्यति वसिष्ठः नित्यं दत्ता तिलां मां पो नरः स्वर्गं महीयते महा

भारते दहसो जु कृतो नैव हरतः प्रतिगुह्यतः तिलो तिलो तिलो दोगः सो वरुणीनां पुष्टिश्चिर तथा सर्वेषामेव दानां तिलदानं
पांसुस्ते सर्वपापहरं तदिपवित्रं स्वर्गमेव च विस्मयेन तिलभायो हिरण्यं अत्रैव न्यायमुंधत दत्तान्येतानि धिविधया
एवं तिमस्रमपात तथा तिलोदतो तिलस्त्रापी तिलोमी तिलो रक्षा तिलदाता च भोसा वषट्किलाः पापनाशनाः असह्य
सहतिरी भूत्वा सर्वपापविनिर्जितः त्रिंशद्वसहस्राणि स्वर्गलोके महिषो यो मे दत्ताग्निने तिलान् दत्त्वा सुवर्गं मधु
सर्पिषी दोगैव वा ससाधनं त्रिधा तदस्मद्विरां प्राहिताग्नेो दिजे ह्यसर्वतरति दुष्कृतं त्रिधेति हीनमधमोत्तममेतः
दोगैव दोगैव दोगैव दोगैव तिलपंचेति तदस्मद्विरां त्रमा रेव दिवि सुवर्गं सहितं अत्रेथेन न वाक्यं अथेसादि अथ अथ सगोत्राय
आत्तराण्यप्येवं दत्ताग्निने सुवर्गं मधुसर्पिषु तं वस्तु छत्रं तिलदोगं सर्वपापक्षयकामसुधमहंसंप्रदेन मम दत्ते तिल
हन् प्रतिष्ठाति स्वर्गं इहं सुवर्गं दत्ताग्निना सुधमहंसंप्रदेन मम इति तिलदानं यमं तिलपात्रं तु यो दद्यात् स्वसहं वा च पर्वणिस
द्विरां सत्त्वभावाद्दहिरत्वा जनार्दनं नाशयेद्विधिं पापं धर्मस्य च न पथा स्त्री देवमायां दत्तां तस्मिन् तारकमित्युक्तं आत्ते
ताम्रपात्रे तिलोः शर्गां प्रस्थमात्रे हि जायते सहिराण्येव यो दद्याच्छुभं विभु उसातः सर्वपापविमुक्तमात्मनो परमां गतिम् द

राम
६६

नवाकं तु अष्टौ सादिरंतात्र पात्रं तिलप्रयं स सुवर्णमशेषपापहृत्पदमसुपमहंसं प्रदेनमम सुवर्णं दक्षिणो च दक्षिण
अत्र महातिलापात्रं ताम्रपात्रे तिलात्रं लायलकोशालिप्तं सहिराणे सशस्त्रावाविशाय प्रतिपादयेत् नारदो विधिं पा
पं वा शूनः कायसंभवं कोर्म तिलप्रयं ताम्रपात्रं सहिराणे द्विजास्तये अतर्हत्वा मुषि विधेः स्वर्णं विनिहंतिसः तिलपात्रं विधा
प्रोत्तं वनिशोत्तममध्यमं ताम्रपात्रं द्वापलं जघनं परिशीलितं द्विगुणं मध्यमं श्रोतं त्रिगुणं चोत्तमं स्मृतं स्वर्णमेवं जघनं चोत्तमं
गुणं मध्यमेति पेत त्रिगुणं चोत्तमेतदसुवर्णं परिशीलितं सुवर्णं दक्षिणं चतुर्दशसिर्न विद्यते महत्सरस्तथावापीं नूपुरं
तुं च दीधितं एवं दत्ते मातृशरणानुत्तो भवति मानवः सदक्षिणं कां स्पपात्रं अथ दद्यात् मुच्यते सुधकां स्पपात्रं स्पपात्रं
च विंशतिः पलाशमत्र निर्दिष्टं तिलानां प्रस्थसप्तं सुवर्णमायां अतुरः पात्रो परि विधायेत वस्तुना वेष्टयेत् पात्रं प्रधानं सुध
क्षितः स्वानं च तानि शगारो पितृभ्यो देवाभ्यस्तर्पयेत् ततो भिषज्जपेत् पुंशं चरं हरीयेद्यत् गोमयेनाथ संलिप्य गृहमध्यं च सर्वतः
लिखेत् पंहा दशारं कुंकुमेनाथ चंदनैः ततो वनिं स्थापयित्वा होमं पुष्पं ध्वजं स्तितेः तत्र पात्रं प्रतिष्ठाप्य दत्तयेदिति भावतः
ततो ब्राह्मणमाहूय वहुभूय संसमं युतं पादौ प्रक्षाल्य विधिवन्मातृश्राद्धं समाचरेत् अतर्हत्वा यथाशस्तं मध्याह्नादुत्तवासरे

६६

ग्रहगोरविस्वोमाभ्यं संज्ञंतिषु पुगादिषु तथाभ्यद्विषदज्ञंमाभ्यामुद्दिश्यमातरं तदह्यपहसं सर्वे उग्रप्रहमहेस्वरः जी
 वंतीं भूषयेद्वैमल्लिणैरवि विभूषणैः इत्यादिप्रसूपात्रं तु होर्मं पुर्मात्प्रपन्नतः सोपस्कृतं सतां वृत्तं हमाप्यविषं विसर्जयेत्
 अथेवामपि विप्रराणां भोजनानि प्रदापयेदिसारिः प्रथास्य प्रयोगः फलमस्तत्त्वस्योमाप्यविषं विसर्जये ध्यासेर्वीयजमानो
 नद्यासेपे जेमानैश्च तस्मान्नो ग्रहमध्ये उपलिप्तदेशे कुं कुमचं द्वाभ्यां द्वादश हलं पंचं विस्वपतत्रं पंचविंशतिपलमितं कौस्तुभं
 तिलप्रस्थं सप्तकपूतितं उपरिस्थापितस्वर्णमाषचतुष्टयं च वारवत्तुवेष्टितं स्थापयित्वा तत्समीपे हरिश्चंद्रं चान्द्राह नाद्युपका
 रं एव च पुरतो ग्निं स्थापयित्वा सप्तत्रिंशति घृताक्षैस्तिलैर्वैष्णविस्मृमंत्रेण शिवमंत्रेण वा यो सारशतकुंती कुंती मातरं
 पाहस्ते मातरं द्वा द्वं कृत्वा जीवंतीं मातरं तिस्रं वत्सुरिपिसत्त्वं सप्तपञ्चं तथैवाभ्यर्च्य द्वा पुत्रं पुत्रं मेव शपायेत्यादि उत्तराशुक्रगोत्राय
 ब्राह्मणेयं दंपत्यं च विंशतिमितं कौस्तुभं प्रस्थं सप्तकमितं तिलं परितं सुवर्णवत्तुवेष्टितं समं तत्स्थापितसप्तधा न्य
 लादिसहितं मातुगं राण्यकामस्तुभ्यमहं संप्रदेनममेति रक्षात मंत्रास्तु कौस्तुभं सप्तपञ्चं मातुगं राण्यकामस्तुभ्यमहं संप्रदेनममेति रक्षात
 मातुभ्यं यथाशक्ति स्थावरं दशमासं ज्ञ उदरे जनया संस्थितस्य मे ज्ञेयं शितावालाभावेन स्तनयानां हि ज्ञेयं म पप्रभवादि

रा.म.
६७

मल्लेपलिशपाचमपायताभयतोवचनदधमममुक्तिर्विदुतात्त कोस्यपात्रं सुवर्तचित्तितानवस्त्रादिदक्षिणं सप्रधान्येय
यादज्ञमृणाभुक्तिर्विभम कोस्यपात्रप्रदानेन तत्त्वज्ञानं शतैर्यं तथा हेमप्रदानेन यस्यात्मानमययं आध्यात्मं नुब्रह्मोऽ
पुष्टमेतत्सदक्षिणं विप्रश्चादनेन परमात्मा सुप्रज्ञितः तिस्रोऽप्याह तं दुःखं न न्याममसेवितं तिस्रपात्रप्रदानेन नृत्त
मुक्तो भवाम्यहमिति ततः शस्त्रादिरातं दक्षिणं दद्यात् पात्रदानेन नान्वीर्यं पचादद्यात् पुनरिति विशेष्यपात्र उन्मार्हतिभि
होमिंश्चलाविप्रं विस्मयपथाशक्तिवत्स्रगानभोजयेत् इति कोस्यपात्रप्रयोगः अथ तिलकुंभदानं यापयीये तिलकुंभमथोत्त
हो कुंभे पश्य च स्थिते वाहणे मंडले देवं दद्यात् कार्पण्यं च केतुः पुष्पैः फलैर्गन्धिः कर्पूरेण नुप्रक्षयेत् वाहणं लक्षणं ब्रह्मोऽदाने
वाहणं मंडलं स्थाप्यं तच्चैर्द्वंद्वं प्रक्षारं कार्यं षड्साध्यतितो न्यस्ततो मंत्रमिमं जपेत् नमो वाहणरूपा परसंस्तुतये नमः एतत्वा
दिनिमित्तानि यानुनाशमद्यानिमे तिलकुंभप्रदानेन प्रक्षीदपारमेस्व इति ह्येधिनश्चंतिपापानि जलचारिणो हितोऽप्यानिवा
नेषु पानयेत् वा वगाहने एतोपदानं पद्मात्मानं ये पानां च यो ध्याया श्रोत्रध्वं वापि देवे शसर्वं मे ध्यं भविष्यति शिवलोके वसेत्कृष्ण
नशतपंचदशां वरा न इति तिलकुंभदानं अथ तिलक्षारदानं यापयीये कर्कं तिलसंपूर्णं मंडले वक्षि देवते शिवं वक्षि वरा न

६७

स.म.
९८

१४

समभारते षष्ठ्यवर्षसहस्राणि षष्ठ्यवर्षशतानि च भोगान्पुत्रा मरपुरे राजा कालस्यादिहेति अत्रानवत्कृतं प्रद्योत्या
धुत्वा षष्ठ्यवर्षसहस्रावधिकामरपुरे भोगोत्तरमहात्म्यकामो हर्म्यगोत्राय प्राज्ञराजये महस्तिनं कृतारजुस्थि
रासनसहितं कांचनमासादि कीर्तिचामरगंधपुष्पाक्षयुक्तं प्रजापतिदेवतं तुभ्य महंसंप्रदेन ममेति कांधत्वा दद्यात् पुत्र
रांदिहिणां तुभ्य महंसंप्रेन ममेति इति हस्तिरत्नं निवेदयति मातंगं भस्मस्वर्णं घृतं च तं शिवाय पर्यदिद्यसे तस्य परापर
त्वं भृतिवत्सादिना शिवाय पर्यदि शिवाय गजस्नपुस्तं अथ रासीदानं वनिष्ठरागे स्थिरान्नहत्रसंपुष्टे सोम्ये सोम्यग्रहाच्चि
ते रत्नकालं प्रहसंति संतः पर्वणि वा पुनः अक्षय्यपथाशस्त्रावाप्तो मिर्भक्षणे सत्या वास्त्रराज्यप्रदातव्या मंत्रेणा मेन
शक्तिः इयं रासी मया तुभ्यै श्रिवत्स प्रतिपदिता सर्वकामवरी भोगापये संभद्रमस्तु ते पंचवर्षाधिका सा तु चत्वारिंशत्स
मावधि रासी दिज्ञापातव्यरासदाने पर्यं विधिरित्यादि अत्रानवत्कृतं अमुकसंगोत्राये मां रासीं सुवर्णी संकारवतीं
पुष्पाधुर्भितामस्तु पुत्रप्राप्तिशामस्तुभ्य महंसंप्रदेन ममेति शिरसि धत्वा दद्यात् पुत्रांदिहिणां च दद्यात्तमापयेत्स स्वा
दास्तर्गवस्त्राकांचनेः अत्र गत्वा सीमापांदिनं विसर्जयेत्तत इत्यादि अथ मेधद्रव्यशतगुणं दद्यात्तमापयेत्स स्वा

९८

निवेदयेत्त इति शिवाय दसीदानमप्युक्तं इति दसीदानं अथ रथदानं कौर्म रथं चतुर्वलीवर्द्धं रुंधान्यावृतं तथा विज्ञानुसा
 रत्सर्वेष्वरथोपकरणेषु तं सरतिराचविप्रयदत्वा शिचपुं प्रजेत धान्यावृतमष्टाष्टधान्यावृतं रथोपकरणानि पुगयो
 त्रेतोत्रवरं जाहिनि धान्यावृतं विधेति वा पाठः विप्रो वसुवर्णा रतिराचशत उन्नममध्यमवर्निषु मे दत्तमष्टैति धमिति हे
 मादिः दानवास्तु अमुचसगोत्राय प्राप्तराण्यचतुर्वलीवर्द्धं पुंनमष्टाष्टधान्यावृतं सर्वेपिराण्युत्तमेतं रथं विप्रव
 र्धदेवतं अतएव स्वर्गादि सुखकामस्तुभ्यमहं सप्रदेद नममंति मंत्रस्तु रथाय रथनाथाय नमस्ते विप्रवर्धने रणे विप्रव
 पायनाथाय अतराण्यनमो नम इति सुवर्णा रतिराचश्चात गारुडे गंजीं तु रंगसंपुत्तं यो ददाति हि जातये सर्वकामसमृद्ध
 त्मा स राजा जायते ध्रुवीति गंजी रथविशेषः सावचतुर्भिरश्वैश्चैर्गजैर्वेपिता द्वाभ्यां चोयेसी गंजी मिमां प्रयच्छामि विप्र
 वर्धने धिदेवता दानेनाग्नेयगवान् स्वीयतां मे परः पुमानिति गंजी मंत्रः इति रथदानं मार्गस्तु जैकाश्चामाद्य फलानुनयो
 र्धवैशाखे वा हिरण्यमं हरिमध्यर्च्य जागं च दत्त्वा प्रातः शिविनां विप्रयतत्वा तस्य वर्षाशनं शिविका वाहका वर्षाहमन्त्र
 कल्पयित्वा ति विंशत्युपगानं तं रं विप्रसायुज्यभाग्यमधति एवमालं हेमाद्रौ वन्निप्रराणे अथ महादानं कौर्म गोचर्म

सं. म.
९९

११

मात्रे परवर्तुं अधिचं वास्तु शक्तिः विधा स रक्षिणां वृत्ता रत्ना शिव पुरं ब्रजे स विद्ये क सुवर्णा रत्ना रक्षिणा विद्ये सर्वः वृह
स्पतिः अपि गोचर्ममात्रेण सम्पादयेन्मानवः धो तथा यो विमुक्तमास्वर्गलोके महीयते दशास्तेन ईडेन त्रिंशद्गानि
वर्तेन त्रिभागदानं गोचर्ममानमाह प्रजापतिः मानेनानेयो रक्षा त्रिवर्त्तन शतं बुध इति तथा गवां शतं च सन्नेको पत्रति
क्षरं चितः तद्धि मोचर्ममानमात्रं तु शङ्के र्विदो न न इति अत्र नाना गोचर्म प्रकारेण उत्तम मध्यमाधमभावेन व्यवस्था
या तथा षड्विधे सहस्राणि स्वर्गे विसर्ति भूमिः अष्टि त्राचा उर्मता चतार्वर्ति न रवं च सेत तत्र उरणा मे दाना फल
अवरोपि स्वर्गामितमेव हल पुस्तोस्वं मंत्रेण यथा भूमि प्रदान स्पृक्ता नार्हति सोऽर्थां दाना न्ययानि मे शांति भूमि दान
मत्तिह अमुक ब्रह्मणा या मुक्योक्तः षड्विध सहस्रवर्षमितस्वर्गवासकम् शिव पुर प्राप्ति का मोवा सर्वपापक्षय कामो वा भूमि
तुभ्यमहं संप्रदे नममेति स पुष्पं कुशतिलोदकं ब्राह्मण हस्ते निक्षिपेत् ब्राह्मणाः समीपस्थां भूमि प्रदक्षिणी रय प्रतिगृ
ह्णीयात् विप्रश्चतु म न सा प्रदक्षिणी रय न हि भूमेः पर्वत सुगोः सुवर्णा बुकिंचन यतो भविग विप्रक्षेः सुवर्णं रक्षिणा मने
ति मां इत्यवचनाद्ब्रह्म सुवर्ण मेव रक्षिणा विद्या मित्रः गार्ग्या न गत्वापि विप्रेभ्यो यः प्रपद्यति क्षेत्रं वा स स्प संपन्नं सर्वपापैः प्र

९९

प्रच्यते स्वर्गापादसीवापोहरेष्वसुंधरा वसिष्ठायां त्रिमिर्भूत्वा पितृभिः सह मज्जति तथा अविफापयत्तां एतां प्रतिगृ
 ह्णति सध्वः पृथिवीनामपि द्युतिपावनं होतु इह मय्येपि संतीर्णं कर्माणां राजानां रोदकमिरीतः तेभ्यः कविप्रपात्ये पंभमि
 दानमनुत्तमं विमत्रचित्रं हस्तारं च तस्य मुद्राते धरां प्रतिगृह्णीतां मयि तां एते दिजमित्यपि हेमाद्रौ शिवधर्मे शिवाय भ
 मिदानमुत्तं इति महिदानविधिः अथ गृह्णीतं रोमे शक्तिः सर्वविज्ञेन परं गृह्णीतमपि त्रिधा सर्वविज्ञं दिजेदत्ता वस्तुलोकं
 व्रजेन्नरः सर्वविज्ञेन रासीदासो वस्तुवर्धनीत्युत्ता घपात्रादिसोऽपस्वरशाय्या सर्वधान्यघृतगुडशर्करादिरूपेण ग्राह्ये
 सेष्ट्वं दारुवापि मृन्मयं वापि शक्तिः सर्वोपकारोपेतं योऽस्मादिदं गृह्णीतं ब्रह्मण्यदिति दाय विदुर्वैततुर्दुधिने
 त्रीडित्वा सुचिरं कालं मानुष्यलोचमागतः भवत्यथ हते स्वर्गः सर्वसमाय समाप्तिः वस्तुवैर्देवैर्भगवत्स्थानपरोधमेनै
 नेयधानं गृह्णीतं नान्तादधिपं पापं नश्येद्वास्तुणा परः तथा कारयित्वा गृह्णीतं चाननुकस्वर्गसंख्यया पुनरासीदश
 तैत्वनं तत्र संख्यया शक्त्या तदिदं ग्राह्ये च शतं पायत्सहस्रकं कुम्भस्थं भगवत्ताद्युचिचित्रास्वद्वारमिकानिति मात्सेपे देवता
 पंचकं तत्र चत्वारिंशत्सपाद्युतं शतयित्वा यथाचार्यस्ततो दद्याद्गृही स्वासीति पदं दत्त्वा रेणुभिः कनकेन वा पञ्चास्यिडे

स.म.
१००

नाभुलिंपेत्सत्रेणाद्यतुस्वतः शशक्ये परासेनाशचेवोत्तापताः सर्वेषां विभागेन चित्तोद्यानचरित्तव एकाशीति
 परंयत्वास्तु विसर्ववस्तुषु परस्थान्यजयेद्देवान्त्रिंशत्संवदशेवतु इति शशदाहृतः पूज्याः पूज्यान्मोतस्योदश मध्येनव
 परस्तेवस्तुतास्त्रिपदाः सृताः विंशतिस्तेवपरिकास्तावतोद्विपदाः सृताः एवं प्रतिप्रतिष्ठिता देवास्तुता रिंशच्चपंचच
 नामतस्तावत्प्रवृत्तामिनास्थानिचनिवेक्षत ईशकोणादिषु सरान्यजयेद्ब्रह्मशोनव ईशानादौ शिखिचैवपञ्चन्योनयतः पु
 लिशाग्रधः सूर्यः सत्योऽशमेव आकाशोऽपुत्रेव प्रथमचित्तयमेव गुरुहृततपमायुधो मंधर्वो भृंगराजः पितृगणा
 स्तथा देवगिरिकोथसुयीचः पुष्पदन्तकाधिपः अमुः शोषपायोऽनुरोगो हिर्मुखा एव च भस्माहः सोमसर्पैश्च अदितिश्च
 दितिश्च वै वहिर्दीर्घिशदेतेतुतर्तम्भतुरः शृणु आपमेवैवाथसावित्रोऽनयोऽस्तथैव च अर्धमासधितावैव विवस्वान्नि
 बुधाधिपः मित्रोऽथराजपत्न्या च तथाऽथो धरः क्रमात् अथमरुचापवत्सस्तुपरितोऽवस्तुताः आपमेवैवाथयत्साम्भर्ष
 योऽग्निर्दितिस्तथा परिकानां तुवगापमेधं रोगोऽथ शेषतः तन्मध्ये तु वहिर्विशतिर्द्विपदास्तुतुस्वतः एतत्सर्वं गृह्यारंभं कुर्वा
 दास्तु विचक्षणः वास्तोपरीक्षिते तस्मिन् वास्तुदेहे विचक्षणाः वास्तुपरा मर्नं कुर्वात्समिद्धिर्विशिर्भुजं जीरोदिहोतयोऽथ

१००

नेत्याचनवेशमनि नवप्रसादभयनेप्रासादपरीवर्तने द्वापिचर्तनेतदस्यसादेषु गृहेषुच वास्तवशामननुपतिर
 पूर्वमेवविचाराः वास्तोमिदीतेतस्मिन्वासुदेहेविचाराः एकाशतिपरंलिख्यवासुमध्येतुपिष्टवैः होमस्त्रिमेवते
 कार्यः बुंदेहस्तप्रमाणवैः यवैः रस्मतिदोमेवसमिदिः सीररुहवैः पद्माशैः खादिरैः फलायामार्गेदुंदरसंभवैः कुशदू
 र्कैरपिपिमधुसर्पिः समन्वितैः कार्यसुपंचमिर्विस्वैर्विचर्योर्जोथापिच होमतेभस्मभोज्येभ्यवासुदेहेवसिंहरेत तद्वदि
 शेषनैवेद्यमिदं दद्याच्चोरातु एवंसंप्रजितादेवाः शान्तिपुर्वैतितेसरा सर्वधावनंदद्यादुत्तरागोपयस्त्रिनीमिति अथगृ
 हवासुशान्तिप्रयोगः यजमानोमासपदाबुल्लिख्यापवास्तोषुभस्तासिधुर्धवासुशान्तिविरिष्यइतिसंक्लृप्तगोशपूजास्व
 स्तिवाचनमातृपूजाभुरयिकथादाचार्यव्रतर्त्विग्वरणाभिपुर्गतिर ततश्चाचयेपिदत्रसंस्थितं अपक्रामत्विसेताभ्यांभूतप्रे
 तपिशाचाद्याअपक्रामंतुरात्साः स्थानारस्मादजंत्वयत्सिक्करोमिभुवं त्रियामिसनेनचसर्वपान्धिकीर्यपंचगव्येनशुची
 वोहव्याइतितचेनएतोन्निइमितिचत्वेनगृहंसंप्रोक्ष्यगृहेप्राच्यामीशान्यांचाचतुरंगलोच्चहस्तमितंस्थंडिलंरुत्वातस्मेश
 नादिस्तीराचतुष्टयेचतुरोहकीलाचिप्रांतुभूतलेनागालोचपात्ताम्वसर्वशः अस्मिन्गृहेचतिसंस्तथापुर्वलक्ष्मसदेति

स.म.
१०१

मंत्रेण निखनेत प्रतिकौलं मंत्रावृत्तिः तत ईशानादित्रयेणोचतुर्षु कोणेषु अग्निभ्योऽप्यथ सर्वेभ्यो येत्यान्येतत्समाधि-
 ताः तेभ्यो वलिं त्रयध्वामिप्रापमोहप्रभममिति मंत्रेण माधवभक्त्या दिवलीदृष्ट्या स्थं द्रिजोपरी न ईशानायेनमः पशोभ्यो
 कांताये विशालाये प्राणावाहिने सत्ये सुमन्ये नराये सुभद्राये सुरायाये इति प्राणावाधौ नमो तैश्च दशभूमिं त्रैलोक्यं कुमादि-
 नाहे मरुत्पादि प्रभञ्जकारुपाचारूपञ्च दशतः प्रागंता उदकं स्थाद्वंगुलं तत एव दशरेखाः घट्वा हिरण्योपे अत्राये लक्ष्म्ये
 विभक्त्ये विमलाये विपाये विजपाये वत्साले विशोकाये श्याये इति दक्षिणोत्तरादुदकं स्थादशरेखाः स्वमेका
 शीतिपदं गुलं संपद्यते तत्र मध्यस्थं नवकोटं रेखापार्जनं नैकीचुपति एतच्च पदं ब्रह्मस्थानं तस्य चतुर्दि उचलति त्रिपरा-
 नि विदितं ब्रह्मकाण्डादि दशकोणवाधौ प्रतुर्थं तैर्नमो तैश्च दशप्राणमपि दैवतां प्रावासस्थापयेत् तत्रेशानकोण-
 पदे वास्तोः शिरसि शिखिने नमस्ति शिखिने तदिहोकापदे दक्षिणे नेत्रे फर्जयेत् दक्षिणे ततोऽपि पश्चिमं प्रति द्विपदे
 दक्षिणोत्तरे जयंतं तद्दक्षिणादिपदे दक्षिणोत्तरे कुलिशाध्याय तद्दक्षिणादिपदे दक्षिणावाहो सूर्याय तद्दक्षिणावाहो वेव
 सत्याय तद्दक्षिणादिपदे दक्षिणावधौ भृशाय तद्दक्षिणे सूर्याय तद्दक्षिणावाहो अग्नये कोणप-

१०२

दक्षिणप्रवाहवेववापवे तस्यस्त्रिमेकपदेदक्षिणमणिवंधेपस्ये तस्यस्त्रिमेततोपुत्रादितिदिपदेदक्षिणपार्श्ववितथापस्य
 स्त्रिमेद्विपदेदक्षिणपार्श्वपचरुहसतागतःपस्त्रिमेद्विपदेदक्षिणोरोपमापातस्यस्त्रिमेद्विपदेदक्षिणज्ञानोर्गंधर्याय तस्य
 स्त्रिमेद्विपदेदक्षिणज्ञानोर्गंधराज्यायतस्यस्त्रिमेवाहंपक्षिगतेरुपदेदक्षिणस्त्रिचिष्टाय नैर्त्र्यकोणपदेपादयोःपि
 तम्पःतदुत्तरेवपदेवामस्त्रिचिष्टेचारिचय तदुत्तरेततोपिप्राविचेतिपदेवामजंघार्यासुग्रीवाय तदुत्तरेद्विपदेवामज्ञानो
 र्गंधराज्यायतदुत्तरेद्विपदेवामोरोजलाधिपाय तदुत्तरेद्विपदेवामपार्श्वःअसुरायः तदुत्तरेद्विपदेवामपार्श्वस्वशोषभ्य त
 दुत्तरेवाहंपक्षिगतेरुपदेवाममणिवंधेपाय वायव्यंकोणपदेवामप्रवाहोरोगाय तस्याभ्येकपदेवामपार्श्वस्वशोषभ्यो
 तस्याविततोर्दक्षिणोचेतिदिपदेवामधूर्परेशाख्याय तस्याविदिपदेवामवाहोर्भूलाधप तस्याविदिपदेवामवाहवेवसो
 माय तस्याविदिपदेवामध्वेअदितये तस्याचिक्वपंतिगतेरुपदेवामनेत्रदितये तदक्षिणोर्दक्षिणकोणपदाधःपदे
 मुखेआपापनमः आग्नेयकोणपदाधःकोणपदेदक्षिणहस्तेसावित्रायनेत्रैस्त्र्यकोणपदाधःकोणपदेमेदेजयाय वाय
 व्यकोणपदाधःकोणपदेवामहस्तेहृषय मध्येमप्रागतेकोष्कब्रह्मपदंसलग्नेप्रागतेत्रिपदेदक्षिणहस्तेनेत्रैर्मो तद्

रा. म.
१०२

हिलोकपदेरहितारुहते सवित्रे तस्य मिमे ब्रह्मपदसंलग्ने त्रिपदे जडरहितारुहते तस्य मिमे कपदे वृषणयो
विबुधाचिपाय तदुत्तरे ब्रह्मपदसंलग्ने त्रिपदे जडरुहयामभागे मित्राय तदुत्तरे कपदे वृषणयो रुहते राजपक्षणे तत्प्राचित्रिपदे
वामस्तने पृथ्वीधराय तस्यागे कपदे उरसि श्यामवत्साय मध्यामे कपदे रुद्राभ्यो ब्रह्मणे तदुत्तरे वास्तोष्मते प्रतिजानीति
वृषवास्तुं सुवर्णादिप्रतिमायां मंडलादहिरिशा नादिकोणे सुराकीं १ विपतिं २ रतनां ३ पापराक्षसीं ४ प्रदीपिषु स्तंभं १
अथ मारां २ जंभवं पिप्पिथं प्राच्यादुत्तरे इति भावात् सस्यं संप्रजपत्यं प्रोक्तं शान्तिं ५ प्रदीपिषु स्तंभं १
अथ कुंडस्थपिलोवाग्निं संस्थाप्य तदीशान्यां ग्रहनावाद्यसंज्ञपत्यं तदीशान्यां ग्रहं च लशं संस्थाप्य तत्र वररां संप्र
चक्ष्मि प्राज्ञेने सत्ताग्रहान्निमुक्तं संस्थाप्य समिधं च ज्योतिषिपुर्नय ० जयंत ० बुधिशायुध ० सूर्य ० सत्यमृशाकाश ० वा
युः ० पूष ० वितथाग्रहस्तं यमः ० गंधर्वः ० मंगल ० मृग ० पितृ ० शैवी ० रिक् ० सुग्रीव ० उष्यदंत ० जलाधिप ० सुर ० शेष ० पापरो
गाहिपुत्र ० मरुतादयो मसर्पादिर्निदिसा यसावित्र ० जयत इत्यं मसविह्वलविवस्वद्विबुधाधिप मित्रराजपक्षमपृथ्वी
धराय च तस्य प्राणोपवतिलसमिहज्यपायसेरमुक्तं संस्थाप्य वास्तोष्मतिमेतैरेव इत्येव सुखसंस्थाप्य वायं च विह्वे सदीनेयं

१०२

पदे. कीचिद्वरीपत्तनायापरतसीस्वर्गमंतभूपिलिपिष्ठादिद्विज्जेतरेवड्यैरमुकसंख्यावह्यइत्युक्ताः शेषे लोसादिष्ठा
 ज्यभगांतेग्रहोमंयुत्वायवतिलसमिराजपायसेः शिखादिदेवताभ्योनाममंजैप्रत्येकमष्टविंशतिमष्टोत्तरशतंवाहुत्वाया
 स्तोष्यंतेयेस्तान्येवड्याणिअष्टोत्तरशतंतरेतेभ्रतुर्भिर्वीस्तोष्यतेधुगस्थणातिचपंचविंशतिः पंचवाविल्वफलानि
 त।हीजातिवाहुहुः तत्रात्रेचार्चःस्विष्टकृदिहोमशेषंसमापयेत् यजमानस्तुलोकपालेभ्योग्रहपीरदेवताभ्यश्च
 हिनंस्वापरागिहत्वाशिष्यादिपंचवक्षारिंशदेवताभ्यः पापसादिनाचलिंस्वाश्चानादिभेगाचरकीचिदीपसनापापरतसी
 भ्योलोकपालेभ्यश्चलिंस्वाशिष्यादिईत्येकं चनंदिजेभ्यः ब्रह्मप्रीतयेधेनुं च दद्यात् ततः शीतिक्लशोदयेनअस्तिनिभ
 रमिधितायेजमानःअस्तिग्योदहिणांस्वावाद्यादिपूर्वकंरत्नोधुपावसानमंजैर्ग्रहं सत्रेणप्रदक्षिणांवेष्टयित्वासमंतात्त्रेलाधा
 एनहीरधारं च स्वाध्वनचपदेसुरूपं पृथोधात्वाष्ट्येनम इति संपूज्य सर्वदेवमयं वास्तु संपदेवमयं परमिति परिष्ठा गृहस्याग्ने
 येऽग्राकाशपदे जानुमात्रं गतेत्याद्यगोमयेनालिप्यष्टुधं चंनपुष्पात्तेरलंरससत्तयीजानिदधोदनंचक्षित्वा नचंजलप्रातिकल
 शं प्रुत्तेकपुष्पपुतार्गधाद्युक्तिमासपजानुभ्यांभुयंगत्वातज्जलंगतेहिपेत कीनमोऽस्तुणयेतिमंत्रेण जले प्रदक्षिणावर्त्तपुष्पे

साम.

१०३

103

द्योर्ध्वमुखे सभंततो यद्यस्येदिरायां स्रज्वीजं रथोदने शैवालकलपुष्पाणि हिंसा सत्त्वयद्योषं रजस्थपिनां वषट्कारा सुप्र
तिमामानीपपेदिरायां संस्थाप्य पेदिकां पिधापयसेत् प्रमितो सिमपायास्तो होमाहोः स्वनेः सुभैः प्रसीरपाहि विप्रवेश
देहि मे गृहं ननु खं वासु उरुष नमस्ते सुभशयाभितः प्रभो मयं हं धनधान्यादि समृद्धयुक्त सर्वदेति ततो मृत्पेदिका गते
संस्थाप्य सशैलसागा एषां पथावहसि मर्दे नि नथामावह रसाण संपत् संततिभिः सहेति संवार्थं तये वपुः गते परये
त् मृदयाधिक्ये धिक्कलम् साम्ये समं न्यमस्तेन नं गच्छे परिगोमये नालिष्ठा गंधपुष्पांस्तदादि हिंसा ग्रात्वा र्पित्वा त्वि
जः संप्रज्यते धो र्दृष्टिणां च ह्यग्रह पीड चासु पीदेयताः संप्रज्य उतिष्ठ प्रह्लाण स्यते पांनु देवगणा इति विसृज्या चार्पित्वा
व्रह्मशिखा युद्धे शोनशक्त्या विप्रान् संपोष्य भयसीं र्दृष्टिणां बह्व्या सुहृत् पुतो भुंजीत इति गृह्यसु शांतिप्रयोगः अथ मृह
पुनः प्रयोगः गृहमध्ये र्दृष्टिणां भागे यप्रं विलिख्य तदुपरि प्रस्थाप्य मात्री रितान् तदुपरि शय्यां स्थापयित्वा शय्योपरि सौ
वर्णलक्ष्मी नारायण प्रतिमां संप्रज्य प्रतिग्रहीते रं संप्रहृष्टं प्रतिग्रहार्थं ह्यत्वा संभ्रमे गृहीत्वा समंगल द्योषं वत्त मारामं वै
गृहं प्रवेशयेत् तेषां मंत्राः एहो हिनारायण दिव्यरूप सर्वा मरे र्वेदितपादपप्र शुभाशुभानं दम्भवा मधोशरुस्मि पुतस्तं

१३

चरुं गृह्णाण नमः कौस्तुभयाथायहिरण्यकवचाय च ह्रीरेतार्णवसुश्रवजगद्धेत्रे नमः नमो हिरण्यगर्भाय विष्णु
गर्भायैवे नमः चराचरस्य जगतो गुरुभक्त्यायै नमः भूतैर्विप्रसुखलोकस्त्ववेदेह्यवस्थिताः न इति पावत्य स्यात्तथा
स्मिन् भवने गृही त्वत्प्रसादेन देवेश पुत्रपौत्रैर्धृतो गृहे पञ्चपत्न्यत्रिणा पुत्रैश्चैव सत्तन् इतारयं तत्तस्मै पूर्वस्थापित शय्याय
र्षद्वयसुपवेश्य स्वपमासनेन शशुख उपविश्य देशकालकीर्तनोत्तरामपुत्रगोत्राया मुच शर्मणोद्या ह्यण्य पेदं गृहं पक्षेष्टका
उपवेश्य पमासनेन प्रादिरचितं पथोपयन्नि संपादितं कंस्पताद्यादिभाजन सर्वधान्यलवणाद्युत्त गुडशर्करा गोवही चर्दरासमं च
तूलाकवितानादिसर्वेपिकराणा युतं संदीप प्रमोद्यो तं सर्वदैवं तं गृह सर्वपापहृत्पर्वक वल्पोरिशतावधि नारायण समीपे
ह्रीतार्णव निवासकाम इति मन्मदगृहे रान एकेक मन्वंतरावधि न प्रति लोकपालपुर निवासकाम इति यदा सर्वत्र विस्तु प्री
तिका मः ततः प्रार्थया ईं गृहं गृह्णाण त्वं सर्वेपि स्कारसंयुतं तव विप्रसादेन ममास्त्वति नयं गृहं गृहं मम विभक्त्यर्थे गृह्णाण त्वं
द्विजोन्मम प्रीयतां मे जगद्योनिर्वास रूपी जनाद्देन इति ततः प्रतिगृहीता देवस्य त्वेति यद्युष्टा प्रतिगृह्य नीयस्व स्त्रीसुक्ता काम
स्तुति पठेत् इति एणानुस्वर्गि सुहृत्समाये रसुवार्ण पर्यंत शता दशिता ततः पादुकोपानहृष्टत्रयामादिकं पुनर्हत्वा संपन्नं चा

स.म.
१५

104

पुसंपन्नं शोपस्वभूषणं सर्वसंपत्तौ मेवास्तु त्वत्समादिजोत्तमेति प्रार्थयेत् एतस्मिन्मणिमास्येयस्य सर्वसर्वणः पौत्राणां
संपन्नं पदं विनिवेदयेत् कल्पकोटिशतं पारदसुतसोपेयं हि पते दोलनं दाहजं वापि पौदद्यादिधिपूर्वकं वसेत् स्त्रीणां
वेरये नारायणसमीपतः मन्मथं चापि पौदद्याद्गृहं चोपस्वरान्वितं उरेषु लोकापालानां प्रतिमद्यं तारयैवेति एतस्मिन्
स्तुपूजनमनेन विधिनापस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः गृहे चापत्ने कुर्यान्मिसदः स्वमवपुषादित्युक्तत्वात् प्रतिसंवत्सरं कर्तव्यं
अत्र चास्तु देवतानां विशेषेणैवेष्टातिनिशि विनेष्टुतानं पूज्यापसोयलंघतोदनं जपं तापयित्वा ध्वजं पिष्ट्वा र्थं वचं च
कुलिशा युधापपंचास्त्रानि घेष्टं कुलिशं वसर्पापवितानं रंध्रं सतुं च सत्तापघृतगोधमं भृशपमत्स्यान् अंतरिक्षाय
शब्दः चापघेसकूच इमेलाजाः वितथापचाणकोदनं क्षुद्रतापमध्वजं पमापपिहितोदनं गंधर्वपिधोदनं भृंगरा
जापमेघजिह्वां मृगापपाथकं पितृभ्यः सुतरं सेवायै कापदंतकां पेष्टं रसवर्धनं सुग्रीवायाः पूषं पुष्पदंतापपाय
सं वरुणापकुशमं वसहितं यमं असुरापपेष्टं हिरण्यं सुवच शोषापघृतोदनं पापापगोधां रोगापघृतलक्ष्मकां अह
वेष्टं लाचिंतं पुष्पं सुखापसर्वि भस्मापपुष्टोदनं सोमापमधुपापसं सर्वेभ्यः शालिपिण्डादित्येयो लिङ्गं दितये

१५

प्रसिद्धं आयापहोरात्रायकसायपथि सावित्रायलडुक्कानुस्मरोचं कुपलेदकं सवित्रे गुणपपंजरायपुतचं हं विरवस्तोर
 त्वचं इत्यापसंरात्रपहोरात्रायमं पचं चमंसं इत्यापहोरात्रायमं पचं चमंसं इत्यापहोरात्रायमं पचं चमंसं इत्यापहोरात्रायमं पचं चमंसं
 यमं सानि पूषमां गनि च अर्पमो शर्कणायपसं पंचगव्यं पयं म्लेच वतिलाचन हविस्सूत भस्मं मोक्षं च विविधं ब्रह्मणे विनि
 वेदयेदिति एतसीनांतु ईशानभागे वा केवे मां सोऽनं घृतं यप्रके सां हविषा दितं आग्नेये विदये सति धरमां सोऽनं हतेऽने
 हन्वं नैऋतेऽनं तनायै सति धिं रं ध्योऽनं मत्स्यं खंडेऽनं सं पुतं पीतरत्नं च वलिं वापये पाप एतस्यै मत्स्यमां सं सुभ रासवं सर्व
 त्रपापसं च दद्यात् इति एतद्वाच्यं प्रयोगः इत्यामं चं प्रयत्नेन शयनासनसं पुतं पुण्यका लोदिने ध्योथपति ध्योवा निवेदयेत्
 सर्वान् कामान् वा ज्ञेति निष्कामो मोक्षमात्रुपादिति ह्यं देवं मदनं चार्थं मार्कंडेये कुर्याच्छ्रुतिश्च गुरुं पथि कर्मा हिताय हं
 निजो हेतु देवो या साधनां पो निवेदयेत् अतर्पुं पुण्यं पुदिष्टं तस्य स्वर्गोपवर्गं सर्वकामसमृद्धौ सोऽयं वदिति मोक्षे भविष्य
 पुण्येति प्रतिश्रुत्ये पुथि लोकोकारिणे सज्जलंधने हिनानाथ जनार्थाय वदितं नरुतं भवेत् प्रतिश्रुत्यो धर्मशास्त्रा इति प्रतिश्रु
 पणं अथ यथात्मनं ब्रह्मस्यतिः सहस्रमेव धेनूनां शर्कणान् दुहोऽस्य एतान् दुहोऽस्य यानं दद्यात् न समो ह्यः दशवाग्नि स

कजिगीषयाद्यात् वरसुदेवस्यत्वेति प्रतिगृह्य स्वस्ती सुक्ता स्वशास्त्रियां कामसुतिपदेत् एवं ममेत्यादिना संप्रदर्श्यते
 वाक्येन त्रिद्व्यात् अस्याह न प्रतिष्ठार्थं सुवर्णं दक्षिणां भूमिदस्यादिकं पथाशस्त्रिद्व्यात् विश्वरः सर्वभूताः साक्षिणः सर्व
 देवताः इमां कन्यां प्रदद्यामि पितृणां तारणायेति मंत्रं पुनर्ममेत्यादि प्रीतय इत्यंत मुक्ता मुक्ता मुक्ता प्रवराया मुक्ता गतेत्रापा
 मुक्ता शर्मणाः प्रपोत्राया मुक्ता शर्मणाः पोत्राया मुक्ता शर्मणाः पुत्राया मुक्ता शर्मणा वायस्त्री धारूपिणे मुक्ता प्रवराया मुक्ता गतेत्रापा
 ममुक्ता शर्मणाः प्रपोत्री ममोक्ता शर्मणाः पोत्री ममुक्ता शर्मणाः पुत्री ममुक्ता श्रीमिमांसायास्त्री धारूपिणे तुभ्यमहं संप्रदर्शयितुं वारुते
 १ विस्तरसुप्रयोगात्वे भट्टचारौ कृतः इति कस्याह न स्त्रीदेवैर्हितैश्च दत्तं हि यो ददाति दद्यात् परः विमानेनार्कचले निक्षिं
 किणि जालमासिना महं द्रुमवनं याति सेवमानो परोगणैरिति वैवर्हिर्कं विधातो योगि इव्यवत्त्रालंकारादिति वैवाहिकदानं
 अथ कपिलासनं अद्विष्टपुणो सहस्रं योग्यां दद्यात् कपिलाचापि पुत्रं सममेव उवाच ह वृत्तप्रज्ञा विदां वरः इवमभृंगी रोप्य सुतं
 सवस्त्राक्रोस्य देहि सवत्सा कपिलं दत्वा वंशान्न सन्न समुदरेत पार्थिवे वा स्यारोमाणि स्वत्साया भवन्ति सुरभी लोका साधु मते
 तावतीः समाः खद्युत्यादिगोसहस्रं प्रज्ञावाह्यनंतरं सवत्सकपिलारोममि तव वर्षे पयंतं कामधेनु लोका मर्मां कपिलां सुवर्णीं

र. म.
१०६

106

गाद्युपस्कारयुतामसुभगोत्राया सुकशर्मतेविश्रायतुभयमहंसं प्रदेनममेतिदद्यात् मंत्रोपात्स्ये अपिलेसर्वपत्नानां प्रसूती
पासितोहिणी तीर्थदेवमपीयस्मात्त्रतः शक्तिं प्रयच्छमे तत्रैवसुत्रुत्रिगुणंधेव्यादिणां चचतुर्गुणं एतैरसंयुतांधे
उर्ध्वराभरणभूषितां कपिलाविप्रमुखापदलामोसमवाप्नुयात् सुसहस्रसूत्रपोपेतांदत्वाचतुरः सुवर्णां नृदिगां दद्यात्
द्विगुणोपस्कारोपेतामहलीकपिलास्मृता उपस्कारः सुवर्णमंगवस्त्रदोहनपात्राद्या सामान्यभूगोदानेवह्यमाणादस्मासा
विप्रमुखापस्वर्गमोक्षफलप्रदा सप्तजन्मभूतासायास्तु चतेदशसंयुतः पानपानप्रार्थयते कामान्तां सा आप्रोतिमा
वः प्रपुसादिः सप्तजन्मजन्मयुतपापनाशपूर्वकस्वर्गकामो मोक्षकामः पुत्रकामः सुभकामश्चिखरजी तिकामश्चिखरजी
तिकामश्चिखरजी इत्यादिपथस्वामं फलमुद्दिशत्यद्विगुणोपस्कारपुतो दद्यात् इति महाकपिलादानमुक्तं इति दशमहादानानि
दशधेनवोपात्स्येपास्तुपापविनाशिन्याः कथितादशधेनवः तासां स्वरूपं वक्ष्यामिनामानिवनराधिय प्रथमागुडधेनुः
स्याद्दुतधेनुस्तथापण तिलधेनुस्तृतीयापुचतुर्थजिलसंक्षिता हीरधेनुस्तुविद्यातामधुधेनुस्तथापण सप्तमीशर्करा
धेनुमप्यत्रेकेचिदिर्धतिमानवाः नवमीतिलातेलेनतथाप्येपिमहर्षयः एतधेनुस्थाने सुवर्णधेनुस्तिलातेलाधेनुश्च ए

१०६

तद्विधानमपि मात्स्य एव दृष्ट्वा जिने चतुर्हस्तं प्राग्ग्रीवं विन्यसेद्वि गोमयेनोपलितायां स्मृतिना स्तीर्य सवीतः लघ्वेण वा जि
ने तद्वत्स्यपरिचलयेत् लघ्वेण वा जिने लघुदृष्ट्वा जिने प्राग्ग्रीवं च लयेदेतुमुदकादस्य वत्सको प्राग्ग्रीवं प्राक्सर
सं सवत्सं उन्नाभागस्थितवत्ससहितं उन्नागुधेनः स्यात्सदाभारचतुष्टयं वत्सं भारेणानुर्वीतभागभ्यां मध्यमास्य
ता अर्द्धभारेण वत्सः स्यात्कानिष्ठाना रेणानु चतुर्थीशेन वत्सः स्याद्गृहविज्ञानुसारतः भारप्रलसहस्रद्वयमिति परि
भाषया मुक्तं धेनुवत्सो घृतस्येतो सितसत्सं वराय तो अस्ति कर्णवित्तपादोऽथ विपुलाफले तयो सितसत्तृशिरालो
तो सितसत्तुल्यं वलो ताम्रकडुवपद्येतो सितसत्तमरोमको गडुवं रफुस्यदेशे विडुमध्वपुमोयेतो मयनोतस्तनाच्येतो दो
मपुष्टोको स्यदो होइ इनीलकतायो सुवर्णमृगाभरणो एतत्तत्संपुतो नानाकूलमयेर्दत्ते धूर्णो गंधकं रं डको गंधक
रं चः चर्परादिस्तः पात्रविशेषः इत्येवं च पित्वातो धूपरोये रधर्चयेत् वस्त्रमुत्तदानं सारतो मानत आधिवेप फलाधिवं
धयोगः अथैवादि सर्वपापक्षमपरिपाशेषपक्षफलप्राप्तिसहितपुक्तिपुक्तिकामो गुडधेन्यादिरानं चरेष्यते सर्वपापक्ष
वत्सां संरूपसवत्सगुडधेनमश्वावाहनप्रतिष्ठापनपूजनानिरुत्वा तं प्रदत्तिणी सत्यवत्स्यभारामंत्रेण मंत्राद्येतादिसर्वपापक्ष

अत्र पापविनाशिन्य इत्युपक्रमस्तस्य पापहृत् इत्युपसंहारश्च पापनाशकफलं न पुनरुक्तिमुक्त्या हि तद्वानसोऽप्ये तत्र पुत्रेषु
 विद्यार्थवादीनां भुक्तिमुक्त्यादिनां सागे मानाभावात् अप्रमोपसंहारोऽप्यत्र यो नृको पतुपदपराणां पदेषु नैव घटेन
 घृतादिधेनुः शोणमात्रेण तिले धेनुत्वात् तत्प्रकारंतरमिति वक्ष्यते एतद्विधे तु परासहस्रप्रमाणं कुंभ इति
 हृदयपलाधिका निर्णयपराशतानि कुंभ इत्ये तत्प्रमपथाधिकारं व्यवस्थाज्ञेया पद्यपि पुडेधेनुर्नतरं घृतधेनु रद्विष्ट
 तथापि तिलाभावे तथा हस्तघृतधेनु मितुत्वा तिलानां प्राधान्यात् तदेतु एतदुच्यते अथ तिलधेनुः तत्र किंचित्प्र
 कारंतरं विस्मयमोक्षोऽनुलिखे मही पृथ्व्या जिनः कुशादृते धेनुं तिलमप्येभ्यः सर्वरत्ने रत्नं धेनुं शोणेन भुवति
 आद्ये ननु च तस्य सुवर्णं शोणेन सुवर्णं गंधप्राणावती तथा कुर्याच्चर्शकं त्रिफं गुडाल्यामचि वं वलां इत्युपादांताय
 एषां भुवि मुक्ता फलेत्तरां प्रशस्तपत्रप्रवर्णा फलांत वतीं भुवां स्वरा मपुष्पं पुर्वेति न्वनीतस्तन्नाचितां सितसत्राणि
 गलां च सितसर्षपरोमिजो फलेर्मनोहरेऽप्येति मुक्ता फलाचितां सितवस्त्रपुगधं ब्राह्मणभरणं भक्षणं इह सं
 स्थानसंपन्नं ब्रह्माश्वं दसमचितः कोऽप्योपरोहनां दद्यात्केशवः प्रीयतामिति फलेति कृतं यतामं ब्राह्मणं धेनुत्वात् एव वनि

दत्तमोश्नदेवाश्च दत्तं मे संप्रदोयतामिति फलं च दत्तदीर्घहानयो वत्र पापस्य दयाः तेषु लोकेषु सर्वेषु पुण्येषु
 जायते स्कायानां यि यं बुद्धिः कथितं यत्तस्य मयुष्यः फलं विष्णु लोचनं नारायणं त्रिनिघा माधे उरानन इत्यादि इति एतदेव
 सुवर्णं प्रकृतियथा शक्तौ तिमदनत्वे यथा शक्तिरिहा पमिति हेमाद्रौ अथ जलधेनुं तत्रेव जलधेनुं प्रकृत्य जलधेनुं न
 रया धु सुवर्णं रज्ज्वितं सुवर्णं रज्ज्वितं गुरुत्वं तिमिति सांप्रदायिकाः एतः गर्भमशेषेषु ग्राम्ये धीन्येः समन्वितं सितव
 त्रपुगच्छन् ईर्ष्या पक्षवशो भितं कुर्ष्मं सोमोपाशा वात्सल्यमलक्ष्यं तं प्रियं यत्प्रसाहितं सितवस्त्रो पवीतिनं सच्छत्रं स
 उपानलं दर्भविष्टा संस्थितं चतुर्भिः संभृतं भयति लयात्रे अतुर्दिशं स्थगितं दधिपोत्रा दत्तदीर्घवतपुरे तिलपात्राणि
 ताम्रस्य दधिपात्रं कांस्यस्येति दान विवेके उपोषितः समभ्यर्च्य वासुदेवं जलेशयं पुष्पधूपोपहारैश्च यथाविभवपादतः
 संकल्प्य जलधेनुं चतुर्भुजं तमपि पूज्य पञ्चयेद्वत्सकं तद्वत्सकं जलमयं पुधः एवं संपूज्य गोविंदं जलधेनुं सवत्सकम् सि
 तवस्त्रधरः शक्तौ चीत ए गोविमत्सरः दद्याद्विजाय राजेंद्र प्रीत्यर्थं जलशायिनः जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां ममैव शत्रुः
 इति चोच्चार्य भूभाधु विप्राय प्रतिपाद्यतां अथ कान्नाशिनः स्थेयमहोत्तरमतः परं तथा धान्यानि पार्श्वद्वये कुष्टादीनि प्राणा

६० म.
१०९

१०९

देशे धियं गुपयन् अवरो यत्तो यदीते मर्द्धिस्थापयेत् वत्स श्रुतं शोभेय इति शास्त्रेण सुवर्णं अनेन विधिना दत्त्वा
जलाधेनुं नराधिपः सर्वान्मानवानां शोभयेदिति याचते मातुका इति अथ हीरधेनुः स्यात् हीरधेनुं प्रवक्ष्यामि तां निघो
धनराधिपः अनुलिखे महीपुं गोमयेन नराधिपः गोचर्ममात्रमानेन नकुशान्नास्तीर्य सर्वतः तत्रोपरि महात्मा जन्म
सेत्सु स्माजिनं ततः तत्रोपरि कुंडलिकां गोमयेन घृतामयि हीरं कुपंततः स्थाप्य चतुर्थं शोभेय वत्सकं सुवर्णं सुवर्णं
ति चंद्रनागरकाणि च प्रशस्तपत्रं सुवर्णं तिरुपात्रोपरि न्यसेत् सुखं गुडमयं तस्याजिकां शंखं वरपातथा मूलप्रशस्तं
ताचमुत्तममयफलेक्षणं शृङ्गादादधरोमा सितकं वलकं वला तावद्वृक्षां स्योरोहापट्टमत्रमयं तथा उद्यं च न्यशा
हैलनेव नीतमयस्ती स्योरोहां रोहो रुरापंचरत्नमयीं धुवि चत्वारि तिरुपात्राणि चतुर्दिक्षु अपि स्थापयेत् सप्त
श्रीहीनसमायुक्तो हितुः सर्वसुप्रतिपेत् एवं लक्षणं संपुत्तां हीरधेनुं प्रकल्पयेत् आद्याद्यवत्सुमेन गंधपुष्पोः समर्चयेत्
धूपदीपादिकं चत्वारि तिरुपात्राणि निवेदयेत् अनेनैव तु मंत्रेण हीरधेनुं प्रकल्पयेत् आद्याद्यवत्सुमेन गंधपुष्पोः समर्चयेत्
त धूपदीपादिकं चत्वारि अनेनैव गुडधेनुत्वेन प्रकल्पयेत् तु मंत्रेण हीरधेनुं प्रसादयेत् गृह्णाति तां

१०९

विपत्त्यायाहकोमंत्रमुच्यते एवं धेनुं प्रदत्वा च होतारो दिनचरेत् ध्यात्रं तु पयो महो वात्सलो राजसत्तम मन्त्रस्तु यस्तस्मि
त्वां देवि पत्न्या कुटुम्बार्थं विशेषतः परस्वकोर्ममो सर्वः होतारो नो नमोस्तुत इति एतां हेम सहस्रैराशतेनाथ स्वप्राप्तिः श
तार्थं मथवाप्यर्धं तत्रैवाहं स्वप्राप्तिः इत्यादि मन्त्रं हाराजप्रणुतस्यापि यत्कृतं दिव्यं वर्षं सहस्रं तु हस्तो वे मही पते दिव्य
वर्षं सहस्रं च धिरुद्रो व काम इति हस्तो लोचः संकल्पवाको अन्धुर्धेनुवत् अथ रधिधेनुः तत्रैव परलोपनं कुशकस्या
जिनास्तारान्मुक्ता रधिधेनुं भक्तसंस्थाप्य सद्धान्यस्य चोपरि चतुर्थं शो न चत्सेतु सोवर्गो मुखसंपुतं प्रभस्तपत्रं खरणा मु
क्ताफलमये हारा चंदनागरमृंगाचमुखं वेगंधमीलिका गंधमालिका गंधद्रव्यं विशेषतः चैत्रि सुगंधद्रव्यं त्रिगित्यये
वर्षे रधिधेनुं गंधद्रव्यं सह इति वक्ष्यः जिह्वां शर्कराया रजःशुभां श्रीखंडं तथा फलमलमया दंता सितसूत्रं स्पृशेत् ताम्र
सुदर्मं रोमा पुच्छं सत्रं यंतथा सुवर्णं मृगी रोमं तुंगं नवनीतमयस्त्रिंशत् सहस्रां सुसंस्तुत्य सर्वां पराणामपि तां प्राच्छाद्युत्त
पुगेन पुच्छं गंधं सुश्रुजितं वात्सलाय कुलीनाय साधुवृत्ताय धीमते पुच्छे शोषं विष्टाय मुद्रिताकर्णमात्रकैः पादुको फलहो
हे त्रं दत्वा मंत्रमुच्यते मंत्रो गुडधेनुः रधिद्रव्योति मंत्रेण रधिधेनुं प्रदत्तयेत् एवं रधि मयी धेनुं दत्वा राजर्षि सत्तम स

स.म.
११०

110

कात्तारोदिनंगछे तिष्ठेद्वाचस्यनंदनयजमानोवसेदजिनत्रिदिनंवदिजोहमः यन्नमधुवहानद्योपत्रपापसकर्ममाः सुन
पोअवपः सिद्धास्तत्रगछेसिधेउदाः दात्तारोरापकापेयतेपियांतिपतंगतिं मधुनदीववहपापसकर्मसिद्धिस्तोयका
मइतिशेषाफलोहरेतः अथमधुधेनुः स्कांदे मधुधेनुंअवस्थापिसर्वपापवणाक्षिनीं अनुलिप्तेमहीपृष्ठेयस्मानिनु
शोत्रे धेनुंमधुमयींयत्नासंप्रणीयवृत्तितां तद्वत्तुंयथागेनवत्सकंपरिफलयेत सौवर्गांतुमुखंयत्नासंग्रहणमस्तु
नं पृष्ठंताम्रमयंतस्याः पुच्छंस्तत्रमयंतथा पादास्त्रिह्युमयाः कार्पाः सितकंवलाकंवलां मुखंगुडमयंयत्नाजिह्वाशर्करया
न्विता मोक्षिकंनयनेतस्यादंताः फलमयाः स्मृताः दर्भतोमधरादेवीरोप्यतुरविभूषिता अशस्तपत्रअवराणनवनीत
मयस्तनी सर्वलहणासंयुक्तासप्तधाया निरापयेत चत्वारितिलपात्राणिचतुर्दिक्षुचविभूषिता अशस्तपत्रअवराणनवनी
तमयस्तनी सर्वलहणासंयुक्तासप्तधाया निरापयेत चत्वारितिलपात्राणिचतुर्दिक्षुचविभूषिता अशस्तपत्रअवराणनवनी
तराभूषिताम कांस्योपरोहितांयत्नागंधपुष्पोत्तुजितां पुच्छेक्षोपविष्टापत्रास्तलापत्रतिपाद्येत उदरंवतुर्गतंयंपश्चा
दनंसमाचरेत् रससासर्वदेवानांसर्वभूतहितेता प्रीयंतपिततेदेवामधुधेनोनमोस्तुते एवमुच्चार्यतां धेनुंयास्त

११०

१५५
 गायनिवेदयेत् अहं हस्तमिलं देवि कुंदुवार्धे विशेषतः कामान्तरा मधुधे पुंस्त्वमधुधे नोनमो सुते मधुवातेति मंत्रेण प्रत्या
 पतचेतसा ह्वा मधुपापसाभ्यां हि नयेत् आस्तलोपितयेधत्रि एत्रं नयेत् फलस्रुतिरपि यत्र मधुवहानद्यो यत्र पापसर्पदम्
 त्रययो मुनयः सिद्धस्तत्र गच्छंति धेनुतः तत्र योगानुवर्तनं पुंस्त्वमिलोके सति स्रुति मधुनदी च वहुपापसर्पदं मुनि सिद्ध
 लोको ह्यमभोगो ह्यस्तलोककाम इति विशेष फलोल्लेखे अथ रसधेनुः स्तौ दे रसधेनुं महाराज कथयामि समासतः अत्र
 लिङ्गे न्यसी पृष्ठे च समाश्चिनु शोभते रसस्य तु घटं राजन संशर्मा मेहव स्यतु तद्वत्समं लपयेत् प्राज्ञा मन्त्रं यो न च तस्मै इह रं मयाः
 पादा राजतस्रुरसंयुताः सुवर्णं गङ्गाधराणां वस्त्रं पञ्च घृतस्तनी पुष्पं च वलं संयुता शर्करा पुष्पं जिह्वा रंताः फलमयास्तस्याः
 पृष्ठं ता म्रमयं शुभं पुष्पं ते मातु राजे इमुक्ता फलं च ते दद्यात् सन्न श्रीहि समा पुक्ता चतुर्दिह सदीपका सर्वो विंस्वार संयुक्ता सर्वगंधवि
 धाविता चत्वारि तिलपात्राणि चतुर्दिह निवेशये धेनुं तु प्रजयित्वा ग्रेषु गंधस्वगादिभिः पूर्येत्ता येन मंत्राश्च तानेव प्रपतः स्म
 रेत् मंत्रा गुडधेनुताः एवमुच्चारयित्वा तु दीपते वै दिज्ञो ज्ञाने इष्टा पूर्येन्नि रं म्रैव श्चात्मानं चैव विंशतं यथेष्ट परमं स्थानं यस्मा
 न निवर्तते पुनः तावाग्राह्यो वापि एकाहं रसभोजनः सोमपानं भवेत्तस्य सर्वत्र तु फलं लभेदिसा रित्वा धिक्दर्शं पूर्व इष्टा १५५

स.म.
१११

तथाणां निवृत्तिरहितपरपरप्राप्तये आत्मनश्चसोमयानसर्वत्रनुष्ठानप्रवृत्तिरामर्शविशेषद्वलोल्लेखः अथशरीराधेनुःस्फोदे
तद्वच्चशरीराधेनुमृगजन्मपथार्थतः अनुलिप्तमहीरघ्वेष्टस्मान्निनयुक्तोदोधेनुः शरीरपारजनसप्तभारचतुष्टयम् उत्तमा
कथ्यते सदिश्रुतार्थशेनवत्सरः तदर्थमध्याप्योक्तचतुर्थशेनञ्चन्यसीतद्वत्स्यप्रवृत्तिचतुर्थशेनमन्वः अथपुनर्द
र्शयितुमनुष्ठानार्थशेनवत्सरं अष्टौशस्ति भास्वतुष्टयस्याष्टौशेनप्रदं भारलोत्सर्गः स्वशस्त्रकारयेदेतन्मात्मपैठानकारये
त सर्ववीजानि संस्थाप्यचतुर्द्विहसमन्ततः सोयर्गमुखमृगगतिमोक्षिचैर्न यनानिच गुडेनचमुखंकार्यं निरूपिष्यमपीत
था कंवलं पृष्टमृगं कंटाभरणभूषिता इत्युपायरोप्यगुणनयमीतमपस्तनी प्रशस्तयत्रप्रवरासितवामरभूषिता पं
चरत्नसमापुत्तादभरीमसमन्विता कांस्योपरुहनासम्पुगंधप्रष्येः समन्विता ईद्विधानसंपुत्तायस्त्रैण्यष्टादितोपरि गं
धप्रष्येः रत्नस्य प्रास्त्राणापनिवेदयेत् पर्यामुखः स्थितो हस्ताग्रथ्यास्यादुदगुत्तः धेनूं पर्यामुखीं दृष्ट्वा वत्समुत्तरतो न्यसे
त् सान्द्रालोतुयेर्मन्त्रास्तान्यदित्वा समर्चयेत् गुडधेनस्ताः आच्छाद्यैव तं विप्रं मृडिवाकर्तव्येष्टेनः स्वशस्त्रादस्त्रिणां द
द्यात्तुंधप्रष्यं सर्वदनं धेनुंसमर्चयेत्तस्यमुखं च न विलोकयेत् एकाहशरीराहारात्प्रास्त्राणास्त्रिदिनं वसेत् सर्वपापहृताधेनुः

१११

ले

सर्वकामप्रतिपत्नी सर्वकामसमृद्धिप्रदायकतेनात्र संशयः अथकार्यसधेनुः गाराहे अतः परंप्रवक्ष्यामि धेनुं कारयेत्ति
कोष्ठभां सर्वविश्वस्य गुह्यार्थं प्रज्ञाणां च सुकंष्टं कार्यसमस्तं तच्चापितेनासावुत्तमः स्मृतः सान्तकार्यसभापेराधेनुः
श्रेष्ठा प्रकीर्तिता मधमाचतर्द्धनितर्द्धनितुक्मसी पूर्ववदन्नुधान्यवहिराणं च तथेव च वत्सयं नुच नुचं णिह न मंत्रो वि
धीयते उर्वति पूर्ववदत्सं वत्सुधान्याद्युपस्थितं पूर्ववदराहोस्तिलधेनुदानवत हेमकुंदं दुसद्योहीराणीव समुद्रये सोम
प्रिये सुधेन्वाख्ये सोमधेनि नमोस्तुते इत्येवमिदं गायपशशां कायामृताय च अत्रिनेत्र प्रजाताय सोमराजाय वै नमः पस्ते रं प
र्याभस्य प्राप्ताया यप्रयच्छति सपत्तिर्वंश्लोकं तु सोमेन सह मोदत इति चं डलेख गमनांतरा चं ड सह वा स सुखकाम इति वि
शेषः फलैः चः अथमविष्णुपराहो लयाधेनुः तत्र पुष्टिर्द्धिं प्रतिपद्यः शृणु राज अक्षयमिल वसात्येह वक्षितं गोमयेनात्र
लिप्तेनुर्मसंस्तसंस्थितं आविकंचम विन्यस्य पूर्वाशामिभुवं स्थितं बह्वेण घ्रादितं रत्नाधेनुं पुर्वति पुष्टिमान् असवेनेव
उर्वति बह्वितो रूपवानपि स्वर्णशृंगीरौघ्यखुरां इह पादं फलस्तनीं कार्यशरीरयाजिकार्गधप्राणावती तथा सप्रोदराजं
शुक्तिं करोति च परिकल्पयेत् शृंगे च न काष्ठाभ्यां मौक्तिके वा तिती उभे वयो लो सत्पुष्टिं गभ्यां पशनास्ये प्रहापयेत् संवत्सपदसत्रेण

ह.म.
११२

ग्रीवायां च त्रिकालाया एवेवेताप्रपात्रं कुत्रापाने गुडपिंडिकां सांग्रलेधं बलं दद्यात्साम्रहीरप्रदेशतः पोरनिप्रदेशे तु मधु सर्व
तल्लुफलाङ्किता एवं सम्पूरपरिस्थाप्य लावणस्य च तं गुणं स्थाप्य मेहस्य च चापि चतुर्भागेन यानयः एवं धेनुं समभ्य
र्च्य पात्रावस्तु विप्रयोगः स्नात्वा देवार्चनं कुर्यात्तत्रात्मनोऽपि पूज्यते चतुर्दशदिनां गुणं पुत्रार्थाय समन्वितः दामर्मजः
लेवणैर्वेदसाः सर्वस्वतो सर्वदेवताः सर्वदेवमपेदे विस्मयणात्पुनर्मोक्षते अदक्षिणमुहीलेन नृता भवति भारत सर्व
दानानि हस्तानि सर्वलोकफलानि तु सर्वरसाः सर्वमंत्राः सर्वमेतच्चराचरं सोभाग्यं च परा ~~भूति~~ भूतिरोग्यसंपदः नृणां भवं
ति त्वातुरसधेनुं न संशयः सोभाग्यपरमव्ययारोग्यफलमश्ति विशेष फलोल्लेखः पुराणांतरे गांश्चराणामपि भूताखे
शत्रुस्थसंघुतां चतुर्भिर्वत्सराजैर्देसादिना लवणपरिमाणान्तरमुक्तं अथ सुवर्गाधेनुः विस्मयर्षे भगवत् पत्रप्रक्षरणो
पिरज्जैर्द्रुहितं विस्मयापुता तत्रे विस्तारतो राजे नृथपास्यनुप्रांशः सुवर्गास्य सुवर्गास्यापरिचक्षितां एवं सुवर्गापदे
शोभनं रूपमाहापरं मानं सेष्यवात्सक्यं संघुतां मुक्ताफलविभूषितां प्रवाससंगोपमुतां पद्मरागादिशालिनीं घृतपात्रस्त
नवतीर्क्षणीयं गहनं नासिकां शरीरसन्निवेशं मिष्टान्नसवासितं शंखमेगातारं मृत्तिलालारस्थानं रसितं फलदंतं च

११२

त्रिपुण्ड्रपाशं हौमसुखं वलां इत्युपासनां लिखेरन्वयानां गुणानुकां पंचगव्यापानवतीकां सप्तपृष्ठसमन्वितानां सुपुष्पसत्रलोच-
 लां सप्तधात्र्यसमन्वितानां फलपुष्पासमोपेतानां च त्रयोपानसमन्वितानां सुवर्णधेनुं विप्राप प्रतिपाद्ये दृशीनरः हिरण्यपदेताः प्र-
 षः पुण्यः द्युस्मपिंगलः तस्मै मधुविः स्रष्टुविष्ठाया श्रीपतामिति अनेनेयतुमंत्रेणाधेनोर्नमं प्रकीर्तितं अश्वमेधसह-
 स्रस्य फलपाशोत्पसंशये तुलानां तु सहस्रं च सुगन्धिपतितदुधं इति अश्वमेधसहस्रस्य तुल्यं फलप्राप्तिकुलसहस्रस्य तु नय-
 नकामप्रतिफलोल्लेखः वक्रिपुण्योः सुवर्णधेनुं स्वाप्यत्र सुवर्णाम्बुचतुर्दिश सुनिर्गलसुवर्णोष्णं सप्तभिर्मधुमा मत्ता-
 चतुर्भिः कृत्वा सी प्रोक्ता चतुर्धा शोभयत्सकः गुडधेनुं विधानेन स्नात्वा सर्वफलप्रदेत्यादिना सर्वगुडधेनुवडसं अथवा पुण्योत्सवं ध्या-
 येत् हरं सुवर्णधेनुं चतुर्दिधा तु पावं ध्यामवेदसं विद्यो जनार चतुर्दिधार्धधा चत्वार्यंध्या च त्रिप्रसन्नं च प्रजोति वंध्याश्च
 पत्यसा माया भाववती कायवंधा कायदेवामसा वत्पेतस्याः प्रतीकां तत्सहस्रं विद्यो धमे हिरण्येन पथाशतया सत्संस्कार-
 येष्टां धेनुं पलेन वत्सं च पादेन गुह्यं प्रकीर्य धेनुं लेप्य सुतं रत्नं तस्याः पुच्छे विद्यो जयेत् धर्मंगले च वधूयति सत्सं चोभयोऽपि
 अर्चयेदिधिना सांतु नैवेद्यं पापसंभवेत् मोदकांश्च तथा पपात्रं गुह्यं त्वयामेव च जीरकं च सुविस्तीर्णे श्रेयं वैराग्यमेव ददं धे-

113

२६. दानसंग्रह

नं. १२

इदमुक्तवन्मन्त्रकोपाह्वये वनाभयमणिः

दानसंग्रहः पत्राणि ११३

प. द. प. परंपरिः

विधि

६८ १ ४ ४४ ब्रह्माराधनकथनम्

७० २ २ २१ ब्रह्माराधनप्रयोगकथनम्

७१ २ २ २६ कल्पतरुदानविधि
कथनम्

७२ २ ५ २६ कल्पतरुदानप्रयोग
कथनम्

७४ १ २ २५ गोसहस्रदानविधि

कथनम्

७५ १ ६ २३ गोसहस्रदानप्रयोग
कथनम्

७६ १ ८ २० हिरण्यकामधेनुदानवि
धिकथनम्

७७ १ ७ २० हिरण्यकामधेनुदा
नप्रयोगकथनम्

७८ १ ६ १० हिरण्यश्वदानविधि
कथनम्

७८ २ ६ १५ हिरण्यश्वदानप्रयो
गकथनम्

७९ १ १० १२ हिरण्यश्वरथदान
विधिकथनम्

८० १ ७ १६ हिरण्यश्वरथदान
प्रयोगकथनम्

८१ १ २ २८ हेमहस्तिरथदान
विधिकथनम्

८१ २ १० हेमहस्तिरथदानप्र
योगकथनम्

८२ २ ४ १४ पंचलोगदानवि
धिकथनम्

रा

प. प. फ. परपेति

६३२ १० ११ सुवर्णादि दशम
हारा नमतामतभे
दकथनपूर्वकं सु
वर्णादानविधिकथ
नम्

६४१ १० ६ शतमानदानविधि
कथनम्

६४२ २ २ राजतदानविधिकथ
नम्

६४२ ६ २ अश्वदानकथनम्

६४१ ६ १३ श्वेताश्वदानविधिक
थनम्

६४२ २ ११ तिलदानविधिकथ
नम्

६६१ २ १२ तिलपात्रत्रिविधमि
तिकथनपूर्वकं कां

त्यपात्रप्रयोगकथनम्

६७२ ५ ६ तिलकुम्भदानविधि
कथनम्

६७२ १० ७ तिलकरकदानविधि
कथनम्

६८१ ६ ६ गजदानविधिक
थनम्

६८२ ५ ७ हात्तीदानविधिक
थनम्

६८१ १ ८ हाथदानविधिक
थनम्

६८१ २ ३ शिविकादानविधि
कथनम्

६८१ १० १५ महारा नविधिक
थनम्

० दानमद्वयसूची

१५५५ पृ. पंचमः

१००१ ४ २२ गृहदानविधिकथनम्

१०११ ५ ५३ गृहदानविधिकथनम्

१०३२ ७ ३० गृहदानप्रयोगकथनम्

१०६१ ६ ४ धर्मशास्त्रादानकथनम्

१०६१ १० १९ कन्यादानविधिकथनम्

१०६१ ६ २ वैवाहिकदानकथनम्

१०६१ २ १० महाकपिलादानविधिकथनम्

१०६२ ७ दशमहादानानि

१०६२ ३ १०४ दशधेनुनिहपरामर्शकथनम्

११२१ १ ७ कर्कसधेनुविधिकथनम्

११२१ ७ ११ लवराधेनुविधिकथनम्

११३२ ७ १० सुधर्माधेनुविधिकथनम्

११३१ ६ ५ बंध्यात्वहरसुधर्माधेनुदानकथनम्

समा
दानमद्वयसूची
समाप्ता ॥

